

موضعی پایه‌گانی

پایه‌گانی

بنیاد آموزشی
مؤسسه تخصصی

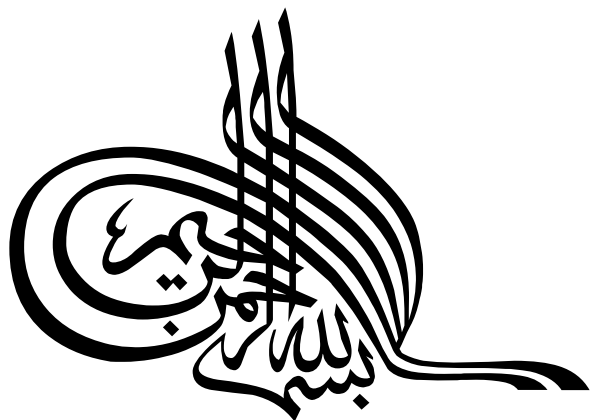
ناشر گروه

کادان کردی

موضعی پایه‌گانی، دیوار

کتابخانه

کتابخانه

پوخته‌ی پایه‌کانی باوه‌ر

ئامادەیی ئامەد

ئامادەیی ئامەد

پوختەیی پایەکانی باوەر

بۆ پۆلی:

یەكەمی ئامادەیی ئامەد

نوسینی

كاوان كوردی

مامۆستا كریكار

پێیداچۆتەووە

توێژینەووەی فەرمودەکانی کردووە

پوختەى پاىه كانى باوهر

نوسينى: كاوانى كوردى
پيداچوونى: ماموستا كرىكار
بو پوولى: يه كه مى تامه
نه خشه سى: ئىسلامه
سالى: 1437ك-2016ز

له بلاو كراوه كانى

زانكووى ئازادى دىراساتى ئىسلامى (زادى)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ
لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا، يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ
وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ
ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لاى هه مووان ناشكرايه كه له نه نجامى تپهړ بوونى رږژگارو، گوراني بارودوڅى ميژويى و، برينى قونانغ و به سهرهاتى سهخت و دژوارو، سهرقال بوون به جه نجالى دنياو فه راموش كردن و به هه ند نه گرتنى په يام و به رنامهى په روه ردگارو، هاتنى شالوى فيكرى و سه بازيبه وه گوراني ريشه يى به سه ر بيرو هوښى خه لكى دا هاتووه و، كه لپك كه س دوو چارى گيژاوى گومان و سه رگه ردانى تپروانين بوون و، نه و هوكارانه ژيرى و ناوه زى خواردوون و خوږه ي نه قامى به بيرو باوه رپاندا رږشتووه ته خواره وه و، له سه رنه نجامى دروست بوونى نه م كه لپنه ترسناكه شه وه رهوشتى ره سهن و پروانگه ي په سه ندو كوڅششى مه ردانه و هه ولى شه وو رږژانه يان له ده ست داوه و، كه سايه تيبان روخواه و، به ده يان و سه دان گرفتى كوومه لايه تى و ئابوورى و سياسى و فه رهه نكييه وه گلاون و بو چاره سه رى نه و مهينه تيبانه نه زموونى ده يان جار شكست خواردوويان تاقى كردوه ته وه و، ره وتى ده يان رپيوارى رپوونيان برپوه، به لام له شكست به و لاره ده ستكه وتى تريان نه بووه و، له سه ر گه ردانى زياتر ده روازه ي تريان به دى نه كردوه ..

ننجا له پيناوى سه رله نوئ بنيادنانه وهى كه سايه تى مروثى كوردى موسولمان و هه لساندنه وهى قه له مروه ي بزرى كوردستاندا، پيوسته بيرو هوښمان به باوه رى پاك و بيگه ردى خواناسى قال بكه ينه وه و، چه مك و زاراه فيكريه كان

له‌بەر تیشکی ئەو باوهرپەدا راست بکهینه‌وهو، به‌سەر جه‌م لایه‌نه‌کانی ره‌وشت و بنیادی کۆمه‌لایه‌تی و روانگه‌ی سیاسی و مامه‌له‌ی ئابووریماندا بچینه‌وهو، له سۆنگه‌ی په‌یامی خواوه‌ دایان برپژینه‌وهو، ژبانی نوێمانی له‌سەر هه‌ل بچینه‌وه.

بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش (پوخته‌ی پایه‌کانی باوهر) مان کردوو به‌ گۆشه‌ نیگای ده‌ست پێکردن و، هه‌نگاوی یه‌که‌م له‌ پێگه‌ی کاروانی په‌روه‌رده‌ییدا، به‌و هیوایه‌ی ببێته‌ مایه‌ی تیگه‌یشتنه‌وه‌ی پته‌ومان له‌ بیرو باوهری ئیسلامی، به‌ روانگه‌ی ره‌سه‌نی قورئان و فه‌رمووده‌و به‌ پێی تیگه‌یشتنی هه‌لگرانی راسته‌قینه‌ی ئەم په‌یامه‌ خواپیه‌.

سه‌ره‌تا به‌ (چه‌مک و واتای باوهر) ده‌ست پێ ده‌که‌ین، پاشان له‌گه‌ل پایه‌کانی باوهرپدا ده‌رپۆین.. رێنمایی و پشتیوانی خوای گه‌وره‌مان له‌گه‌ل بێت.

(قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرًا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) الانعام/ ۷۱

چەمک و واتای باوهر

زانایان دهرباره‌ی واتای باوهر فهرموویانه: (قَوْلٌ بِاللِّسَانِ، وَاعْتِقَادٌ بِالْقَلْبِ، وَعَمَلٌ بِالْجَوَارِحِ) واته: (ووته‌یه به‌زمان و، باوهره به دَل و، کرده‌وهیه به ئەندامه‌کانی لاشه) به‌م پێودانگه:

باوهر ته‌نها چه‌ند ووشه‌یه‌ك نییه به‌زمان بووتریت، چونکه مرؤفی دوو‌پوو هه‌میشه بانگه‌شهی برواداری خۆی ده‌کات، به‌لام خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ) البقرة/ ۸ واته: له خه‌لكیدا كه‌سانیک هه‌ن ده‌لێن: باوهرمان هیناوه به‌ خواو رۆژی دوایی و باوهر‌داریش نین.

* هه‌روه‌ها باوهر ته‌نها تیروانینیکی بێ به‌ره‌م و ڤاو سه‌رنجیکی ساردو سپ‌نییه دهرباره‌ی راستیه‌کان، چونکه زۆر كه‌س په‌ی به‌ راستیه‌کان بردوو و دڵنیا بوون كه‌ راستن، به‌لام نكوئیان لی‌كردوون و سته‌م کاری و خۆ به‌زل زانی به‌رچاویان تاریك کردوو، خوای گه‌وره دهرباره‌ی فیرعه‌ون و شوین كه‌وتووایی ده‌فه‌رمویت: (وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا) النمل/ ۱۴ واته: نكوئیان له ئایه‌ته‌کان کردو باوهر‌پان پێ نه‌هینان و له ناخیشه‌وه دڵنیا‌بوون كه‌ راستن، به‌ هۆی سته‌م‌کاری و لووت به‌رزیه‌وه باوهر‌پان نه‌هینا.

* هه‌روه‌ها باوه‌پ چه‌ند کرده‌وه‌و دروشمێك نیه‌ که نه‌گه‌ر نه‌نجام بدریٲت به‌س بیٲت، چونکه هه‌موو که‌سیکی فیٲلباز - بۆ ٲوو‌پامایی - ده‌توانیٲت هه‌مان کرده‌وه نه‌نجام بدات که باوه‌پ‌داریکی ٲاسته‌قینه نه‌نجامی ده‌دات، وه‌ك خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویٲت: (إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاؤُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا) النساء/ ١٤٢ واته: دوو ٲووه‌كان - به‌نیازی خوٲیان - خوا ده‌خه‌له‌تین، به‌لام خوا هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌ی ٲیلانی نه‌وانه، نه‌وانه که بۆ نوٲژ هه‌لده‌ستن به‌ته‌مه‌به‌لی هه‌لده‌ستن، ٲوو‌پامایی بۆ خه‌لك ده‌كه‌ن و به‌كه‌می نه‌بیٲت یادی خوا ناكه‌ن.

كه‌واته باوه‌پ: نه‌و هه‌ست و نه‌سته به‌رزو ٲیروژه‌یه که له ناخی مرؤفدا جیگیر ده‌بیٲت و تیٲک‌ٲایی ده‌روونی داده‌گریٲت و هه‌میشه به‌زمانی ده‌ری ده‌ب‌ٲیٲت و تین و ته‌وژم ده‌دات به هه‌موو نه‌ندامه‌کانی و وا له مرؤف ده‌كات که هه‌ر سه‌رمایه‌یه‌کی به‌نرخ‌ی هه‌یه له گیان و ماٲ و كه‌س و کاری له ٲیناویدا به‌ختیان بكات، چونکه به‌لایه‌وه له هه‌موویان به‌نرخ‌ت‌ره.

سیمای باوهری راسته‌قینه

یه‌که‌م: ده‌بیت مرؤف تیگه‌یشتنیکی ژیرانه‌ی دروستی هه‌بیت که به هویه‌وه په‌ی به‌راستییه‌کانی (ژیان و بوونه‌وهر) ببات، سه‌رچاووه تیشکۆی ئەم تیگه‌یشتنه‌ش ته‌نھا سروش (وه‌حی) ی بئ خه‌وشی خوای گه‌وره‌یه، وه‌ک ده‌فه‌رموویت: (الذی **خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا**) الملك/ ۲ واته: په‌روه‌ردگار نه‌و خوایه‌یه که مردن و ژیانی دروست کردووه بۆ نه‌وه‌ی تاقیتان بکاته‌وه ئاخۆ کامتان چاکترین کرده‌وه نه‌نجام ده‌دات.. ئنجا سه‌رنجدان و وورد بوونه‌وه له بوونه‌وهر و ژیان، باوهری مرؤف پته‌و ترو دامه‌زراو تر ده‌کات، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (إِن فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) ال عمران/ ۱۹۰-۱۹۱ واته: له دروست کرانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و گوپرانی شه‌وو روژدا به‌لگه‌و نیشانه‌ی زۆری تیدایه بۆ نه‌وانه‌ی ژیرن، نه‌وانه‌ی یادی خوا ده‌که‌ن به‌هه‌ستان و دانیشتن و به‌راکشانه‌وه و بیر له دروستکرانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌که‌نه‌وه و ده‌لین: ئەه‌ی په‌روه‌ردگار، ئەم بوونه‌وه‌ره‌ت بئ هوده دروست نه‌کردووه، پاک و بئ گه‌ردی بۆ تۆیه، خوایه له ئاگری دۆزه‌خ په‌نامان بده.

دووهم: ده‌بئ ئەو تیگه‌یشتنه‌ ژیرانه‌یه بگاته رادده‌ی دلنیایی ته‌واو، به‌چه‌شنیک ته‌م و مژی هیچ جووره گومان و دوودلییه‌ک له ده‌رونیدا نه‌هیئیی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا)

الحجرات/ ۱۵ واته: باوهرداران ئەوانەن کە باوهرپیان بە خواو پێغەمبەرەکە‌ی هیناوهو پاشان هیچ جوهره گوماننیکیان له دلددا بو دروست نه‌بووه.

سئ یه‌م: ده‌بی‌ت ئەو تیگه‌یشتنه ژیرانه‌یه‌ی کە مرؤف قه‌ناعه‌تی ته‌واوه‌تی پپی کردووه، هاوهری بی‌ت له‌گه‌ل مل کەچی و گوئ رابه‌لی و پابه‌ند بوون به‌ ته‌علیماتی خواو پێغەمبەرکە‌یه‌وه صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: **(فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا)** النساء/ ۶۵ واته: نه‌خیر - ئە‌ی محمد - سویند به‌ په‌روه‌ردگارت، باوهرپیان نابیت هه‌تا تو نه‌که‌ن به‌ دادوهر له‌و کیشانه‌دا کە له‌ نیوانیاندا پرووده‌دات، وه‌ نابیت له‌ دل و ده‌روونیشیاندا هه‌ست به‌ هیچ گری و گرفتیک بکه‌ن به‌ هوئ ئەو برپاره‌وه کە بو‌ت داناون و ده‌بی‌ت به‌ ته‌واوی مل کە چ بین.

چواره‌م: ده‌بئ ئەو تیگه‌یشتنه دامه‌زراوه‌و ئەو مل کە چیه‌ ته‌واوه‌ هه‌ست و سو‌زینی گه‌رم و به‌ تینی له‌ گه‌لدا بی‌ت و وا له‌ مرؤف بکات به‌ پپی داخواری باوهره‌کە‌ی مامه‌له‌ بکات و، به‌ هه‌موو ئاکاره‌ په‌وشتی کرده‌وه‌بیه‌کانه‌وه پابه‌ند بی‌ت و ئاماده‌ی خو به‌خت کردن و مال به‌خشین و جهاد کردن بی‌ت، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: **(إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ * الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ * أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا)** الأنفال/ ۲-۴ واته: باوهرداران

ئه‌وانه‌ن ئه‌گه‌ر باسی خوای گه‌وره له‌لایان کرا دلّیان راده‌چله‌کیت (هه‌شت و هۆشیان بۆ خواپه‌رستی ده‌روات) ئه‌گه‌ر ئایه‌ته‌کانی خویان بۆ خوی‌ترایه‌وه باوه‌پیان زیاد ده‌کات و پشت به‌په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن، ئه‌وانه‌ش ئه‌و که‌سانه‌ن که نوێژ نه‌نجام ده‌ده‌ن و له‌و سامانه‌ی پیمان به‌خشیون ده‌به‌خشن، ئا ئه‌وانه به‌راستی باوه‌پداری راسته‌قینه‌ن. هه‌ر بۆیه‌ حه‌سه‌نی به‌س‌ریش په‌حمه‌تی خوای ئی بی‌ت فه‌رموو‌یه‌تی: (لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَّمَنِي وَلَا بِالْتَحَلِي، وَلَكِنْ شَيْءٌ وَقَرَ فِي الْقَلْبِ، وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ) واته‌: باوه‌پ به‌ئاوات خوازی و خو‌پازاندنه‌وه‌ نییه، به‌ئکو‌شتیکه له‌دلدا جی‌گیر ده‌بی‌ت و کرده‌وه‌ش ده‌بسه‌لمی‌نی‌ت که راسته‌.

له ئیسلامدا باوهر شەش پایە هەیه، واتە بە تێکپرایان باوهر پێک دەهێنن و نکوژی کردن له یه‌کیکیان دەرچوونه له سنوری باوهر به یه‌کجاری، ئنجا له رینگه‌ی فه‌رمایشتی خوای گه‌وره و فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌روه‌ه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به راسته‌وخۆ ده‌توانین له هه‌رکام له‌و پایانه‌ حالی‌ بیهن، پاشان له رینگه‌ی سه‌رنج دان له بوونه‌وه‌رو ژیانه‌وه به ناراسته‌وخۆ شاره‌زاییمان زۆر ترو تێگه‌یشتیمان قولتر بیهت،

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ..) البقرة/ ۲۸۵ واته: پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باوهری به‌و په‌یامه‌ی بۆی په‌وانه‌ کراوه له په‌روه‌ردگاریه‌وه هیناوه، هه‌روه‌ها باوهر دارانیش، هه‌مویان باوهریان هه‌یه به‌ خواو به‌ فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و نێراوه‌کانی .. هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له وه‌لامی جبرئیلدا سه‌لامی خوای لیبیت ده‌باره‌ی باوهر فه‌رموی: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) رواه مسلم¹ واته: باوهر به‌یهنیت به‌ خوای گه‌وره‌و به‌ فریشته‌کانی و به‌ په‌یامه‌کانی و به‌ نێراوه‌کانی به‌ رۆژی دوایی، وه‌ باوهر به‌یهنیت به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ خوژی و ناخوژییه‌وه.

¹ مسلم (۸) والترمذی (۲۷۳۸) وأبو داود (۴۷۶۰) والإمام أحمد (۵۱/۱).

باوهر بوون به غهيب

ههريهك له پايهكانى باوهر راستيهكى نادياره و مرؤف به ههسته و ههريهكانى خوى بهى پى نابات، بويه پيوسته بزائين باوهر كردن به ناديار (غهيب) تا چ رادهيهك مهنتيقيانهيه و سنورى نه و باوهرهش چهندهيه، خواى گهوره له وهسفى پاريزكاران (المتقون) دا دهفه رمويت: **(الذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ)** البقرة/ ۳ واته: نهوانه باوهرپان به ناديار ههيه و نويز دهكهن و له وهى پيمان به خشيون دهبه خشن.

باوهرپوون به ناديار نه و ئاسويهيه كه مرؤف دهياگاتى، ئاستى شايستهى مرؤفانهى خويهتى: كه پي له ئاستى نزمى ئازهلپانه دهردهچيپت، چونكه پهى دهبات به وهى كه نه م بونه و ههريه گه و رهترو فراوانتره له و جوغزه تهسك و روبه ره بچوكهى ههسته و ههريهكان پهى پى دهبهن. له كاتيكا كه ئازهل نازانيت ناديار چييه و نه وهى به ههسته و ههريهكانى دهركى پى نه كات نازانيت، بيگومان نه م روانگهيه بو بونه و ههريه كاربهگهري راسته و خوى ههيه له سه ر بير كردنه وهى مرؤف و ههلهسه نگاندى ژيانى و پهى بردن به راستيهكان و ناسينى خودى خوى و چوئيهتى مامهله كردنى له گهله شتهكانى دهورو بهريدا. چونكه دهزانيت كه دهسهلاتيكي بى سنوورو توانايهكى كاربهجي له پشت نه م بونه و ههريه و به مه بهستيك بهدى هيئاوه و ژيانى له زويدا فهراهه م هيئاوه و نه و شتانهى كه تييدان سه رجهم خزمهت به و ژيانه دهكهن و تهواوكهري روللى يهكترين و سه ردهستهش له گوره پانى نه و ژيانه دا مرؤفه و دهوره كهشى به و ماوه كورتهى

سەر شانۆى زهوى کۆتايى نايەت، دەبێت ئەوهمان لە ياد نەچیت کە باوەر کردن بە راستیە ناديارەکان نابێت رەهاو بچ سنور بێت، بەلکە دەبێت زانیاری لە سەرچاوەى بېگەردى خۆیەوه کە سروشى پېرۆزى پەرودەرگارە دەربارەیان وەرگیریت، چونکە بواری فيکری مرؤف نايە تاکو بە ئامرازی بىر کردنەوهى خۆى پەيیان پچ ببات. چونکە توانای زۆرى تیدا بە فيرۆ دەروات و هيچيش بە هيچ ناکات. لە هەمان کاتيشدا نابێت بە پي بۆچوونى خەلکى لە هەر باریکەوه بێت و بۆ هەر بواریک باوەر بە ناديار بکەين چونکە ئەو کاتە لە راستیەکان لاری دەبين و دەکەوينە ئەفسانە و شتى بچ سەرو بەرەوه.

پایه‌ی یه‌که‌م

باوهر هیئنان به‌خوای گه‌وره

به‌ندی یه‌که‌م: ده‌روازه‌ی ناسینی خوا

* ده‌روازه‌ی یه‌که‌م: سه‌رنجدان له‌بونه‌وه‌رو ژیان.

* ده‌روازه‌ی دووهم: سه‌رنجدان له‌توانایی بی سنووری

خوای گه‌وره.

* ده‌روازه‌ی سییهم: سه‌رنجدان له‌زانیاری گشتبینی

خوای گه‌وره.

به‌ندی دووهم: یه‌کتاپه‌رستی

* یه‌که‌م: جۆری یه‌که‌می یه‌کتاپه‌رستی په‌روه‌ردگاریتی

(الربوبیة).

* دووهم: جۆری دووهمی یه‌کتاپه‌رستی په‌رستراویتی

(الالوهیة).

* واتای په‌رستن:

* نیازپاکی بو‌خوای گه‌وره.

* خۆبه‌ری کردن له‌تاغوت.

* سییه‌م: جۆری سییه‌می یه‌کتاپه‌رستی ناوو سیفه‌ته‌کان (الاسماء و الصفات) * به‌دوور گرتنی خوای گه‌وره به‌هه‌موو جۆره‌ ناته‌واویه‌ک.

* باوه‌په‌وون به‌و ناوو سیفاتانه‌ی له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتوون و به‌س.

* نیازبه‌په‌ن له‌په‌ی بردن به‌چۆنیه‌تی سیفاته‌کانی خوای گه‌وره.

به‌ندی سییه‌م: جۆره‌کانی هاوبه‌ش دانان

- هاوبه‌ش دانانی گه‌وره (الشرك الاكبر).

- هاوبه‌شدانانی بچووک (الشرك الاصغر)

* چۆنیه‌تی خۆپاراستن له‌هاوبه‌شی دانان (شیرک):

- هاوبه‌شی دانان له‌بیرو باوه‌ردا (شرك الاعتقاد).

- هاوبه‌شی دانان له‌شوین کهوتندا (شرك الاتباع).

* رافه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ناوه‌په‌رۆزه‌کانی خوای گه‌وره.

باوهر هیئنان به خوی گه‌وره

په‌ی بردن به زاتی خوی گه‌وره له توانای مرؤفدا نیه‌و به هوی رینمای بی‌یامه به‌رئزه‌که‌یه‌وه نه‌بی‌ت مه‌حاله وه‌ک پی‌ویست بتوانین بیناسین، چونکه وه‌ک ئاماره‌مان پێ کرد راستیه‌کی نادیاره‌و بواری فیکری مرؤف نییه تاکو خوی پی‌وه خه‌ریک بکات خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: **ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ* لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ** الأنعام / ۱۰۲-۱۰۳ واته: ئه‌وه خوی په‌روه‌ردگارانه، هه‌چ په‌رستراویک نییه شی‌اوی په‌رستن بی‌ت بی‌جگه له‌و خوی‌یه‌ی دروستکاری هه‌موو شتی‌که، جا ئی‌وه بی‌په‌رستن، هه‌ر ئه‌و‌یشه چاودێرو سه‌روکاره به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا، بیناییه‌کان په‌ی به‌و نابهن و نایبین، به‌لام خوا په‌ی به‌ هه‌موو بیناییه‌کان ده‌بات، هه‌ر خو‌شی وورده‌کارو شاره‌زایه. پی‌غه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: **تَفَكَّرُوا فِي آلاءِ اللَّهِ وَلَا تُفَكِّرُوا فِي اللَّهِ** سه‌حیحه (ژماره‌۱۷۸۸)¹ واته: بیر له به‌هه‌روو نیعمه‌ته‌کانی خوا بکه‌نه‌وه‌و بیر له خودی خوا مه‌که‌نه‌وه.

¹ ئه‌مه‌ی نوسه‌ری به‌رئزه هی‌ناویتییه‌وه لای ته‌به‌رانی له (الأوسط) و لای ئه‌بو نوعه‌میش هه‌یه که هه‌ردوکیان له ئیبنو عه‌باسه‌وه گێ‌راویانه‌ته‌وه‌و شی‌خی ئه‌لبانی ره‌حمه‌تیش له سلسله‌ی سه‌حیحه (۴/۳۹۵) و (صحیح الجامع ۲۹۷۶) دا ده‌رباره‌ی فه‌رمویه‌تی: حه‌سه‌نه، ریوایه‌ته‌که‌ش که به‌یه‌یقی له (شعب الإیمان) دا له سه‌یدنا عومه‌روه‌ه هی‌ناویتییه‌وه که ده‌فه‌رموئیت: **تَفَكَّرُوا فِي آلاءِ اللَّهِ وَلَا تُفَكِّرُوا فِي اللَّهِ** شی‌خی ئه‌لبانی ره‌حمه‌تی ئه‌میشیانی (صحیح الجامع ۲۹۷۶، ۲۹۷۵) دا به‌ حه‌سه‌ن داناوه.

ده‌روازه‌گانی ناسینی خوا

ده‌روازه‌ی یه‌که‌م: سه‌رنجدان و ورد بونه‌وه له بونه‌وه‌رو ژیان:

أ- فراوانی بونه‌وه‌ر:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ) البقرة/ ۲۵۵ واته:

کورسی خوای گه‌وره به ئەندازه‌ی پووبه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی فراوانه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ) الذاریات/ ۴۷ واته:

ئاسمانمان به‌هێز بنیاد ناوه‌و هه‌ر به‌فراوانی ده‌که‌ین. پێغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (مَا السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ فِي الْكُرْسِيِّ إِلَّا كَحَلَقَةٍ مُلْقَاةٍ بِأَرْضٍ فَلَاةٍ وَقَفْضُلِ الْعَرْشِ عَلَى الْكُرْسِيِّ كَقَفْضِلِ تِلْكَ الْفَلَاةِ عَلَى تِلْكَ الْحَلَقَةِ)¹ واته:

گه‌وره‌یی هه‌وت ئاسمانه‌کان له چاو کورسی خوادا وه‌ک ئەلقه‌یه‌ک وایه له ده‌شتیکی چۆلدا فری دراییت، وه گه‌وره‌یی عه‌رش به‌سه‌ر کورسی دا وه‌ک گه‌وره‌یی ئەو ده‌شته چۆله‌ وایه له چاو ئەو ئەلقه‌یه‌دا.. گه‌ردون ناسه‌کانیش ده‌لێن: ئەوه‌نده‌ی تا ئیستا په‌ی پێ براوه به‌نوێترین ده‌زگای (ته‌لسکۆب) که له

¹ نوسه‌ری به‌رێز هه‌ر ئەوه‌نده‌ی نوسیوووه (سلسله‌ الأحادیث الصحيحة / ۲۲۳/۲ ژماره ۱.۹) به‌لام له توێژینه‌وه‌یدا ده‌رکه‌وت که سه‌نه‌دی گێرانه‌وه‌که‌ی له سێ رێگاوه‌ لاوازی تێدا‌یه به‌لام به‌ کو‌ی سه‌نه‌ده‌کان (له رێی ئەبو زه‌ری غیفاری به‌ مه‌رفوعی و ئیبنو مه‌سه‌عود به‌ مه‌وقوفی و موجه‌ید به‌ مورسه‌لی) حوکه‌ی حسن لغیره وه‌رده‌گرێت.

دوری چوار هزار سالی تیشکییه‌وه نه‌ستیره به‌دی ده‌کات، هزار ملیون کاکه‌شان هه‌یه‌وه هر کاکه‌شانیکیش له هزار ملیونه‌وه تا‌کوسه هزار ملیون نه‌ستیره‌ی تیدایه، نه‌وه پهری توانای زانستی مرؤف هیشتا‌په‌ی به‌وه‌نده بردووه، به‌لام خو نه‌وه کو‌تایی بوونه‌وهر نییه! باشه جیهانیک به‌روانگه‌ی کورت بی‌ی مرؤف هینده فراوان بی‌ت له راستیدا ده‌بی‌ت چه‌نده فراوان بی‌ت؟ باشه نه‌گه‌ر نه‌مه فراوانی بوونه‌وهر بی‌ت که هه‌رگیز به‌بیری مرؤف مه‌زنده ناکری‌ت، نه‌ی ده‌بی‌ت نه‌وه ده‌سه‌لاته‌ی دروستی کردووه چه‌نده گه‌وره‌وه به‌توانا بی‌ت!؟

ب- وورده‌کاری بوونه‌وهر:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی‌ت: (صُنِعَ اللّٰهُ الَّذِي اَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ) النمل/ ۸۸ واته: نه‌وه شاخه‌ی که ده‌ی بینن دروست‌کراوی خوایه‌که، هه‌موو شتیکی به‌وورده‌کاری دروست کردووه. یان ده‌فه‌رموی‌ت: (إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ) القمر/ ۴۹ واته: ئیمه هه‌موو شتی‌کمان به‌ئهن‌دازه‌ی دیاری کراو دروست کردووه. به‌م پی‌یه هه‌موو شتی‌ک مانگ و خو‌ر، شه‌وو رپوژ، باران بارین، رپوزی گیانداران، له دایک بوون و مردن، و .. هتد، به‌ئهن‌دازه‌ی دیاری‌کراو دروست کراون ده‌جو‌لین و پرووده‌ده‌ن، هه‌رگیز له توانای مرؤف‌دا نییه به‌شتیکی که‌می نه‌م بوونه‌وهره به‌شیوه‌یه‌کی (کت و مت) نامار بکات گه‌رچی له کاترمپری (الکترون) یش وورده‌کارتر دای‌پینیت که له چرکه‌یه‌کدا (۱/۱۰۰۰۰۰ ر.یه‌ک له سه‌ده‌ه‌زار) تو‌مار ده‌کات، چونکه هه‌ر له گه‌ردیله‌وه تا کاکه‌شانه زه‌به‌لاحه‌کان وورده‌کاریه‌کی له راده به‌ده‌ریان تیدایه، بو

نمونه: (ئەلیکتروئ) لە گەردیلەدا بە پێچەوانە‌ی میلی کاتژمێرەوه بە دەووری ناوکدا دەسووڕێتەوه. هەروەها زەوی و مانگ و خۆرو تیکرایی ئەستێرەکان و کاکەشانیەکان، هەر هەموویان بە پێچەوانە‌ی میلی کاتژمێرەوه بە خولگە‌یەکی هێلکە‌یی (ئەیلیجی) داو بە لاری دەسووڕێنەوه، لەو‌ه‌ش سەرسووڕپێنەرتر ئەوه‌یە پێژە‌ی دوو‌ری نیوان ئەلیکتروئ و ناوک بە ئەندازە‌ی پێژە‌ی دوو‌ری نیوان خۆرو ئەستێرە گەرۆکە‌کانە.

ج- گۆرانکاری لە بوونە‌وه‌رو ژياندا:

خوای گەوره دەفه‌رمووت: (أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَ الظَّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا
 ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا * ثُمَّ قَبَضْنَا إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا * وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
 لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنُّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا * وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا
 بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا * لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا
 خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْبَاسِي كَثِيرًا) الفرقان/ ۴۵-۴۹ واتە: ئایا نابینیت چۆن پەروەردگارت
 سێبەر - لە بە‌رە‌به‌یاندای - درێژ دە‌کاتە‌وه، ئە‌گەر خوا بیویستایە جی‌گری دە‌کردو
 بە‌هە‌لهاتنی خۆ‌رە‌که نە‌دە‌سپرایە‌وه، پاشان خۆ‌رمان کردە‌وه بە‌ هۆ‌یه‌ک بۆ
 دروست بوونی سێبەر، پاشان بە‌ هی‌واشی دە‌یکێ‌شینە‌وه بۆ‌لای خۆ‌مان، هەر‌ ئە‌و
 خوایە‌یه‌ شە‌وی کردووه بە‌ پۆ‌شاک و خە‌وی کردووه بە‌ مایە‌ی حە‌وانە‌وه‌و پۆ‌ژی
 کردووه بە‌ کاتی بلا‌وه‌ی ئی‌ کردن بۆ‌ کارو کاسبی، وه‌ هەر‌ ئە‌وه‌ له‌ پێ‌ش‌ هاتنی
 رە‌حمە‌ته‌که‌یه‌وه - وه‌ک‌ موژ‌ده‌یه‌ک - با‌ هە‌له‌ده‌کات که‌ بارانه، وه‌ له‌ ئاسمانە‌وه

ئاویکی خاوین که ره وه مان باراندوو، بۆ ئه وهی خاکیکی ووشکی مردووی پێ زیندوو بکهینه وهو ئه و ئاژهل و خه لکه زوره به و بارانه تیژ ئاو بکهین که دروستمان کردوون. گۆرپانکاری له ژیان و بوونه وهردا بهردهوامه، له سه هه موو ئاسته کانه وه. رۆژانه بگره هه موو کاتژمیرو چرکه و خوله کیک رووداویک یان زیاتر روو ده دات، به نموونه: له دایک بوون، مردن، ده سه لات پهیدا کردن، ژیر ده ست بوون، هه ژارکه وتن، ده وله مند بوون، نه خووش که وتن، چاک بوونه وهو .. هتد، ئه مانه وهک گیاندار .. ئینجا وهک سه ر زه وی: رۆژ هه لاتن، شه و داهاتن، باهه لکردن باران بارین، خوژ گیران و .. هتد، به م چه شنه گۆرپانکاری پێ ووچان به پڕویه .. دیاره زورو که م ناخی مرؤف ده هه ژینن و رای ده چله کینن و په لکیشی ده کهن بۆ ئه وهی پیرسیت: باشه بۆ ژیان و بوونه وهر ئه م هه موو گۆرپانه ی تیدا رووده دات؟ کێ بزوینه ری ئه م گۆرپانکاریانه یه؟ چۆن ئاوا به هاوسهنگی به پڕویه ده چن؟

د - دیارده‌ی ژیان و مردن:

خوای گه وه ده فه رمویت: (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) الزمر/ ٤٢ واته: خوا گیانه کان کاتی مردنیان ده کیشت و گیانی ئه وانه ش که له خه ودان ده کیشت، ئنجا گیانی ئه وانه گل ده داته وه که مردن ده دات به سه ریانداو گیانی ئه وانه که هیشتا سه ره ی مردنیان نه هاتوه تا

دهكيشيْت و به چ سه رنه نجام و چاره نوسىكى ده گه يه نيْت؟ (الذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا) الملك/۲ واته: ئەو خوايهى مردن و ژيانى دروست كر دووه بو ئەوهى تاقيتان بكاته وه، ئاخو كامتان باشتيرين كر ده وه ئە نجام ده ده ن؟.

ده روازى دووه م: سه رنج دان له توانايى بن سنورى خوا:

مرؤف له دوو حاله تدا هه ست به لاوازى و دهسته و سانى خوئى ده كات:

۱- كاتى مندائى: كه تواناي جىگۆڤڤڤى و راوهستان و قسه كردن و شت هه لگرتن و رۆشتنى نيبه، ئنجا وورده وورده ده توانيْت به هه نديكيان هه ستيت، به لام دلى ئاو ناخواته وه هه ولى زياتر ده دات و ناتوانيْت به خواستى خوئى ئەوى مه به ستيه تى جيبه جيئى بكات، پاشان ده توانيْت هه نديك له و كارانهى پيش سائيك له مه وه به رى نه يتوانيوه ئە مسال ئە نجاميان بدات، به لام له گه ل گه و ره بوونى خويدا روه به رى خواسته كانى فراوان ده بيت، له هه مان كاتدا جار له گه ل جار لاوازى و دهسته و سانى خوئى بو ئەو دياردانهى كه تواناي له رادده به ده ريان ده ويْت: له ژيان دا، له بونه وه ردا له خودى مرؤف دا،

۲. حاله تى ته نگاوى: زۆر جار مرؤف به هوى تواناي لاشه ييبه وه، يان به هوى ده و له مه ندييه وه، يان كه سدارييه وه، يان ده سه لاته وه ياخى ده بيت و بير له توانايه كى له خوئى بالتر ناكاته وه، به لام كاتيك ده ستى له و توانايانه ده برپيْت و هيج ده رويه كى بو نامپنيته وه، نه خوئى ده توانيْت له و ته نگاويه خوئى رزگار بكاو

نه سامانه‌کە‌ی و نه که‌س و کاری و به ده‌سه‌لات و پله‌و پایه‌کە‌ی ده‌توانن رزگاری بکە‌ن، ئنجا به جه‌ختی فیت‌ره‌تی روو ده‌کاته‌ خوای گه‌وره‌و دان به‌و راستیه‌دا ده‌نیت که‌ هەر خوا تاکه‌ ده‌سه‌لاتی بێ وینه‌یه‌و هه‌موو دروستکراوه‌کانی ئاتاجی ئە‌ون. خوای مه‌زن ده‌فه‌رمویت: (هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرْنَ بِيَمٍ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِن لَّيُنْجِئْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ) یونس/ ۲۲ واته: هەر خوایه که‌ له‌ ووشکانی و ده‌ریادا به‌ ریتان ده‌خات و توانای رۆیشتنتان پێ ده‌دات، هه‌تا کاتی‌ک ده‌چنه که‌شتیه‌وه‌و به‌ شنه‌ بایه‌کی خووش به‌ رپی ده‌که‌ین و پپی دلخووش ده‌بن، ئنجا ره‌شه‌باو بو‌رانیک لییان هه‌لده‌کات و شه‌پۆل له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ گه‌مارۆیان ده‌دات و دلنیان که‌ ئیتر نوقمیان ده‌کات و ده‌خنکین، به‌ دل‌سۆزی و نیازینکی پاکه‌وه‌ ده‌پارینه‌وه‌ له‌ خواو ملی بو‌ که‌ چ ده‌که‌ن، ده‌لین: نه‌گەر له‌م مه‌رگه‌ساته‌ رزگارمان بکه‌یت ده‌چینه‌ ریزی ئە‌و که‌سانه‌وه‌ که‌ سوپاس گوزارن.

ده‌روازه‌ی سییه‌م: سه‌رنج دان له‌ زانیاری گشت بینی خوا:

کاتی‌ک مروّف له‌ خوێه‌وه‌ ده‌روانیت و ده‌بینیت زانیاریه‌کانی کورت بین و سنوردارن و په‌ی نابەن به‌ زانیی روداوینکی سالیکی تر، بگره‌ هه‌فته‌یه‌کی ترو رۆژینکی ترو ساتینکی تر، وه‌ نازانیت ئایا چرکه‌یه‌کی تر چی به‌سه‌ردیت و توشی چی ده‌بیت؟ زۆر جار په‌نا بو‌ هوکاري نامه‌نتیقیانه‌ ده‌بات تاکو په‌ی به‌ شتی‌ک له‌

چاره‌نوسی نادیارى ببات بۆ ئه‌وه‌ی دلی ئاو بخواته‌وه، وهك جادوو سىحرو
ئه‌ستیره‌گه‌رى و فالگرتنه‌وه...هتد، به‌لام بى سه‌رئه‌نجامه.

۱- جا ئه‌م هه‌سته مرؤف جله‌وگير ده‌كات بۆ ئه‌وه‌ی له چاره‌نوسی ئه‌و هه‌موو
دروستكراوانه پامینیت و بیر بکاته‌وه كه هه‌ر له ده‌نكه تۆویکه‌وه هه‌تا
زه‌به‌لاحترين كاكه‌شان پپووستى به چاودپیری ووردو ئاگادارى سه‌ر له‌به‌رى
(رابر دوو، ئیستا، داهاتوو) یان هه‌یه، ئه‌وه‌ش هه‌ر له زانیاری گشت بینى خوا
ده‌وه‌شیتته‌وه، وهك ده‌فه‌رمویت: (وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا
فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ
وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ * وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ
ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ)
الأنعام/ ۵۹-۶۰ واته: كلیله‌کانی غه‌یب زانی لای خواى گه‌وره‌یه، هه‌یچ كه‌س
نازانیت خۆی نه‌بیئت، هه‌رچى له ووشکانی و ده‌ریادا بیئت ئاگای لایه‌تى، هه‌ر
گه‌لایه‌ك بوهریت ده‌زانیت و هه‌ر ده‌نكه تۆویك له تاریكاییه‌کانی زه‌ویدا بیئت، یان
ته‌پراییه‌ك، یان ووشكاییه‌ك له نوسراوی رپونكراوه‌ی خوادا هه‌یه، هه‌ر ئه‌وه‌یشه
كه به‌ شه‌و گیانتان ده‌كیشیت و ده‌زانیت به‌ رۆژ خه‌ریكى چین، ئنجا هه‌ر له
رۆژدا زیندوتان ده‌كاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی مؤله‌تیک كه بۆتان دیاری كراوه به‌سه‌ر
بچیت، ئنجا گه‌رانه‌وه‌تان بۆ لای خۆیه‌تى، پاشان هه‌والتان پى ده‌دات كه چ
كارێكتان كردووه.

یه‌کتاپه‌رستی

باوهرِ گرنگییه‌کی حه‌تعی و چاره‌نوسیانهی هه‌یه بۆ مرۆف، چونکه ئاراسته‌ی مرۆف دباری ده‌کات و ته‌فسیری ژبانی ده‌کات و سه‌ره‌نجام و داها‌تووی بریار ده‌دات، به‌خته‌وه‌ری یان خا‌که ساریه .. به‌هه‌شتی نه‌پراوه یان دۆزه‌خی هه‌میشه‌یه، که‌وابوو نابیت که‌م ته‌رخه‌می تپدا بکریت و سه‌رپییی یانه ته‌ماشای بکریت واته: بوون و نه‌بوونی وه‌کو یه‌ک دابنریت، به‌لکو پپووسته جه‌ختی له‌سه‌ر بکریت و گرنگی ته‌واوی پپ بدریت و چۆنیه‌تی و پپووستی نه‌و باوهره‌ بزانی‌ت.

پپووسته به باوهری یه‌کتاپه‌رستی خوا بناسین

خه‌لک له‌ کۆن و نویدا خویان ناسیوه‌و باوهریان به‌ بوونی هه‌بووه - مه‌گه‌ر به‌ ده‌گمه‌ن - چونکه باوهر داخو‌ازییه‌کی (فیتری) یه، بۆیه ئیسلام جه‌خت له‌سه‌ر بوونی خوا ناکات، به‌لکو گرنگی به‌ چۆنیه‌تی ناسینی خوی گه‌وره ده‌دات، چونکه خه‌لکی به‌ زۆری له‌م لایه‌نه‌وه گومرا ده‌بن و سه‌ریان لئ ده‌شیپۆت..

پپش هاتی ئیسلام عه‌ره‌به‌کان باوهریان به‌ خوا هه‌بوو، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا شتی تریان ده‌په‌رست و تپکرا سه‌رگه‌ردان ببوون، بیجگه له‌ که‌سانیکێ که‌م که‌ له‌سه‌ر رپبازی (حنیفی) مابونه‌وه وه‌ک: زه‌یدی کورپی عه‌مری کورپی نوفه‌یل.

بوخاری ره‌حمه‌تی خوای لی بیت له (أبو رجاء العطاردي) یه‌وه ده‌گپرته‌وه که ده‌یفه‌رموو: ئیمه به‌ردمان ده‌په‌رست، ئە‌گەر به‌ردیکی ترمان بدۆزیایه‌ته‌وه له‌م جوانتر بوایه، ئە‌ممان فری ده‌داو جوانه‌که‌مان ده‌په‌رست، وه ئە‌گەر به‌ردمان ده‌ست نه‌که‌وتایه، هه‌ندیك خوڵمان گرد ده‌کرده‌وه‌و بزنی‌کمان ده‌هینا، شیره‌که‌یمان به‌سه‌ردا ده‌دۆشی بو ئە‌وه‌ی ته‌ر بی، ئنجا ده‌مان شیلاو ته‌واقمان به‌ ده‌وریدا ده‌کرد.

هه‌یانبوو بتیان له‌ خورما دروست ده‌کردو ده‌یان برد بو سه‌فه‌ر، که خواردنیان ته‌واو ده‌بوو، برسیه‌تی زۆری بو ده‌هینان خوا خورمایینه‌که‌یان ده‌خوارد !!

له‌ وولاتی فارس ناگریان ده‌په‌رست .. له‌ هیندستان بتپه‌رستی گه‌یشتبوو ه لوتکه له‌ سه‌ده‌ی شه‌شه‌می زاینیدا ژماره‌ی په‌رستراوه‌کانیان به‌ (۳۳۰) ملیون مه‌زنده‌ کراوه. ئایینه‌ ئاسمانیه‌کانیش شیۆن‌رابوون و به‌ خاوینی نه‌ما‌بونه‌وه‌و چونکه‌ هاوبه‌ش دانانیان تیکه‌ل ببوو، بو نموونه: جوله‌که‌کان ده‌یان ووت: (عوزیر) کوپی خوایه‌و، گاوره‌کان ده‌یان ووت: (مه‌سیح: سه‌یدنا عیسا) کوپی خوایه‌و عه‌ره‌به‌کان که له‌سه‌ر ئایینی (حه‌نیفی) بوون سه‌ره‌پای بت په‌رستییه‌که‌یان ده‌یان ووت: (فریشته‌کان) کچی‌ خوان و ئە‌و که‌عه‌یه‌ی سه‌یدنا ئیبراهیمی بت شکین دروستی کردبوو (۳۶۰) بتی تیدا بوو.

به‌م شیوه‌یه‌ بیرو باوهری یه‌کتاپه‌رستی به‌ ده‌گمه‌ن نه‌بیت له‌ ناو مرؤفایه‌تیدا نه‌ما‌بوو، ئنجا خوای گه‌وره‌ دوایین په‌یامی یه‌کتاپه‌رستی په‌وانه‌ کرد بو ئە‌وه‌ی

خه‌لکی له‌و شه‌وه زه‌نگه قوتار ببن، له‌به‌ر ئه‌وه ئیسلام ئه‌وپه‌ری جه‌خت له‌سه‌ر چه‌سپاندنی (یه‌کتاپه‌رستی) ده‌کاته‌وه و خه‌لکی بانگ ده‌کات بو‌ی و به‌هه‌موو شی‌وازی‌ک رونی ده‌کاته‌وه.

واتای یه‌کتاپه‌رستی و به‌شه‌کانی

یه‌کتاپه‌رستی: بریتیه له به‌ته‌ن‌ها ناسینی خوای گه‌وره، له په‌روه‌ردگاریه‌تی و په‌رستراویه‌تی و ناوو سیفه‌ته‌کانیدا.

به‌م پی‌ودانگه یه‌کتاپه‌رستی ده‌کریت به‌سئ به‌شه‌وه:

یه‌که‌م: یه‌کتاپه‌رستی په‌روه‌ردگاریه‌تی (الربوبية).

دووهم: یه‌کتاپه‌رستی په‌رستراویتی (اللوهية).

سییه‌م: یه‌کتاپه‌رستی ناوو سیفاته‌کان (الأسماء و الصفات).

یه‌کتاپه‌رستی په‌روه‌ردگاریتی

(توحید الربوبية)

بریتیه له به‌ته‌ن‌ها ناسینی خوی گه‌وره له کارو فرمانه‌کانیدا، وه‌ک: دروست کردن و خاوه‌نیه‌تی و مشور خواردن و ژياندن و مراندن و پۆزی دان و سوود گه‌ياندن و زیان گه‌ياندن و .. هتد، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **(فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)** الجاثية/۳۶ واته: سوپاس و ستایش بۆ خوی په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و په‌روه‌ردگاری زه‌وی، په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهان. یاخود ده‌فه‌رمویت: **(قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ * فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ)** یونس/۳۱-۳۲ واته: ئە‌ی محمد صلی الله علیه و سلم به بئ باوهران بئی: کئ له ئاسمان و زه‌وییه‌وه پۆزیتان بۆ دابین ده‌کات؟ کئ بیستن و بینینه‌کانی به‌ده‌سته‌و خاوه‌نیانه؟ کئ له ته‌نی مردوو زیندوو به‌دی دینیت و له زیندووش مردووی بئ گیان ده‌خاته‌وه؟ ئە‌ی کئ مشوری کارو فرمان ده‌خوات؟ ئە‌وا ده‌لین: خوا، تۆش بئی: ئە‌ی بۆ پارێز له خوا ناکه‌ن؟ ئە‌وه خوی گه‌وره په‌روه‌ردگاری راسته‌قینه‌تانه، له دوی راست و په‌وایی چیتر هه‌یه بیجگه له ناره‌وایی؟ ئیتر چۆن ئاوا لاری ده‌بن؟ پیغه‌مبه‌ریش صلی الله علیه و سلم له نزای (سید الاستغفار) دا ده‌فه‌رمویت: **(اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا**

عَبْدُكَ) رواه البخاری¹ واته: خواجه تۆ په‌روه‌ردگاری منی، هیچ په‌رستراویک نییه شایسته‌ی په‌رستن بیّت جگه له تۆ، دروستت کردووم و من به‌نده‌ی تۆم.

په‌یوه‌ندی یه‌کتا په‌رستی په‌روه‌ردگاریه‌تی

به دوو به‌شه‌که‌ی تره‌وه

ووشه‌ی (زب) له زمانی عه‌ره‌بیدا واتایه‌کی بنچینه‌یی هه‌یه، که (په‌روه‌رده) یه به‌لام چه‌ند واتایه‌کی تریش هه‌لده‌گریت و له قورئانیشدا به‌و واتایانه هاتووه، وهک: چاودیرو سه‌روکار، گه‌وره‌و پشتیوان، ده‌سه‌لاتداری قسه‌په‌وا، پادشاو خاوه‌ن، به‌م پییه (یه‌کتا په‌رستی په‌روه‌ردگاریه‌تی) ده‌بیته بنچینه بۆ هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی تر، چونکه:

أ- نه‌گه‌ر خواجه‌ک دروستکه‌رو مشور خۆرو خاوه‌ن و ده‌سه‌لاتدارو رۆزیده‌رو ژیننه‌رو مرینه‌رو گه‌وره‌و پشتیوان بیّت، هه‌ر ئه‌ویش شایسته‌ی په‌رستن و گوپرایه‌لی کردن و مل که‌چییه، خواجه‌گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ** * الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ

¹ ته‌واوی دوعاکه ئه‌مه‌یه: (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتَ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ). بوخاری (۵۹۴۷)

فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (البقرة/ ۲۱-۲۲) واته: ئەه‌ی خه‌لکینه ئەه‌ پەرهر‌دگارەتان بپه‌رستن که دروستی کردوون، وه ئەوانه‌ی پێش ئیوه‌شی دروست کردووه، تا ته‌قوای بکه‌ن و لێی بترسن، ئەه‌ خوایه‌ی زه‌وی بۆ کردوون به‌ پایه‌خ و ئاسمانی کردووه‌ته‌ بونیادیکی دامه‌زراوو له‌ ئاسمانه‌وه‌ ئاوی باراندوووه‌ به‌و ئاوه‌ به‌رو بوومی رواندوووه‌ کردویه‌تی به‌ بژیوو رۆزی ئیوه‌، که‌واته‌ هاوتا بۆ خوا دامه‌نێن و خوشتان ده‌زانن هیچ هاوتایه‌کی نییه‌.

ب- ئەگه‌ر خوایه‌ک هه‌رچی فرمان و ئالو گۆرو مشوور خواردنی ئەم بونه‌وه‌ره‌ی به‌ده‌ست بێت و هه‌ر خۆی خاوه‌نی بێت و دروستکه‌ری بێت، حه‌تمه‌ن ده‌بێت هه‌موو سیفه‌تیکی ته‌واوی هه‌بێت و دوور بێت له‌ هه‌موو له‌که‌ه‌ و که‌م و کوپیه‌ک، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: **(سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ)** الصافات/ ۱۸۰ واته: پاک و بێگه‌ردی بۆ پەرهر‌دگار‌ت له‌ هه‌موو که‌م و کوپیه‌ک، پەرهر‌دگاری شکۆمه‌ندی، له‌وه‌ی به‌ نادروست و نار‌ه‌وا وه‌سفی ده‌که‌ن .. یان ده‌فه‌رمویت: **(إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا)** الإسراء/ ۳۰ واته: پەرهر‌دگار‌ته‌ که‌ رۆزی والی ده‌کات و ده‌ی به‌خشیت به‌و که‌سه‌ی خۆی ده‌یه‌ویت، وه‌ خۆشی ئەندازه‌ گه‌ری ده‌کات، هه‌ر ئەویش شار‌ه‌زاو بینایه‌ به‌ به‌نده‌کانی خۆی .. بێگومان به‌ ته‌نها ناسینی خوای گه‌وره‌ له‌ پەرهر‌دگاریه‌تی دا به‌ ته‌نها دادی که‌س نادات و سوودی نابێت ماده‌م نه‌بێته‌ بنچینه‌و بناغه‌ بۆ دوو به‌شه‌که‌ی تری یه‌کتاپه‌رستی، چونکه‌ زۆر که‌س ووتویانه‌: خوا دروست که‌ره‌و رۆزیده‌ره‌ به‌لام هاوبه‌شیان بۆ داناوه‌ له‌ په‌رستندا، یاخود سیفه‌تی ناته‌واوی یان داوه‌ته‌ پالی،

خوای گه‌وره‌ش ده‌باره‌یان ده‌فه‌رموئیت: (وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ) یوسف/ ۱۰۶ واته: زۆربه‌یان باوهر به خوا ناهینن به جوړیک نه‌بیټ که هاوبه‌شی بو داده‌نپن.

موجاهید په‌حمه‌تی خوای لی بیټ ده‌فه‌رموئیت: باوهر هینانیاں به خوا ئه‌وه‌یه ده‌لین: خوا دروستی کردوین و رۆزیمان ده‌دات و ده‌مان مرینیت، ئه‌مه باوهره‌که‌یا نه‌له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی غه‌یری خوا ده‌که‌نه‌هاوبه‌شی له‌په‌رستندا.

یه‌کتاپه‌رستی په‌رستراویتی

(توحید الالهیه)

بریتیه له به ته‌نہا ناسینی خوی گه‌وره له په‌رستندا به هه‌موو شیوه‌کانییه‌وه، وهک: نوټزو پوټو زه‌کاتندان و حج کردن و قوربانی دان و پارانه‌وهو تکاکردن و ملکه‌چی و شوین‌که‌وتن و .. هتد، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموټ: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ** (الحج/ ۷۷) واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوهرتان هیناوه پکوع به‌رن و کرنوش ببه‌ن و په‌روه‌ردگارتان بپه‌رستن و کاری چاکه بکه‌ن به‌لکو سه‌رفراز بن. هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی هه‌مه‌لایه‌نی په‌رستن به پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموټ: **(قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ)** الأنعام/ ۱۶۲-۱۶۳ واته: بلی: من نوټزو قوربانی کردن و ژیان و مردنم بو خوی په‌روه‌ردگاری جه‌مانیانه، هیچ هاوبه‌شی نییه، وه به‌و شیوه فه‌رمانم پئ کراوه که بپه‌رستم و منیش یه‌که‌م که‌سم که ملکه‌چ ده‌بم و چاوم لئ ده‌کریت. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموټ: **(حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْْبُدُوهُ، وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا)** متفق علیه¹ واته: مافی خوا له‌سه‌ر به‌نده‌کانی نه‌وه‌یه بپه‌رستن و هیچ شتیک نه‌که‌ن به‌هاوبه‌شی.

¹ متفق علیه.. نه‌مه له‌فزی بوخاریه (۵۶۲۲).

په یوه ندى یه کتاپه رستى په رستراویتی

به دوو به شه که ی تره وه

ووشە ی (ألّه) له زمانى عه ره بیدا واتایه کی سه ره کی هه یه که (په رستراو)ه، چونکه (اله) به واتای (مألوه) ه واته: په رستراو، به لام به چەند واتایه کی تریش هاتوو ه که به تیکرایان واتای په رستراویه تی (ألوهیة) مان بو پروون ده بیته وه، له و واتایانه ش:

- نیاز مه ند: چونکه جینگه ی نیازی به نده که یه تی و له هه موو ته نگانه یه کی دهروونی و ماددی ده ربازی ده کات و هیورو دلنیای ده کاته وه.

- پشتیوان و دالده ده ر: چونکه به نده که ی له چنگی مه ترسییه کان رزگار ده کات و دالده ی ده دات و پشتیوانیه تی.

- پرووتیکراو: چونکه به نده که ی زور سلّی ئی ده کاته وه و خویشی ده ویت و تامه زرۆیه تی و هه میشه دلّی له لایه تی.

به م پێودانگه په رستراو هه ر ئه و خوایه یه که جینگه ی نیازو مه به سته به نده که یه تی و له کاتی ته نگانه و سه غله تیدا هه ر ئه و فریادپه سی راسته قینه یه و پشتیوانی ئی ده کات و دالده ی ده دات و زاتیکى وایه که به نده که ی پر به دلّ سلّی ئی ده کاته وه و شه رمی ئی ده کات و خویشی ده ویت و تامه زرۆیه تی، ئنجا ئه م جوړه په رستراویه تیه هه ردوو به شه که ی تری یه کتاپه رستى ده گریته وه چونکه:

أ- كاتېك بهنده بهو چهشنه خواى خوى دهپهړستېت كه دلنيا بېت دروستكهرو
خاوهن و مشوور خوړو رۆزى دهر و ژيېنهرو مړينهريهتى، نهگهر نه چوڼ ناوا خوى
تهسليمى دهكات و ملكهچى دهبېت.

ب- ههروهها دهبېت دلنيا بېت كه خاوهنى ههموو ناوو سيفهتيكى بهرزو تهواوهو
دوره له ههموو لهكهو ناتهواويبهك، چونكه بهندايهتى بو كهسيك ناكريت كه
ناتهواو بېت، بهلام هيچ كام له دوو جوړهكهى ترى يهكتا پهړستى نهم بهشهيان
ناگريتهوه چونكه: زور كهس دان دهنيت بهوهدا كه خوا دروستكاريهتى و رۆزى
دهريهتى و ژيېنهرو مړينهريهتى بهلام غهبرى خوا دهپهړستېت، ياخود زور كهس
باوهړى وايه كه پهروهردگارى نهم بوونهوهرو ژيانه خاوهنى ههموو سيفهتيكى
تهواوهو بهس بهلام بيچگه له خواش دهپهړستېت.

واتای په‌رستن

ووشه‌ی په‌رستن (العبادة) له زمانی عه‌ره‌بیدا به واتای: (پابه‌ند بوون و ملکه‌چ کردن و گوئی رایه‌ئی کردن) دیت. ئین ته‌یمیه‌ش په‌حمه‌تی خوی لئ بیت له پیناسه‌بیدا ده‌فه‌رمویت: (الْعِبَادَةُ: هِيَ اسْمٌ جَامِعٌ لِكُلِّ مَا يُجْبِيهِ اللَّهُ وَيَرْضَاهُ مِنْ الْأَقْوَالِ وَالْأَعْمَالِ الْبَاطِنَةِ وَالظَّاهِرَةِ) واته: په‌رستن: ناویکی گشتگیره بو هه‌موو ئه‌وانه‌ی خوا خووشی ده‌وین و پینان رازیبه له ووته‌و کرده‌وه په‌نه‌ان و ناشکران.. هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی ناوه‌رپوکی په‌رستنیش ده‌فه‌رمویت: (العبادة المأمور بها تتضمن معنى الدلِّ ومعنى الحبِّ، فهي تتضمن غايةً أَلَّ اللهُ تعالى، بغاية المحبَّة له) واته: ئه‌و په‌رستنه‌ی که فه‌رمانی پئ کراوه واتای ملکه‌چی و واتای خووشه‌ویدیته ده‌گریته‌وه، واته: ئه‌و په‌رپی ملکه‌چی بو خوی گه‌وره‌و ئه‌وپه‌ری خووشویدیته ده‌گریته‌وه)، بیگومان مه‌به‌ست له دروستکراوانی مرؤف ته‌نها په‌رستنه به واتا گشتیبه‌که‌ی وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) الذاریات/ ۵۶ واته: جنوکه‌و مرؤقم بو هیچ مه‌به‌ست و ئه‌نجامیک دروست نه‌کردووه ته‌نها په‌رستن نه‌بیت.. هه‌روه‌ها مه‌به‌ست له په‌وانه کرانی پیغه‌مبه‌رانیش سه‌لامی خویان لئ بیت ته‌نها بو روون کردنه‌وه‌و گه‌یاندنی په‌یامی په‌رستنی خوا بووه به تا‌ک و ته‌نه‌ایی، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ) الأنبياء/ ۲۵ واته: ئه‌ی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له پیش تووه هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکمان په‌وانه

کردبیت، نیگامان بۆ کردووو تاکو به خه‌لکی راگه‌یه‌نیت که هیچ په‌رستراوئیک نییه
شیاوای په‌رستن بیت بیجگه له من، ده بمپه‌رستن ..

هه‌ر کارو کرده‌وه‌یه‌ک ئەم مه‌رجانه‌ی تیدا بیت په‌رستنه‌و پاداشتی له‌سه‌ر
وه‌رده‌گیریت:

۱- ئەو که‌سه‌ی ئەنجامی ده‌دات باوهر‌دار بیت.

۲- مه‌به‌ستی له‌کردنی ئەو کاره‌ته‌ن‌ها ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌بیت.

۳- کاره‌که‌ی له‌گه‌ل په‌یامی خوادا بگونجیت و پیچه‌وانه‌ی (سنة) نه‌بیت.

۴- ره‌چاوی پیشینه (أولویة) ی تیدا بکات. که له پیشه‌یان له پیشتر.

چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا) النساء/ ۱۲۴ واته: هه‌رکه‌س
کارئیکی چاکه بکات، نیرینه بیت یاخود مینه، هه‌ر باوهر‌داربیت، ئەوانه ده‌چنه
به‌هه‌شته‌وه‌و سته‌میان به ئەندازه‌ی تاله داوئیک لئ ناكریت. یاخود ده‌فه‌رمویت:
(قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ)
الأنعام/ ۱۶۲-۱۶۳ واته: بلئ: من نوئژو قوربانی و ژیان و مردنم بۆ خوای
په‌روه‌ردگاری جه‌انیانه، هیچ هاوبه‌شی نییه.. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ده‌فهرمویت: (مَنْ عَمَلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) رواه مسلم¹ واته: هه‌رکه‌س کاریک بکات و ئەم دینه‌مان نه‌یگریتته‌وه، ئی ی وه‌رناگیریت. یاخود ده‌فهرمویت: (قَالَ تَعَالَى: وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ)² واته: خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: به‌نده‌که‌م به‌هیچ شتی‌ک لیم نزی‌ک نابیتته‌وه خۆشه‌ویستر بیت له‌لام له‌وه‌ی که‌ فهرزم کردووه له‌سه‌ری. هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) رواه مسلم³ واته: خوا چاکه‌ی له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک نووسیوه.

¹ ئەمه‌ ریوایه‌تی موسلیمه‌ به‌لام ریوایه‌تی متفق علیه‌ بوخاری و موسلیمیش هه‌یه‌ که‌ ده‌فهرمویت: (مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ) بوخاری (۲۶۹۷) موسلیم (۱۷۱۸).
² نوسه‌ری به‌ریز نووسیویتی (حدیث قدسی، رواه البخاری) ئەوه‌ش هه‌موو فهرمووده‌که‌یه: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّىٰ أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِيذَنَّهُ) بوخاری/کتاب الرقائق (۶۱۳۷).

³ مسلم (۱۹۵۵)، ئەبو داود (۲۸۱۴)، ترمذی (۱۴۰۹)، نه‌سائی (۴۴۱۰).

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (دروشی یه‌کتاپه‌رستییه)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ واته: هیچ په‌رستراوێك نیه‌شایسته‌ی په‌رستن بێت بێجگه له خوا .. بێگومان ئەم ووشه پیرۆزه هه‌رسی به‌شه‌که‌ی یه‌کتاپه‌رستی ده‌گرێته‌وه بۆیه پێ ی ده‌ووتریت: ووشه‌ی یه‌کتاپه‌رستی (کلمة التوحید) و یه‌که‌م پایه‌و گه‌وره‌ترین پایه‌ی ئیسلامه، خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی به‌رزى و گه‌وره‌ی ئەم دروشمه ده‌فه‌رمویت: (شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ال عمران/ ۱۸ واته: خوا شاهیدی داوه که هیچ په‌رستراوێك نیه‌ خۆی نه‌بیت، هه‌روه‌ها فریشته‌کان و خاوه‌ن زانسته‌کان شاهیدیان داوه که له هه‌موو فرمانی‌کی‌دا دادگه‌ری ئه‌نجام ده‌دات، هیچ په‌رستراوێك نیه‌ بێجگه له‌و خوایه‌ی شکۆمه‌ندو کاربه‌جی یه .. پێغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (قَالَ مُوسَى : يَا رَبِّ، عَلَّمَنِي شَيْئًا أَذْكُرُكَ وَأَدْعُوكَ بِهِ. قَالَ : قُلْ يَا مُوسَى: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: يَا رَبِّ كُلُّ عِبَادِكَ يَقُولُونَ هَذَا. قَالَ: يَا مُوسَى، لَوْ أَنَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعَ وَعَامِرَهُنَّ غَيْرِي، وَالْأَرْضَيْنِ السَّبْعَ فِي كِفَّةٍ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي كِفَّةٍ، مَا لَتَ بَيْنَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)¹ واته: موسا سه‌لامی خوای لئ بێت

¹ نوسه‌ری به‌رپز هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی نووسیوه که (رواه ابن حبان و الحاكم و صححه) ئیبنوکه‌ثیریش ره‌حمه‌تی خوای لئ بێت له کتیی (البداية والنهاية/ ۱۱۲/ ۱) ده‌رباره‌ی فه‌رموویه‌تی: (إسناده صحيح).

فهرمووی: ئەهی پەرورەدگار شتییکم فیڕ بکه یادت بکه‌م و بیارپمەوه پیی، فهرمووی: ئەهی موسا، بلی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، فهرمووی: هەموو بەندەکانت وا دەلین، فهرمووی: ئەهی موسا، ئەگەر حەوت ئاسمانەکان و ئەوهی ئاوەدانی کردوونەوه بیجگه له من، و حەوت چینی زهوی له تایی تەرازوویە کدا بن و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ش له تاییە کیدا بیټ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ که پارسە‌نگیان دەداتەوه.

یەکه‌م دەرورەزیەک که مروف لیوهی بیته ناو ئیسلامهوه، شایه‌تیدانه به ووتنی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وهك پیغه‌مبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حُرِّمَ دَمُهُ وَمَالُهُ) مسلم¹ واته: هه‌رکه‌س بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و بروای به پەرستراوی تر نه‌بیټ بیجگه له خوا، خوین و مائی حه‌رام ده‌بیټ. یه‌که‌م دروشمی‌کیش که پیغه‌مبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خه‌لکی بو بانگ کردیټ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بووه، بویه بی باوهرانی قورپه‌یش ده‌یان ووت: (أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ) ص/ ۵ واته: ئایا هه‌موو خواکانی کردووه به یه‌ک خوا، به‌راستی شتیکی سه‌یره! هه‌ر بویه کاتیک مه‌عازی کوری جه‌به‌لی نارد بو یه‌مه‌ن، پیی فه‌رموو: (إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَلْيُكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ

¹ له سه‌حیحی موسلیمدا ریوایه‌تیکی تر هه‌یه ده‌فه‌رموئ: (حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيُؤْمِنُوا بِي وَبِمَا جِئْتُ بِهِ) له ریوایه‌تیکی تریشدا که له سه‌حیحه‌یندا هه‌یه هاتووه: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَمَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، عَصَمَ مِنِّي مَالَهُ وَنَفْسَهُ إِلَّا بِحَقِّهِ، وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) ئیبنو ره‌جه‌بی حه‌نبه‌لی: جامع‌العلوم‌والحکم ۱/ ۲۲۷.

شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) رواه البخاری و مسلم¹ واته: تۆ ده‌چیته ناو کۆمه‌لێک له خاوهن په‌یامه‌کان، با یه‌که‌م شتی‌ک که بانگیان ده‌که‌یت بۆی شایه‌تی دانی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بی‌ت .. ئنجا هه‌رکه‌سی‌ک ووتی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و مه‌رجه‌کانی ره‌چاو کرد ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمووت: (إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) رواه مسلم واته: خوا ئاگری دۆزه‌خی له که‌سی‌ک یاساغ کردوو ه‌بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و مه‌به‌ستی پێی ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ بی‌ت.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

¹ فه‌رمووده‌که له سه‌حیحی بوخاری له کتاب المغازی‌دایه ژماره (٤٠٨٦) و له سه‌حیحی موسلیم (ژماره ١٩) و ئه‌مه‌ش به سه‌نه‌دی‌کی تری له‌فتح الباری یه‌وه، ژماره (١٧٨٩): (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمُعَاذٍ حِينَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَإِذَا جِئْتَهُمْ فَأَدْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ بِذَلِكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ هُمْ يَعْزِي أَطَاعُوكَ بِذَلِكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَتَرُدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ بِذَلِكَ فَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمُظْلُومِ).

مهرجه‌کانی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

هه‌رکه سێک شایه‌تی بدات و بئێ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و ئەم مهرجانه‌ی تێدا بێته دی ده‌بێته موسوڵمانی راسته‌قینه:

یه‌که‌م: زانیی واته‌که‌ی: که بریتیه له رهت کردنه‌وه‌ی په‌رستراویه‌تی غه‌یری خواو چه‌سپاندنی بۆ خواى گه‌وره، وه‌ك ده‌فه‌رموئیت: (فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) محمد/ ۱۹ واته: بزانه که هه‌یچ په‌رستراویک نییه بێجگه له خوا. بێغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: (مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، دَخَلَ الْجَنَّةَ) رواه مسلم¹ واته: هه‌رکه‌س بمړیت و بزانیت که هه‌یچ په‌رستراویک نییه بێجگه له خوا ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه.

دووهم: دئنیابوون: واته به دَلْ بپروای بێ بکریت و هه‌یچ گومانیک به‌رانبه‌ری نه‌مبێت، چونکه خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا) الحجرات/ ۱۵ واته: هه‌ر ئه‌وانه باوهر دارن که باوهرپان به خواو بێغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌یناوه، پاشان گومانیشیان نه‌ماوه.²

¹ مسلم: كتاب الإيمان/ باب الدليل على أن من مات على التوحيد دخل الجنة قطعاً (۵۵/۱) ژماره (۴۳).

² له فه‌رمووده‌ی بێغه‌مبه‌ری خواشدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوووه که (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ، لَا يُقْفَى اللَّهُ بَهْمَا عَبْدٌ غَيْرَ شَائِكٍ فِيمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ) رواه مسلم: كتاب الإيمان، باب الدليل على أن من مات على التوحيد دخل الجنة قطعاً (۵۷.۵۵/۱) ژماره

سَیِّهَم: رازی بوون به دَل و زمان به‌وهی له‌م ووشه پیرۆزه ده‌فامرێته‌وه: خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی بَن باوهران ده‌فهرمویت: (إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ) الصافات/۳۵ واته: ئە‌گەر به‌و بَن باوهرانه بووترایه هیچ په‌رستراویک نییه بی‌جگه له خوای گه‌وره خۆیان به زل ده‌زانی و لووت به‌رزانه ره‌فتاریان ده‌کرد.

چوارهم: ملکه‌چ کردن و پابه‌ند بوون به واتاکه‌یه‌وه: خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: (وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ) الزمر/۵۴ واته: بگه‌رێنه‌وه و بۆ لای په‌روه‌ردگارتان و مل که‌چی بین.

پینجه‌م: راستگۆیی له باوهر بوون به لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دا: خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: (الْم * حَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ * وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ) العنكبوت/۱-۳ واته: ئە‌لف، لام، میم، ئایا خه‌ئکی وای داده‌نیی که وازیان لی جهینریت، هه‌ر به‌وه‌نده‌ی بلین: باوهرمان هیناوه ده‌ست به‌رداریان بین و تاقی نه‌کریننه‌وه، بیگومان نه‌وانه‌ی پیش نه‌مانمان تاقی کردۆته‌وه، بۆ ئە‌وه‌ی خوای گه‌وره بزانیت نه‌وانه کین که راستیان کردووه و نه‌وانه‌شی بۆ ده‌رکه‌ویت که درۆزن. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ

(۲۷). واته: شایه‌تی ده‌ده‌م که هیچ خواجه‌ک نیه شایانی په‌رستن بی‌ت جگه له الله، هه‌روه‌ها شایه‌تی دان به‌وه‌ی که من پیغه‌مبه‌ری خوام، هه‌ر عه‌بدیک بَن دوودلی و گومان به‌م شایه‌تمان‌ه‌وه به‌ خوای گه‌وره بگات ده‌چپته به‌هه‌شته‌وه ..

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَهْفَه رَمِيَتْ: (مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ) متفق عليه¹ واته: هه‌ر که سیک شایه‌تی بدات به‌وهی هیچ په‌رستراوئیک نییه بیجگه له خواو شایه‌تی بدات که موحه‌مه‌د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌ندهو نیردراوی خوایه، به‌راستگویی و له‌دئی‌هوه بیټ، نه‌وا خوا‌ی گه‌وره ناگری دۆزه‌خی لئ یاساغ ده‌کات.

شه‌شه‌م: نیاز پاکی و دلسۆزی له‌ووتی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دا: چونکه پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَهْفَه رَمِيَتْ: (إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجَهَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ) روا مسلم² واته: خوا ناگری دۆزه‌خی له‌که‌سیک یاساغ کردوو‌ه بلیټ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و مه‌به‌ستی پی ره‌زامه‌ندی خوا‌ی گه‌وره بیټ.

حه‌وته‌م: خو‌شویستی نه‌م ووته شیرینه‌و ناوه‌پۆکه‌که‌ی و نه‌وانه‌ی پایه‌ندی ده‌بن و رق بونه‌وه له‌وانه‌ی سه‌رپیچی و دژایه‌تی ده‌که‌ن: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

¹ نه‌م فه‌رمووده‌ی نوسه‌ری به‌رپز هیناوتیه‌وه له‌بوخاریدا له‌کتاب العلم (۲۲۶/۱) ژماره (۱۲۸) و له‌موسلیمدا (کتاب‌الإیمان (۶۱/۱) ژماره (۳۲) فه‌رمووده‌ی دیکه‌ش له‌و باره‌وه زۆره، له‌وانه:

- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ) موسلیم (۲۹)
- عن عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجَهَ اللَّهُ) بوخاری ژماره (۴۲۵) و موسلیم ژماره (۳۳).

² بوخاری ژماره (۴۲۵) و موسلیم ژماره (۳۳).

وَسَلَّمَ دَه‌فَه‌رَمَوِیت: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ، أَنْ يَكُونَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ
فِي الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْذَفَ فِي النَّارِ) متفق عليه¹ واته:
سئ سیف‌ه‌ت له ه‌ه‌ر که‌س‌ی‌ک‌دا بن شیرینی باوهری پ‌ی‌یان ده‌ست ده‌که‌و‌یت: خواو
پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ه‌که‌ی له لا خ‌و‌ش‌ه‌و‌ی‌س‌ت‌ر ب‌ی‌ت له ه‌ه‌م‌و‌و ش‌ت‌ی‌کی تر، ه‌ه‌ر که‌س‌ی‌کی
خ‌و‌ش‌و‌ی‌س‌ت له‌ب‌ه‌ر خ‌ات‌ری خوا خ‌و‌شی بو‌یت، وه پ‌ی‌ی ناخ‌و‌ش ب‌ی‌ت که‌ ب‌گ‌ه‌ر‌پ‌ت‌ه‌وه
ب‌و ب‌ی باوهری د‌و‌ای ئه‌وه‌ی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره‌ ر‌ز‌گ‌اری ک‌رد‌و‌وه ل‌ی‌ی، ه‌ه‌ر‌و‌ه‌ک که‌ پ‌ی‌ی
ناخ‌و‌ش‌ه‌ فر‌ی‌ی ب‌د‌ر‌ی‌ت‌ه‌ ناو‌ ن‌ا‌گ‌ر‌ه‌وه‌.

ه‌ه‌ش‌ت‌ه‌م: باوهر نه‌بوون به (طاغوت) و ک‌و‌فرانه‌ ک‌رد‌ن پ‌ی‌ی: تاغ‌و‌وت واته: نه‌و
ش‌ت‌انه‌ی ب‌ی‌ج‌گ‌ه‌ له‌ خوا که‌ ده‌پ‌ه‌ر‌س‌ت‌ر‌ی‌ن . پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
د‌ه‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌یت: (مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ، حُرِّمَ مَالُهُ وَ
دَمُهُ) رواه مسلم² واته: ه‌ه‌ر که‌س‌ی ب‌ل‌ی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و ک‌و‌فرانه‌ به‌وانه‌ ب‌ک‌ات که‌
ده‌پ‌ه‌ر‌س‌ت‌ر‌ی‌ن ب‌ی‌ج‌گ‌ه‌ له‌ خوا، م‌ال و خ‌و‌ی‌نی ح‌ه‌رام ده‌ب‌ی‌ت.

¹ بوخاری/کتاب‌الایمان (۳۰/۱) ژماره (۱۶) و موسلیم/کتاب‌الایمان (۲۱۰/۲) ژماره (۴۳).

² موسلیم ژماره ۲۳ ، ئیمامی نه‌حمه‌د ۴۷۲\۳.

ئه‌مانه ئه‌و مه‌رجانه بوون که پێویسته له که‌سی‌کدا بێنه دی که بلیت: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و به پێی فه‌رموده‌کان شایسته‌ی به‌هه‌شت بلیت .. وه‌ هه‌وتیان له‌م دێره شیعره‌دا کۆ ده‌بنه‌وه:

علم، یقین، و اخلاص، و صدقك مع محبة، و انقياد، و
القبول لها

هینانه‌دی یه‌کتا په‌رستی راسته‌قینه

بۆ ئه‌وه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی یه‌کتا په‌رستی په‌رستراویه‌تی (توحید الالهیه) که هه‌ر دوو به‌شه‌که‌ی تریش ده‌گرێته‌وه‌ بیته‌ دی، ده‌بیته‌ ئه‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌ بگه‌نه‌ ئه‌نجام:

یه‌که‌م نیازپاکی و دئسۆزی بۆ خوای گه‌وره‌ له‌ په‌رستندا:

ئه‌ویش به‌ ره‌چاو کردنی ئه‌م خالانه‌ ده‌بیته:

۱- خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌ بۆ خوا: ده‌بیته‌ باوهر‌دار خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره‌ هه‌موو قه‌واره‌ی دابگریت و هه‌ست و نه‌ستی سه‌ر له‌به‌ر له‌و خۆشه‌ویستییه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ بگریت، به‌ پیچه‌وانه‌ی بێ باوهر‌وه‌ که خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رمویت: **(وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ)** البقرة/ ۱۶۵ واته: له‌ خه‌لكیدا كه‌سانیک هه‌ن كه‌ بیجگه‌ له‌ خوا هاوتای تر هه‌لده‌بژێرن، خۆشیان ده‌وین وه‌ك خۆشه‌ویستی خوا، به‌لام ئه‌وانه‌ی باوهر‌پان هیناوه‌ خویان زۆرتر خۆش ده‌ویت.

۲- ترسانی راسته‌قینه‌ له‌ خوا: چونکه‌ ده‌سه‌لاتی ره‌هاو بێ سنوور له‌ ده‌ستی خوای گه‌وره‌دایه‌و که‌سی تر به‌ وینه‌ی خوا ده‌ستی به‌سه‌ر مرۆفدا ناروات، ئنجا ئه‌گه‌ر ترسی هه‌ژاری، یاخود مردن، یان ترسی تیکشکانی هه‌بیته، هه‌مووی به‌ ده‌ستی خویاوه‌ هه‌یج که‌س بالاده‌ست نییه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿أَتَخَشَوْنَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ التوبة/۱۳ واته: ئایا له بی باوهران ده‌ترسن؟ خوا له بی‌شتره که لی بترسن نه‌گهر ئیوه باوهردارن.

هه‌روه‌ها ده‌بارهی دوو رووه‌کان ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ النساء/۷۷ واته: کاتیک خوی گه‌وره کوشتاری له‌سه‌ر پی‌ویست کردن، یه‌کسه‌ر ده‌سته‌یه‌کیان ترسیان که‌وته دل و له‌خه‌ئکی ده‌ترسان، به‌ئهندازه‌ی ترسیان له‌خوا، یاخود زیاتریش.

۳- به‌ته‌ها ناسینی خوی گه‌وره له‌پاران‌هوه‌و پشت به‌ستن و تکا کردن دا: بی‌گومان له‌وشتانه‌دا که‌ته‌ها خوی گه‌وره ده‌ستی به‌سه‌ریاندا ده‌روات، وه‌ک ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ یونس/۱۰۶ واته: بی‌جگه له‌خوا له‌که‌سی تر مه‌پارپره‌وه، له‌وه‌ی نه سوودت بی ده‌گه‌یه‌نن و نه‌زیان، نه‌گهر وا بکه‌یت نه‌وا که‌واته توش له‌سته‌مکارانیت. یان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ المائدة/۲۳ واته: پشت به‌خوا ببه‌ستن نه‌گهر ئیوه باوهردارن یاخود ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ البقرة/۲۱۸ واته: نه‌وانه‌ی باوهرپان هیناوه‌و نه‌وانه‌ی کۆچیان کردووه‌و جهادیان کردووه له‌پیناوی خوادا نه‌وانه داخوازی مه‌ره‌بانی و به‌زه‌بی خوان.

۴- نه‌نجامدانی دروشمه‌کافی په‌رستن به‌نیازپاکی بو‌خوا: چونکه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا

الصَّلَاةُ البینة/۵ واته: فه‌رمانیان پښ نه‌کراوه به‌وه نه‌بیټ که خوا به نیازیاکی پپه‌رستن و مل که چی ته‌واوی بۆ ده‌برن و به‌خاویښی بیناسن و نوښتر نه‌نجام بدهن.

۵- پیاده‌کردن و چه‌سپاندنی به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌تی خوا: ناشکرایه‌خوای گه‌وره سنووری چه‌لأل و چه‌رامی دیاری کردوووه و مروثی باوه‌رداری پپوه‌پابه‌ند کردوووه و به‌رنامه‌ی سه‌ر له‌به‌ری ژبانی بۆ نه‌خشه‌به‌ند کردوووه، ئنجا نه‌وه‌ی له‌سه‌ر باوه‌ردار بیټ ته‌نما مل که چ کردن و پیاده‌کردنی نه‌و شه‌ریعه‌ته‌خواییه‌یه‌و به‌هیچ جوړیک و به‌هیچ پاساوئیک بۆی نییه‌ئه‌م لاو نه‌ولا بکات و پشتی لښ بکات، چونکه:

- ۱- خوای گه‌وره کاربه‌جییه‌و فه‌رمانه‌کافی ره‌واو دروستن و دوورن له‌هه‌وه‌سکاری.
- ب- وه‌ک مروثی دروست کردوووه فه‌رمانیشی پښ ده‌کات و ده‌زانیت چی له‌گه‌ل سروشتیدا ده‌گونجیت.
- ج- خاوه‌نی زانایی و شاره‌زایی ته‌واوه‌و ناگای له‌را‌بردوو و ئیستاو داها‌توو هه‌یه.

خوای کاربه‌جی ده‌فه‌رمویت: **(فَاَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا)** المائدة/۴۸ واته: نه‌ی موچه‌مه‌د صلی الله علیه و سلم حوکمی نیوانیان بکه به‌و په‌یامه‌ی که خوا ناردویه‌تی و شوین ناره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه له‌جیاتی نه‌و راستییه‌ی که بۆت ها‌توووه، بۆ هه‌ر گه‌لیک له‌ئیوه‌رپبازو به‌رنامه‌یه‌مان داناوه‌) یاخود ده‌باره‌ی دوو ره‌وه‌کان

ده‌فه‌رمویت: (وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ * وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ) النور/۴۷-۴۸ واته: ده‌لین: باوهرمان به خواو به پیغه‌مبه‌ر هیناوه‌و گوپراه‌لین، پاشان هه‌ندیکیان دوای ئه‌وه پشت هه‌لده‌که‌ن، ئه‌وانه هه‌رگیز باوهر‌دار نین، وه ئه‌گه‌ر بانگ بکرین بو لای خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بو ئه‌وه‌ی حوکه‌ی نیوانیان بکه‌ن ده‌سته‌یه‌کیان پشت هه‌لده‌که‌ن.

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به جوله‌که‌و دیانه‌کان ده‌فه‌رمویت: (اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ) التوبة/۳۱ واته: مالوم (حبر) و قه‌شه‌کانیان کردوه‌و به خواکانیان و بیجگه‌له‌ خوا‌ی گه‌وره‌ شوئینیان ده‌که‌ون.

کاتیك عه‌دی کورپی حاته‌م خوا لئی رازی بی‌ت له‌ شام گه‌را‌بووه‌و هاتبووه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه، عه‌دی فه‌رمووی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌مان ده‌په‌رستن؟ فه‌رمووی: (أَلَيْسَ يُجِلُّونَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَتُجِلُّونَهُ، وَيُحَرِّمُونَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فَتُحَرِّمُونَهُ؟) واته: مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که خوا یاسا‌غی کردبوو بو‌یان هه‌لال نه‌ده‌کردن و ئیوه‌ش به‌ هه‌لالتان ده‌زانی و ئه‌وه‌ش که خوا هه‌لالی کردبوو بو‌یان یاسا‌غ نه‌ده‌کردن و

ئێوه‌ش به یاساغان ده‌زانی؟ فه‌رمووی: به‌ئێ، فه‌رمووی: (فَتِلْكَ عِبَادَتُهُمْ) رواه الترمذي وهو صحيح¹ واته: (ئا ئه‌وه په‌رستیانه).

دووهم: ده‌ست به‌ردار بوون و خو به‌ری کردن له (طاغوت):

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ) النحل/ ۳۶ واته: له هه‌موو ئومه‌تێکدا پیغه‌مبه‌ریکمان په‌وانه کردوو که پێیان رابگه‌یه‌نیت خوا بپه‌رستن و توخنی تاغووت مه‌که‌ون. یان ده‌فه‌رمویت: (فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) البقرة/ ۲۵۶ واته: هه‌ر که‌س کوفرانه به تاغوت بکات و باوه‌پ به خوا به‌پنیت ئه‌وا ده‌ستی گرتوو به‌رشته‌ی قائمه‌وه‌و لێ جیا نابیته‌وه، خواش بیسه‌رو زانابه. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ، حُرِّمَ دَمُهُ وَ مَالُهُ) مسلم² واته: هه‌ر که‌س بێ:

¹ نوسه‌ری به‌پێز وای نوسیه‌وه که سه‌حیحه، به‌لام نه‌مزانی چۆن حوکمی سه‌حیحی داوه، به‌هه‌ر حال نه‌مدۆزیه‌وه که سه‌حیح بی‌ت، ئه‌وه‌ی ترمذی له (سنن الترمذی/ کتاب التفسیر سورة التوبة ۲۶۲/۵ ژماره ۳۰۹۵) دا ریوایه‌تی کردوو به (حه‌سه‌ن)ی داناوه، هه‌روه‌ها ئیمامی به‌په‌یقی له (السنن الکبری ۱۱۶/۱۰) دا هیناوتیه‌وه‌و شیخی ئه‌لبانیش له (صحیح الترمذی ۵۶/۳) هه‌روه‌ها له (غایه‌ المرام ل ۱۹) دا به‌حه‌سه‌نی ناساندوو.

² له سه‌حیحی موسلیمدا ریوایه‌تیکی تر هه‌یه ده‌فه‌رموئ: (حَتَّىٰ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيُؤْمِنُوا بِي وَبِمَا جِئْتُ بِهِ) له ریوایه‌تیکی تریشدا که له سه‌حیحه‌یندا هه‌یه هاتوو: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّىٰ يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،

لاله الا الله و بن باوهری به‌وانه بکات که ده‌په‌رستریڻ بیجگه له خوا، خوین و مائی حه‌رام ده‌بن. ئاشکرایه هه‌موو شتیڤ که به پیچه‌وانه که‌یدا ده‌ناسریتته‌وه و جیا ده‌کریتته‌وه، یه‌کتاپه‌رستیش نایه‌ته‌دی هه‌تا به‌نده دژو پیچه‌وانه‌ی یه‌کتاپه‌رستیه‌که نه‌زانیت که تاغوته و تالیی دوور نه‌که‌ویتته‌وه.

(طاغوت) ووشه‌یه‌که له چاوگی (طُغیان) وهرگیراوو که به واتای له سنوور ده‌رچوونه، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ** الحاقه/ ۱۱ واته: کاتیڤ ئاوو که سه‌ر رپژری کرد ئیمه له که‌شتیه‌که‌دا هه‌ئمان گرتن.

پیشه‌وا عمر خوا لی رازی بیټ فه‌رمویه‌تی: تاغوت شه‌یتانه. جابریش خوا لی رازی بیټ فه‌رمویه‌تی: (تاغوته‌کان جادوو گه‌ربوون، شه‌یتانه‌کان ده‌هاتن بو‌لایان. پیشه‌وا مالکیش ره‌حمه‌تی خوی لی بیټ فه‌رمویه‌تی: تاغوت هه‌موو شتیڤ که له جیی خوی گه‌وره بپه‌رستریټ.

ئه‌مانه هه‌مویان نمونه‌ن له‌سه‌ر تاغوت. به‌لام واتایه‌کی له‌وه گشتی تری هه‌یه که پیشه‌وا ابن القیم ره‌حمه‌تی خوی لی بیټ ئامازه‌ی پیکردووو فه‌رمویه‌تی: تاغوت: هه‌موو شتیڤ که به‌نده له سنووری خوی به‌ده‌ر دایبیت له (په‌رستراو)

فَمَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، عَصَمَ مَنِّي مَالَهُ وَنَفْسَهُ إِلَّا بِحَقِّهِ، وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) ئیبنو ره‌جه‌بی حه‌نبه‌لی: جامع‌العلوم‌والحکم (۱/۲۲۷).

یان (شوین هه‌نگیراو) یان (گوپرایه‌ئی کراو)، تاغوتی هه‌ر گه‌لێکیش ئه‌و که‌سه‌یه که بیجگه له خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌یکه‌ن به دادوهر، یان بیجگه له خوا ده‌یپه‌رستن، یان کوپرا‌نه شوینی ده‌که‌ون، یان له شتی‌کدا گوپرایه‌ئی ده‌که‌ن که نازانن گوپرایه‌ئی خوایه‌و په‌رستن.

بیریاری ئیسلامی ناودار محمد قوتب ده‌رباره‌ی تاغوت ده‌فه‌رمویت: هه‌ر شتی‌ک یان که‌سی‌ک یان نه‌ریتی‌ک یان بارو دۆخی‌ک یان ده‌سه‌لاتی‌ک یان شه‌رعی‌ک که به بئ مؤله‌تی خوا‌ی گه‌وره خه‌لکی بکاته کۆیله‌و به‌نده‌و داوا له خه‌لکی بکات گوپرایه‌ئی بکه‌ن، یان خه‌لکی خۆیان موماره‌سه‌ی گوپرایه‌ئی کردنی بکه‌ن و به گوپرایه‌ئی کردنه‌که‌ی سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانی خوا بکه‌ن، ئه‌وه تاغوته‌..

سه‌رانی طاغوت

تاغوتان زۆرن به‌لام سه‌رانیان ئەم پینجەن:

یه‌که‌م: ئیبلیس (شەیتان): چونکه یه‌که‌م به‌نده‌ی یاخی و سه‌رکه‌شه‌و له به‌زه‌یی
خوای گه‌وره بێ به‌ش کراوه‌و نه‌فرینی یه‌که‌جاری لیکراوه، بۆیه له ده‌رفه‌ت
ده‌گه‌ریت تا به‌نده‌کان له خسته به‌ریت و سه‌رپنچی خوای گه‌وره‌یان بکه‌ن.

دووهم: که‌سیک بیه‌رستریت و خوۆشی به‌وه رازی بی‌ت: چونکه خه‌لکی پییه‌وه
گیرۆده ده‌بن و له خوا په‌رستی راسته‌قینه دوور ده‌که‌ونه‌وه، له کاتی‌کدا ئەم به
ئاسانی ده‌توانی‌ت رینگری خه‌لکی بکات له‌و په‌رستنه‌و ده‌س به‌رداری ببن، له ژیا‌نی
دا یان له دوا‌ی مردن.

سێ یه‌م: که‌سیک بانگی خه‌لکی بکات بۆ ئه‌وه‌ی بیه‌رستن: که‌سیک کاری وای ئی
بوه‌شیته‌وه بیکومان ته‌واو شوو‌ی ئی هه‌لکیشاوه‌و یه‌که‌جاری سه‌رکه‌شه‌و خوۆی به
خوای خه‌لکی داناوه‌و دووریان ده‌خاته‌وه له خوا په‌رستی، ئنجا به‌ ده‌میه‌وه بی‌ن
یان گو‌ی پێ نه‌ده‌ن هه‌ر (تاغوت)ه.

چوارهم: که‌سیک لافی غه‌یبه‌زانی ئی بدات: چونکه بانگه‌شه‌ی سیفه‌تیکی
چه‌سپاوی خوای گه‌وره بۆ خوۆی ده‌کات و خه‌لکی گو‌مرا ده‌کات و بیرو باوه‌ریان
ده‌شیوینیت.

پينجه م: كه سيك حوكم به غه يري به رنامه ي خوا بكات: ئاشكرايه له ژيانى
 كوومه لگادا دوو جوړ حوكم پرانى پياده ده كرېت: يان حوكمى جاهيلى، يا خود
 حوكمى خوا، چونكه خواى گه وره ده فه رمويت: (أَفْحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ
 أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ) المائدة/ ٥٠ واته: ئايا مه به ستيانه حوكمى
 جاهيلى پياده بكنه؟ باشه حوكمى كئ له هى خوا چا كتره بو گه ليك باوهر پان
 دامه زراو بيت) جا كه سيك پياده ي حوكمى جاهيلى بكات له ژيانى كوومه لايه تى
 خه لكيدا، نه وا گه ليك يا خييه و سه ركه شيبه كه ي ده گاته پله ي تاغوت.

یه‌کتابه‌رستی ناوو سیفه‌ته‌کان

(توحید الأسماء والصفات)

واته باوه‌ر بوون به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ خاوه‌نی هه‌مو سیفه‌تیکی ته‌واوه‌و دووره‌ له هه‌موو سیفه‌تیکی ناته‌واوی و که‌م و کورپیه‌وه، هه‌روه‌ها به‌ ته‌ن‌ها ناسینی خوا له‌و ناوانه‌دا که‌ خۆی بێ ناوانون و له‌و سیفه‌تانه‌دا که‌ له‌ قورئاندا یان له‌ زمانی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ خۆی بێ وه‌سف کردوون ئه‌وه‌ش به‌ چه‌سپاندنیان و سه‌لماندنیان ده‌بیت به‌ شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆیان، واته‌: به‌ بێ شیواندن (تحریف) و مانا گۆرکێ (تأویل) و به‌ بێ له‌کار خستن (تَعطیل) و چۆنایه‌تی (تکلیف) و به‌ بێ لیچواندن (تشبیه).

که‌واته‌ هه‌تا ره‌چاوی ئه‌م خالانه‌ نه‌کریت یه‌کتابه‌رستی ناوو سیفه‌ته‌کان نایه‌ته‌ دی:

۱- به‌ دوور گرتنی خوای گه‌وره‌ له‌ هه‌موو له‌که‌و ناته‌واوی و که‌م و کورپیه‌ک ئه‌مه‌ش وا ده‌خوازیت که‌:

أ- خوای گه‌وره‌ به‌ پاک راگرین له‌ هاوسهر و هاوبه‌ش و هاوتاو پشتیوان و تکاکار (به‌ بێ مۆله‌تی خۆی) و دۆست (له‌ لاوازیه‌وه).

ب- خوای گه‌وره‌ به‌ پاک راگرین له‌ نوستن و بێ تاقه‌تی و ماندوو بوون و مردن و نه‌زانی و سته‌م و بێ ئاگایی و بیر چونه‌وه‌و وه‌نه‌وزو لایه‌نگیری و .. هتد خوای

گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ) سوره الإخلاص واته: ئە‌ی موحه‌مه‌د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَلَى: خوای گه‌وره ئە‌و خوایه‌یه که تاك و ته‌هایه، خوایه‌ك جیگه‌ی نیازه له کاتی ته‌نگانه‌دا که‌سی لئ نه‌بووه و له که‌س نه‌بووه، وه هیچ که‌س هاوتای ئە‌و نییه. یان ده‌فه‌رمویت: (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ...) البقرة/ ۲۵۵ واته: هه‌ر خوایه‌که بیجگه له و هیچ په‌رستراویکی تر نییه و زیندووی راگیرکه‌ره، نه وه‌نه‌وز ده‌دات و نه خه‌و ده‌بیاته‌وه، هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه هی خو‌یه‌تی، کئ هه‌یه بتوانی‌ت تکای به بئ مؤ‌له‌تی خو‌ی له لا بکات.

۲- باوهر بوون به‌و ناوو سیفه‌تانه‌ی که له قورئان و سوونه‌تدا هاتوون به شی‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی خو‌یان، وه‌ك چۆن له زمان‌ی عه‌ره‌بیدا واتا ده‌به‌خشن به‌بئ زیادو که‌م، که‌واته پئویسته باوهر‌دار له‌م خالانه به دوور بی‌ت:

أ- شی‌واندن (تحریف) و مانا گۆرکئ (تأویل): واته لادان و گۆرپنی ناوه‌که یان سیفه‌ته‌که له واتا‌که‌ی خو‌ی وه‌ك: لئکدانه‌وه‌ی ده‌ستی خوای گه‌وره به‌هێژ یان لئکدانه‌وه‌ی بالابوون (استواء) ی خوا به‌سه‌ر عه‌رشدا به ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن (استیلاء) یاخود خو‌یندنه‌وه‌ی ناوی پیرۆزی (الله) به (منصوب) ی له ئایه‌تی: (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) النساء/ ۱۶۴ واته: خوا قسه‌ی له‌گه‌ل موسادا کرد به قسه‌ کردن. بۆ ئە‌وه‌ی به‌ر په‌رچی سیفه‌تی (قسه‌ کردن) ی خوای گه‌وره

بده‌نه‌وه، چونکه ئە‌گەر ووشه‌ی پیرۆزی (الله) له‌ نایه‌ته‌که‌دا (منصوب) بی‌ت واته‌:
موسا قسه‌ی له‌‌گه‌ڵ خوا کرد.

ب- له‌ کار خستن (تعطیل): واته‌ نکۆژی کردن له‌ ناوو سیفه‌ته‌کانی خوی گه‌وره‌ به‌ بیانوی ئە‌وه‌ی چه‌سپاندنیان ده‌بی‌ته‌ هۆی لی‌چواندنی خوی گه‌وره‌ به‌ دروست کراوه‌کانییه‌وه‌ وه‌ک: نکۆژی کردن له‌ ده‌ستی خوی گه‌وره‌، بۆ نمونه‌: هه‌ندی‌ک ووتوو‌یان‌ه‌: خوا توانای هه‌یه‌ به‌‌لام ده‌ستی نییه‌. چونکه‌ ئە‌گەر ده‌ستی هه‌بی‌ت ئە‌وا له‌ دروست کراوه‌کانی ده‌چیت، خوی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمو‌یت: (قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ) ال عمران/ ۷۳ واته‌: ئە‌ی محمد صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بَلَّغْ: رێزو چاکه‌ به‌ ده‌ستی خوییه‌، ده‌یدات به‌ هه‌ر که‌س خۆی بیه‌و‌یت. ناشکرایه‌ ووشه‌ی (ده‌ست) به‌ راشکاو‌ی له‌ نایه‌ته‌که‌دا هاتوو‌ه‌، بی‌گومان ئە‌و بیانوو‌ه‌ی که‌ ده‌لێن: چه‌سپاندنی ناوو سیفه‌ته‌کان ده‌بی‌ته‌ هۆی لی‌چواندنی خوی گه‌وره‌ به‌ دروست کراوه‌کانییه‌وه‌، له‌به‌ر دوو هۆ‌پوو‌چ و بێ بناغه‌یه‌:

۱- ئە‌و بیانوو‌ه‌ واده‌گه‌یه‌نی‌ت که‌ فه‌رمایشته‌کانی خوی گه‌وره‌ پی‌چه‌وانه‌ی یه‌کترن، چونکه‌ خوی گه‌وره‌ ناوو سیفه‌ته‌کانی بۆ خۆی چه‌سپاندوو‌ه‌و ده‌فه‌رمو‌یت: (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ..) الشوری/ ۱۱ واته‌: هه‌یچ شتی‌ک به‌ وینه‌ی خوا نییه‌.

۲- مه‌رج نییه‌ دوو شت ناوه‌کانیان یان سیفه‌ته‌که‌یان به‌ بی‌ژه (لفظ) وه‌کو یه‌ک وابوو ئیتر خۆشیان له‌ ما‌ک و ناوه‌رۆ‌کدا له‌ یه‌کدی بچن، بی‌گومان سیفه‌ته‌کانی

خوای گەورە بە جۆریکن که شایستەى شکۆمەندی ئەون و لە سیفەتى هیچ کام لە دروست کراوەکانى ناچن.

ج - چۆنایەتى (تکییف): واتە دەستنیشان کردنى چۆنیەتى و شیۆهیهكى دیاریکراو بۆ سیفەتەکانى خوای گەورە.

د- لێچواندن (تشبیه): واتە لێچواندن سیفەتەکانى خوای گەورە بە سیفەتى دروستکراوەکانییهوه وهك: لێچواندن زاتى خوا یان پرووى خوا یان دەستى خوای گەورە بە هى دروستکراوەکانییهوه، بۆ نموونه: جولهکهکان دەیان گووت: دەستى خوا قونجاوهو نابه خشیت وهك خوای گەورە دەفەرمویت: (وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعِنَّا بِمَا قَالُوا بِالْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ) المائدة/ 64 واتە: جولهکهکان دەیان ووت: دەستى خوا قونجاوه، دەستیان بقونجیت و بهو قسهیه نهفرینیان لى کراوه، بهلكو هەردوو دەستى والان و کراوهن، هەرچۆنیک بیهویت دەبه خشیت.

ئاشکرایه هەر دەستى مرۆفهکه دەقونجیت و چرووکی دهکات، بهلام دەستى خوای گەورە کراوهیهو له هیچ روویهکهوه له دەستى کرۆف ناچیت.

۳- نیاز برین له پهى بردن به چۆنیەتى و ماکی سیفەتەکانى خوای گەورە، واتە: نابى نه بهدل و نه به بۆچوون و نه به زمان چۆنیەتى یان دەستنیشان بکریت، بهلام دەبى چۆنیەتى باوەر پى بوونیان بهم شیۆهیه بیئت:

أ. دُنْيا بين له وهى ههريهك له و ناوو سيفه تانهى كه له قورئان و سوننه تدا هاتوون ناوو سيفه تى خواى گه وره ن.

ب - بزائين كه هه ر يهك له ناوه كانى واتاى سيفه تيك يان چهند سيفه تيكي خواى گه وره ده گه يه نيّت و خاوه نى ئه و سيفه ته يه، به لام مه رج نيه هه ر كام له سيفه ته كانى ناويك بن بو خواى گه وره، چونكه هه نديك سيفه ت له فرمانى خواوه وه رگيراهه، وهك: تورهبى.

ج - بزائين كه خواى گه وره به واقيعى ئه و سيفه ته ي تيدا يه، بو نموونه: يه كيك له ناوه پيروزه كانى (السميع) وه واته (بيسه ر) ئنجا پيوسته باوه رمان واييت كه:
 ١- السَّمِيعِ ناويكى خواى گه وره يه.

٢- خواى گه وره سيفه تى بيستنى هه يه..

٣- به واقيعى ده بيستيت و گوپي له ووته و دهنگه كانه.

ناوه جوانه‌کانی خوی گه‌وره (اسماء الله الحسنى)

خوای گه‌وره گه‌لێک ناوی جوان و پیرۆزی هه‌یه، ئه‌و ناوانه وه‌کو ناوی به‌نده‌کان نین، چونکه ناوانانی به‌نده‌و دروست کراوانی خوا بۆ دوو مه‌به‌سته:

۱- ناسرانه‌وه‌ی له‌ نیوان هاوهره‌گه‌زه‌کانی دا.

۲- جیاکرانه‌وه‌ی له‌ غه‌یری خۆی.

به‌لام خوای گه‌وره بۆ ئه‌وه خۆی ناو نه‌ناوه بناسرێته‌وه‌و نه‌گۆرێت چونکه هه‌یج هاوتایه‌کی نییه، نازناویشی له‌ خۆی نه‌ناوه بۆ ئه‌وه‌ی له‌ غه‌یری خۆی جیا بکریته‌وه چونکه هه‌یج کام له‌ دروست کراوان له‌ خوای گه‌وره ناچن، خوای گه‌وره هاوشیوه‌ی نییه، به‌لکو هه‌ر ناویک له‌ ناوه‌کانی که له‌ چاوگه‌یه‌که‌وه وه‌رگیراوه واتای سیفه‌تێک، یان چه‌ند سیفه‌تێکی خوای گه‌وره ده‌گه‌یه‌نیت، بۆ نمونه ناوی (العلیم) واته: زانا له‌ چاووگی (علم)ه وه‌ وه‌رگیراوه، واته: (زانین)، یاخود (القدير) واته: توانا له‌ چاووگی (قدره)ه‌وه وه‌رگیراوه واته: (توانین)، که‌واته: هه‌ر ناویک به‌ده‌ياتنی (تحقیق) ی سیفه‌ته‌که‌یه‌تی، ئنجا ناویکی گشتی که واتای هه‌موو ناوه‌کانی تر بگه‌یه‌نیت ناوی پیرۆزی (الله) یه، هه‌ندیک له‌ زانایان فه‌رمووایانه له‌ بنه‌په‌تدا (الإله) بووه‌و (همزه) ی ناوه‌پراستی لایراوه‌و دوو (لام)ه‌ که‌ی لێکدراون و بوون به‌ (لام) یکی گه‌وره، خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی ناوه‌ جوانه‌کانی ده‌فه‌رمووت:

(وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا) الأعراف/ ۱۸۰ واته: خوا خاوه‌نی ناوه جوانه‌کانه، بهو ناوانه لئی بیارینه‌وه. هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِائَةٌ إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، إِنَّهُ وَثُرٌ يُحِبُّ الْوَثْرَ) البخاری و مسلم^۱ واته: خوا نه‌وه‌دونۆ ناوی هه‌یه، له سه‌د یه‌کیکی که‌مه، هه‌رکه‌س بیانژمیریت ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه، خوی تاکه‌و تاکیشی خۆش ده‌ویت.

مه‌به‌ست له ژماردنی ناوه‌جوانه‌کان که باوهر‌داری پی ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه چه‌ند خالیکه:

یه‌که‌م: له‌به‌رکردنیان: به‌لام پیویسته پیش ئه‌وه‌ی له‌به‌ریان بکات ساغیان بکاته‌وه‌و بزانیت ئه‌و ناوانه‌کامانه‌ن که له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتوون.

دووهم: تیگه‌یشتن له‌واتاکه‌یان: واته چه‌مک و واتاکانیان بزانیت و ناوه‌رۆکه‌که‌یان تی بگات، وه‌راستترین راقه‌و لیكدانه‌وه‌ش بۆ زاتی ناوه‌جوانه‌کانی

¹ بوخاری ژماره (۲۷۳۶)، موسلیم ژماره (۲۶۷۷).. ئه‌م فه‌رمووده‌یه سی‌زده یاوهر له‌ئه‌بو هوره‌یره‌یان گپ‌راوه‌ته‌وه‌خوا لییان رازی بی‌ت له‌وانه‌سه‌یدنا‌عه‌لی و سه‌یدنا‌سه‌لمان و ئیبنو عومه‌رو ئیبنو عه‌بباس‌خوا لییان رازی بی‌ت، فه‌رمووده‌یه‌کی ئاحاده‌نه‌ک مه‌واتر وه‌کو ئینو عه‌تیبه‌ی ئه‌نده‌لووسی له‌ته‌فسیره‌که‌یدا (المحرر الوجیز) دا فه‌رموویه‌تی، چونکه‌قه‌سه له‌سه‌ر شه‌ش‌حه‌وتیک له‌سه‌نه‌ده‌کان هه‌یه‌که‌زه‌عیف بن ..

خوای گه‌وره له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و تیگه‌یشتنی هاوه‌لان و سه‌رچاوه‌ی باوه‌پ پیکراوی زمانی عه‌ره‌بییه‌وه ده‌ست ده‌که‌ویت.

سئ یه‌م: پارانه‌وه له خوای گه‌وره پێیان: پارانه‌وه به ناوه جوانه‌کانی خوا به دوو مه‌به‌ست ده‌کریت:

أ- پارانه‌وه‌ی ستایش (ثناء): وَهَكَذَا يَبِغُهُ مَبْرَىٰ خَوَا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَه‌فه‌رمویت: (اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ) صحیح‌الکلم‌الطیب: حدیث/ ۳۴^۱ واته: خواجه گیان تو یه‌که‌میت و هیچ شتی‌ک له پێشته‌وه نه‌بووه، وه تو دوا‌هه‌میت و هیچ شتی‌ک له دواته‌وه نییه.

ب- پارانه‌وه‌ی داخوازی (طلب): وَهَكَذَا يَبِغُهُ مَبْرَىٰ خَوَا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَه‌فه‌رمویت: (يَا حَيُّ، يَا قَيُّوْمُ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ) اخرجه‌ الترمذی وهو حسن^۲ واته: ئه‌ی خوای زیندووی راگیرکار به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده‌ییت داوای فریاد‌په‌سی ده‌که‌م ..

^۱ ئەمه له کتییی المستدرک علی الصحیحین/ الحاکم‌دایه، (۲/ ۲۴۲ ژماره ۸۱۳) به‌لام له سه‌حیحه‌بندا هاتووه: (اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقضِ عَنِّي الدَّيْنَ، وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ) ئەمه له‌فزی موسلیمه.

شیخی ئەلبانی له (السلسلة‌الصحیحة ۳۱۸۲) دا به‌حه‌سه‌نی داناوه.

^۲ الترمذی (۳۵۲۴)، شیخی ئەلبانی له سلسله‌الصحیحة ۳۱۸۲ دا به‌حه‌سه‌نی داناوه.

چوارهم: به ئاگا بوون لییان: به و واتایه‌ی:

أ- کاتیک باوه‌ردار به زمان ده‌یانلیت بیریان لی بکاته‌وه و لییان وورد بییته‌وه و بجیته قوولایی واتای هەر ناویکه‌وه که له‌سه‌ر زمانیه‌تی.

ب- چاودی‌ری چاکی ناوه‌رۆکه‌که‌یان بکات و پارێزگاری سنوره‌کانیان بکات له کاتی مامه‌له‌ کردنی له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره‌دا.

بۆ نموونه: کاتیک باوه‌ردار ده‌لیت: خوا رۆزی دهره‌ نابیت که‌س به‌ رۆزیده‌ر بزانی‌ت و چاوه‌رپۆ بژیوی له‌ هیچ که‌سیکی تره‌وه‌ بکات بیجگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌و نابیت ته‌نگاوو بن تاقه‌ت بیی و به‌و به‌شهی خوا پێی ده‌دات هه‌رچه‌نده‌ زۆر که‌میش بی‌ت و له‌ هیچ دروستکراوو به‌نده‌به‌ک نه‌ترسی‌ت که‌ رۆزی لی به‌رپیت. هه‌رکه‌س بیه‌وی‌ت به‌ چاکی له‌ ناوه‌ جوانه‌کانی خوای گه‌وره‌ تیگات و شاره‌زا بی‌ت پێویسته‌ سه‌رنج له‌ نیشانه‌و به‌لگه‌کانی ده‌سه‌لاتی خوا بدات له‌ بونه‌وه‌رو ژياندا، وه‌ک پێشه‌وا فه‌خر الرازی په‌حمه‌تی خوای لی بی‌ت ده‌فه‌رمو‌یت: پێگه‌ی ناسینی خوای گه‌وره‌ بریتییه‌ له‌ شاره‌زا بوون له‌ کارو فرمانه‌کانی، ئنجا هه‌رکه‌س زیاتر له‌ نه‌ینی حیکمه‌ته‌کانی خوا پامینیت له‌ دروستکراوه‌کانیدا، زۆتر شاره‌زایی و زانیاری ده‌رباره‌ی ناوه‌کانی خوا په‌یدا ده‌کات.

ناسینی خوی گه‌وره به ناوه‌کافی

ناسینی خوی په‌روه‌ردگار له سه‌روی هه‌موو پیوستیه‌که‌وه‌یه، چونکه به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی ئاده‌میزاد به‌نده به ناسین و په‌رستی خوی گه‌وره‌وه، و په‌رستی خوی گه‌وره‌ش وه‌ک پیوست به تپرو ته‌سه‌لی و تامه‌زرۆییه‌وه ناییت هه‌تا ناسینی خوی گه‌وره به شیوه‌یه‌کی قوول و دامه‌زراو نه‌بیت، ئاشکرایه ناسینیکی ئاواش ده‌سته‌به‌ر ناییت هه‌تا باوهر‌دار به ته‌واوی شاره‌زای ناوو سیفه‌ته‌کافی خوی په‌روه‌ردگار نه‌بیت.

هه‌ریه‌ک له ناوو سیفه‌ته‌کافی خوی گه‌وره کاریگه‌ری و په‌ریزی رۆشن و به‌رچاوی له‌سه‌ر بونه‌وه‌رو ژیان هه‌یه‌وه هه‌ر مرۆفیکی باوهر‌دار به تپروانینیکی دروسته‌وه‌وه له‌روانگه‌ی ئه‌وه ناوو سیفه‌تانه‌وه سه‌رنج له ژیان و بونه‌وه‌ر بدات به گوێره‌ی تیگه‌یشتنی خۆی په‌ی به‌ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌یان ده‌بات له‌سه‌ریان و شوینه‌واری ئه‌وه ناوو سیفه‌تانه‌یان تیدا به‌دی ده‌کات، بۆ نمونه: ناوی (الرحمن) واته: (به‌خشنده) و سیفه‌تی (الرحمة) (به‌زه‌یی) به‌راشکاوی کاریگه‌ری و شوینه‌واری له‌دروست کراوه‌کافی خوادا به‌رچاو ده‌که‌وێت، هه‌ر له‌مرۆقه‌وه‌که خوی گه‌وره له‌سونگه‌ی به‌خشنده‌یی و به‌زه‌یی خۆیه‌وه‌ نرخی ژبانی پێداوه‌وه شیوه‌ی جوانی ژیان و روخساری پێداوه‌وه به‌زه‌یی خستوه‌ته‌ دلێیه‌وه‌وه به‌و پێیه مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ هاوهره‌گه‌زی خۆیدا ده‌کات و په‌یامی بۆ ره‌وانه‌ کردوه‌وه دروستکراوه‌کافی بۆ ده‌سته‌به‌ر کردوه‌وه .. هتد. تاکو گیانه‌وه‌رو ئاژهل و درنده‌ش

که خوای مېره‌بان به‌زه‌یی له دئیاندا جیگیر کردوو و به‌و پئییه پارێزگاری له کۆرپه‌کانیان ده‌که‌ن و له پیناویاندا نه‌وپه‌رپری جه‌خت له خۆیان ده‌که‌ن و ئالوده‌ی هاو ره‌گه‌زی ده‌بن، ئا به‌م ته‌رزه‌ بیرکردنه‌وه‌و تپروانینه‌ توانایی و کار به‌جیپی خوای مېره‌بان ده‌رده‌که‌ویت و باوه‌پ جیگیر ده‌بیت.

به‌ره‌مه‌می ناسینی خوای گه‌وره‌ به‌ ناوه‌ جوانه‌کانی

ناسینی خوای گه‌وره‌ به‌ ناوه‌کانی پئویستییه‌کی حاشا هه‌ئنه‌گه‌رو چه‌ند به‌ره‌مه‌میکی به‌ نرخیشی ئی ده‌که‌ویته‌وه‌ له‌وانه‌:

یه‌که‌م: هینانه‌دی یه‌کتاپه‌رستی راسته‌قینه‌ به‌وه‌ی باوه‌پدار خواست و هیوای نابه‌ستیته‌وه‌ به‌ غه‌یری خواوه‌و له‌ که‌سی تر ناترسیت و به‌ندایه‌تی بۆ که‌س ناکات.

دووهم: نه‌گه‌ر باوه‌پدار به‌ چاکی په‌روه‌ردگاری بناسیت غه‌یری نه‌ویش ده‌ناسیت، به‌لام که‌سیک خوا نه‌ناسیت غه‌یری خواش به‌ راستی نانا‌سیت.

سئ یه‌م: ناوه‌ جوانه‌کانی خوا هه‌ریه‌که‌یان داخوازی جوړیک له‌ په‌رستن، ئنجا هه‌رکه‌س گرنگی به‌ هه‌ر ناویکیان بدات په‌رستی تایبه‌ت به‌و ناوه‌ی ده‌ستگیر ده‌بیت، بۆ نموونه: کاتیک باوه‌پدار بیر له‌ ناوه‌کانی (القوی) واته‌ (به‌هیز) و (القهار) واته‌ (زال) و (شدید العقاب) واته‌ (تۆله‌ توند) بکاته‌وه‌و لییان تی بگات

ئىنجا ترسان له خوا كه جورئىكه له پهرستن دئته بهرهم و له دلئدا جئگير ده بئت.

چوارهم: گومانى باش بردن به خوا: كه سئك زور تووشى تاقى كردنه وه و به لئ بئت و ئاگى له ناوى (الحكىم) واته (كاربه جئ) بئت و تئى بگات نارهازى به رانبهر به خواى گه و ره دهر نابرئت و گومانى خرابى پئ نابات و وا بزائئت كه سته مى لئ ده كات.

پئنجهم: هه ريه ك له ناوه كانى خواى گه و ره به رانبهر له گه ل پئويستىيه كى دنياى يان قىامه تى باوهر داردا، ئىنجا هه ركه س پئويستىيه كى هه بئت ده توانئت به و ناوه ي گونجاوه له گه ل پئويستىيه كه يدا له خواى گه و ره بپارئته وه.

مه به ست له ناسينى خواى گه و ره به ناوه كانى

هه ر وهك له باسى ژماردنى ناوه كانى خواى گه و ره دا باسى چه ند خائى كمان كرد، لئره شدا ناماژه به م دوو خائله ده كه ين سه باره ت به (مه به ست له ناسينى خواى گه و ره به ناوه كانى):

۱- هه ريه ك له م ناوانه بكه ينه تيشكؤيه ك و به هؤيه وه ته ماشاى شوئنه واره كه ي بكه ين له ژيان و بوونه و هرداو پئى بگه ينه قوولايى باوهر، تا سه ر ئه نجام به ناسينئىكى پته وو دامه زراو خوا بناسين.

۲- هەولدان بۆ بەهرەمەند بوون لە پرشنگى ئەو ناوہ پەرۆزانەو خوۆ قائلکردنەوہ بەو واتا بەنرخانەى لىيانەوہ سەرچاوە دەگرن لە سنوورى بەنداىەتى مرؤفدا.

رافەى هەندىك لە ناوہ پەرۆزەكانى خوا

بۆ ئەوہى ئاشناىىيەك دەربارەى گوولزارى ناوہ جوانەكانى خواى گەورە پەيدا بکەين، لىردا بە پىويستى دەزانين تيشك بخەينە سەر چەند ناويكى پەرۆز، كە كارىگەرى راستەوخوۆ سەرەكى يان لەسەر ژيانى مرؤف هەيە، ئەوانيش:

الْخَالِقُ - الْقَوِيُّ - الرَّزَّاقُ - الْفَتَّاحُ - الرَّقِيبُ - الْقَادِرُ - الْمُنْتَقِمُ - الرَّافِعُ -
الْمُمِيتُ

- الْخَالِقُ: واتە (دروستكار: كردگار): ئەو خوايەيە كە بەدەيپنەرو داھيپنەرى دروستكاراوەكانە بە بن بوونى نموونەو شيوہيەك لە پيشتردا، ئەگەر بە پوانگەى مرؤفانەى خوۆمان بىر لە دروست كردن بکەينەوہ كە تواناى هىچ جوۆرە دروست كردنيكمان نىيە بەم مەرجانە نەبى:

أ- شيوہيەكمان لەبەر دەستدا بىت.

ب- كەرەستەى پىويستمان هەبىت.

ج- قەبارەو بارستايى و چۆنيەتبيەكى سنووردار بىت.

د- مانەوہى بۆ ماوہيەكى ديارى كراو بىت.

ئه‌و کاته تپده‌گه‌ین که خوای گه‌وره دروستکه‌رو به‌دیمپنه‌ری راسته‌قینه‌ی
 هه‌موو شتی‌که به‌که‌ره‌سته و شیوه و بارسته و قه‌باره و به‌رده‌وامییه‌وه، هه‌ر له
 گه‌ردیله‌وه که یه‌که‌ی بنچینه‌یی پیکهاتی بوونه‌وه‌ره تا‌کو سه‌رجه‌م زینده‌وه‌ران و
 گیانداران و مروّف و زه‌وی و ئاسمانه‌کان و سه‌رجه‌م بوونه‌وه‌ر، خوای گه‌وره
 دروستی کردون و هه‌ر خۆی شیوه‌ی بو داناون و رپسای به‌رپوه چوونی بو دیاری
 کردون و مانه‌وه‌و کوّتایی یان هه‌ر به‌ده‌ستی خۆیه‌تی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:
(أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ * أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
يُوقِنُونَ) الطور/۳۵-۳۶ واته: ئایا له هه‌یچه‌وه دروست کراون؟ یان خۆیان
 دروست که‌رن؟ ئایا ئاسمانه‌کان و زه‌ویان دروست کردووه؟ به‌لام به‌دنیاییه‌وه
 باوهرپان نییه.

کاتیک جوبه‌یری کوپی موتعیم خوا لی رازی بیت گوئی له‌م ئایه‌تانه بوو پیغه‌مبه‌ر
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌بخوینده‌وه، خۆی له‌و کاته‌دا هاوبه‌ش دانه‌ر بوو،
 ده‌فه‌رمویت: خه‌ریک بوو دلّم ده‌فری، واته ده‌ستی به‌لیدان کردو ئه‌وه یه‌که‌م
 جار بوو باوهر له‌دلّمدا جیگیر بوو.

- الرّزاق: واته (رپۆزیده‌ر): ئه‌و خوایه‌یه‌که:

أ- هه‌موو جوّره‌ پۆزییه‌کی دروست کردووه.

ب- ده‌یدات به‌هه‌موو دروست کراوه‌کانی.

ج- بری دیاری کراوی نییه‌له‌ ئه‌ندازه‌یدا.

خوای گه‌وره بۆ دابین کردنی رۆزی سه‌ر زه‌وی چه‌نده‌ها هۆکاری ده‌سته‌به‌ر کردوو له‌وانه: خاڤ و ره‌گه‌زه‌کانی و ناوو گه‌رمی و .. هتد، ئنجا رۆزی خوای به‌خشنده به‌شی هه‌موو دروست کراوه‌کانی ده‌کات و به‌ئهندازه‌و رۆژه‌و جووری دیاری کراو ده‌یدات به‌تیک‌رایان و هیچیان لێی بۆ به‌ش نابن و رۆزییه‌کی هه‌مه‌ره‌نگه بۆ هه‌ر ره‌گه‌زێک له‌و دروست کراوانه تاكو له‌به‌ر چاویان نه‌که‌وێت و لێی وه‌رس نه‌بن، وه‌ خوای مه‌هره‌بان بۆ نیازه له‌به‌خشینی رۆزی فراوانی به‌هه‌موو دروستکراوه‌کانی و بۆ به‌رامبه‌ر پێیان ده‌به‌خشیت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ * إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ) الذاریات/ ۵۷-۵۸ واته: نه‌ رۆزیم لێیان ده‌وێت و نه‌ ده‌مه‌وێت خواردنم پێی بدن، خوا خوای رۆزی ده‌ره‌و خاوه‌نی هیزی قایم و له‌بن نه‌هاتوو هه‌ته‌گه‌ر له‌خۆمانه‌وه‌ پڕوانین ده‌بینین له‌پرووی رۆزی دانه‌وه‌ چۆن مامه‌له‌ ده‌که‌ین و خوای گه‌وره‌ چه‌نده‌ خاوه‌نی منه‌ت و چاکه‌و به‌هره‌و به‌خشنده‌یییه‌، چونکه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که:

۱- نه‌ دروستکه‌ری خواردنن.

۲- نه‌ دابین کردنی به‌ ده‌ست خۆمانه‌.

۳- نه‌ خاوه‌نی هیچ چاکه‌یه‌کین به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌.

به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش له‌جێبه‌جێ کردنی مافی رۆزیدان و به‌خشینی خواردندا:

أ- چروکی ده‌که‌ین.

ب- به‌ ئاره‌زووی خۆمان ده‌یه‌خشین.

ج- به‌خشینه‌که به نیازی شتی‌که.

د- له‌گه‌ل به‌خشیندا منه‌ت ده‌که‌ین!

که‌واته: پی‌ویسته داوای رۆزی و بژیوی ههر له رۆزیدهی راسته‌قینه بکه‌ین و منه‌تبارو چاو له‌به‌ری خوای گه‌وره بین و شوکرانه بژی‌یری بۆ ده‌برین چونکه هیچ کاتی‌ک فه‌رامۆشمان ناکات، نابیت که‌سی تر به سه‌رچاوهی رۆزی بزانی‌ن.

- القوی: واته: (به‌هیز): خوايه که توانای ته‌واوی به‌سه‌ر دروستکراوه‌کاندا هه‌یه‌و نه‌وپه‌ری هیزی هه‌یه‌و هه‌رگیز بئ توانای و بئ هیزی و ده‌سته‌وسانی رۆوی تی ناکات، به واتایه‌کی تر خوای گه‌وره خاوه‌ن هیزی‌که که :

۱- بئ سنورو ره‌هایه.

۲- به‌سه‌ر هه‌موو شته‌کاندا راده‌گات.

۳- له بن نه‌هاتوووه هه‌میشه‌یییه.

۴- کاربه‌جی ته‌واو له به‌کاره‌ینانیدا هه‌یه .

هه‌ردوو سیفه‌تی دروست کردن و رۆزی دان که پیشتر باسما‌ن کرد به‌لگه‌ی ئاشکراو رۆنن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که هیچ ده‌سه‌لاتی‌ک نییه هینده‌ی خوای گه‌وره به‌هیز بیت، به‌لکو هه‌ر خۆی به‌ته‌نها نه‌وپه‌ری هیزو ده‌سه‌لاتی هه‌یه‌و شایسته‌یه باوهردار ملکه‌چی بئ و بی‌به‌رستیت، واته پی‌ویسته کاریگه‌ری هه‌ر هیزو ده‌سه‌لاتی‌کی تر له‌سه‌ر هه‌ست و هۆشی خۆی دارنیت و نه‌یکات به‌کانگای ئاراسته‌و رۆوگه‌ی برپار، به‌لکو سه‌نگیبه‌ک بدات به باوهر به خوای گه‌وره له

ناوهندی ئەو باوه‌په‌وه ئاراسته وه‌ریگریت، چونکه ئەگەر ژیا‌نی کامه‌رانی ده‌ویت ئەوا ژیا‌نی مردنی به‌ده‌سته‌و به‌خته‌وه‌ری دنیا‌و دوا‌پوژی له‌لایه‌و ئەگەر پوژی ده‌ویت ئەوا گه‌نجینه‌ی پوژی هه‌موو دروست کراوان هی خۆیه‌تی و هه‌ر خۆی توانای پوژی دانی هه‌یه، وه ئەگەر پشتیوانی ده‌ویت ئەوا هه‌ر خوا هی‌زو ده‌سه‌لاتی په‌هاو بی سنوری هه‌یه‌و زاله به‌سه‌ر هه‌موو دروستکراوانیدا.

- الفَتَّاح: واته (ده‌روو که‌ره‌وه): ئەو خوا‌یه‌یه که:

أ- ده‌رووی خسته‌وته نیوان په‌وا (حق) و نا‌په‌وا (باطل) ه‌وه‌و لیکی جودا کردونه‌وه‌و په‌وا سه‌ر ده‌خات و نا‌په‌وا تیک ده‌شکی‌نی‌ت.

ب- حوکمرانی به‌نده‌کانی ده‌کات و به‌ دادیکی په‌وا دادوه‌ری نیوانیان ده‌کات.

ج- ده‌رووی به‌زه‌یی و لیخۆشبوون و پوژی دان له‌ به‌نده‌کانی ده‌کاته‌وه‌و هه‌ر گرفتییکیان بیته‌ پری بۆیان چاره‌سه‌ر ده‌کات و دو‌پووی نا‌په‌حه‌تی گوشاد ده‌کات.

ناشکرایه ئەم ژیا‌نه گو‌په‌پانی مملانی و کیشمه‌کیشی نیوان په‌وا و نا‌په‌وا‌یه‌و باوه‌پدار هه‌میشه‌ توشی ناسۆرو ژان و نازارو گیرو‌گرفت و هه‌ژاری و سته‌مکاری ده‌بی‌ت، حه‌تمه‌ن له‌م رپیه‌شدا پپو‌یستی به‌ پشتیوانیکی به‌ هی‌زه‌ سه‌ری بخات و رپنمای بی‌کات و ده‌روی لی بکاته‌وه‌ چونکه کیشه‌و مه‌ینه‌تییه‌کان له‌ ئەنده‌زه‌ی توانای مرو‌ف به‌ده‌رن، ئنجا خوا‌ی گه‌وره به‌هی‌زترین پشتیوانه‌و خاوه‌نی توانا ده‌سه‌لاتی بی سنوره‌و هه‌ر خۆی شایسته‌ی ئەوه‌یه باوه‌پدار پشتی بی‌به‌ستیت

تاكو به‌ره‌ی نارپه‌وایی تێك بشكێنیت بۆی و مل ملانی نیوان باوه‌پدار و بئ باوه‌پ به‌كلا بکاته‌وه‌و باوه‌پدار سه‌ر بخت و ده‌روی پۆزی و به‌زه‌یی و لیخۆشبونی ئی بکاته‌وه‌و له‌ ته‌نگانه‌ی هه‌ژاری و نه‌خۆشی و ژێر ده‌سته‌یی و شکست و په‌ژاره‌و کۆست که‌وتن ده‌ربازی بکات و به‌ ئاسانه‌ترین شپوه‌و زووترین کات په‌وتی روداوه‌کان و سه‌رچاوه‌ی کێشه‌و گه‌روگرفته‌کان به‌لایه‌کی له‌باردا بخت و سه‌رفرازی بکات.

- الرقیب: واته‌ (چاودی): ئه‌و خوايه‌یه‌ که‌ زاناو پارێزه‌ره‌و هه‌یج زانیاریه‌کی سه‌باره‌ت به‌ دروست کراوه‌کانی ئی ناشاریته‌وه‌و پاراستنی هه‌یج کام له‌ دروست کراوه‌کانی له‌ ده‌ست ده‌رناچیت.

به‌و پێودانگه‌ی که‌ هه‌ر خوای گه‌وره‌ دروست که‌رو مشور خۆرو ده‌سه‌لات داره‌و بوونه‌وه‌ری دروست کردووه‌و رپسای به‌په‌وه‌چونی بۆ داناوه‌و ژيانی ده‌سته‌به‌ر کردووه‌و پێداوێستیه‌کانی دابین کردووه‌و به‌نده‌کانی به‌دی هه‌یئاوه‌و هه‌موو ده‌وره‌به‌ری بۆ ژێر بار کردوون، بئ گومان:

أ- چاودی بونه‌وه‌ر ده‌کات و ئاگای له‌ هه‌موو گۆرپانه‌کاریه‌کانیه‌تی و پارێزه‌ریه‌تی له‌ تێك چوون و له‌ ناو چوون.

ب- چاودی ژيان ده‌کات و ئاگای له‌ سه‌رجه‌م پێداوێستیه‌کانیه‌تی، له‌ پۆزی و بارو دۆخ و چۆنیه‌تی به‌په‌وه‌چوونی و رپژه‌ی ژيان و مردن و .. هتد.

ج- چاودىرى بەندەكان دەكات بۆ دوو مەبەست:

۱- پاراستنى رەوتى بەرپۆه چوونى ژيانان.

۲- هەلسەنگاندن و مەزەندە كردنى راددەى پابەند بوونيان بە رېبازى پەرورەدگاربانەوه.

- القادِرُ: واتە: (توانا): ئەو خوايەيه كە هېچ دەستەوسانى ناكات و بۆ هېچ دانامىنىت چوونكە: هەرچى بيهويت و هەرچونىك ئارەزوو بكات و لە هەر كاتىكدا ويستى بىت ئەنجامى دەدات و پيوستى بە هېچ هۆكارو هەوليك نيه، ئاشكرايە كاتىك خواى گەورە ژيان و بوونەوهرى راگرتوووهو لە ژىر چاودىرى خويدان حەتمەن بە ويستى خوشى (توانا) يە كە هەر ئالو گۆرو تەسەپروف (تصرف) يكيان تيدا بكات بى ئەوهى هېچ كام لەم جۆرو چۆنيهتى و كات و شىواز ببە بەرەبەست لە رپيدا. بە واتايەكى تر: راستە خواى گەورە رپساي بۆ ژيان و بوونەوهر داناو بەلام ئەمە واناگەيه نييت كە ئىتر هەرگيز خواى گەورە ئالو گۆريان تيدا ناكات، بەلكو بە خواستى خۆى چۆنى بويت ئاوايان لى دەكات،

كەواتە باوەردار نيازى هەر شتىكى هەبىت و بيهويت بارى ژيانى هەر چۆنىك بىت و داخوازى بەسەر چوونى هەر تەنگانەو ئاستەنگىك بىت پيوستە چاوى لە بەخشندەبى خواى گەورە بىت و هاناي بۆ بەرپت و پشتى بى بەستىت.

- المنتقم: واتە (تۆلەسین): ئەو خواپەپە كە خاوەنى تۆلەى بە زەبرو كارىگەرە بەرانبەر هەریاخی و گومپراپەك كە لە ژێر فەرمانى دەرچیت و هەر كەم تەرخەمێك كە مافەكانى پشت گۆئ بخت،

تۆلەى خواى گەورە ئەم سئ شپۆهەپەى هەپە:

أ- بۆ خاوپن كردنەو و سەپنەو هەى گوناھە: وەك هەژارى و گىرو گرفت و نازارو .. هتد، كە پپى دەگوتريت (ابتلاء) واتە: (تاقى كردنەو)، يان (ممصيبة) واتە: بەلاو مەپنەت.

ب- بۆ سەركۆنەو تەمپى كردن و لەناوبەردن و تپاچوونە: وەك قاتوقپى و نەخۆشى و جەنگ و كوشتارى بە كۆمەل و تپاچوون كە پپى دەگوتريت (هلاك).

ج- بۆ پسا كردن و خاكە سارىپە: وەك سزای گۆرو شكاندنى رۆژى لپرسىنەو و سزای نەبراو و هەمپشەپى دۆزەخ، بپگومان تۆلەى خواى گەورە بۆ هەر كەسێك بە گۆپەرى رادەى سەركەشى و كەم تەرخەمى و پاخپوونپەت.

كەواتە: پپووستە باوەردار ئاگای لئ بپت بەرانبەر مافەكانى خواى گەورە كەم تەرخەمى نەكات و پشت گۆپپان نەخات، تاكو بە جۆرێك خواى پەرودەرگار تاقى نەكاتەو و كە بەرگەى نەگريت و لپى دەر نەچپت.

هه‌روه‌ها سه‌رکه‌ش و سته‌مکاری نه‌کات و یاخی نه‌بیّت و هه‌میشه په‌نا به
خوای گه‌وره بگریّت تاکو نه له دنیا‌دا تووشی تیاچوون بیّت و نه له رۆژی
دوایشدا رسواو شه‌رمه‌زاری به‌رده‌می خوای گه‌وره بیّت.

- **الزّافع**: واته: (به‌رز که‌ره‌وه‌و بڵندکار): ئه‌و خوايه‌یه که له‌سه‌ر پابه‌ند بوون و مل
که‌چ کردن بۆ فه‌رمانه‌کانی پله‌و پایه‌ی باوه‌رداران به‌رز ده‌کاته‌وه.

هه‌روه‌ک خوای گه‌وره تۆله له یاخی و سته‌مکار و سه‌رکه‌ش ده‌کاته‌وه‌و رینگه‌یان
نادات له سنوری خۆیان تیپه‌ر بکه‌ن، به‌هه‌مان شیوه له پاداشتی گوێپایه‌ئی و
فه‌رمانبه‌ریه‌تی و به‌مشووریدا پله‌و پایه‌ی باوه‌ردار بڵند ده‌کاته‌وه. له‌و شتانه‌ش
که پله‌و پایه‌یان پێ به‌رز ده‌بیته‌وه باوه‌رو زانست و کرده‌وه‌ی چاکن پله‌ی
به‌رزیش گه‌لێک جوۆری هه‌یه له‌وانه:

۱- کامه‌رانی و به‌خته‌وه‌ری.

۲- پێشه‌وايه‌تی کردن.

۳- هێزو ده‌سه‌لاتی دادگه‌رانه.

۴- لیبوردن و لیخۆش بوون

۵- پله به‌رزه‌کانی به‌هه‌شت.

هەرچەندە مرؤف دلى ببهستتتهوه بهو شتانهوه كه بهرزى و بهختهوهرى و خوشيان تيدا دهبينتتهوه هشتا به شيوهيهكى راستهقينه به دهستيان ناهينت مادام سهرچاوهى ئه و شتانه به پي فهرمى خواى گهوره نهبت، چونكه ئه و دلهى پهيوهست بت بهو شتانهوه كه گورانينان بهسهدا دت له پاراپى ناكهوى بهلام ئه و دلهى پهيوهست بت به خواى گهورهوه دامهزراو هيمنه چونكه خواى گهوره زيندووهو گورانى بهسهدا نايهت، ههروهها بههروه بهخشينهكانى ههتا سهرن و پلهى بهرزى كامهرانيش ههر له خواى گهورهويه.

ههر بويه باوهردار پلهى بهرزى دهسگير دهبت چونكه باوهرهكه له خواى گهورهى نزيك دهخاتهوه، ههركهسيش له خوا نزيك بت بيگومان پلهى بهرزى .

- الميئ: واته (مريئنه): ئه و خوايهيه كه به ويستى خوى دروست كراوهكانى دهزينت ههتا ئه و ماويهى بوى ديارى كردوون و به ويستى خوى ههر كاتيك بيهوت دهيان مريئت.

بيگومان مادهم دروست كردن و رۆزندان و ژياندن به دهست خواى گهوره بت حهتمه ن مرانديش ههر تهها بهدهست خواى گهورهيه، ههروهك له باسى ناوى (الريقيب) واته: (چاودير) دا ئاماژه مان بو كرد، خواى گهوره (چاوديري ژيان دهكات و ناگاي له سهرحهم پيداويستيه كانيهتى، له رۆزى و بارو دۆخ و چۆنيهتى بهرپوه چوونى و رپژهى ژيان و مردن و .. هتد.

كهواته وهك چۆن ژياندن و هۆكاره‌گانی ههر به‌دهست خوای په‌روه‌ردگار، به هه‌مان شیوه‌ مراندن و هۆكاره‌کانیشتی ههر به‌دهست خۆیه‌تی.

ئنجا ده‌بیت له هه‌موو سات و سه‌رده‌می‌کدا مردن به‌ئاماده‌و نزیك بزانی و لێی به‌ئاگا‌بین و خۆمانی بۆ ئاماده‌بکه‌ین و به‌هیچ سه‌رمایه‌یه‌ك ده‌ست خه‌رۆ نه‌بین

هه‌روه‌ها بی‌جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ هیچ که‌س به‌ مرینه‌ر نه‌زانین و سلێ لێ نه‌که‌ینه‌وه‌و سه‌ری بۆ نه‌وی نه‌که‌ین هه‌رچه‌نده‌ به‌ پوآله‌ت خاوه‌نی ده‌سه‌لات و زه‌برو زه‌نگ بیت و خه‌لکی چاو ترسی‌ن بکات.

هاوبه‌ش دانان

پێویسته بزاین هاوبه‌ش دانان به شیوه‌یه‌کی گشتی له چ پرویه‌که‌وه دروست ده‌بیت ئنجا خۆمانی ئی بیاریزین، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌وینه هاوبه‌ش دانانه‌که‌وه.

هاوبه‌ش دانان له دوو بواری سه‌ره‌کیه‌وه دروست ده‌بیت:

یه‌که‌م: له ییرو باوهر‌دا واته: (الإعتقاد): ئه‌میش دوو جوهره:

أ- هاوبه‌ش دانان له فرمانه‌کان (افعال) ی خوادا: وه‌ك باوهر بوون به‌وه‌ی كه پیاو

چاك ده‌توانی‌ت ده‌ست بخاته كاروباری بونه‌وه‌ره‌وه، یاخود مشوری ده‌خوات، یان باران ده‌بارینی‌ت، یان نه‌خۆش چاك ده‌كات‌ه‌وه، یاخود ده‌توانی‌ت زیان بگه‌یه‌نی و سوود ببه‌خشی‌ت. یان باوهر بوون به‌وه‌ی رۆژو مانگ و بت و دارو به‌ردو

گوێره‌که‌و مانگا یان جنۆکه‌و شه‌یتان و فریشته، یان مرؤف وه‌ك (فیرعه‌ون و

بوزا) ده‌توانن فه‌رمانه‌کانی خوا ئه‌نجام بدن، خوی گه‌وره له‌سه‌ر زمانی

ئیه‌راهم پێغه‌مبه‌ره‌وه سه‌لامی خوی ئی بیت ده‌فه‌رموی‌ت: (الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ

يَهْدِينِ * وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ * وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ) الشعراء/ ۷۸-۸۰

واته: په‌روه‌ردگارم ئه‌و خوی‌یه‌ که دروستی کردووم و پێنمایم ده‌کات، ئه‌و

خوی‌یه‌ی خواردنم ده‌دات و تێر ئاوم ده‌کات، وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وتم چاکم

ده‌کاته‌وه.

ب- هاوبه‌ش دانان له سیفاته‌کافی خوادا: وه‌ک باوهر بوون به‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران یان پیاو چاکان، یان جادوو گه‌رو سحر بازان، غه‌ی‌بازان، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ) النمل/ ۶۵ واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَلَى: ئه‌وه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا بی‌ت غه‌یب نازانیت بیجگه‌ له خوا. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: (لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللهُ) رواه الطبرانی، وهو حدیث حسن^۱ واته: که‌س غه‌یب نازانیت بیجگه‌ له خوی گه‌وره.

یاخود باوهر بوون به‌وه‌ی ده‌بی‌ت میانگیری (واسیته) یه‌ک له نیوان خوی گه‌وره و به‌نده‌که‌یدا هه‌بی‌ت بو ئه‌وه‌ی لی خۆش بی‌ت، یان نزاو پارانه‌وه‌ی گیرا بکات، یاخود یارمه‌تی بدات وه‌ک چۆن ناتوانی‌ت ده‌سه‌ل‌انداری‌ک ببی‌زی‌ت یان داخو‌ازیه‌کی لی داوا بکری‌ت به‌ هۆی میانگیری‌که‌وه‌ نه‌بی‌ت، بی‌گومان ئه‌وه لی‌چواندنی (تشبیه‌ی) خوی گه‌وره‌یه‌ به‌ ئاده‌میزاده‌وه‌ له سیفه‌ته‌کانیدا، خوی مه‌ره‌بان ده‌فه‌رموئیت: (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) الشوری/ ۱۱ واته: هه‌چ شتی‌ک به‌ وینه‌ی خوی گه‌وره‌ نییه‌.

دووهم: له شوین که‌وتندا واته (شُرکُ الْإِتْبَاعِ): ئه‌میش دوو جوهره:

^۱ ریوایه‌تی سه‌یدنا سه‌له‌مه‌ی کوری ئه‌کوه‌عه‌و ئه‌وه‌ش سه‌رچاوه‌کانیتی: (الطبرانی/ المعجم الكبير (۶۲۴۵)، الحاکم/المستدرک (۱۴). الهیثمی له مجمع الزوائد (۱۳۸۶۹) دا ده‌فه‌رموئیت: رجاله رجال الصحیح. ئیمامی الذهبیش له التلخیصدا ده‌فه‌رموئیت: علی شرط مسلم).

أ- هاوبەش دانان لە يە رستندا: وهك پارانه وهو نوپژ كردن و رۆژو گرتن و قوربانى سەربىن و نەزر كردن و كرنوش بردن و ترسان و خۆشويستن و .. هتد خواى گەوره دەفەر مويت: **(قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ)** الأنعام/ ۱۶۲ واتە: ئەى موحه مه د صلى الله عليه وسلم بلى: نوپژ كردنم و قوربانى سەربىنم و ژيان و مردنم بۆ خواى پەروەردگارى جەهانە، هېچ هاوبە شىكى نيبە. پيغە مبه ريش صلى الله عليه وسلم دەفەر مويت: **(قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا غَنِي الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ مَعِيَ فِيهِ غَيْرِي، تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ)** حديث قدسى، رواه مسلم¹ واتە: خواى گەوره فەرمويه تى: من دەولە مه ند ترىى هاوبە شانم كه پيويستم به هاوبەش دانان نيبە، هەر كه س كاريك بكات و غه يرى من بكات به هاوبەش له گە لمد، واز له خۆشى و هاوبەش دانانه كه شى دە هيئم.

ب- هاوبەش دانان لە ياساو ريسادادان (تشریح) دا: واتە: دانانى غه يرى خوا به ياسادانەر، به جورتيك هه رامى خوا هه لال بكات و هه لال هه رام بكات و به ويست و ئاره زوى خوى ياساو ده ستور دابنييت و به رنامه و په يره وى فيكرى ديارى بكات و خه لكى شوپيى بكه ون و پابه ندى بن وهك چۆن باوهر دار پابه ندى به رنامه ي خوا ده بييت، ئنجا ئاره زوى خودى مرؤفه كه بييت، يا خود نه ريتيكي كۆمه لايه تى بييت، يا رپى و رپه سمپكى هۆزو تيره بييت، يان په يره وو رپيازتيكى حيزبى بييت، يا خود ياساو ده ستوريكى ده وله تى بييت، وهك يه ك وايه، خواى گەوره

¹ موسليم (۲۹۸۵).

ده‌فه‌رموئیت: (أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ) الشوری/ ۲۱ واته: ئایا هاوبه‌شی تریان هه‌یه بیجگه له خوا كه ریبازو ئاینی تریان بو بنین له‌وانه‌ی خوا مؤله‌تی پێ نه‌داون.

جۆره‌کانی هاوبه‌ش دانان

هاوبه‌ش دانان دوو جۆره: گه‌وره (الأکبر) و بچوک (الأصغر)

هه‌ریه‌ك له‌م دوو جۆره ده‌چیته چوارچێوه‌ی خاله‌کانی پێشووه‌وه، به‌لام حوكمی هه‌ریه‌كه‌یان به‌ پێی ده‌رنه‌نجامه‌كه‌ی جیاوازه و قوول بونه‌وه‌ی زیاتری تێدایه، واته: به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی هاوبه‌ش دانان كه له‌و بوارانه‌ی پێشووه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت ده‌گریت به‌ دوو جۆره‌وه:

به‌كه‌م: هاوبه‌ش دانانی گه‌وره (الشَّرْكَ الْأَكْبَرُ): ئه‌و هاوبه‌ش دانانه‌یه كه به‌ ته‌واوی بیرو باوه‌ری یه‌كتابه‌رستی هه‌لده‌شێنێته‌وه‌و به‌هه‌شت له‌ خاوه‌نه‌كه‌ی یاساغ ده‌كات و خوای گه‌وره‌ لێی خو‌ش ناییت، نمونه‌ی ئه‌م جۆره زۆرن له‌وانه:

أ- پارانه‌وه له‌ غه‌یری خوا: خوای: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا) الجن/ ۲۰ واته: ئه‌ی محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بَلَّی: ته‌نها له‌ په‌روه‌ردگارم ده‌پارێمه‌وه‌و هه‌یج كه‌س ناکه‌م به‌ هاوبه‌شی. پێغه‌مبه‌ریش صَلَّی اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ) رواه الترمذي و قال حسن صحيح¹
واته: پارانه‌وه په‌رسته‌نه.

ب- سه‌رپین بو غه‌یری خوا: چونکه خوی گه‌وره به پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ) الكوثر/ ۲ واته: (نوئزو قوربانی بو په‌روه‌دگارت بکه) پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (لَعَنَ اللهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللهِ) رواه مسلم واته: (نه‌فرینی خوا له‌وه که‌سه‌ی قوربانی بو غه‌یری خوا سه‌رده‌پریت)

ج- ترسان له غه‌یری خوا: واته: ترسیک که له بیرو باوهر‌وه سه‌رچاوه بگریت وهک نه‌وه‌ی مروّف له مردوو یان له غائب یاخود له مه‌رقه‌د بترسیت که تووشی زیانی بکه‌ن، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (أَلَيْسَ اللهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ) الزمر/ ۳۶ واته: ئایا به‌س نییه که خوا له پشت به‌نده‌که‌یه‌وه بیّت؟ به‌وه بت و په‌رستراوانه ده‌ت ترسیین که بیجگه له خوا ده‌په‌رستن.

د- باوهر بوون به‌وه‌ی خوا کوپ یان کچ یاخود یاریده‌ری هه‌یه: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ

¹ ریوايه‌ته‌که (إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ) یه که له نوعمانی کوری به‌شیره‌ویه‌وه سه‌حیحه و ریوايه‌تی ئیمامی نه‌حه‌مه‌دو ترمذی و نه‌بوداودو نه‌سائی و ئیبنو ماجه‌وه ئیبنو ئەبی شه‌یبه‌وه ئیبنو حیببانه‌وه حاکم و ترمذی به سه‌حیحیان ناساندووه و ئیمامی نه‌وه‌ویش ده‌فه‌رموئ اسناده صحیح.. هه‌ر به‌م بۆنه‌شه‌وه ریوايه‌تی (الدُّعَاءُ مُحُّ الْعِبَادَةِ) که به‌ناوبانگه، زه‌عیفه..

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ (الأنعام/ ۱۰۰) واته: هاوبه‌شی جنۆکه‌یان بۆ خوا داناوه هه‌رچه‌نده خواش دروستی کردوون، وه بوهتانی کوپو کچی بۆ ده‌که‌ن به نه‌فامی وه‌ک (عوزیر) و (مه‌سیح) و (فریشته) پاک و بی‌گه‌ردی بۆ خوی گه‌وره له‌وه‌ی که خوی بی‌وه‌سف ده‌که‌ن.

ه- هه‌لآل کردن یان هه‌رام کردنی شت به بی‌ئاره‌زوو: واته: بزانی‌ت خوی گه‌وره شتیکی هه‌رام کردووه، به‌لام به خواستی خوی یان به خواستی که‌سیکی تر به هه‌لآلی بزانی‌ت، چونکه خوی گه‌وره له وه‌سفی هاوبه‌ش دانه‌راندا ده‌فه‌رمویت: **وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ** (النحل/ ۳۵) واته: ئه‌وانه‌ی هاوبه‌شیان بۆ خوا داناوو ده‌یان گووت: ئه‌گه‌ر خوا بی‌ویستایه بی‌جگه له خوی هیچ شتیکی ترمان نه ده‌په‌رست - نه ئیمه‌و نه باووباپیرانمان - وه به بی‌ویستی خوی هیچمان هه‌رام نه‌ده‌کرد.

دووهم: هاوبه‌ش داناوی بچووک (الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ): بریتییه له‌و تاوانه گه‌ورانه‌ی مه‌ترسی یان لێ ده‌کریت خاوه‌نه‌کانیان به بی‌باوه‌ری بمی‌ت ئه‌گه‌ر خوی گه‌وره فریای نه‌که‌ویت و پێش مردنی ته‌وبه‌نه‌کات، ئه‌میش دوو جووره: ئاشکراو شاراوه:

أ- هاوبه‌ش داناوی بچووکی ئاشکرا: ئه‌م جووره‌یان نموونه‌ی زۆره، له‌وانه:

۱- **سویند خواردن به‌غه‌یری خوا:** چونکه پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: **(مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ، فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ)** رواه أحمد والترمذي و

الحاکم، وهو حسن¹ واته: هه‌رکەس سویند به غه‌یری خوا بخوات ئەوا کافر ده‌بیت یان هاوبه‌شی داناوه. ئیبن مسعود خوا لێ رازی بیت ده‌فه‌رمویت: ئەگەر به درۆ سویند به خوا بخۆم پیم چاکتره له‌وه‌ی به راستی سویند به غه‌یری خوا بخۆم. چونکه: راسته سویند خواردنی درۆ به‌خوا‌ی گه‌وره تاوانی گه‌وره‌یه، به‌لام سویند خواردنی راستی به غه‌یری خوا هاوبه‌ش دانانی بچوکه‌و له تپروانیی هاوه‌له‌ زاناکان (عُلَمَاء الصَّحَابَةِ) دا له هه‌موو گوناھێکی گه‌وره گه‌وره‌تره، زانایانیش په‌حمه‌تی خویان لێ بیت یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر ئەوه‌ی دروست نییه سویند به غه‌یری خوا و ناوو سیفه‌ته‌کانی بخوریت.

٢- هه‌ل‌واسینی (تمیمه): واته: نه‌وشتانه‌ی به زۆری به منداڵ و خانوودا هه‌ل ده‌واسرین، به بیانوی ئەوه‌ی جنۆکه دوور ده‌خه‌نه‌وه یاخود ناهیلن چاوه‌زار کاری لێ بکات وه‌ک: موورووه شینه‌و هیلکه شه‌یتانۆکه‌و شاخه بزنی وولاخ و.. هتد، بیگومان ئەم کرده‌وه‌یه بێ متمانه‌یییه به‌خوا‌ی گه‌وره‌و پشت نه‌به‌ستنه به دروستکاری بوونه‌وه‌رو بپروا بوونه به‌وه‌ی غه‌یری خوا سوودو زیان ده‌گه‌یه‌نیت، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) الأنعام/١٧ واته: ئەگەر خوا تووشی زیانیکت بکات ئەوا هیچ که‌س ناتوانیت لیت دوور بخاته‌وه خوا خۆی نه‌بیت، وه ئەگەر تووشی خیریکت بکای ئەوا خوا توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا پێشه‌وا

¹ شیخی ئەلبانی له (صحيح سنن الترمذي ب٦/ل١٣ ژماره١٤٥٥) دا هه‌روه‌ها له (الإرواء ٢٥٦) و (الصحيحة ٢٠٤٢).

ئه‌حمه‌د ره‌حمه‌تی خوای لئی بیټ له عوقبه‌ی کورپی عامره‌وه به (مه‌رفوع) بۆمان ده‌گپێته‌وه که پێغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: (مَنْ تَعَلَّقَ تَمِيمَةً فَلَا أَتَمَّ اللّٰهُ لَهُ وَمَنْ تَعَلَّقَ وَدَعَةً فَلَا وَدَعَ اللّٰهُ لَهُ)¹ واته: هه‌رکه‌س ته‌میمه‌یه‌ک هه‌لّو‌اسیټ خوا خیری نه‌هینیتته‌ ری، وه هه‌رکه‌س ودعه‌یه‌ک² هه‌لّو‌اسیټ خوا ئاگاداری نه‌بیټ و پارێزگاری لئی نه‌کات. وه له‌ رپوایه‌تیکدا هاتووه: (مَنْ تَعَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ) رواه أحمد وهو صحيح³ واته: هه‌رکه‌س ته‌میمه‌یه‌ک هه‌لّو‌اسیټ ئه‌وا هاوبه‌شی بۆ خوا داناوه.⁴

¹ ئیمامی ئه‌حمه‌د (١٦٩٥١) شیخی ئه‌لبانی ره‌حمه‌تی له (ضعیف الجامع ژماره ٥٧٠٣) به زه‌عیفی داناوه.

² (ودعه) جوړیکه له (تەمیمه) به‌هه‌ر شتی‌کدا هه‌لّو‌اسریت به‌ نیازی ئه‌وه‌یه ئاگاداری بیټ و شته‌که‌ی پێ ده‌سپێریت.

³ له‌ رپوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی ئه‌حمه‌د (١٥٦/٤) دا که شیخی ئه‌لبانی له (السلسله الصحیحة دا (٤٩٢) به‌ سه‌حیحی داناوه ده‌فه‌رموئ: (مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ) نه‌ک (مَنْ تَعَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ).

⁴ ئه‌و نوشته‌یه‌ی به‌ که‌سیکه‌وه یان به‌ ئاژه‌ئیکه‌وه هه‌لّده‌واسرئ، که‌ ئایه‌تی قورئان یان دوعای پێغه‌مبه‌ری صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ تیدا نوسراوه، ئه‌وه هه‌ندیک له‌ زانایان فه‌رموویانه‌ جائیزه، له‌ وانیش دایکی ئیمانداران عائیشه‌ خان و عبدالله‌ی کورپی عه‌مری کورپی عاص و ئیمامی ئیبنوالقه‌میش په‌سه‌ندی کردووه.. به‌لام باقی زانایانی تر له‌ به‌ر توخن نه‌که‌وتنه‌وه‌ی موسلمان له‌ شیرک رییان لیگرتووه، فه‌توای شیخی ئه‌لبانی و بن بازو لیژنه‌ی هه‌میشه‌ی بانگه‌وازو فه‌توای زانایانی هه‌رمه‌ینیش رایان وایه (فتاوی‌ اللجنة الدائمة ١/٢١٢). (ک)

۳- له دهستکردنی دهسته‌وانه و موفه‌رک: به زۆری بۆ چاکبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشی له دهست ده‌کرین وه‌ک زه‌ردووی و باداری و .. هتد، پێویسته موسوڵمان ده‌رمان به‌کار به‌یئیت بۆ نه‌خۆشی، چونکه فه‌رمایشتی شه‌ری له‌سه‌ره، نه‌ک په‌نا بباته به‌ر شتی پرو پووچ و بئ نر، حوزه‌یفه‌ خوا لێ رازی بی‌ت سه‌ردانی نه‌خۆشیکی کرد له ماله‌وه، بینی موفه‌رکیکی له دهست کردووه بۆ ئه‌وه‌ی (تا) ی نه‌میئیت، ئه‌میش بچراندی و ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: (وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ) یوسف/ ۱۰۶ واته: زۆربه‌یان به‌ هاوبه‌ش دانانه‌وه نه‌بی‌ت باوهر به‌ خوا ناهین. صحیح رواه ابن‌ابی‌حاتم.¹

۴- نوشته‌کردن: ئه‌گه‌ر نوشته‌ بریتی بی‌ت له به‌کاره‌ینانی جوهره‌ ووشه‌ و ده‌سته‌واژه‌یه‌ک که پارانه‌وه له فریشته‌ و جنوکه‌ و پیاوچا‌کانی تیدا بی‌ت، یاخود نه‌ینی حسابی و هه‌لگیرانه‌وه‌ی ئایه‌ت و ناوه‌کانی خوای گه‌وره‌ی تیدا بی‌ت، ئه‌وه هاوبه‌ش دانانه‌وه دروست نییه‌ چونکه، عورفی کوری مالیک خوا لێ رازی بی‌ت ده‌فه‌رمو‌یت: له نه‌فامیدا نوشته‌مان ده‌کرد، ئنجا کاتی‌ک موسوڵمان بوین ووتمان ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ئه‌م کاره‌ چۆن ده‌بینیت؟ فه‌رمووی: (اعْرِضُوا عَلَيَّ رُقَاكُمْ، لَا

¹ فتح‌المجید شرح‌ کتاب‌ التوحید ل ۱۶۲

بَأْسَ بِالرُّقَى مَا لَمْ تَكُنْ شِرْكَاً) رواه مسلم¹ واته: نوشته‌کانتانم پیشان بدن، نوشته‌یه‌ک هاوبه‌ش دانانی تیدا نه‌بیت قه‌یدی ناکات.

ئیمامی سیویطی ره‌حمه‌تی خوای لئ بیت ده‌فه‌رموئیت: زانایان یه‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی نوشته‌کردن به‌م سئ مه‌رجه‌دروسته:

۱- به‌ئایه‌تی قورئان، یاخود به‌ناوو سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌بکریت.

۲- به‌زمانی عه‌ره‌بی و به‌جوړئیک بیټ واتاکه‌ی روون بیټ.

۳- ئه‌و که‌سه‌ی نوشته‌که‌ده‌کات باوه‌ری وایټ که‌خودی نوشته‌که‌کار ناکات به‌ئکو ویستی خوا مه‌به‌سته‌که‌ی دیته‌جئ.²

ب- هاوبه‌ش دانانی بچوکی شاراهه (الشِرْكَ الْخَفِي):

بریتییه‌له‌هاوبه‌ش دانان بو‌خوای گه‌وره‌له‌نیازو مه‌به‌سته‌کاندا، وه‌ک ئه‌وه‌ی مروؤف کارئیک یاخود قسه‌یه‌ک بکات بو‌روپامایی (الرِّیَاء) یان بو‌ناوبانگ ده‌رکردن

¹ مسلم (۱۹/۷) هه‌روه‌ها: (اعْرِضُوا عَلَيَّ رُقَاكُمْ، لَا بَأْسَ بِالرُّقَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شِرْكَ) شیخی ئه‌لبانی له‌سلسله‌الأحاديث الصحيحة ۵۵/۳ ده‌فه‌رموئ سه‌حیحه.

² ئیمامی ئیبن‌حه‌ه‌ر له‌فه‌تح‌الباری به‌رگی ۱۰ لاپه‌ره ۱۹۵ به‌م شیوه‌ئیمامی زانایان نه‌قل‌ئه‌کات: (وقد أجمع العلماء على جواز الرقى عند اجتماع ثلاثة شروط: أن يكون بكلام الله تعالى أو بأسمائه وصفاته، وباللسان العربي أو بما يعرف معناه من غيره، وأن يعتقد أن الرقية لا تؤثر بذاتها، بل بذات الله تعالى)

(السُّمْعَةَ) بكات. پيغه مبهرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفه رمويّت: (الشِّرْكَ فَيْكُمْ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ التَّمَلِ)¹ واته: هاوبهش دانان له ناوتاندا له خشپهى ميرووله شاراوه تره. ههروهها دهفه رمويّت: (أَخْوَفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ)² واته: ترسناكترين شت كه دهترسم بيكه ن هاوبهش دانانى بچووكه، ووتيان ئه ي پيغه مبهرى خوا، هاوبهش دانانى بچوك چيه؟ فهرمووى: روپاماييه.

جورهكانى روپامايى

ئاشكرايه روپامايى كردن خو گونجاننده له گه ل واقيعدا، يا خود خو پيشان دانه به واقيعيكي په سهند تر له وهى كه سى رباباز له دهستى ديت، بيگومان لپره دا ناخ و دلى مرؤف نه خوشه و رووكارى په رده پؤشى ئه و نه خوشييه ده كه ن، واته: زمان و لاشه و پؤشاك و مامه ئه ي مرؤفه كه له خزمهتى ئه وه دان كه بيسه لمينن كه سيكي سالحه، به م پييه روپامايى له م جورانه دا خو ي ده بيني ته وه:

¹ شَيْخِي ئه لبانى له (صحيح الجامع: ٣٦٢٥) دا به سه حيجى داناوه.

² ئيمامى ئه حمده (٤٢٩/٥، ٤٢٨)، به پييقى (٣٣٣/٥) ئيمامى ئينبوچه جه ر دهفه رموي حه سه نه (٣٥٥/٤) سبل السلام) و شَيْخِي ئه لبانى له (صحيح الترغيب ٢٩) دا به سه حيجى داناوه.

۱- رووپامای به ووته: وهك دهنگ هه‌لپین و خو په‌شۆكاندن و به‌په‌له قسه كردن و ده‌رپرینی تورپه‌ی له کاتی بینینی کاری خراپداو .. هتد.

۲- رووپامای به لاشه: وهك پیشان دانی کزی و لاوازی و زهرد هه‌نگه‌پراوی به‌و نیازهی ده‌ری بخت که له خوا ترسه.

۳- رووپامای به کرده‌وه: وهك درپژ کردنه‌وه‌ی نوپژ، یان سامان به‌خشین له کاتی‌کدا خه‌لکی چاوی لیپیت.

۴- رووپامای به پۆشاک: وهك پۆشینی جل و به‌رگیکی تایبه‌تی و پیشان دانی شیوه‌ی زانایه‌تی.

۵- رووپامای به هۆی هاوه‌له‌وه: وهك حه‌ز کردن به‌سه‌ردانی پیاوی زاناو ناودار بۆ مائه‌وه تاکو خه‌لکی بلین: ئاستی به‌رزه چونکه پیاوی گه‌وره‌ده‌ناسیت و زانایان سه‌ردانی ده‌که‌ن.

خۆپاراستن لە ھاوبەش دانان (الشرك)

ھاوبەش دانان: بریتییە لەوەى مرۆف شتێك یان كەسێك بكات بە ھاوبەشى خۆى گەورە لەو فرمانانەدا كە مافى رەوى خۆى و كەسى تر شایستە نییە بۆ ئەنجام بدرین وەك دانانى پەرستراوى تر لەگەڵ خۆدا بیپەرستیت، یان گوپراپەڵی بكات، یان خۆشى بویت، یان داواى یارمەتى لى بكات و .. هتد.

كەسێك ئاوا رەفتار بكات، ھاوبەشى دانانى گەورەى ئەنجام داوو هەر كردهوهیهكى چاكیشى هەبیت پوچەڵ دەبیتەوهو رەنگە خوا لە هەموو تاوانیكى خۆش ببیت بەلام لە ھاوبەش دانانەكەى خۆش نابیت، وەك دەفەرمویت: (لَيْسَ أَشْرَكَتَ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ) الزمر/ ٦٥ واتە: ئەى محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئەگەر ھاوبەش بۆ خوا دابنیت ئەوا كردهوهكانت پوچەڵ دەبنەوه. یاخود دەفەرمویت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) النساء/ ١١٦ واتە: خوا لەوه خۆش نابیت كە ھاوبەشى بۆ دابنیت، وە لە هەموو شتێكى تر خۆش دەبیت، - بێجگە لە ھاوبەش دانان- بۆ هەر كەسێك خۆى بیهویت.

جا ئەگەر ھاوبەش دانان تاوانیكى هێندە سەخت و ستمیكى هێندە گەورە بێت كە دەرەفتى لىخۆشبوونى نەبیت، وەك خۆى گەورە لە زمانى لوقمانەوه بۆمانى دەگپرێتەوهو دەفەرمویت: (إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) لقمان/ ١٣ واتە: بەپراستی ھاوبەش دانان ستمیكى گەورەیه، بێگومان بەهەشت یاساغە لە ھاوبەش دانەرو دۆزەخ جیگەى هەمیشەبیبەتى، خۆى گەورە دەفەرمویت: (إِنَّهُ

مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
 المائدة/۷۲ واته: هەر که سێک هاوبه‌ش بۆ خوا دابنێت ئەوا خۆی گه‌وره
 به‌هه‌شتی ئی یاساغ کردووه‌و شوینی نیشته‌جی بوونی ئاگری دۆزه‌خه‌و سته‌مکاران
 هیچ پشتیوانیکیان نییه. پێغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمووت: (وَمَنْ
 لَقِيَ اللَّهَ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ)¹ واته: هەر که سێک بگه‌رێته‌وه بۆ لای خوا
 هیچ هاوبه‌شێکی بۆ دابنێت، ده‌چێته‌ ئاگره‌وه.

¹ بوخاری (۱۲۹) مسلم (۳۲).

پايه‌ى دووهم

باوه‌ر هيٺان به فريسته‌كان

به‌ندى يه‌كه‌م: سيفاتى دروستكرانى فريسته

- باسى يه‌كه‌م: سيفاتى دروستكرانىان.

- باسى دووهم: سيفاتى ره‌وشت و ئاكاريان.

- باسى سييه‌م: توانايان.

- باسى چوارهم: ئه‌رك و كرده‌ويهان.

به‌ندى دووهم: په‌يوه‌ندى فريسته به مرؤفه‌وه

- باسى يه‌كه‌م: په‌يوه‌ندى فريسته به باوه‌ردارانده‌وه.

- باسى دووهم: په‌يوه‌ندى فريسته به بيئ

باوه‌رانه‌وه.

پاشكو

كارىگه‌رى باوه‌په‌يئنان به فرىشته له‌سه‌ر ژيانى
مرؤف.

باوهر هیئان به فریشته‌کان

فریشته‌کان جهانیکی نادیارن و خوی گه‌وره له پوناکی (نور) دروستی کردوون و هیچ تایبه‌تمه‌ندییه‌کی په‌رستراویه‌تی یان نییه‌به‌لکو خویان به‌ندهن و خواپه‌رستی ده‌که‌ن و پایه‌ندی ته‌واویان به‌فرمانه‌کانی خواوه‌هه‌یه‌و توانای جی به‌جی کردنیان پئ دراوه‌و چاکه‌کارن و هه‌رگیز سه‌رپچی ناکه‌ن.

باوهر هیئان به فریشته‌کانی خوا ئه‌م سئ خالهی خواره‌وه ده‌گریته‌وه:

یه‌که‌م: باوهر هیئان به بوونی فریشته‌کان: پئویسته باوهر‌دار به دنیاییه‌وه بر‌وای به بوونی فریشته‌کان هه‌بیته چونکه نکۆئی لئ کردنیان نکۆئی کردنه له پایه‌یه‌کی باوهر‌و به درۆ‌خستنه‌وه‌ی قورئان و فه‌رمووده‌ی راستی پیغه‌مبه‌ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌وه‌ش به‌نده له بازنه‌ی باوهر ده‌چپته‌ده‌ره‌وه، هه‌رچه‌نده فریشته‌کان نادیارن و مرؤف ناتوانیته به هۆی هه‌سته‌وه‌ره‌کانه‌وه په‌یی به بوونیان ببات، به‌لام له پروانگه‌ی چه‌نده‌ها به‌لگه‌وه بۆی ساغ ده‌بیته‌وه که بوونیان سه‌لماوه‌و جهانیکی واقیعین له‌وانه:

أ- به‌لگه‌ی شه‌رعی: مه‌به‌ست له به‌لگه‌ی قورئان و فه‌رمووده‌ی راستی پیغه‌مبه‌ری خویه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویته: (أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ) البقرة/٢٨٥ واته: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باوهری هیئانوه به‌و په‌یامه‌ی بۆی ره‌وانه کراوه له په‌روه‌ردگارییه‌وه، هه‌روه‌ها باوهر‌دارانیش، هه‌موویان باوهر‌پان هیئانوه به

خواو به فریشته‌کافی و کتیبه‌کافی و نیرواوه‌کافی. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (وَمَنْ يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا) النساء/ ۱۳۶ واته: هه‌رکه‌س باوهری نه‌بی‌ت به خواو فریشته‌کافی و کتیبه‌کافی و نیرواوه‌کافی و پوژی دواپی ئه‌وا گومرا بووه گومرا‌ییبه‌کی دوور له رینماییه‌وه. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (الإيمان أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وبالقدر خيره وشره) رواه مسلم واته: باوهر ئه‌وه‌به پروات به خواو فریشته‌کافی و کتیبه‌کافی و نیرواوه‌کافی و پوژی دواپی و به خو‌ش و ناخو‌شی قه‌زاو قه‌ده‌ر هه‌بی‌ت. هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌یه‌کی ترده‌سه‌بارته به کاریگه‌ری به‌رچاوی فریشته له‌سه‌ر مروؤف ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لُمَّةً بَابِنِ آدَمَ، وَلِلْمَلِكِ لُمَّةً، فَأَمَّا لُمَّةُ الشَّيْطَانِ فِإِعَادُ بِالشَّرِّ، وَتَكْذِيبُ بِالْحَقِّ، وَأَمَّا لُمَّةُ الْمَلِكِ فِإِعَادُ بِالْخَيْرِ وَتَصْدِيقُ بِالْحَقِّ) رواه الترمذي و النسائي وابن حبان، وقال الترمذي: حسن غريب¹ واته: شه‌یتان غایله به دلّی ئاده‌میزاددا دینیت و فریشته‌ش غایله به دلیدا دینیت، ئنجا غایله‌ی شه‌یتان ئه‌وه‌به به‌لینی شه‌ری پی

¹ ئه‌لبانی ره‌حه‌ته‌ی له (مشكاة المصابيح: ل: ۷۰) ده‌راره‌ی فه‌رمویه‌تی: (إسناده صحيح على شرط الشيخين) فه‌رمووده‌که‌ش به ته‌واوی ئاوايه: (إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لُمَّةً بَابِنِ آدَمَ وَلِلْمَلِكِ لُمَّةً فَأَمَّا لُمَّةُ الشَّيْطَانِ فِإِعَادُ بِالشَّرِّ وَتَكْذِيبُ بِالْحَقِّ وَأَمَّا لُمَّةُ الْمَلِكِ فِإِعَادُ بِالْخَيْرِ وَتَصْدِيقُ بِالْحَقِّ فَمَنْ وَجَدَ ذَلِكَ فَلْيَعْلَمْ أَنَّهُ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ وَمَنْ وَجَدَ الْآخِرَى فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ثُمَّ قَرَأَ: الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) شیخ نه‌حه‌مه‌د شاکری ره‌حه‌مه‌تیش ده‌راره‌ی فه‌رمویه‌تی: (إسناده صحيح) بروانه: عمدة التفسیر ۱/ ۳۲۵.

دهدات و هانى دهدات راستى به درؤ بخته وه، به لام غايلاهى فرشته ئه وه يه به لئىنى خيىرى پىن دهدات و هانى دهدات برؤا به راستى بكات.. ئاشكرايه ئه م كاريگه ريبه ي پيغهمبر صلى الله عليه وسلم باسى دهكات هه موو كه سيك هه ستى پىن دهكات و به لگه يه كى به ره هه سته له سه ر بوونى فرشته كان.

ب- به لگه ي ژيرى: جهانى ناديار زور شتى له خويدا په نهان كردوه و مروف به هه سته وه ره كانى هه ستيان پىن ناكات، به لام به شوينه وارياندا دهرك به هه نديكيان دهكات و ئه مپوكه بوونه ته به لگه نه ويست، بو نمونه: شه پولى دهنگ، كه له م سه رده مه دا له ئيستگه كانه وه په خش دهكريت و به ناوه ندى شينه كانى هه وا (اثير) دا تيده په رپىن نادياره وه هه ستى پىن ناكريت. له ژورينكا سهدان شه پوله دهنگ هه يه وه هيچ هه ستيشيان پىن ناكريت، به لام به هوى راديو به كه وه يه ك يه كيان گوئ بيست ده بين، يا خود دلؤپيك ئاوى گه نيو كه له رابووردودا ته نها تيبينى ئه وه ي لى دهكرا كه تام و بون و رهنگى گوپراوه وه هيچى تر به هوى ووردينه وه جهانيكى زينده وه رى تيدا به دى دهكريت، هه روه ها (ووزه ي كارها) و (گيان) و (هه وا) و .. هتد، هه موويان ناديارن، به لام به شوينه وارياندا بوونه ته به لگه نه ويست و هه موو كه س له بوونيان دلنيايه. به هه مان شيوه فرشته كانيش جهانيكى ناديارن و راسته وخؤ هه ستيان پىن ناكريت به لام شوينه واريان دياره وه ده بيت بوونيان به لاي باوه رداره وه به لگه نه ويست بيت.

دووه‌م: باوهر هینان به و فریشتانه‌ی که به ناوی خوین ناویان ده‌زانین:

وهك (جیبریل) (میکائیل) (ئیسرافیل) (مالیک: خه‌زنه‌داری دۆزه‌خ) و (مونکیرو نه‌کیڕ) (هاروت و ماروت) (مه‌له‌کول مه‌وت). هه‌روه‌ها باوهره‌ینان به‌سه‌رجه‌م ئه‌و فریشتانه‌ی ناویان نازانین.

سێ‌یه‌م: باوهر هینان به و فریشتانه‌ی سیفه‌ته‌کانیان ده‌زانین:

واته باوهر هینان به خوین و سیفه‌ته‌کانیان، که سیفه‌تی فریشته‌کان ده‌کریت به چوار به‌شه‌وه که له به‌ندی یه‌که‌مدا ئاماژه‌ی پێ ئه‌که‌ین.

سیفات و ئاكاره‌کافی فریشته

باسی یه‌که‌م

سیفه‌تی دروست کرانیان

ته‌نہا ریڭگه‌ی زانیی چۆنیه‌تی دروست کرانی فریشته‌کان قورئانی پیروژو سوننه‌تی راستی پیغه‌مبه‌ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی روانگه‌یه‌کمان بۆیان هه‌بیت سیفه‌تی دروست کرانیان بۆ پروون کراوه‌ته‌وه، له‌وانه:

۱- پیش ئاده‌میزادو له پرووناکی واته (نور) دروست کراون: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **(إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ)** سوره‌تی ص/۷۱ واته: کاتیک په‌روه‌ردگارت به فریشته‌کافی فه‌رموو: **مِن مَّرْوَئِيكٍ** له قور دروست ده‌که‌م. مه‌به‌ست لهو مَرْوَئِيكُهُ (ئاده‌م) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که له پیش ئه‌ودا فریشته هه‌بووهو خوی گه‌وره ئه‌وه‌واله‌ی پڻ راگه‌یاندون. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ مادده‌یه‌ی که فریشته‌ی ئی دروست کراوه ده‌فه‌رمویت: **(خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ)** رواه مسلم^۱ واته: فریشته‌کان له پرووناکی دروست کراون.

^۱ مسلم (۲۹۹۶).

۲- شیوه‌یان:

أ- گه‌وره‌و به‌هیزن: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادًا) التحريم/۶ واته: دۆزه‌خ فریشته‌ی دل رهق و تووره‌و به هیزی به‌سه‌ره‌وده‌یه. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌رباره‌ی هه‌لگرانی عهرش ده‌فه‌رمویت: (أُذِنَ لِي أَنْ أُحَدِّثَ عَنْ مَلَكٍ مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ إِنَّ مَا بَيْنَ شَحْمَةِ أُذُنِهِ إِلَى عَاتِقِهِ مَسِيرَةٌ سَبْعِ مِائَةِ عَامٍ) رواه أبوداود وابن أبي حاتم، واسناده صحیح^۱ واته: ریگه‌م پئ دراوه که باسی یه‌کئک له هه‌لگرانی عهرش بکه‌م، نیوانی نه‌رمایی گوی ی و شانی به ئەندازه‌ی دوورایی چه‌وت سه‌د سأل ریگه‌یه.

ب - به ژماره‌ی جیا جیا بآیان هه‌یه: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) فاطر/۱ واته: ستایش بوئه و خوی‌یه‌ی ئاسمانه‌کان و زوی به‌دی هیناوه‌و فریشته‌کانی کردووه به ره‌وانه‌ کراوو خاوه‌نی دوو بال و سئ بال و چوار بالن، له‌وه‌ش زیاتر دروست ده‌کات ئە‌گه‌ر ویستی بی‌ت، به راستی خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا توانایه .. عبدالله کوپی مه‌سعودیش خوا لئی رازی بی‌ت ده‌فه‌رمویت: (رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جِبْرِيْلَ فِي صُوْرَتِهِ وَ لَهُ سِتْمِائَةٌ جَنَاحٍ، كُلُّ جَنَاحٍ مِنْهَا قَدْ سَدَّ الْأَفْقَ) رواه أحمد، وقال ابن كثير في

¹ شیخی ئەلبانی له: صحیح الجامع الصغیر (۸۵۳)دا به سه‌حیحی ناساندووه.

البدایة: اسناده جید¹ واته: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جبریلی له شیوه‌ی خویدا بینیوه شه‌ش سه‌د بآی هه‌بووه، هه‌ر بآلیکیشی ئاسۆی داگرتوووه

..

ج- جوانن: خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی جبریل عَلَيْهِ السَّلَام ده‌فرمویت (عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى * ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى) النجم/5-6 واته: جبریلی زۆر به‌هیز قورئانی فی‌ری پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردوووه که خاوه‌نی جوانییه‌و به شیوه‌ی پێکی خۆی ده‌رکه‌وت. ئیبن‌عه‌باس خوا لێ رازی بی‌ت (ذُو مِرَّةٍ) به‌روخساری جوان رافه‌ ده‌کات، هه‌روه‌ها له ناو خه‌ئکیشدا وا باوه که فریشته‌کان شیوه‌یان جوانه، هه‌روه‌ک ژنانی میسر به یوسف پیغه‌مبه‌ریان ووت: (حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ) یوسف/31 واته: حاشا بی‌ت که‌م و کورپی بو خوا نییه، ئەمه هه‌رگیز مرؤف نییه، ئەمه فریشته‌یه‌کی به‌پێزه‌و هیچی تر.

د- پله‌و پایه‌ی جیا جیا‌یان هه‌یه: خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی جبریل علیه السلام ده‌فرمویت: (ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ) التکویر/20 واته: خاوه‌نی هیزه‌و له لای خاوه‌ن‌عه‌رش که خوای گه‌وره‌یه پله‌و پایه‌ی به‌رزو بلندی هه‌یه.

روفاعه‌ی کورپی رافع خوا لێ رازی بی‌ت ده‌گێرپته‌وه که جبریل هات بو لای پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (جَاءَ جِبْرِيلُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

¹ بوخاری(3233، 3232)، موسلیم(177، 174).

وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا تَعُدُّونَ أَهْلَ بَدْرٍ فِيكُمْ قَالَ: مِنْ أَفْضَلِ الْمُسْلِمِينَ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا قَالَ وَكَذَلِكَ مَنْ شَهِدَ بَدْرًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ) رواه البخاری^۱ واته: كه سیک له ئیوه غه‌زای به‌دری بینیبیت چۆنی داده‌نێن؟ ووتم: چاکترین که‌سمانه، فه‌رمووی: هه‌روه‌ها هه‌ر فریشته‌یه‌کیش له ئیمه‌ غه‌زای به‌دری بینیبیت چاکترین فریشته‌یه

۳- شیوازی ژبانیان:

أ- نېرو مې یان نییه: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا أَنَا أَنشَدُوا خَلَقْتَهُمْ ...) الزخرف/ ۱۹ واته: بئ باوهران ئه‌و فریشته‌یه‌کی که به‌نده‌ی خوای گه‌وره‌ن به‌ مې یان داده‌نێن، ئایا ئاماده‌ی دروست کرانیا بون؟ لێره‌دا خوای گه‌وره نکۆلی له‌و بۆچوونه‌ی بئ باوهران ده‌کات و به‌ر په‌رچی ده‌داته‌وه.

ب- ناخۆن و ناخۆنه‌وه: خوای گه‌وره باسی ئیبراهیم پیغه‌مبه‌رمان بۆ ده‌گێرته‌وه کاتیک که فریشته‌کان چونه‌ مائی و ده‌فه‌رمویت: (فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ هُودًا/ ۷۰ واته: کاتیک بینی ده‌ستیان درێژ ناکه‌ن بۆ خواردنه‌که، گومانی ئی په‌یدا کردن و لێیان

^۱ بوخاری (۳۹۹۲)، ئیبنو ماجه (۱۶۰).

سڵهمییه‌وهو ترسا، ووتیان: مه‌ترسه، ئیمه نیراوین بۆ لای گه‌لی لوط واته: فریشته‌ی سزا بوون و خواردنیان نه‌خوارد.

ج- بئ تاقه‌ت و ماندوو نابین: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ) الأنبياء/ ۲۰ واته: شه‌وو رۆژ پاک و بی‌گه‌ردی بۆ خوا ده‌رده‌برن و په‌کیان ناکه‌وئیت. یان ده‌فه‌رموئیت: (يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ) فصلت/ ۳۸ واته: شه‌وو رۆژ پاک و بی‌گه‌ردی بۆ خوا ده‌رده‌برن و بئ تاقه‌ت نابین.

د- شوئین و جی‌گه‌یان ئاسمانه: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (قَالَدَيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ) فصلت/ ۳۸ واته: ئه‌وانه‌ی له لای په‌روه‌ردگارتان پاک و بی‌گه‌ردی بۆ خوا ده‌رده‌برن به شه‌وو رۆژو په‌کیان ناکه‌وئیت. مه‌به‌ست له فریشته‌کانه که له ئاسمانن.

پی‌غه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جارێکیان له ناو هاوه‌له به‌پێژه‌کانیدا بوو، پێی فه‌رموون: ئایا ئه‌وه‌ی من گوئ بیستی ده‌بم ئیوه‌ش ده‌بییستن؟ ووتیان: گویمان له هیج شتێک نییه، فه‌رمووی: (إِنِّي لَأَسْمَعُ أَطِيطَ السَّمَاءِ، وَمَا تُلَامُ أَنْ تَنْطُ، وَمَا فِيهَا مِنْ مَوْضِعِ شَيْءٍ إِلَّا وَعَلَيْهِ مَلَكٌ سَاجِدٌ أَوْ قَائِمٌ)¹ واته: من گویم له نرکه‌و ناله‌ی ئاسمانه، لۆمه‌ش ناکریت ئه‌گه‌ر بنرکینیت، جی‌گه‌ی هه‌ر بستیک و فریشته‌یه‌کی له‌سه‌ره، کړنوشی بر دووه، یان وه‌ستاوه‌و نوێژ ده‌کات.

¹ شیخی ئه‌لبانی له (سلسلة الصحیحة ۸۵۲) دا دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌فه‌رموئیت: ته‌به‌رانی ریاوایه‌تی کردووه، ده‌فه‌رموئیت: (صحیص علی شرط مسلم).

۴- ژماره‌یان: کهس ژماره‌ی فریشته‌کان نازانیت چونکه هینده زۆرن له ژماره نایهن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **(وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ)** المدثر/ ۳۱ واته: کهس ژماره‌ی سه‌ربازه‌کافی په‌روه‌ردگارت نازانیت ته‌نہا خو‌ی نه‌بی‌ت. پی‌غه‌مبه‌ریش **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ده‌رباره‌ی مائی ئاوه‌دان **(بَيْتِ الْمُعْمُورِ)** که له ئاسمانه‌و که‌عبه‌ی فریشته‌کانه ده‌فه‌رمویت: **(فَإِذَا هُوَ يَدْخُلُهُ فِي كَلِّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلِكٍ، لَا يَعُودُونَ إِلَيْهِ إِخْرًا مَا عَلِمِهِم)** رواه البخاری و مسلم^۱ واته: هه‌موو رۆژێک حه‌فتا هه‌زار فریشته ده‌چنه‌ ناوی و کاتیک دوا به‌یه‌کیان لێ ده‌رده‌چن هه‌رگیز ناگه‌رینه‌وه‌ ناوی.

۵ - مردنیان:

هه‌ر وه‌ک چۆن مرۆف و جنۆکه ده‌مرن به‌ هه‌مان شیوه‌ فریشته‌کانیش ده‌مرن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **(وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ)** الزمر/ ۶۸ واته: فوو ده‌کری‌ت به‌ که‌ره‌نا (صور) داو هه‌رچی له ئاسمان و هه‌رچی له زه‌ویدا‌یه ده‌مرن، مه‌گه‌ر که‌سیک خوا بیه‌وی‌ت نه‌یمرینیت. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: **(كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ)** القصص/ ۸۸ واته: هه‌موو شتی‌ک تیا ده‌چی‌ت ته‌نہا رووی خوا نه‌بی‌ت.

^۱ بوخاری (۳۲۰۷/۱۰۳/۶) موسلیم (۱۶۲/۱۴۶/۱) نه‌وه‌ش له‌فری بوخاریه.

باسی دووهم

سیفه‌تی ره‌وشت و ئاکاریان

۱- خاوه‌نی ریزو چاکه‌ن: خوی گه‌وره ده‌باره‌یان ده‌فه‌رموئیت: (بِأَيْدِي سَفَرَةٍ * كِرَامٍ بَرَرَةٍ) عبس/ ۱۵-۱۶ واته: قورئان به‌ده‌ستی بالوئیزانی خوادا که فریشته‌کانن ره‌وانه ده‌کریت، ئه‌وانه‌ی به‌ریزو چاکه‌کارن.

ب- به‌شه‌رم‌ن: عائیشه خوا لئی رازی بی‌ت ده‌گپ‌رپته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له مائه‌وه پ‌اکشابوو، رانی یا خود لاتی به‌ده‌ره‌وه بوو، ئنجا ئه‌بویه‌کر خوا لئی رازی بی‌ت مؤله‌تی وه‌رگرت و هاته ژوره‌وه، پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه‌ر به‌و شیویه‌یه بوو، پاشان عومه‌ر خوا لئی رازی بی‌ت مؤله‌تی وه‌رگرت و هاته ژوره‌وه، هه‌ر به‌و شیویه‌یه بوو، ئنجا عوسمان خوا لئی رازی بی‌ت هات و مؤله‌تی لئ وه‌رگرت، پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دانیش‌ت و جله‌کانی پ‌ت‌ک‌کردو خوی داپوشی، (عائیشه خوا لئی رازی بی‌ت له‌م باره‌یه‌وه پرس‌یاری لئ کرد، پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: (الَا أُسْتَجِي مِنْ رَجُلٍ تَسْتَجِي مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ) رواه مسلم^۱ واته: ئایا شه‌رم له پیاوئیک نه‌که‌م که فریشته‌کان شه‌رمی لئ ده‌که‌ن.

^۱ موسلیم (۲۴۰۲، ۴۴۱۵) نه‌حمه‌د (۲۵۲۵۷) شیخ شوعه‌یی ئه‌رنائووت ده‌باره‌ی ئه‌م ریوایه‌ته ده‌فه‌رموئیت: (اسناده صحیح علی شرط المسلم).

باسی سییه م

توانایان

۱- دهتوانن خوڤان بگۆرن: خوای گه‌وره توانای به فریشته‌کان داوه که شیوه‌ی خوڤان بگۆرن، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌بارهی جبریل علیه‌السّلام که ناردی بۆ لای مریه‌م ده‌فه‌رموویت: (فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا) مریم/ ۱۷ واته: له به‌رچاویدا خوی خسته شیوه‌ی مرۆفیکی رپک و ته‌واوه‌وه. هه‌روه‌ها عومه‌ری کورپی خه‌تتاب خوا لپی رازی بیت ده‌فه‌رموویت: (بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدٌ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدٌ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ...) رواه مسلم¹ واته: کاتیک ئیمه لای پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و سلم دانیشتبوین، پیاوینکمان لێ ده‌رکه‌وت، جل و به‌رگی زۆر سپی بوو، مووی زۆر ره‌ش بوو، شویننه‌واری سه‌فه‌ری پیوه نه‌ده‌بینرا، که سیش له ئیمه نه‌یده‌ناسی، پاشان پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم پی راگه‌یاندین که نه‌وه جبریل بوو هات بۆ ئه‌وه‌ی فه‌رمانی ئاینه‌که‌تان فیر بکات.

ب- زۆر خیران: گه‌وره‌ترین خیرایی که تا ئیستا مرۆف زانیبیتی خیرایی تیشکه که له خوله‌کی‌کدا ۱۸۶ هه‌زار میل ده‌بریت، به‌لام خیرایی فریشته‌کان له‌وه‌ش زۆر زیاتره که به‌ پیوانه‌ی مرۆف مه‌زهنده ناکریت، چونکه جاری وا هه‌بووه یه‌کیک

¹ موسلیم (۸) ترمذی (۲۶۱۰)، ئیبنو ماجه (۶۳)، ئیبنو خوزه‌یمه (۲۵۰۴) ئیمامی نه‌حمه‌د

پرسیاری له پیغه‌مبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردوو، له پرسیاره‌که‌ی نه‌بوته، ده‌ستبه‌جی جبریل عَلَيْهِ السَّلَام له لایه‌ن په‌روه‌ردگاروه وه‌لامه‌که‌ی هیناوه.

ج- زانیاری یان هه‌یه: فریشته‌کان راسته‌وخۆ زانیاری له خوای گه‌وره‌وه فی‌ر ده‌بن، واته ناتوانن وهک مرؤف خویان هه‌ول بدن و شت فی‌ر بین و زانیاری ده‌رباره‌ی شته‌کان په‌یدا بکه‌ن خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: (وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ) البقرة/۳۱-۳۲ واته: ئاده‌م عَلَيْهِ السَّلَام فی‌ری هه‌موو ناوه‌کان بوو، پاشان نه‌و ناوانه‌ی به‌ فریشته‌کان راگه‌یاند، خوای گه‌وره به‌ فریشته‌کانی فه‌رموو: هه‌والم پی بدن به‌ ناوی نه‌و شتانه ئه‌گه‌ر ئیوه راست ده‌که‌ن؟ وتیان: پاک و بیگه‌ردی بو تویه، هه‌ج زانیاریه‌کمان نییه‌ئه‌وه نه‌بی‌ت که تو فی‌رت کردووین، به‌راستی هه‌ر تو زاناو کاربه‌جی‌ت) به‌لام زانیاریه‌ک که فریشته‌کان تیایدا پسپۆرن و مرؤف نییه‌تی نوسینی کرده‌وه‌کانه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ * كِرَامًا كَاتِبِينَ * يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ) الإنفطار/۱۰-۱۲ واته: ئیوه پارێزه‌رانتان به‌سه‌روه‌یه، که به‌رپزن و نووسه‌رن، نه‌وه‌ی ئیوه نه‌نجامی ده‌ده‌ن نه‌وان ده‌یزانن.

د- کاروباریان رێک و پێکه: به‌و پێیه‌ی که فریشته‌کان گوێ راپه‌لی ربه‌ایان بو خوا هه‌یه‌و هه‌زو ئاره‌زوی خویان تی‌که‌ل به‌ کاره‌کان ناکه‌ن، به‌لکو چۆن فه‌رمانیان پی

بكریت رېكاو رېك ئاوا ئەنجامى دەدەن، سەرجهەم كاروبارىان رېك و پېكە، بۆ
 نموونە: لە نوپۇزدا رېك و بەرپز دەوہستەن، وەك پېغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ هانمان دەدات كە چاويان لى بكەين و دەفەرمويت: (أَلَا تَصِفُونَ كَمَا تُصَفُّ
 الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا) واتە: ئايا رېز نابن ھەرودەك فريشتەكان لاي پەرودەگاربان رېز
 دەبن؟ ووتيان: چۆن لاي پەرودەگاربان رېز دەبن؟ فەرمووى: (يَتِمُّونَ الصُّوفَ
 الْأَوَّلَ فَأَلَّوْا وَيَتَرَأُّونَ فِي الصَّفِّ) رواه الجماعة الا البخارى واتە: رېزى يەكەم
 تەواو دەكەن، ئنجا داوى ئەو، وە لە رېزدا رېك رادەوہستەن. ھەرودەھا لە رۆژى
 داوى دا رېز دەبەستەن وەك خاوى گەورە دەفەرمويت: (وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا
 صَفًّا) الفجر/۲۲ واتە: لە رۆژى داوى دا پەرودەگار ت ديت و فريشتەكان رېز رېز
 وەستاون. ھەرودەھا لە پيشوازى و بەرپى كردندا رەچاوى يەك بە داوى يەك
 دەكەن و ھەمان رېك و پېكيبان تيدا بە دى دەكریت وەك پېغەمبەر صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەفەرمويت: (آتِي بَابَ الْجَنَّةِ فَاسْتَفْتَحُ، فَيَقُولُ الْخَازِنُ: مَنْ أَنْتَ؟
 فَيَقُولُ: مُحَمَّدٌ، فَيَقُولُ: بِكَ أَمْرٌ أَلَا أَفْتَحُ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ آتِي بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 فَاسْتَفْتَحُ، فَيَقُولُ الْخَازِنُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَيَقُولُ: مُحَمَّدٌ فَيَقُولُ: بِكَ أَمْرٌ أَلَا أَفْتَحُ
 لِأَحَدٍ قَبْلَكَ) رواه مسلم و أحمد^۱ واتە: ديمە دەرگای بەھەشت و داوى كردنەوہى
 دەكەم، خەزنەدارى بەھەشت دەفەرمويت: تۆ كى ي؟ منيش دەلیم: محمد،
 دەفەرمويت: بۆ تۆ فەرمانم پى كراوہ، ناييت پيش تۆ بۆ ھيچ كەسى بكەمەوہ.

^۱ موسليم (۱۹۷)، ئيمامى ئەحمەد (۳/۱۳۶ ژمارە ۱۹۸۹)

باسى چواره م

ټهرك و كرده و هپان

باوهړه پښان به و كرده و ه تايبه تى و گشتى يانهى به فه رمانى خواى گه و ره
ټه نجاميان ددهن: كه ده كړين به دوو به شه و ه:

به كه م: ټه و كرده و انهى به رامبه ر به خواى گه و ره ټه نجاميان ددهن:
فريشته كان به ټي كړا كاريان خوا په رستى و گوئ رايه ټيبه و به بن هيچ ټه رك و ماندو
بوونيك ټه نجامى ددهن و باشتري ن او ه ټناويان ټه و هيه (به ندهى خوان)، بو
نمونه:

أ- نوټز ده كه ن: وهك له فه رمووده كهى پيشوودا پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم
فه رمووى: (أَلَا تَصِفُونَ كَمَا تُصَفُّ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا)¹ واته: ټايا ريز نابن وهك
چون فريشته كان لاي په روه ردگاريان ريز ده و ه ستن؟

ب- يادى خوا ده كه ن و پاك و بيگه ردى بو دهرده بړن: وهك خواى گه و ره
ده فه رمويت: (يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) النحل/ ٥٠ واته: له
په روه ردگاريان ده ترسن كه له سه رويانه و هيه و ټه و هى فه رمانيان بن بكريت
ټه نجامى ددهن، پيغه مبه ريش صلى الله عليه وسلم دهر بارهى جو بريل عليه
السَّلَام كه چون له خواى گه و ره ده ترسي ت، فه رموويه تى (مَرَزْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي

¹ موسليم (٤٣٠)، ټه بوداود (٦٦١)، نه سائى (٨١٦)، ټيمامى ټه حمه د (٩٧/٢) ژماره

بِالْمَلِ الْأَعْلَى وَجِبْرِيلُ كَالْجَلِيسِ الْبَالِي مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ¹ واته: ئەو شه‌وه‌ی که شه‌وره‌وییم پێ کرا به کۆره به‌رزه‌کانی فریشته‌دا تیپه‌پریم، بینیم جیبریل له ترسی خوای گه‌وره‌وه‌ک سه‌رکورتانی کۆنی له‌هاتوو.

دووهم: ئەو کرده‌وانه‌ی له ژیا‌نی مرۆف و بوونه‌وه‌ردا ئەنجامی ده‌ده‌ن: په‌یوه‌ندی فریشته‌کان به بوونه‌وه‌رو مرۆقه‌وه به‌شیکه له‌و خوا په‌رستییه‌ی پێی هه‌لده‌ستن، چونکه هه‌ر به فه‌رمانی خوای گه‌وره هه‌لده‌ستن به مشوور خواردنی کاروباری بوونه‌وه‌رو چاودێری ژیا‌ن و بێ گیا‌ن و یاساو رێسای به‌رپوه چونیا‌ن ده‌که‌ن و سپی‌راون به پاراستنی رۆژو مانگ و زه‌وی و سه‌رجه‌م ئاسمانه‌کان و هه‌ورو باران و پووه‌ک و چیاو پووبارو ژیا‌ن و مردن و به‌نده‌کان و گیا‌نه‌وه‌ران و رووداوه‌کان و...هتد، وه‌ک خوای گه‌وره له وه‌سفیا‌ندا ده‌فه‌رمویت: **(فَالْمُذَبِّبَاتِ أُمَّرًا)** النازعات/ ۵ واته: سویند به‌و فریشتانه‌ی مشووری کاروبار ده‌خۆن. یا‌ن ده‌فه‌رمویت: **(فَالسَّابِقَاتِ سَبَقًا)** النازعات/ ۴ واته: سویند به‌و فریشتانه‌ی کاروباره‌کان دابه‌ش ده‌که‌ن. ئنجا له قورئان و فه‌رمووده‌دا کرده‌وه‌ی تاییه‌تی هه‌ندیکیان ئاماژه‌ی پێ کراوه له‌وانه:

أ- جبریل نېرراوی سرووشه.

ب- ئیسرافیل فوو به‌که‌ره‌نا صور دا ده‌کات.

¹ شیخی ئەلبانی ره‌حمه‌تی له (الصحيح الجامع ژماره‌ ۲۰۶/۵) دا ده‌فه‌رموئ: ته‌به‌رانی رپوایه‌تی کردوووه‌وه‌سه‌نه.

ج - ميكائيل باران دەبارئىت.

د- (مَلَكُ الْمَوْتِ) واتە فرىشتەى مەرگ، گيانى بەندەكانى دەكيشىت.

ه - مالك: خەزنەدارى دۆزەخە.

و- ئەو فرىشتانەى سپىراون بە چاودىرى كردنى كۆرپەلە لە پزدان (رەحم)ى داىكدا.

ح - ئەو فرىشتانەى سپىراون بە پرسىار كردن لە مردوو كاتىك لە گۆر دەنرىت.

په‌یوهندی فریشته‌کان به مرۆڤه‌وه

باسی به‌که‌م

په‌یوهندی فریشته به موسوئمانه‌وه

فریشته‌و باوهر‌دار هاوده‌نگ و هاوهر‌بازی به‌کن چونکه هه‌ردووکیان ملکه‌چ و گوئی رایه‌ئی فه‌رمانه‌کافی خوی گه‌وره‌ن، جا هه‌ر به‌م پروانگه‌یه‌ش فریشته‌کان په‌یوهندی یان به باوهر‌دارانه‌وه هه‌یه‌و مامه‌ئه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن.

له‌و هه‌لوئێستانه‌ی که فریشته‌کان هه‌یانه به‌رامبه‌ر باوهر‌دار ئه‌مانه‌ن:

۱- خۆشیان ده‌وئیت: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: (إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا نَادَى جِبْرِيلُ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّ فُلَانًا فَأَحِبُّهُ، فَيَحِبُّهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي جِبْرِيلُ فِي السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيَحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، وَيُوضَعُ لَهُ الْقُبُولُ فِي الْأَرْضِ) رواه البخاری ومسلم¹ واته: ئه‌گه‌ر خوی به‌رزو بی هاوتا به‌نده‌یه‌کی خۆش ویست بانگی جوهریل ده‌کات و پئی ده‌فه‌رموئیت: ئه‌وا خوی گه‌وره فلان که‌سی خۆش ده‌وئیت تۆش خۆشت بوئیت، جهریلێش خۆشی ده‌وئیت، پاشان جهریل بانگی ئاسمانیه‌کان ده‌کات و ده‌فه‌رموئیت: ئه‌وا خوی گه‌وره فلان که‌سی خۆش ده‌وئیت ئیوه‌ش خۆشتان بوئیت، ئاسمانیه‌کانیش

¹ بوخاری (۳۲۰۹)، موسلیم (۲۶۳۷).

خۆشیان دهویت، ئنجا رازی بوون و خۆشه‌ویستی ئه‌و که سه دهکه‌وێته ناو خه‌لکی سه‌ر زه‌ویشه‌وه.

۲- پێگه‌ی راستی نیشان ده‌دهن: پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (مَنْ سَأَلَ الْقَضَاءَ وَالْي نَفْسَهُ، وَمَنْ أَجْبَرَ عَلَيْهِ يَنْزِلُ اللهُ عَلَيْهِ مَلَكًا فَيَسِدِّدُهُ) رواه الترمذي وابن ماجه¹ واته: هه‌رکه‌س داوای دادوه‌ریه‌تی بکات ده‌سپێریت به‌ خۆی، وه هه‌رکه‌س ناچار بکړیت له‌سه‌ری که بیکات خوای گه‌وره‌ فریشته‌یه‌کی بۆ ده‌نێریت و پێگه‌ی راستی نیشان ده‌دات و هه‌نگاوه‌کانی بۆ راست ده‌کاته‌وه.

۳- داوای لیخۆش بوونی بۆ ده‌که‌ن: خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (...وَالْمَلَايِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ) الشوری/ ۵ واته: فریشته‌کان به‌ ستایشی په‌روه‌ردگاریان پاك و بێگه‌ردی بۆ ده‌رده‌برن و داوای لیخۆش بوون بۆ ئه‌و که‌سانه‌ ده‌که‌ن که له‌سه‌ر زه‌ویدان. هه‌روه‌ها ده‌راره‌ی هه‌لگرانی عه‌رش و ئه‌وانه‌ی به‌ ده‌وریه‌وه‌ن ده‌فه‌رمویت: (الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ * رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ

¹ شیخی ئه‌لبانی له سلسله‌ی الأحادیث الضعیفة (۲۹۶/۳) و (ضعیف سنن ابن ماجه

۲۳۰۹) و ضعیف الجامع الصغیر (۵۶۱۴) دا ده‌فه‌رموئ زه‌عیفه.

هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ (الغافر/۷-۹) واته: ئەوانە‌ی عەرشیان هەلگرتووە و هەرچی بەدەورییەوویە بە ستایشی پەروردگاریان پاک و بیگەردی بۆ دەردەبەرن و باوهری پێ دێن، و داوای لێخۆش بوون بۆ ئەوانە دەکەن کە باوهریان هیناوەو دەلێن: پەروردگارمان بەبەزەبی و زانستی خۆت هەموو شتێک داگرتووە، جا لەوانەش خۆش ببە کە تەوبەیان کردووەو شوینی رێبازەکەت کەوتوون و لە سزای دۆزەخ بیان پارێزە، پەروردگارمان بیانخەنەرە ئەو بەهەشتە نامادە کراوانەووە کەوا بەلێنت پێ داوون و ئەوانەش کەوا چاک بوون لە باوو باپیران و هاوسەران و وەچەکانیان، بەراستی هەر تۆی شکۆمەندو کار بەجێی، وە لە ناخۆشییەکانی رۆژی دوابی بیان پارێزە چونکە هەرکەس لەو رۆژەدا لە ناخۆشییەکان چەپالە بدریت ئەوا رەحمت پێ کردووە، وە هەر ئەوێشە بردنەووەو سەرفرازی گەورەو مەزن.

۴- درودی بۆ دەنێرن: خوای گەورە دەفەرمویت: **(هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا)** (الأحزاب/۴۳) واته: ئەو خوایەیه کە رەحمەتی خۆیتان بەسەردا دەبارێنیت، هەرودها فریشتەکانیش داواو تکاتان بۆ دەکەن تا لە تاریکییەکان دەرتان بینیت بۆ پرووناکی، وە خوای گەورە مپه‌ربان و بەبەزەییە بەرامبەر باوهرداران.. ئەو کردەوانەش کە بە هۆیانەووە فریشتەکان درود دەنێرن زۆرن لەوانە: ئەو کەسە‌ی خەلکی فیری چاکە بکات، ئەو‌ه‌ی دیت بۆ مزگەوت بە مەبەستی نوێژ کردن، ئەو‌ه‌ی لە ریزی یە کە‌مدا نوێژ بکات، ئەو‌ه‌ی لە جیگە‌ی نوێژکردنە کە‌یدا دە‌مینیتە‌ووە، ئەوانە‌ی بە‌ریز نوێژ

ده‌که‌ن و که‌لینه‌کان پرده‌که‌نه‌وه، ئه‌وه‌ی درود بۆ سه‌ر پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بنیڤریت، ئه‌وه‌ی سه‌ردانی نه‌خۆش بکات.

۵- ئاماده‌ی کۆری زی‌کرو زانستی ده‌بن: پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللهِ، وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ اِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَعَشِيَّتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَقَّتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ) رواه مسلم^۱ واته: هه‌ر کۆمه‌لێک له‌ مائێک له‌ مائه‌کانی خوادا کۆ ببنه‌وه‌و کتێبه‌که‌ی خوا بخویننه‌وه‌و له‌ نیوانی خۆیاندا موتالای بکه‌ن، ئارامی و دنیای بی‌سه‌ریاندا ده‌رژیت و به‌زه‌یی و په‌حمه‌ت دایان ده‌پۆشیت و فریشته‌کان چوار ده‌وره‌یان ده‌ده‌ن و خوای گه‌وره‌ لای ئه‌وانه‌ی له‌ خزمه‌تی خۆیان باسیان ده‌کات.

۶- مژده‌و مزگی‌نی خۆشی پێ ده‌ده‌ن: فریشته‌کان مژده‌یان دابه‌ ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام که‌وا خوای گه‌وره‌ وه‌چه‌یه‌کی (صالح)ی پێ ده‌دات، وه‌ک په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: (...وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ) الذاریات/۲۸ واته: مژده‌یان پێ دا به‌ مندالێکی زۆر لێزان و زانا، هه‌روه‌ها مژده‌یان دابه‌ زه‌که‌رییا عَلَيْهِ السَّلَام که‌ یه‌حیای پێ ده‌دریت، وه‌ک خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ

^۱ مسلم (۲۷۰۰، ۲۶۹۹)، سونه‌نی ئه‌بوداود (۱/۴۶۰ ژماره‌ ۱۴۵۵) شیخی ئه‌لبانی‌ش له‌ (الجامع الصغیر وزیاده‌ ۱/۴۵ ژماره‌ ۱۰۴۶) دا به‌ سه‌حیحی داناوه‌ فه‌رموده‌ی تریش هه‌ر له‌ سه‌حیحی موسلیمدا له‌م باره‌وه‌ هه‌یه، بروانه‌ شه‌رحی ئیمامی نه‌وه‌وی ره‌حمه‌تی له‌ سه‌ر سه‌حیحی مسلم (۱۸۹/۱۷).

يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى) ال عمران/ ۳۹ واته: فریشته‌کان بانگیان کرد، له و کاته‌دا که له میحرابه‌که‌دا وه‌ستابوو نوژیی ده‌کرد، که‌وا خوا مژده‌ت دهداتی به‌یه‌حیا.. وه‌نه‌بی‌ت نه‌م مژده‌ پیدانه‌ هه‌ر ته‌نها بو پیغه‌مبه‌ران بی‌ت علیهم السلام به‌لکو بو باوهر‌پدارانی تریشه، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (زَارَ رَجُلٌ أَحَا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى، فَأَرْصَدَ اللَّهُ لَهُ عَلَى مَدْرَجِهِ مَلَكًا، فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ، قَالَ: أَيْنَ تَرِيدُ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَحَا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ، قَالَ: هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرْتُهَا؟ قَالَ: لَا، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، قَالَ: فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحْبَبْتُهُ فِيهِ) رواه مسلم¹ واته: پیاویک سه‌ردانی برابه‌کی خوی ده‌کرد له دئی یه‌کی تر، خوای گه‌وره‌ش فریشته‌یه‌کی نارده‌ رینگه‌که‌ی، کاتیک پی گه‌یشت فریشته‌که‌ ووتی: بو کوئی ده‌چیت؟ ووتی: ده‌مه‌ویت بچم بو لای برابه‌کم له‌م دئی یه، ووتی: نایا هیچ چاکه‌یه‌کت به‌سه‌روهه‌ هه‌یه‌ تا‌کو چاودیری بکه‌یت و به‌سه‌ری بکه‌یته‌وه؟ ووتی: نه‌خیر، نه‌وه‌نده‌ نه‌بی‌ت من له‌به‌ر خوای گه‌وره‌ خو‌شم ویستوو، ووتی: من ره‌وانه‌ کراوی خوام بو لای تو که مژده‌ت بده‌م به‌وه‌ی خوا خو‌شی ده‌وی‌ت هه‌روه‌ک تو برا‌که‌ت له‌به‌ر خوا خو‌ش‌ویستوو.

۷- له‌ کاتی ته‌نگانه‌و جه‌نگدا دین به‌ هانایه‌وه‌و پشتیوانی لئ ده‌که‌ن و سه‌ری ده‌خه‌ن: هه‌روه‌ک له‌ جه‌نگی (به‌در) دا به‌شداریان کردو موسو‌ل‌مانه‌کانیان سه‌رخست، خوای گه‌وره‌ش له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمویت: (إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ

¹ مسلم (۲۵۷۶)

فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ) الأنفال/ ۹ واته: كَاتِبِكَ
 داوای فریاکه‌وتنتان له په‌روه‌ردگار تان ده‌کرد، ئه‌ویش به هانانانه‌وه هات و
 فه‌رمووی: من پشتیوانیان لئ ده‌که‌م به‌هه‌زار فریشته‌ی یه‌ک له دواى یه‌ک و
 پيش‌رپه‌و. پيغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رِوْزِي (به‌در) ده‌یفه‌رموو: (هَذَا جِبْرِيلُ
 آخِذٌ بِرَأْسِ فَرَسِهِ عَلَيْهِ أَدَاةُ الْحَرْبِ) رواه البخارى¹ واته: ئه‌وه جبريله سه‌رى
 ئه‌سپه‌که‌ی گرتووه و پيويستی شه‌رى به‌سه‌ره‌وه‌یه.

۸- له‌گه‌ل ته‌رمه‌که‌یدا ئاماده‌ ده‌بن: پيغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌رباره‌ی
 (سه‌عدى كورى مه‌عاز خوا لئى رازى بئت فه‌رمووی: (هَذَا الَّذِي تَحَرَّكَ لَهُ
 الْعَرْشُ، وَفُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ. وَشَهِدَهُ سَبْعُونَ أَلْفًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ، لَقَدْ ضَمَّ
 ضَمَّةً، ثُمَّ فُرِجَ عَنْهُ)² واته: ئەم هاوه‌له‌ی که عه‌رش بو‌ی له‌رزى و ده‌رگا‌کانى
 ئاسمانى بو‌ کرایه‌وه‌وه‌و هه‌فتا هه‌زار فریشته‌ ئاماده‌ی مردنى بوون، گو‌شینی‌ک
 گو‌شرا، پاشان ده‌رووی لئ کرایه‌وه‌وه‌.

¹ بوخارى (۳۱۲/۷ ژماره ۳۹۹۵).

² رواه النسائي باسناد صحيح وهو في (صحيح الجامع ۶/۷۲).

باسی دووهم

په‌پوهندی فریشته‌کان به‌بی باوهره‌وه

به‌و پی‌ودانگه‌ی که فریشته‌کان گوئ رایه‌ئی خوای گه‌ورهن و بی باوهر یاخی و سه‌رکه‌شه‌و سه‌رپیچی فرمانی خوا ده‌کات، بیگومان خووشی یان بی نایه‌ت و هه‌لوئستیان توونده به‌رامبه‌ری به‌وه‌ی:

۱- به فرمانی خوای گه‌وره سزای ده‌دهن: هه‌روه‌ک نه‌و فریشتانه‌ی بوونه میوانی ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیاان فه‌رموو: (إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ * لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِّن طِينٍ * مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ) الذاریات/۳۲-۳۴ واته: ئیمه ره‌وانه کراوین بو لای کۆمه‌ئی تاوانباران که گه‌لی (لوط) بوو بو ئه‌وه‌ی کلۆ به‌ردیان به‌سه‌ردا ببارئین که له قور پیکه‌تووه، له لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه نیشانه کراون بو ئه‌وانه‌ی که سه‌رکه‌شن.

۲- نه‌فرینی بی ده‌که‌ن: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) البقرة/۱۶۱ واته: ئه‌وانه‌ی بی باوهرن و بی باوهریش ده‌مرن نه‌فرینی خواو فریشته‌کان و هه‌موو خه‌لکی یان بی ده‌کریت.

ئه و کارانه‌ی فریشته‌کان به کردنیان نه فرین له خاوه‌نه‌که‌ی ده‌که‌ن

ئه و کارانه‌ی شایسته‌ن که فریشته‌کان له سه‌ریان نه فرین له ئه‌نجام‌ده‌ره‌که‌یان بکه‌ن زۆرن له‌وانه: ئافره‌تیک نه‌چیت به‌دهم می‌رده‌که‌یه‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی ئاسنیکی تیژ له‌ براکه‌ی به‌رز بکاته‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی جنیو به‌هاوه‌لان ی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بدات، ئه‌و که‌سه‌ی رنگر بیٚت له‌به‌ردهم جی به‌جی کردنی شه‌رعی خوادا، ئه‌و که‌سه‌ی دالده‌ی بیدعه‌ چیه‌ک بدات.

کارێگه‌ری باوه‌ره‌یه‌ئێنان به‌ فریشته‌کان له‌ سه‌رژێانی مرۆف

یه‌که‌م: پڕکردنه‌وه‌ی نه‌و که‌لینه‌ی له‌ میشکی مرۆفدایه‌و به‌ باوه‌ر به‌ نادیار پڕ ده‌بێته‌وه‌، به‌هۆی باوه‌ر به‌ فریشته‌کانه‌وه‌و دوورکه‌وته‌وه‌ له‌ ئه‌فسانه‌و شتی پڕو پووج.

دووهم: شاره‌زا بوون له‌ گه‌وره‌یه‌ی ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌، چونکه‌ کاتیک باوه‌ردار تی ده‌گات که‌ جیهانیکی هێنده‌ بێگه‌ردو به‌ مشوور فراوان هه‌یه‌، ئه‌ویش جیهانی فریشته‌کانه‌، حه‌تمه‌ن زیاتر به‌ توانایی و مه‌زنیه‌تی خوای بۆ ده‌رده‌که‌وێت.

سێ یه‌م: سوپاسگوزار کردنی خوای گه‌وره‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده‌ گرنگی به‌ ژێانی داوه‌و نه‌و هه‌موو فریشتانه‌ی راسپاردوو که‌ کاروباری ژێانی به‌ پڕتوه‌ بیه‌ن.

چوارهم: خۆشویستی فریشته‌کان، چونکه‌ که‌سیک باوه‌ری واییت که‌ نه‌و فریشتانه‌ هێنده‌ به‌ ته‌نگییه‌وه‌ن و خۆشیان ده‌وێت و نزی خێری بۆ ده‌که‌ن. بێگومان ئه‌میش خۆشی ده‌وێن و ده‌یانکاته‌ هاوده‌نگ و دلنه‌وای خۆی.

پێنجهم: دوور که‌وته‌وه‌ له‌ خراپه‌و تاوان و دامه‌زراوی له‌ سه‌ر رێبازی خوا، چونکه‌ که‌سیک بزانییت چاودێر سه‌ره‌رشتیاری هێنده‌ کارامه‌و وورده‌کاری به‌ سه‌ره‌یه‌ که‌ ووته‌و کرده‌وه‌و خایله‌شی تۆمار ده‌که‌ن و له‌ سه‌ری ده‌که‌ن به‌ ماڵ حه‌تمه‌ن له‌ خۆی به‌ ناگا ده‌بێت و پارێزگاری چاکی کرده‌وه‌کانی ده‌کات.

شەشەم: دوور كەوتنەوہ لەو شتانەى كە فریشتەكان پێیان ناخۆشە: وەك:
 خواردنى سىرو پىياز، چونكە لە كاتى چوونە مزگەوتدا فریشتەكان پێى سەغڵەت
 دەبن، ھەرودھا تف كردن بەلای راستدا، لەكاتى ھەلسان بو نوێژ چونكە
 فریشتەيەك لەلای راستى مرۆفەوہیە.

پایه‌ی سییه‌م

باوه‌پ هینان به کتیبه‌کانی خوی گه‌وره

به‌ندی یه‌که‌م

باسه‌کانی باوه‌پ هینان به کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان

- باسی یه‌که‌م: کتیبه‌کان له لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه نی‌رراون .

- باسی دووه‌م: زانراوانی ئه‌و کتیبه‌نه .

- باسی سییه‌م: راستی هه‌واله‌کانیان.

- باسی چواره‌م: پیوه‌پابه‌ندبوونیان.

- باسی پینجه‌م: قورئان کو‌تا کتیبه‌ی خوییه ..

به‌ندی دووه‌م

قورئان و لایه‌نه‌کانی ئیعجازی

- باسی یه‌که‌م: نمونه‌یه‌ک له ئیعجازی میژوویی.

- باسی دووهم: نمونه‌یهک له ئیعجازی ره‌وانبێژیی .

- باسی سێیه‌م: نمونه‌یهک له ئیعجازی زانستی.

پاشکۆ

کاریگه‌ری باوه‌ره‌ینان به‌ کتێبه‌کانی خوای گه‌وره
له‌سه‌ر ژیا‌نی مرۆف

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ

وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ

النَّاسُ بِالْقِسْطِ ﴾

باوهره‌یینان به کتیبه‌کانی خوا

کتیبه‌کانی خوا: مه‌به‌ست له‌و کتیبانه‌یه که خوی گه‌وره بو پیغه‌مبه‌رانی عَلمیم الصَّلَاةَ وَالسَّلَام ناردوون. بو ئه‌وه‌ی ببنه‌ مایه‌ی پَینمای و پَوشنای بو خه‌لکی و به‌هویانه‌وه به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی دنیاو دوا رۆژ به‌ده‌ست بیین.

به‌ندی یه‌که‌م

باوهره‌یینان به‌کتیبه‌کانی خوی گه‌وره ئه‌م باسانه‌ی خواره‌وه ده‌گرته‌وه:

باسی یه‌که‌م: باوهره‌یینان به‌وه‌ی ره‌وانه‌ کرانیان به‌پاستی له‌لایه‌ن خواوه‌یه و مایه‌ی پَینمای و به‌خته‌وه‌رین بو به‌نده‌کان، به‌به‌لگه‌ی:

۱- شه‌رعی: چونکه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **(لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ)** الحديد/ ۲۵ واته: پیغه‌مبه‌رانمان به‌ئایه‌ت و به‌لگه‌ی ئاشکراوه ره‌وانه کردووه و کتیب و ته‌رازوومان له‌گه‌لدا ناردوون، بو ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌دادگه‌رانه هه‌ئس و کهوت بکه‌ن.

۲- ژیری: ئاشکرایه‌ حیکمه‌تی دروستکرانی به‌نده‌کان له‌لایه‌ن خوی گه‌وره‌وه به‌روانگه‌ی قورئان بریتیه‌ له‌به‌ندایه‌تی و په‌رستنی خوا، بیگومان خواپه‌رستیش له‌به‌ر پَوشنای په‌یام و پَینمای و پَساوه‌ نه‌بی‌ت وه‌ک پیویست ئه‌نجام نادریت،

ئنجاکاتیک خوی گه‌وره فه‌رمانی خواپه‌رستی به به‌نده‌کان سپاردوو، حه‌تمه‌ن رێ و شوینی بۆ داناون و پێی راگه‌یاندون که چۆن به‌ندایه‌تی بکه‌ن و پایه‌ندو ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی بن، ئه‌وه‌ش له‌ رێگه‌ی ئه‌و کتیبانه‌وه که ره‌وانه‌ی کردون.

باسی دووه‌م: باوهر هینان به‌و کتیبانه‌ی که به‌ناوی خویان ناویان ده‌زانین: هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که ناویان نازانین، ئنجا ئه‌و کتیبانه‌ی که ناویان ده‌زانین ئه‌مانه‌ن:

۱- سوحوف (الصُّحُف): که بۆ سه‌یدنا ئیبراهیم و سه‌یدنا موسا سه‌لامی خویان لێ بی‌ت ره‌وانه‌ کراوه، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى * إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى * صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى) الأعلیٰ/ ۱۷-۱۹ واته: دوارۆژ باشترو نه‌پراوه‌تره، ئه‌مه‌ له‌ په‌یامی سوحوفه‌کانی پێشوودا هاتوو، سوحوفی ئیبراهیم و موسا.

۲- ته‌ورات (التَّوْرَة): که بۆ سه‌یدنا موسا هاتوو سه‌لامی خوی لێ بی‌ت. خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ) المائدة/ ۴۴ واته: ئیمه‌ ته‌وراتمان ناردوو ته‌ خواره‌وه که رێنمایی و روناکی تێدا بوو.

۳- زه‌بوور (الزَّبُور): که بۆ سه‌یدنا داود هاتوو سه‌لامی خوی لێ بی‌ت، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا) الإسراء/ ۵۵ واته: زه‌بوریشمان بۆ داود ره‌وانه‌ کرد.

٤- ئینجیل (الإنجیل): که بۆ سه‌یدنا عیسا هاتوو، سه‌لامی خوی لئ بیټ. وهک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ) المائدة/ ٤٦ واته: عیسا کوری مریه‌مان به شوین ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌دا ره‌وانه کرد که بر‌وای به‌و ته‌وراته هه‌بوو له پیش خۆیه‌وه ره‌وانه کرابوو، و ئینجیلمان بۆ نارد که پینمایی و پروناکی تیدا بوو.

٥- قورئان (القرآن): که بۆ محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ره‌وانه کراوه. خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا) الإسراء/ ١٠٦ واته: قورئانمان به جیا جیا ناردووته خواره‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به هپ‌واشی و له‌سه‌رخۆ بۆ خه‌لکی بخوینیته‌وه‌و به پپی کات و شوینی پپووست ناردومانه خواره‌وه.

باسی سئیه‌م: بر‌وا کردن به‌و هه‌والانه‌ی پیمان راده‌گه‌یه‌نن و راستن: وهک ئه‌و هه‌وال و باسانه‌ی که له قورئاندا یاخود له کتیبه پپشووه‌کاندان و گوپ‌اون و شی‌واندنیان به‌سه‌ردا نه‌هاتوو، به‌نموونه: (أبو ذر) خوا لئی رازی بیټ ده‌رباره‌ی (صُحُف) ی سه‌یدنا ئیبراهیم و سه‌یدنا موسا سه‌لامی خویان لئ بیټ دوو نمونه‌مان له پیغه‌مبه‌ره‌وه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ ده‌گپرتیه‌وه‌و ده‌فه‌رمویت که له پیغه‌مبه‌ری خوام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرسی: (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا كَانَتْ صُحُفُ إِبْرَاهِيمَ؟ قَالَ: كَانَتْ أَمْثَالَ كُلِّهَا: أَيُّهَا الْمَلِكُ الْمُسَلِّطُ الْمُبْتَلَى الْمَغْرُورُ، إِنِّي

لَمْ أَبْعَثْكَ لَتَجْمَعَ الدُّنْيَا بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ، وَلَكِنْ بَعَثْتُكَ لِتُرَدَّ عَنِّي دَعْوَةُ الْمُظْلُومِ .
 فَإِنِّي لَا أَرُدُّهَا وَلَوْ كَانَتْ مِنْ فَمٍ كَافِرٍ . وَكَانَ فِيهَا أَمْثَالٌ : وَعَلَى الْعَاقِلِ أَنْ يَكُونَ لَهُ
 ثَلَاثُ سَاعَاتٍ : سَاعَةٌ يُنَاجِي فِيهَا رَبَّهُ، وَسَاعَةٌ يُحَاسِبُ فِيهَا نَفْسَهُ، يُفَكِّرُ فِيهَا فِي
 صُنْعِ اللَّهِ - عَزَّ وَجَلَّ - إِلَيْهِ، وَسَاعَةٌ يَخْلُو فِيهَا لِحَاجَتِهِ مِنَ الْمَطْعَمِ وَالْمَشْرَبِ . وَعَلَى
 الْعَاقِلِ أَلَّا يَكُونَ ظَاعِنًا إِلَّا فِي ثَلَاثٍ : تَزُودُ لِمَعَادٍ، وَمَرَمَةٌ لِمَعَاشٍ، وَلَذَّةٌ فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ .
 وَعَلَى الْعَاقِلِ أَنْ يَكُونَ بَصِيرًا بِزَمَانِهِ، مُقْبِلًا عَلَى شَأْنِهِ، حَافِظًا لِللِّسَانِ . وَمَنْ عَدَّ
 كَلَامَهُ مِنْ عَمَلِهِ قَلَّ كَلَامُهُ إِلَّا فِيمَا يَعْنِيهِ . قَالَ : قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا كَانَتْ
 صُحُفُ مُوسَى ؟ قَالَ : كَانَتْ عِبْرًا كُلُّهَا : عَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالْمَوْتِ كَيْفَ يَفْرُحُ !
 وَعَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالْقَدْرِ كَيْفَ يَنْصَبُ . وَعَجِبْتُ لِمَنْ رَأَى الدُّنْيَا وَتَقَلَّبَهَا بِأَهْلِهَا
 كَيْفَ يَطْمَئِنُّ إِلَيْهَا ! وَعَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالْحِسَابِ عَدًّا ثُمَّ هُوَ لَا يَعْمَلُ ! . قَالَ : قُلْتُ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَهَلْ فِي أَيْدِينَا شَيْءٌ مِمَّا كَانَ فِي يَدَيِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى، مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ
 عَلَيْكَ ؟ قَالَ : " نَعَمْ أَقْرَأُ يَا أَبَا ذَرٍّ : قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى بَلْ
 تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى صُحُفِ
 إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى (...)¹ واته: ووتم: ئەى پيڤه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم
 (صُحُفِ) ى (ابراهيم) چۆن بووه؟ فه‌رمووى: هه‌مووى په‌ند بووه، بۆ نموونه

¹ نوسه‌رى به‌رپرژ هه‌ر ئەوه‌نده‌ى نوسيوه‌ كه (رواه ابن حبان فى صحيحه و اللفظ له،
 والحاكم وقال: صحيح الإسناد.) له سه‌حичه‌كه‌ى ئيبينو حيباندا ژماره (٣٦١) ه و لای
 الحاکميش (٢ ل ٦٥٢) ه، شىخى ئەلبانى ره‌حه‌ته‌ى له کتیبى (صحيح الترغيب و الترهيب
 ژماره ١٣٤) دا ده‌رباره‌ى ئەو فه‌رمووده‌يه ده‌فه‌رموئى : (صحيح لغيره) واته به فه‌رمووده‌ى تری
 هاوشيوه‌ى ئەميش ده‌چپته‌ ريزى سه‌حичه‌وه‌.. (ك).

تێیدا هاتوو: ئەى پاشای زالى تاقي كراوهى له خۆبايى، من نەم ناردويت دنيا به سەريە كدا كۆبكه يته وه، به لكو رهوانەم كردويت بۆ ئەوهى نزاى ستهم لىكرام لى رەت بكه يته وه! چونكه من رەتى ناكه مه وه ئەگەر چى له بى باوەر پشە وه بىت. وه پيوسته ژير ئەگەر له ژيرييه تى نه كه وتبى چەند ساتيكي هەبىت: ساتيک تێیدا له خوا بپارێتە وه ساتيک لىپرسينه وه له گەل دەررونى خۆيدا بکات و ساتيک بىر له دروست كراوه كانى خواى گه وه بکاته وه ساتيک بۆ پيوستى خواردن و خواردنه وهى يه كلا ببيته وه .. و وتم: ئەى پيغه مبه رى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سوحوفى موسا سه لامى خواى لى بىت چۆن بووه؟ فه رموى: هەمووى نامۆژگارى بووه، بۆ نموونه تێیدا هاتوو: له كه سيك سەرسام دەبم كه له مردن دلىايه و دلخوشه! له كه سيك سەرسام دەبم كه له ئاگرى دۆزهخ دلىايه و پى ده كه نىت، له كه سيك سەرسام دەبم كه له قه زاو قه دەر دلىايه و خوى ماندوو ده كات! له كه سيك سەرسام دەبم كه ده بىخى چۆن دنيا ئال و گۆر به خه لكى ده كات، پاشان دلى پى خۆش ده كات! له كه سيك سەرسام دەبم كه دلىايه سبه ينى لىپرسينه وهى له گەل ده كرىت و كارى بۆ ناكات.

باسى چواره م: كار پىكردن و پازى بوون و ملكه چ كردن: بۆ ئەو حوكمانهى نه سرپراونه ته وه واته (نه سخ) نه بوونه ته وه حيكمه ته كه يان بزانيه يا خود نه زانيه، بىگومان هەموو كتيبه پيشوو هەكان به قورئان (نه سخ) بوونه ته وه.

باسی پئنجهم: باوه‌ر كردن به‌وهی قورئان دوايين كتيبه: كه له لايه‌ن خواي گه‌وره‌وه ره‌وانه كراوه و تايبه‌تي كردوو به‌چه‌ند تايبه‌تمه‌ندييه كه‌وه، له‌وانه:

۱- پوختهی په‌يامه خواييه‌کانی له خو گرتوووه سه‌لمينه‌ری ناوه‌رۆكه كه‌پانه‌و چاودیره به‌سه‌ريان‌ه‌وه، واته هه‌ر راستيه‌کیان تیدا بئت دانی پیدا ده‌نئیت و هه‌ر شتيکیان تیکه‌ل کرايئت، یان شیۆتیرايئت روونی ده‌کاته‌وه.

۲- تاکه په‌يامیکی خواييه كه به‌لین به‌پاراستنی درايئت، چونکه دوايين په‌يامه‌و گشتيه بو تیکرایی مرؤفایه‌تی هه‌تا رۆژی دواي، وه ئه‌م‌رۆ بیجگه له قورئان کتیبیکی تر نه‌ماوه كه په‌يامی راسته‌قینه‌ی خواي گه‌وره دابنرئیت و پارئیزراو بئت، به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

أ- ئه‌و کتیبانه‌ی پئش قورئان ره‌وانه كراون هیچیان نوسخه‌ی (أصل) یان نه‌ماوه به‌لکو ته‌ن‌ها رافه‌و وه‌رگه‌رپراویان ماوه‌ته‌وه.

ب- ئه‌و کتیبانه هه‌ر وه‌ك فه‌رمایشی خواي گه‌وره‌ن، قسه‌ی خه‌لكیشیان تیکه‌ل كراوه له ته‌فسیرو میژوو داستانی پیغه‌مبه‌ران و هاوه‌لان یان.

ج- ئه‌و کتیبانه هیچیان پالپشتی میژووی وایان نییه كه متمانه پیکراو بئت هه‌تا به‌سه‌لمئیت كه راسته‌کتیپی خواي گه‌وره‌ن.

د- ئه‌و کتیبانه شیواندنی زۆریان تی كه‌وتوووه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی (نوسخه‌ی) جیا جیا یان زۆره‌و ووته‌و بیرورای پیچه‌وانه‌ی یه‌کتریان زۆر تیدا‌یه.

ه- ئەو کتێبانه بیرو باوه‌پری پووچەڵ و خراپی زۆریان تی کەوتوووە کە بە پاشکاوی دەری دەخەن و دەیسەلمینن شیۆنێراون.

بۆ نموونە: ئەو تەوراتە‌ی ئەم‌پ‌رۆ لەبەر دەستدایە چەندەها نووسەر لەسەر دەمی جیا جیادا نوسیویانەتەو، هەروەها شیواندنی زۆری تیدا کراوە بە بە‌ل‌گە‌ی ئەو‌ی ئەو تەوراتە‌ی لە لای دیا‌نه‌کان باوه ئەو‌ه نیا‌ه کە لە لای جوولە‌کە‌کان باوه، خ‌وای گە‌وره دە‌فەر‌مو‌یت: (مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ) النساء/٤٦ واتە: لە‌وانە‌ی بوونە‌تە جوولە‌کە‌ووتەو فەر‌مایشت لە جی‌ی خ‌و‌ی دە‌گۆ‌رن و دە‌ی شیۆ‌ن. بە‌ل‌گە‌ی ئاشک‌را لە‌سەر ئە‌م پە‌خ‌نە‌یە‌ی قورئان زۆ‌ر، لە‌وانە: لە (سفر التکوین ٦-٦) دا کە نوسخە‌یە‌کە لە تە‌وارات هاتوو: (فَحَزَنُ الرَّبُّ أَنَّهُ عَمِلَ الْإِنْسَانَ وَتَأَسَّفَ فِي قَلْبِهِ) واتە: پە‌ر‌و‌ه‌رد‌گ‌ار غە‌م‌گین بوو بە‌و‌ی مرۆ‌قی دروست کردوو‌و لە د‌ل‌ه‌و‌ه پ‌ی‌ی ناخ‌ۆش بوو! یاخ‌ود تۆ‌مه‌تی در‌و‌و زیناک‌ردن دە‌دە‌نە پ‌ال پ‌ی‌غە‌م‌بە‌ران سە‌لام‌ی خ‌وایان لێ ب‌ی‌ت کە هە‌ر‌گ‌یز لە فەر‌مایشتی خ‌وا ناو‌ه‌ش‌ی‌تە‌و‌ه شتی وا باس ب‌فەر‌مو‌یت.. یاخ‌ود ئە‌و ئینجیلانە‌ی ئە‌م‌پ‌رۆ لە‌بەر دە‌ست‌دان (چ‌وار) جۆ‌ری سە‌ر‌ه‌ک‌ین لە نزی‌کە‌ی (حە‌فتا) نوسخە‌و‌ه وەر‌گ‌یرا‌ون! دیا‌نه پە‌خ‌نە‌گرە‌کان‌یش دان بە‌و‌ه‌دا دە‌ن‌ین کە بی‌رو‌باوه‌پری ئە‌و ئینجیلانە‌ی هە‌ن هە‌مو‌وی ر‌ای (پۆ‌لس)ن کە یە‌ک‌یکە لە ر‌افە‌کانی ئینجیل و چە‌ند سە‌دە‌یە‌ک د‌وای هاتنی سە‌ید‌نا عیسا سە‌لام‌ی خ‌وای لێ ب‌ی‌ت ژیا‌وه نە‌ک ر‌ای حە‌واری (یا‌و‌ه‌ر: ئە‌س‌ح‌ابە) نزی‌کە‌کانی سە‌ید‌نا عیسا بن سە‌لام‌ی خ‌وای لێ ب‌ی‌ت ..

۳- خویندنه‌وهو تیگه‌یشتن له قورئان ئاسانه چونکه خوای گه‌وره ناردویه‌تی بۆ تیکرایای خه‌لکی، هه‌ر که‌س مه‌به‌ستی بی‌ت لی‌ی به‌هره‌مه‌ند ده‌بن، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت: **(وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ)** القمر/ ۱۷ واته: به‌راستی قورئانمان بۆ خویندنه‌وه ئاسان کردووه، ئایا که‌س هه‌یه‌یه‌ پهنده‌ریگریت؟

سئ نمونه له ئیعیجازی قورئان

قورئان که کۆتا کتیبی خوا گه‌وره‌یه‌و به جوهره‌ئیلدا بۆ پێغه‌مبهری پێشه‌وامانی ناردووہ صلی اللہ علیہ وسلم، بۆ ئه‌وه‌ی تیشکۆیه‌ک بێت بۆ ئه‌وانه‌ی مه‌به‌ستیانہ راستی بدۆزنه‌وه‌و شوینی بکه‌ون و به‌لگه‌ش بێت له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی نکۆلی له‌ راستی ده‌که‌ن و پشتی لێ هه‌لده‌که‌ن، زۆر لایه‌نی ئیعیجازی به‌ شیوه‌ی جو‌راو جو‌ر له‌ خو‌ گرتووہ .. لێره‌دا به‌ کورتی نمونه‌یه‌ک له‌ سئ لایه‌نی ئیعیجازی ده‌هینینه‌وه‌:

نمونه‌ی به‌که‌م: ده‌رباره‌ی ئیعیجازی میژووی:

۱- عبدالله ی کوری مه‌سعود خوا لێ رازی بێت ده‌فه‌رمویت: فارسه‌کان به‌سه‌ر رۆمه‌کاندا سه‌رکه‌وتبوون، هاوبه‌شدانه‌ران پێیان خو‌ش بوو، به‌لام باوه‌رپداران چه‌زبان ده‌کرد رۆمه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کاندا سه‌رکه‌ون، چونکه‌ خاوه‌نی په‌یامی ئاسمانی بوون و له‌ ئایینه‌که‌یان‌وه‌هه‌ نزیکه‌تر بوون، ئنجا ئه‌م ئایه‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه‌:

(الم * غَلَبَتِ الرُّومُ * فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ) الروم/ ۱-۳

واته‌: الف، لام، میم، رۆمه‌کان له‌ نزیکه‌ترین یاخود نزمترین شوینی زه‌ویدا تێک شکان به‌لام دوا‌ی تێک شکانه‌که‌یان هه‌ر سه‌رده‌که‌ونه‌وه‌. هاوبه‌ش دانه‌ران ووتیان: ئه‌ی ئه‌بو به‌کر هاوه‌له‌که‌ت ده‌لێ: له‌ ماوه‌ی چه‌ند سالی‌کدا رۆمه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کاندا سه‌ر ده‌که‌ون؟ فه‌رمووی: راست ده‌کات، ووتیان: ئه‌ی بۆ گره‌وه‌ نه‌که‌ین؟ به‌لێپێیان پێ دا له‌سه‌ر چوار (ووشتی گه‌نج) هه‌تا ماوه‌ی چه‌وت

سأل، چه‌وت سألە‌که تیپه‌ری و هیچ نه‌بوو، هاوبه‌ش دانه‌ران به‌وه دلخۆش بوون، به‌لای موسولمانه‌کانیشه‌وه گران و ناخۆش بوو، سه‌یدنا ئه‌بویه‌کر خوا لی‌ی رازی بی‌ت ئه‌مه‌ی بو پی‌غه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وسلم‌باس کرد، فه‌رمووی: (مَا يَضَعُ سِنِينَ عِنْدَكُمْ؟) واته: بضع‌لای ئیوه‌چهند سألە؟ ووتیان: له‌(ده‌) که‌متره، فه‌رمووی: (إِذْ هَبْ فَزَايِدُهُمْ وَأُزِدْ سَنَتَيْنِ فِي الْأَجَلِ) واته: برۆ‌پییان زیاد بکه‌و دوو سأل‌بخه‌ره‌سه‌ر ماوه‌که. ئیبن‌مه‌سعود خوا لی‌ی رازی بی‌ت ده‌فه‌رموویت: دوو‌سألە‌که‌تینه‌په‌ری بوو سواره‌هات و هه‌والی سه‌رکه‌وتنی رۆمه‌کانی نارده‌خواره‌وه: (الْم * غَلَبَتِ الرُّومُ * فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ * فِي يَضَعُ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلِ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ * يَنْصُرِ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ * وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) الروم/ ۱-۶ واته: الف، لام، میم، رۆمه‌کان له‌نزیکتین یاخود نزمترین شویتی زه‌ویدا تیک‌شکان و ئه‌وان دوا‌ی تیک‌شکانه‌که‌یان هه‌ر سه‌رده‌که‌ون، له‌ماوه‌ی چهند سالیکی‌تردا، فه‌رمان هه‌ر بو‌خوا‌ی گه‌وره‌یه‌له‌وه‌پیش و له‌وه‌دواش، ئه‌و رۆژه‌باوه‌رداران به‌سه‌رکه‌وتنی خوا دلخۆش‌ده‌بن و خوا‌بیه‌ویت هه‌ر که‌س سه‌ریخات سه‌ری ده‌خات و هه‌ر خۆی شکۆمه‌ندو مه‌هره‌بانه، خوا به‌لێنی داوه‌و به‌لێنی خواش دوا‌ناکه‌ویت، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی‌نازانن.¹

¹ نوسه‌ری به‌رپز ده‌رباره‌ی سه‌نه‌دی ئه‌م فه‌رموده‌یه‌هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی نووسیوه‌(اخ‌رجه‌ابن جریر و ابن‌حاتم و الترمذی) ئه‌وه‌ی ئیبنو‌حاته‌مم نه‌دۆزیه‌وه، به‌لام لای‌ترمذی و حاکم

نمونه‌ی دووهم: ده‌بارهی ئیعیجازی ره‌وان بیژی:

خوای گه‌وره بو ئه‌وه‌ی سه‌ختی سزای دۆزه‌خ ده‌ریخت بو بئ باوهران، به‌لام به پیشان دانی که‌مترین پژی‌هی ئه‌و سزایه که به‌و که‌مییه‌ش چه‌نده کاریگه‌ره، ئه‌م مه‌به‌سته له چه‌ند ووشه‌یه‌کی قورئانداو به شی‌وه‌یه‌کی ده‌سه‌وسانکار (مُعْجِز) ده‌رده‌بپیت و ده‌فه‌رمویت: **(وَلَيْنَ مَسَّيْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لِيَقُولَنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ)** الأنبياء/٤٦ واته: ئه‌گه‌ر هه‌لاوێک له سزای په‌روه‌ردگارتیان به‌ر بکه‌ویت ده‌لین: داماوو سه‌رگه‌ردان خوین به‌راستی ئی‌مه‌سته‌مکار بووین. لێ‌ره‌دا ده‌بینین هه‌موو پیک هاتی رسته‌که‌هاو ئاهه‌نگن و سه‌رجه‌م واتای که‌مییه‌تی ده‌گه‌یه‌نن چونکه:

١- ووشه‌ی (لَيْن) واته: ئه‌گه‌ر بو گومان په‌یدا کردنه‌و واتای که‌می ده‌گه‌یه‌نیت.

٢- هه‌روه‌ها ووشه‌ی (مَسَّ) واته: به‌رکه‌وتنیکی که‌م، واتای که‌می چه‌شتنی ئاگه‌که‌ده‌گه‌یه‌نیت.

٣- یاخود ووشه‌ی (نَفْحَةٌ) واته: هه‌لاوێک: له سئ په‌روه‌ه واتای که‌مییه‌تی ده‌به‌خشیت:

ئاشکرایه (جامع الأصول ٢/٢٩٨-٣٠٠)، هه‌روه‌ها ئیمامی ئه‌حمه‌د (المسند ٤/١٦٨ عه‌لامه احمد شاکر) و ئیبنو جه‌ریری ته‌به‌ری (تفسیر الطبری ٢١/١٦) و له ریوایه‌تی ئیبنو مه‌سه‌عووه (تفسیر الطبری ٢١/٢٠). شیخی ئه‌لبانیش له (صحیح سنن الترمذی ٣/٨٧) دا ده‌فه‌رموئ سه‌حیحه.

أ- هەلاو كە مترین رێژەى ناگرە.

ب- نَفْحَة: چاووگی (مَرَّة) یەو واتای (یەك جار) دەگە یە نیت.

ج- نَفْحَةٌ تنوینی نە ناسراوی لە سەرە، واتە: هێندە كە مە گوێ پێ نادریت.

د- ووشەى (مِنْ) بۆ (هەند) ه: واتە: (بە شێك) كە لە (هەموو) كە مەرە.

ه- ووشەى (عَذَاب) واتە: سزا، جۆریكى هێواشی سزایە بە بەراورد لە گەڵ جۆرەكانى تری وهك (نكال) و (عقاب) كە بە قەدەر تاوانن!!

و- ووشەى (رَبِّكَ) واتە: پەروردگار، یەكێكە لەو ناوانەى كە واتای بەزەپى و بەخشنەپى دەگە یەنن، بە بەراورد لە گەڵ ناوى (القهار) و (المنتقم). ئەمیش مېهەبانى سزا دەرە كە دەگە یە نیت. واتە: ئەگەر سزایەكى ئەو هەندە كە م بەو جۆرە بە سوئ و ئازار بێت و بێ باوەران بخاتە هاوار و لالانەو و لە تاویدا دان بە ستەمكارى خۆیاندا بنین، ئەى دەبێت سزای سەخت و توندى بەقین و رقی خوای تۆلە سین و شكۆمەند چەندە بە ئازار بێت و چىیان لى بكات؟

نمونه‌ی سییه‌م: ده‌بارهی ئیبعجازی زانستی:

قۆناغه‌کانی دروست بوونی کۆرپه‌له

دروست کردن سیفه‌تیکی تایبته به خوی گه‌وره‌وه و غه‌یری خوا ناتوانیت خۆی له و بواره بدات چونکه خۆی دروست کراوه، پێغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (قَالَ اللهُ تَعَالَى: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي، فَلِيَخْلُقُوا ذَرَّةً أَوْ لِيَخْلُقُوا حَبَّةً، أَوْ لِيَخْلُقُوا شَعِيرَةً) متفق عليه واته: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: کئ سته‌مکارتره له و که‌سه‌ی دیت و له شیوه‌ی دروست کراوه‌کانی من دروست ده‌کات، با می‌روله یان گه‌ردیله‌یه‌ک دروست بکه‌ن، یان ده‌نکه تۆویک دروست بکه‌ن، یاخود ده‌نکه جۆیه‌ک دروست بکه‌ن. خوی گه‌وره له باسی سه‌ره‌تای دروست کردنی مرؤف و قۆناغه‌کانی پیک هاتی کۆرپه‌له‌دا ده‌فه‌رمویت: (وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ * ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ * ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ) المؤمنون/۱۲-۱۴ واته: مرؤفمان له پوخته‌یه‌کی وهرگیراو له قور دروست کردووه، پاشان کردومانه به تنۆکه ئاویک له شوینیکی جیگیردا که پزدانه ئنجا له تنۆکه ئاوه‌که خوین پاره‌یه‌کمان دروست کردووه له خوین پاره‌که گوشت پاره‌یه‌کمان دروست کردووه به ئەندازه‌ی پارویه‌کی جوراو له گوشت پاره‌که‌ش ئیسقانمان دروست کردووه واته په‌یکه‌ری ئیسک، ئیسقانه‌که‌شمان به گوشت داپۆشیوه،

ئىنجا دروست كراونكى تىرمان لى پىك ھىناوھ، پاك و پىرۇزى بۇ خوا كە چاكتىرى
دروستكارانە.

گەر سەرنج بەدىن دەبىن ھەرىكەت ھە و بېرگانەى لەم چەند ئايەتە پىرۇزەدا
ھاتوون راستىيەكى زانستى دەر دەبېن و گەورەتىن ئىعجازى زانستى دەسەلمىن
وھك لىرەدا زۇر بە كورتى ئاماژەيان بۇ دەكەين:

۱- خواى گەورە دەفەرموئىت: (وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ) واتە:
مرۇفمان لە پوختەيەكى وەرگىراو لە قور دروست كىرەوھ. ئەگەر مرۇف
بىگىرپنەوھ بۇ رەگەزە سەرەتايىيەكانى پىك ھاتى لەشى دەبىن بىست و دوو
رەگەز بە شدارى لە پىك ھاتى دا دەكەن و بەم شىوھە دابەش دەبن:

أ- ئوكسىجىن + ھايدروژىن بە شىوھى ئا، بە رىژەى ۶۵-۶۰%، لە كىشى لەش.

ب- كاربۇن + ھايدروژىن + ئوكسىجىن بىچىنەى پىك ھاتنە ئەندامىيەكان پىك
دېن لە: شەكرەمەنى و پىرۇتىنات و قىتامىنات و ھورمۇنات.

ج - ماددە ووشكەكان: كە بەم شىوھە دابەش دەبن:

* ھەوتىان بىرىتىن لە: كلۇر، كىرىت، فۇسپۇر، مەگنىسىيۇم، كلس، پۇتاسىيۇم،
ستۇدىيۇم كە رىژەى ۸۰-۶۰% ى ماددە ووشكەكان پىك دېن.

* چه‌وتی تریان بریتین له: ئاسن، مس، تۆد، مه‌نگه‌نیز، کۆبالت، تۆتیا، مۆلبیدیۆم، ئەمان به‌ پڕژه‌یه‌کی که‌متر.

* شه‌شیان به‌ پڕژه‌یه‌کی زۆر که‌م که‌ بریتین له: فلۆر، ئەله‌منیۆم، بۆر، سیلینیۆم، کادمیۆم، کرۆم.

هه‌ریه‌ك له‌و ره‌گه‌زانه له‌ خاکی زه‌ویدا هه‌ن و مه‌رح نییه هه‌موو پێکهاته‌کانی خاکی له‌ پێکهاته‌کانی له‌شی مرۆفدا هه‌بن چونکه پتر له ۱۰۰ توخم له زه‌ویدا هه‌ن به‌لام تا ئیستا ته‌نها بیست و دوویان دۆزراوه‌ته‌وه که به‌شداری له‌ پێکهاته‌ی له‌شدا ده‌که‌ن، بۆیه خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: (مِنْ سَلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ) واته: له‌ پوخته‌یه‌کی وه‌رگه‌راو له‌ قور.

هه‌روه‌ها پێکه‌پنه‌ری بنچینه‌یی له‌ش ئاوه که پڕژه‌ی ۴/۳ ده‌بی‌ت و مرۆف ناتوانیت به‌ بئ ئاو له‌ چوار رۆژ زیاتر بژی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ) الأنبیاء/۳۰ واته: له‌ ئاو هه‌موو شتیکی زیندومان دروست کردوو.

۲- ده‌فه‌رمویت: (ثُمَّ جَعَلْنَاَهُ نُطْفَةً..) واته: پاشان کردومانه به‌ تنۆکه ئاویک..

(نُطْفَةً) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ناوه بۆ تۆوی پیاو، هه‌رچه‌نده لێرده‌دا مه‌به‌ست له‌ تۆویکی پیتینراوه له‌ (تۆو + هیلکۆکه‌ی ئافه‌رت)، به‌لام خوای گه‌وره قۆناغه‌کانی به‌ (نُطْفَةً) ناو بردوو، چونکه کۆرپه‌له (به‌ نێرو مییه‌وه) تۆوی پیاوه که له‌ دیاری کردنی ره‌گه‌زه‌که‌ی به‌ر پرسیاوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (صبغیات)ی جنسی جیاواز

هه لده گریت، به پچه وانه ی هیلكۆكه ی ئافره ته كه وه كه (صبغیات) ی جنسى هاوشیوه هه لده گریت، به م شیوه یه كردارى پیتینه كه روو ده دات:

پیاوه كه (نُطْقَةً) ی (xy) هه یه، به لام ئافره ته كه هیلكۆكه ی (xx) ی هه یه و به م شیوه یه كۆر په له یان لى پىك دیت.

تۆوی + (y) هیلكۆكه ی (xy) = (x) نیرینه.

تۆوی + (x) هیلكۆكه ی (xx) = (x) مینه.

۳- ده فه رمویت: (.. فِي قَرَارٍ مَكِينٍ) واته: له شوینىكى جیگیردا، مه به ست له تۆوه تیكه ل و پیتینراوه كه یه كه له پزدان (ره حم) دا جیگیر ده بیته و به هۆی ده سته بهر بوونی سئ هۆكاره وه پارێزراوه:

أ- له رووی توپژینه وه وه:

۱- پزدان ده كه ویتته چه وزیكه وه.

۲- نه وه چه وزه له دیوارىكى ئیسقانى پیکهاتوه.

۳- پزدان چه نده ها ریشالی پشتوینه یی تیدایه كه له به شی جیا جیاوه شو پ ده بنه وه و ده بیبه ستنه وه به دیوارى سكه وه یان به ئیسقانه كانی چه وزه وه.

ب- له رووى هۆرمۆنهوه:

پزدان بەردەوام دیتەوه یەك و گرژ دەبیت و دەجوئیت، ئەگەر له كاتیكا كه كۆرپەلەى تێدا یە هەر بەو شیۆهیه له گرژ بونەوهو خاوبونەوهدا بیت ئەوا كۆرپەلەكه دەخاتە مەترسی مراندن و له باربردنى. بەلام خواى گەوره مشورى خواردوو، چونكه كاتيك تۆوهكه دەچیتە پزدانەوه پزەى پزانی هۆرمۆنى (بروجیسترون) بەرز دەبیتەوهو بەو هۆرمۆنه پزدان له گرژ بوون و خاوبونەوه دەكهوئیت و جوئەى كه م دەبیت.

ج- له رووى میكانیكییهوه:

دواى مانگی سییه م پزدان بە شیۆهیهكى بەرچا و دەست بە بەرز بونەوه دەكات بەرهو سك و لەژێر پارێزگارى ئیسقانى حەوز دەردەچیت، بەلام له برى ئەوه خواى گەوره شلهى (ئەمنیوسى) تێدا دروست دەكات و له هەموو لایەكهوه دەورەى كۆرپەلە دەدات و له پێك دادانى دەرەكى دەپارێزیت.

٤- دەفەرموئیت: (ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً) واتە: پاشان له تنۆكه ئاوهكه خوین پارەیهك دروست دەكهین:

(عَلَقٌ) له زمانى عەرەبیدا بە زەروو دەوتریت. له هەمان كاتیشدا واتای هەئواسین دەگەیهئیت، ئنجا كۆرپەلەش لەم قۆناغەیدا هەم له (زەروو) دەچیت و هەم خۆى بە دیواری پزداندا هەلدهواسیت.

۵- ده‌فهرمویت: (فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً) واته: له خوین پاره‌که گوشت پارهی‌ک دروست ده‌که‌ین:

(مُضْغَةً) به پارچه گوشتی‌ک ده‌وتریت پارویه‌ک بییت، چونکه کۆرپه‌له له م قوئاغه‌یدا گوشتپاره‌یه و له هه‌مان کاتدا له پارووی جوورا و ده‌چیت و گرنج گرنجه، ئەم قوئاغه دوو حاله‌تی هه‌یه:

یه‌که‌میان: پئی ده‌وتریت (مُضْغَةً غَيْرَ مُخَلَّقَةٍ) که هیشتا گوشتپاره‌که هه‌چ شیویه‌کی ئی دروست نه‌کراوه.

دووهمیان: پئی ده‌وتریت: (مُضْغَةً مُخَلَّقَةً) که له م حاله‌ته‌دا گوشتپاره‌که سه‌رجه‌م ئەندامه‌کان و شیویه‌ی ته‌واوی مرؤفی ئی دروست ده‌کریت.

۶- ده‌فهرمویت: (فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا) واته: له گوشتپاره‌که ئیسقانی‌ک دروست ده‌که‌ین و ئیسقانه‌که‌ش به گوشت داده‌پۆشین. له م قوئاغه‌دا په‌یکه‌ری ئیسکی کۆرپه‌له به ته‌واوی له گوشتپاره‌که دروست ده‌بییت و ماسولکه‌و گوشت ده‌وره‌ی ده‌دن و پیوه‌ی ده‌لکین.

۷- ده‌فهرمویت: (ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ) واته: ئنجا دروست کراویکی تری ئی پیک ده‌هینین. هه‌تا ئیستا کۆرپه‌له له قوئاغی دروست بوندا بووه و هه‌چ جوڵه‌و که‌شه‌یه‌کی زیندوو‌ییانه‌ی نه‌بووه، به‌لام له سه‌ره‌تای ئەم قوئاغه‌وه که له کۆتایی مانگی سییه‌م و سه‌ره‌تای مانگی چواره‌مه‌وه‌یه کۆئه‌ندامه‌کانی لاشه‌ی به ته‌واوی

دروست دەبن و دەست دەکەن بە فرمانى خۆيان و بە شیوهیهکی خپرا کیشی کۆرپەلەکە زیاد دەکات و لە سەرەتای مانگی چوارەمەوێ کۆئەندامی میڤشک دەبەسترتتەو بە سەرجهەم کۆئەندامەکانی ترەو و تیکرپایان جوڵە و کاری خۆیان دەست پێ دەکەن و بە شیوهیهکی بەرچاو گەشە دەکەن.

(کی.پ. ل. مور) کە پروفیسۆری زانستی تووژینەوێ و کۆرپەلەناسییه لە زانکۆی (تۆرنتۆ) ی کەنەدا و خاوەنی کتیبی (قوئاغەکانی دروست بونی مرؤف the... developing human) کاتێک لە کۆنگرەى نوشارى هەشتەمی سعودی دا بەشارى کردو ئەم بەلگانەى بۆ خوینرایه وە کە لە قورئان و سوننەتدا هاتوون، بە تاییهتی ئەو نایهتەى کە لێرەدا باسمان کرد ووتی: بۆم دەرکەوتوو کە ئەم بەلگانە حەتمەن لە لایەن خواوە بۆ (محمد) هاتوون، ئەمەش دەیسەلمیڤیت کە محمد نیراوی خوایه.

➤ **تھرکی سہرشانمان بہرامبہر قورٹان** ➤

- ۱- پاراستی پیروزی و پرتزی قورٹان: واتہ بہ پاکی دەستی لئ بدہین و ہہ لئ بگرین وہک خوی گہورہ دہفہرمویت: (إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ* فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ* لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ) الواقعة/ ۷۷-۷۹ واتہ: ئەمہ قورٹانیکی بہرپزہ، لہ کتیبیکی پاریزراودایہ، تہنہا ئەوانہ دەستی لئ دەدەن کہ خویان خاوین و پاکژ کردۆتہوہ .
- ۲- خویندەنہوہو لہ بہر کردنی: پیغہمبہر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دہفہرمویت: (اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ) رواہ مسلم.¹ واتہ: قورٹان بخویندەنہوہ، چونکہ رۆژی دوابی دیت و دەبیتہ تکاکار بو خاوەکەنی.
- ۳- فیر کردنی خەلکی و خویندنی: پیغہمبہر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دہفہرمویت: (خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ) روا البخاری ² واتہ: چاکترینتان کہ سیکہ کہ فیری قورٹان ببیت و خەلکی فیر بکاتہوہ.

¹ مسلم (۱/۵۵۳ ژمارہ ۸۰۴). شاھیدی تریشی لہ سہر ہہیہ بو نمونہ: (الصِّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ الصِّيَامُ أَيْ رَبِّ مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَعَنِي فِيهِ وَيَقُولُ الْقُرْآنُ مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَفَعَنِي فِيهِ قَالَ فَيُسَمَّعَانِ) شیخی ئەلبانی لہ (صحیح الترغیب والترہیب ۹۸۴) دہفہرموی: حسن صحیح.

² بوخاری (۴/۱۹۱۹ ژمارہ ۴۷۳۹) ئەبو داود (۱/۴۶۰ ژمارہ ۱۴۵۲) ترمذی (۵/۱۷۳) دہفہرموی حەدیسیکی (حسن صحیح) لہ بەلام شیخی ئەلبانی لہ ہہموو توئیندہوہی خویدا (السلسلہ الصحیحہ ژمارہ ۱۱۷۳، و صحیح ابو داود ۱/۲۷۲ ژمارہ ۱۲۸۹، و صحیح سنن الترمذی ۵/۱۷۳) فہرمویہتی سہحیحہ.

۴- بیر کردنه‌وه له واتاکه‌ی: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا) محمد/۲۴ واته: نایا بو له قورئان وورد نابنه‌وه؟ یان دلیان قفلێ ئی دراوه‌و توانای بیر کردنه‌وه بیان نه‌ماوه؟

۵- پیاده‌و په‌یره‌وی کردنی فه‌رمانه‌کافی: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: (اقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَاعْمَلُوا بِهِ، وَلَا تَكُلُّوا بِهِ) رواه أحمد وهو صحيح^۱ واته: قورئان بخوئینه‌وه‌و کرده‌وه‌ی پین بکه‌ن و بژیوی و خواردنی پین په‌یدا مه‌که‌ن

^۱ نوسه‌ری به‌پرز وای نوسیه‌و به‌لام زور گه‌پام به‌و ده‌قه نه‌ لای ئیمامی نه‌حمه‌د و نه‌ لای نه‌وانی تر نه‌م دۆزییه‌وه، به‌لام فه‌رموده‌ی تری سه‌حیح لای ئیمامی نه‌حمه‌د و نه‌وانی تر هه‌یه که هه‌مان مانا ده‌به‌خشیت، وه‌کو: (اقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَاعْمَلُوا بِهِ؛ وَلَا تَجْفُوا عَنْهُ؛ وَلَا تَغْلُوا فِيهِ؛ وَلَا تَأْكُلُوا بِهِ؛ وَلَا تَسْتَكْبِرُوا بِهِ) رواه احمد والطبراني وغيرهما، هه‌یسه‌می ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رموئیت: (وسنده قوی) شیخی نه‌لبانیش له سلسله‌الصحيحة ۲۶۰ و ۳۰۵۷ هه‌روه‌ها له صحیح الجامع ژماره ۱۱۶۸) دا ده‌فه‌رموئیت: سه‌حیحه.

پایه‌ی چوارهم

باوهر هینان به پیغهمبه‌رانی خوا

به‌ندی یه‌که‌م

پیغهمبه‌رانی خوا به گشتی

- باسی یه‌که‌م: سیفاتی پیغهمبه‌ریتی‌ه‌کانیان.

- باسی دووهم: سیفاتی مرو‌فایه‌تییان.

به‌ندی دووهم

باوهر هینان به نی‌راویتی س‌ه‌یدنا محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

- باسی یه‌که‌م: ناسینی که‌سایه‌تی‌تی .

- باسی دووهم: پیغهمبه‌ریتی و مو‌ع‌ج‌یزه‌کانی.

- باسی سی‌یه‌م: ئه‌ر‌ک‌مان به‌رام‌به‌ری .

پاشکۆ

کاریگه‌ریی باوهر‌بوون به پیغهمبه‌ران له‌سه‌ر ژیان‌ی

باوهر‌دار.

﴿ وَمَا نُزِّلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا

مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ﴾

باوه‌ره‌هینان به پیغه‌مبه‌رانی خوا

باوه‌ره‌هینان به پیغه‌مبه‌ران واته باوه‌ر هینان بهو نی‌رراو (الرُّسُل) و هه‌لَبزیراو (الأنبياء) ئەوانه‌ی که خوای گه‌وره له کتیبه‌که‌یدا باسی کردوون، به‌وانه‌ش که باسی نه‌کردوون.

- نی‌رراو واته (رَسُول): ئەو که‌سه‌یه که خوای گه‌وره سروشی بۆ ده‌کات و په‌یام و شه‌ریعتی بۆ ده‌نی‌ریت و فه‌رمانی پێ ده‌کات به‌ خه‌لکی را بگه‌یه‌نی‌ت .

- هه‌لَبزیراو واته (نَبِي): ئەو که‌سه‌یه که خوای گه‌وره سروشی بۆ ده‌کات، به‌لام فه‌رمانی پێ ناکات به‌ خه‌لکی را بگه‌یه‌نی‌ت به‌لکو له‌سه‌ر ره‌وییه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی پیشووی ده‌روات و له‌ ناو خه‌لکیدا پیاده‌ی ده‌کات، به‌م پییه: هه‌موو نی‌رراوێک هه‌لَبزیراوه، به‌لام هه‌موو هه‌لَبزیراوێک نی‌رراو نییه.

پینگه‌مبه‌رانی خوا به‌گشتی

باسی یه‌که‌م

سیفاتی پینگه‌مبه‌رتتیان

یه‌که‌م: باوهره‌پینان به‌وه‌ی ره‌وانه کران و هه‌ل‌پیرانیان له لایه‌ن خوی
گه‌وره‌وه‌یه: هه‌روه‌ها نه‌و په‌یام و شه‌رعه‌ش که هیناویانه سروشه‌و له خواوه
 بۆیان کراوه .. باوهر نه‌بوون به یه‌کیکیان یاخود به درۆ زانیی بۆ باوهری و به درۆ
 زانیی سه‌رجه‌م پینگه‌مبه‌رانه، چونکه خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ
 وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
 أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ
 مُسْلِمُونَ) البقرة/۱۳۶ واته: بلین: باوهرمان هیناوه به خواو به‌و په‌یامه‌ی بۆمان
 ره‌وانه کراوه به‌وه‌ش که ره‌وانه کراوه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و
 یه‌عقوب و وه‌چه‌کانی یه‌عقوب نه‌وه‌ی بۆ موساو عیساو سه‌رجه‌م پینگه‌مبه‌ران
 سه‌لامی خویان لۆ بی‌ت له په‌روه‌دگارانه‌وه هاتووه، جیاوازی ناکه‌ین له نیوان
 هیچیاندا و ئیمه‌ مل که‌چ و گوپ‌رایه‌لۆ خویان.

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی گه‌لی نوح عَلَیْهِ السَّلَام ده‌فه‌رمویت: (كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ
 الْمُرْسَلِينَ) الشعراء/۱۰۵ واته: گه‌لی نوح نپروانیان به درۆ خسته‌وه، هه‌رچه‌نده
 بیجگه له نوح سه‌لامی خوی لۆ بی‌ت نپروای تریان بۆ ره‌وانه نه‌کراوو به‌لام

خوای گه‌وره هەر به به‌درۆ خه‌روه‌ی تی‌کرای پی‌غه‌مبه‌رانی داناون چونکه پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی خو‌یان به‌درۆ خسته‌وه.

دووهم: باوهر هینان به‌و پی‌غه‌مبه‌رانه‌ی که ناویان ده‌زانی و نایزانی که له قورئاندا ناوبراون:

به‌وانه‌ش که ناویان نازانی و باس نه‌کراون، چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **(وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِمَّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِمَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ)** غافر/ ۷۸ واته: ئە‌ی موحه‌مه‌د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له پیش تۆوه چه‌نده‌ها نی‌راومان ناردوو، هه‌ندی‌کیانمان بو‌ باس کردویت و هه‌ندی‌کیانمان بو‌ باس نه‌کردویت. ئە‌وانه‌ی له قورئاندا ناویان هاتوو و باس کراون ئە‌م بیست و پی‌نج پی‌غه‌مبه‌ره‌ن:

آدم (ئاده‌م)، نوح، إدريس، إبراهيم، إسماعيل، إسحاق، يعقوب، يوسف، أيوب، داود، سليمان (سوله‌یمان)، موسى، هارون، زكريا، يحيى، عيسى، إلیاس (ئیلیاس)، الیسع (ئه‌لیه‌سه‌ع)، یونس، لوط، هود، صالح، شعيب، ذالکفل، مُحَمَّد (سه‌لامی خوا له هه‌موویان .. ژماره‌ی سه‌رجه‌م پی‌غه‌مبه‌رانیش نه‌زانراوه و بی‌جگه له خوای گه‌وره که‌س نایزانی‌ت.

سێ‌یه‌م: باوهر هینان به‌و داستان و هه‌وا‌له‌ راستانه‌ی که ده‌باره‌یان پیمان گه‌بشتون: بو‌ نموونه: نوح سه‌لامی خوای لی بیت نۆسه‌د و په‌نجا سال پی‌غه‌مبه‌راهه‌تی و بانگه‌وازی کردوو و پاش ئە‌وه‌ی هەر بر‌وایان پێ نه‌هیناوه خوای

گهوره فهرمى پى كرووه كه شتیهك دروست بكات و هاوهله باوهپدارهكانى و نپرو مپیهك له ههر گياندارىك كه به دهورىهوه بوون سوار بكات، سه رئه نجام خوا لافاوو تو فانپكى هه ستاندو بپجگه له نوح و ئهوانهى ناو كه شتیهكه ئهوانهى تر له ناو چوون.

چوارهم: باوهپ هپنان به سه رجه م پپغه مبه ران به و جورهى خواى گه وره بوى
باس كرووین: واته به سيفه تى راسته قینهى خويان وه كو مرؤف و پاشان وه كو
 كه سايه تیهك كه خواى گه وره هه ئىبژاردوون و سروشى خوى به جو بره ئیلدا
 عليه السلام بو ناردوون ..

باسی دووهم

سيفه‌تی مروّفانه‌يان

أ- هه‌موو تايبه‌تمه‌ندييه‌کی مروّفيان تيّدايه‌ له: نه‌خۆش که‌وتن و مردن و له بيرچونه‌وه‌و ژن هيينان و خواردن و خواردنه‌وه‌و .. هتد له سيفه‌ته‌کانی مروّف، خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی ئيبراهيم سه‌لامی خوای لی بئت که وه‌سفی په‌روه‌ردگاری کردووه ده‌فه‌رموئیت: **(وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ، وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ، وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ)** الشعراء/ ۷۹-۸۰ واته: په‌روه‌ردگارم ئه‌و خوايه‌يه که خواردن و خواردنه‌وه‌م پێ دده‌دات و ئه‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وتم چاکم ده‌کاته‌وه‌و ئه‌و خوايه‌يه ده‌م مريئێ پاشان زيندوم ده‌کاته‌وه‌و. پيغه‌مبه‌ريش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: **(إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَنَسَى كَمَا تَنَسَوْنَ فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي)** متفق عليه¹ واته: من مروّفم وه‌ك ئيپوه، شتم بير ده‌چيئ هه‌روه‌ك ئيپوه شتتان بير ده‌چيئ، ئه‌گه‌ر بيرم چوو بيخه‌نه‌وه‌ يادم.

ب- چاکترين پله‌و يابه‌و جوانترين نازناويان به‌ندايه‌تبيه: واته به‌نده‌و پيغه‌مبه‌ری خوان، له‌وه‌ زياتر هيچ تايبه‌تمه‌ندييه‌کی په‌روه‌ردگار و په‌رستراويان نيه‌، چونکه نه (غيب) ده‌زانی و نه تواناشيان به‌سه‌ر ريسای گه‌ردوون و ژياندا هه‌يه.

¹ بوخاری (۴۰) مسلم (۵۷۲).

ج- کاری سه‌ره‌کی ئەوان بانگه‌وازی خۆپێ و روون کردنه‌وه‌ی دین و شه‌ریعه‌ته‌که‌به‌تی: خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ) الأنبياء/ ۲۵ واته: ئە‌ی موحه‌مه‌د صلی الله علیه و سلم هه‌ر پێغه‌مبه‌ریک له پێش تووه ره‌وانه کردبیت سروشمان بو کردووه که هه‌ج په‌رستراویکی راسته‌قینه نییه بێجگه له من و بمپه‌رستن .. پێغه‌مبه‌ریش صلی الله علیه و سلم ده‌فه‌رمویت: (الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ، وَدِيَهُمْ وَاحِدٌ) متفق علیه¹ واته: پێغه‌مبه‌ران بران و ... ناینه‌که‌یان یه‌کیکه. هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: (وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ) الأنعام / ۴۸-۴۹ واته: هه‌ر نێراوانیکمان ره‌وانه کردبیت مژده‌ده‌رو ترسینه‌ر بوون، ئنجا هه‌رکه‌س باوهری هه‌ینا بێت و چاکه‌کار بویت ئە‌وا ترسی له‌سه‌ر نه‌بووه‌و خه‌فه‌تی نه‌خواردووه، وه ئە‌وانه‌ی نایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌ درۆ زانیبیت ئە‌وا سزا ده‌چێژن به‌ هۆی ئە‌و سه‌رکه‌شیه‌وه که کردویانه.

¹ بوخاری (۳۴۴۳) مسلم (۲۳۶۵) ئە‌مه‌ش له‌فزی بوخارییه.

باوهرهینان به محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

باوهرهینان به پیغه‌مبه‌ری ئیسلام محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چه‌ند باسیکه:

باسی یه‌که‌م

ناسینی له‌ رووی که‌ سایه‌تی و پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌وه

واته: زانیی ره‌چه‌له‌ك و سیما سه‌ره‌کییه‌کانی و ره‌وتی ژیانی:

۱- ره‌چه‌له‌کی: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شه‌ره‌فمه‌ندترین ره‌چه‌له‌کی هه‌یه‌و ناوی محمدی کوری عبدالله کوری عبدالمطلب کوری هاشمه و هاشم له‌ تیره‌ی قوره‌یشه‌و قوره‌یش له‌ هۆزی کِنَانَةَ یه‌و کِنَانَةَ له‌ نه‌وه‌ی ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمی خوشه‌ویستی نزکی خواجه سه‌لامی خویان لئ بی‌ت، هه‌روه‌ك پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى مِنْ كِنَانَةَ قُرَيْشًا، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشِ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ) اخرجه مسلم¹ واته: خوی گه‌وره‌ کِنَانَةَ‌ی له‌ نه‌وه‌ی ئیسماعیل هه‌ل‌بژاردو قوره‌یشی له‌ کِنانه هه‌ل‌بژاردو به‌نی هاشمی له‌ قوره‌یش هه‌ل‌بژاردو منی له‌ به‌نی هاشم هه‌ل‌بژارد.

¹ مسلم (۵۸/۷) ئیمامی ئه‌حمه‌د (۴۰۴/۳۶) ترمذی (۱۸۵/۱۳).

۲- ناوه‌کانی: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناوه‌کانی هه‌لقوو‌لاوی ئه‌رك و فه‌رمانه‌کانین و ئه‌م پینچ ناوه‌ی هه‌یه: محمدو أحمدو الماحی و الحاشر و العاقب و هه‌ك خوی ده‌فه‌رمویت: (أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحَشِّرُ النَّاسَ عَلَى عَقِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ وَالْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ) متفق عليه و اللفظ لمسلم¹ واته: من موحه‌مه‌دم و من ئه‌حمه‌دم و من (الماحی) م كه‌وا بن باوهرپیم پئ ده‌كوژیته‌وه‌و من (الحاشر) م كه‌خه‌لكی به‌ شوینمدا حه‌شر ده‌كرین و من (العاقب) م و (العاقب) یش ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌یه كه‌ هه‌یچ پیغه‌مبه‌ری تری به‌ دوا‌دا نایه‌ت.

۳- له‌ دايك بوون و ژبان و ته‌مه‌نی: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌ مه‌كه‌كه‌ له‌ دايك بووه‌و په‌نجا و سئ سأل له‌وئ ژباوه‌، پاشان كوچی كردوووه‌ بو مه‌دینه‌و ده‌ سأل له‌وئ ماوه‌ته‌وه‌و هه‌ر له‌وئ كوچی دوا‌ی كردوووه‌و سه‌رجه‌م ته‌مه‌نی پیرۆزی شه‌ست و سئ سأل بووه‌.

باسی دووه‌م

پیغه‌مبه‌ریتی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و مو‌عجیزه‌کانی

له‌ رووی پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌وه‌: واته‌ زانینی کات و به‌لگه‌ی به‌ پیغه‌مبه‌ر بوونی، هه‌روه‌ها ماوه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و به‌لگه‌کانی راستیه‌تی و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی.

¹ بوخاری (۳۵۳۲) مسلم (۲۳۵۶) ترمذی (۲۸۴۰) نه‌سائی (۱۱۵۲۶).

۱- کات و به‌نگه‌ی به پیغه‌مبه‌ربوونی: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له ته‌مه‌نی چل سائیداو به نایه‌تی: (اَفْرَأُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ...) العلق/۱-۲ واته: بخوینه به ناوی په‌روه‌ردگارته‌وه که دروستکاره، مرؤقی له خوین پاره دروست کردوه. کراوه به هه‌لبریراو، پاشان به نایه‌تی: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ * وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ...) المدثر/۱-۳ واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی خۆت داپۆشیوه، هه‌سته‌و خه‌لکی ئاگادار بکه‌ره‌وه‌و په‌روه‌ردگارته‌و به‌گه‌وره‌ بگره ... کراوه به نیراو، ماوه‌ی بیست و سئ سأل پیغه‌مبه‌رایه‌تی کردوه.

۲- به‌نگه‌ی راستیه‌تی پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: به‌نگه‌ی زۆر هه‌یه بو سه‌لماندن ئه‌م راستیه‌یه له‌وانه:

أ- به‌نگه‌ی ژیری: ئاشکرایه ئه‌و که‌سه‌ی بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کات یان راستگۆترین که‌سه، یاخود درۆزترین که‌سه، چونکه یان راسته پیغه‌مبه‌ره‌و هه‌تا سه‌ر ده‌یسه‌لمینیت ئه‌و هه‌والانه‌ی که رایان ده‌گه‌یه‌نیت راستن و ئه‌و فه‌رمانانه‌ی ده‌ریان ده‌کات راست و به‌جین و ئه‌و کارانه‌ی ئه‌نجامیان ده‌دات سوود مه‌ندن و له‌گه‌ل ووته‌کانیدا یه‌ک ده‌گرنه‌وه‌و راستگۆیی و چاکه‌کاری و دلسۆزی و له‌خوا ترسانی لیوه‌ دهر ده‌که‌ویت، ئه‌وه‌ نکۆلی لئ ناکریت و پیغه‌مبه‌ره، یاخود درۆزنه‌و بانگه‌شه‌که‌ی بو ناچیتته سه‌ر ئنجا هه‌واله‌کانی به‌ درۆ بکه‌ونه‌وه یان فه‌رمانه‌کانی نادروست و نابه‌جی بن و نیازیکیان له‌ پشته‌وه‌ بیته، یان کرده‌وه‌کانی زیان به‌خش بن و پیچه‌وانه‌ی ووته‌و درووشمه‌کانی بن، یاخود درۆو خراپه‌و نه‌زانی لیوه

دهرکه‌وێت، ئەو درۆزنەو لە ماوێه‌کی کەم زیاتر بۆی ناچێتە سەر چونکە هەرگیز درۆزنیکی ناتوانیت هەتا سەر لە بەرگی راستگۆدا خۆی پیشان بدات، چونکە (پەتی درۆ کورتە). پێغەمبەرش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەفەر مویت: (وَإِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ أُمَّتِي كَذَّابُونَ ثَلَاثُونَ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ، لَا نَبِيَّ بَعْدِي).¹ واتە: لە ئوممەتەتە کە مەدا سی درۆزن پەیدا دەبن، هەموویان بانگەشە‌ی ئەو دەکەن کە پێغەمبەرن .. بەلام من دواوین پێغەمبەرم، لە دوا‌ی من پێغەمبەری تر نییە.

ئنجائەو درۆزنانە ناوبە‌ناو دەرکە‌وتوون و دەر دەکەون بەلام سەرئە‌نجام درۆ تە‌لە‌کە بازبیا‌ن دەرکە‌وتوو‌و ئاشکرا بوو لە‌وانە: موسە‌یلە‌مە‌ی کە‌ززاب و ئە‌سودە‌ی عە‌نە‌سی و المە‌ختاری کورپی ئە‌بو عوبە‌یدی سە‌قە‌فی و میرزا ئە‌حمە‌دی قادیانیە‌کان و بە‌اء الله‌ی بە‌هائیه‌کان و .. هتد.

ب - موعجیزە‌کان: پێغە‌مبە‌ری ئیسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دوو جو‌ر موعجیزە‌ی هە‌یه:

¹ نوسە‌ری بە‌رێز نوسیویتی (رواه احمد و ابو داود وسنده صحيح) بە‌لام ئە‌مە‌ فەرمودە‌یه‌کی سە‌حیح و بە‌ ناوبانگی ناو فەرمودە‌وانانە، لای ئیمامی بوخاری (۳۶۰۹) و مسلم (۱۵۷) زیادە‌یه‌کی هە‌یه‌ کە (وَإِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي كَذَّابُونَ ثَلَاثُونَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَلَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) ترمذی (۲۸۸۹) ئە‌بو داود (۴۵۱/۴) ئیبنو ماجە (۱۳۰۴/۲) ژمارە (۳۹۵۲) ئیمامی ئە‌حمە‌د (۲۷۸/۵).

۱- موعجیزه بهر ههسته‌کان: مه‌به‌ست له‌و پروداوانه‌یه که له پرسیای ژیان به دهرن و له‌سه‌ر دهستی دا پرویان داوه‌و به‌لگه‌ی کاتی بوون وه‌ک: له‌ت بووی مانگ و سلّاو لپکردنی به‌رد و هاتنه دهره‌وه‌ی ئاو له نیوانی په‌نجه‌کانبه‌وه‌و گریه‌و ناله‌ی قه‌دی دارخورماو تپ‌کردنی خه‌لکیکی زۆر له خواردنیکی که‌م .. هتد، له‌و موعجیزانه‌ی له فه‌رمووده‌ی (صحیح) دا هاتوون.

۲- موعجیزه‌ی زانستیانه: مه‌به‌ست له موعجیزه‌یه‌که به‌رده‌وام زانستی تیدا به‌دی بکریت و ژیری بیسه‌لمینیت که زاده‌ی بیرو توانای مرؤف نیبه‌و که‌سی تر نه‌توانیت پی‌هه‌لسیت، ئنجا به‌و پیودانگه‌ی که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دوایین پیغه‌مبه‌ره‌و په‌یامه‌که‌ی بۆ تپکرای مرؤفایه‌تیبه‌ تا پۆژی دواپی، خوی گه‌وره موعجیزه‌یه‌کی زانستیانه‌ی به‌رده‌وامی وای پیداوه که له‌گه‌ل راده‌ی پیغه‌یشتنی بیرو ئاو‌ه‌زی خه‌لکیدا بگونجیت و ههر له سه‌ره‌تای پیغه‌مبه‌رایه‌تیبه‌وه به‌ربه‌ره‌کانی (تحدی) ی خه‌لکی کردووه‌و به‌رده‌وامیش ده‌یکات هه‌تا مرؤف له‌سه‌ر زه‌وی بژی و ژیانی دنیای بمینیت ئه‌ویش (قورئان) ه‌خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **(وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ)** البقرة/۲۳-۲۴ واته: ئه‌گه‌ر ئپوه له گومان‌دان به‌رامبه‌ر به راستیه‌تی ئه‌و قورئانه‌ی ناردومانه‌ بۆ به‌نده‌که‌مان ئه‌وا یه‌ک سوره‌ت به‌ وینه‌ی بینن و بۆ ئه‌م مه‌به‌سته هه‌موو شایه‌ت و پشتیوانه‌کانتان بیجگه له خوا بانگ بکه‌ن ئه‌گه‌ر ئپوه راست ده‌که‌ن، ئنجا

ئه‌گهر نه‌تان کردو ناشی که‌ن، ئه‌وا له ئاگرێک بترسن که سوته‌مه‌نییه‌که‌ی خه‌لک و به‌رده‌ بو بێ باوهران ئاماده‌ کراوه.

پێغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مِثْلَهُ أَمِنْ عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْهُ وَحِيًّا أَوْحَاهُ اللهُ إِلَيْ، فَأَرْجُوا أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) رواه البخاری و مسلم¹ واته: هه‌ر پێغه‌مبه‌رێک له پێغه‌مبه‌ران موعجیزه‌یه‌کی به‌ وینه‌ی ئه‌و موعجیزانه‌ پێ دراوه‌ که‌ خه‌لکی باوهرپیان پێ هیناوه‌، به‌لام ئه‌و موعجیزه‌یه‌ی که‌ به‌ من دراوه‌ سروسه‌و خوا نیگای کردوه‌ بۆم، تکام وایه‌ له‌ رۆژی دوا‌ی دا زۆرتین شوین که‌وتووم هه‌بیّت.

ئنجا ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوی ساغی ده‌کاته‌وه‌و ده‌یسه‌لمیخێ که‌ ئه‌و به‌لگانه‌ مه‌سه‌له‌ی پاستیه‌تی پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یه‌کالا ده‌که‌نه‌وه‌ ئه‌م سێ خاله‌یه‌.

أ- راستگۆیی پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ئه‌و هه‌موو هه‌واڵ و فه‌رمایشتانه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرایگه‌یاندوون راست و دروست بوون و راستگۆیی له‌ شیمه‌ی سه‌ره‌کی خو‌شی بووه‌ هه‌تا له‌ پێش پێغه‌مبه‌رایه‌تیشدا به‌ شایه‌تی دۆست و دوژمنی هه‌ر وه‌ک (هه‌یره‌قل) گه‌وره‌ی رۆمه‌کان له‌ ئه‌بو سو‌فیانی کو‌ری حه‌ربی پرسی: (فَهَلْ كُنْتُمْ تَتَّهَمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟) واته: ئایا پێش ئه‌وه‌ی بلی من پێغه‌مبه‌رم ئیوه‌ تۆمه‌تبارتان ده‌کرد به‌ درۆ کردن؟ ووتی: نه‌خێر.. هه‌رچه‌نده‌ ئه‌بو سو‌فیان له‌و رۆژه‌شدا

¹ بوخاری (۳/۹ ژماره‌ ۴۹۸۱) مسلم (۱/۱۳۴ ژماره‌ ۱۵۲).

یه کیك بوو له دوژمنه سهر سه‌خته‌کانی پیغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .. رواه البخاری¹.

ب- خۆنه‌ویستی پیغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وهك به شیوازی ژیان و گوزه‌رانیدا دهر ده‌که‌وێت هه‌رگیز دنیا وویستی پالی پپوه نه‌ناوه بو ئه‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبهرایه‌تی بکات، به‌لکو ئیجگار خو نه‌ویست بووه‌و رۆژنک له رۆژان مه‌به‌ستی نه‌بووه‌ مأل و سامان یاخود پله‌و پایه‌و ده‌سه‌لاتی ده‌ست که‌وێت، چونکه‌ مائه‌که‌ی وه‌ک ساده‌ترین مائی خه‌لکی وا بوه‌و جار هه‌بووه‌ دوو مانگ ناگر له‌ ماییدا نه‌کراوه‌ته‌وه‌و هه‌رگیز له‌ نانی جۆش تیری نه‌خواردوه‌و، کاتیکیش کۆچی دوا‌ی کردوه‌و زریکه‌ی لای جوله‌که‌یه‌ک بارمه‌ بووه‌. له‌م باره‌یه‌وه‌ هیره‌قل پرسیا‌ری له‌ ئه‌بو سو‌فیان کرد: (فَهَلْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مِنْ مَلِكٍ؟) واته‌: ئایا هه‌یج یه‌کیك له‌ باوو باپیری پاشا بووه‌؟ ئه‌ویش ووتی: نه‌خیر، پاشان هیره‌قل پپی ووت: (وَسَأَلْتُكَ: هَلْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مِنْ مَلِكٍ؟ فَذَكَرْتَ أَنْ لَا! قُلْتُ: لَوْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ، قُلْتُ: رَجُلٌ يَطْلُبُ مُلْكَ أَبِيهِ) رواه البخاری واته‌: پرسیا‌رم ئی کردیت: ئایا هه‌یج یه‌کیك له‌ باوو باپیری پاشا بووه‌؟ ووتت: نه‌خیر، ووتم: ئه‌گه‌ر یه‌کیك له‌ باوو باپیری پاشا بوایه‌ ده‌م ووت: کابرایه‌ک موئک و سامانی بوو باپیری ده‌وێته‌وه‌.

¹ بوخاری: کتاب بدء الوحي (٦).

ج- نه‌خوینده‌واری پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأْتَابَ الْمُبْطِلُونَ) العنكبوت/٤٨ واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تو له پیش ئه‌م قورئانه‌دا نه‌هیچ نوسراویکت ده‌خوینده‌وهو نه‌به‌ده‌ستیشته‌تنوسی، که‌واته‌ناره‌وایان هه‌ر گومان ده‌به‌ن.

پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه‌خوینده‌وار بووه‌و هیچی ده‌بارهی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و زاتی خوای په‌روه‌ردگار نه‌زانیوه‌و له‌سه‌ر ده‌ستی که‌س فی‌ری دانایی و زانسته‌بووه‌جگه‌له‌و قورئانه‌ی خوای گه‌وره شه‌ره‌فمه‌ندی کرد پی به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کاریکی گه‌یانده‌ئه‌نجام که‌هیچ خوینده‌واریکی بلیمه‌تی پسپۆری لی‌پراو به‌شیکی که‌می ئه‌و کارهی پئ ئه‌نجام نادریت.

٣- تایبه‌تمانندیه‌کانی: پیغه‌مبه‌ری ئیسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شه‌ش تایبه‌تمه‌ندی به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رانی ترده‌یه‌ه، ئه‌وانیش:

أ- ووته‌ی کورت و پر مانای پیدراوه، واته: ده‌رپری واتایه‌کی زۆر به‌ووته‌یه‌کی کورت و که‌م ده‌کات.

ب- به‌سل لیکردنه‌وه‌سه‌رخراوه، واته: هینده‌به‌سام و هه‌یه‌ته‌دوژمنه‌که‌ی له‌دووره‌وه‌سلی لئ ده‌کات و شکسته‌ده‌خوات و ووره‌ی ده‌روخیته‌.

ج- ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ (غه‌نیمه‌ت) ی بۆ چه‌لأل کراوه، به پیچه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌رانی تره‌وه که بۆیان نه‌بووه لی هه‌لگرن و بۆ خۆیان به کاری بهینن.

د- زه‌وی بۆ کراوه به پاکژ که ره‌وه‌و جیگه‌ی نوێژ، واته: له کاتی نه‌بوونی یاخود به‌کار نه‌هاتنی ئاودا به تۆزی خاک (ته‌میموم) ده‌کریت و له هه‌موو جیگه‌یه‌کیشدا دروسته نوێژ بکریت و پێوستی به شوینی تایبه‌تی نییه.

ه- بۆ لای تیکرایی خه‌لکی ره‌وانه کراوه: به پیچه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌رانی تره‌وه که هه‌ریه‌که‌یان بۆ لای گه‌لیکی دیاری کراو ره‌وانه کراوه.

و- دوایین پیغه‌مبه‌ره‌و پیغه‌مبه‌ری تری به دوا‌دا نایه‌ت: وه‌ك ده‌فه‌رمویت: (مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَ أَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبْنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ مِنْ زَوَايَاهُ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ، وَيَقُولُونَ هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبْنَةُ قَالَ: فَإِنَّا اللَّبَنَةُ وَ أَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ) متفق عليه¹ واته: نموونه‌ی من و پیغه‌مبه‌ران وه‌ك نموونه‌ی پیاوێك وایه كۆشكێکی بنیاد ناییت و چاکی کردبێ و جوانی کردبیت، ته‌نها جیگه‌ی خشتیکی له سوچیک له سوچه‌کانیه‌وه ماییت، خه‌لکی به‌ ده‌وریدا بگه‌رپن و سه‌ریان له خۆشییه‌که‌ی سوپ بمینێ و بلین: خۆزگه‌ نه‌و خشته‌ش دابزایه، ئنجا ده‌فه‌رمویت: من نه‌و خشته‌م و من دواینی پیغه‌مبه‌رانم. به‌لگه‌ی نه‌و شه‌ش تایبه‌تمه‌ندییه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

¹ بوخاری (۳۵۳۵) مسلم (۲۲۸۸).

وَسَلَّمَ تَهْوَدِيَه دَه فِه رَمُوَيْت: (فُضِّلْتُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ بِسِتِّ: أُعْطِيتُ جَوَامِعَ الْكَلِمِ،
 وَنُصِرْتُ بِالرُّعْبِ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا، وَأُرْسِلْتُ
 إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً، وَحُتِمَ بِي النَّبِيُّونَ)¹ واته: رِئِزِم دِراوه به سه ر پِیغه مبه راندا به
 شه ش سیفه ت: ووت هی کورت و پر مانام بی دراوه به سل لیکردنه وه سه ر خراوم
 و غه نیمه تم بو چه لال کراوه و زه ویم بو کراوه به پاکژ که ره وه و جیگه ی نویتز و،
 ره وانه کراوم بو لای خه لکی به گشتی و پیغه مبه رانم بی دواپی هاتووه.

¹ بوخاری (۴۲۷) مسلم (۴۲۱، ۸۱۲).

باسی سییه م

ئه‌رکه کانمان له به‌رامبه‌ریدا

۱- خۆشویستی خۆی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ بِنَه مَالَهُ وَ هَاوَهُ لَهُ بَه‌رِزَه‌کانی:

* پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهرباره‌ی خۆشویستی خۆی ده‌فه‌رمویت: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ)¹ متفق عليه واته: باوهری هیچ کامتان ته‌واو نابیت هه‌تا من له‌لای خۆشه‌ویست تر نه‌بم له‌ باوکی و کورپی و هه‌موو خه‌لکی.

* هه‌روه‌ها دهرباره‌ی چاکه‌کاری و پرز گرتنی بنه‌ماله‌و خیزانی ده‌فه‌رمویت: (.. وَأَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ: أَوْلَهُمَا كِتَابُ اللَّهِ، فِيهِ الْهُدَىٰ وَالنُّورُ، فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ فَحَثَّ عَلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَبَ فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: وَأَهْلُ بَيْتِي، أَذَكِّرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، ثَلَاثًا)² رواه مسلم واته: من دوو شتی سه‌نگینم له‌ ناوتاندا جی هیشتووه، یه‌که‌میان کتیبه‌که‌ی خواجه‌ که‌ رینمای و پوناکی تیدایه، ده‌ست به‌ کتیبه‌که‌ی خواوه‌ بگرن و پابه‌ندی بن، پاشان فه‌رمووی: وه‌ بنه‌ماله‌و خیزانم، خواتان بیر ده‌هینمه‌وه‌ دهرباره‌ی بنه‌ماله‌و خیزانم، سی‌ جار فه‌رمووی ..

¹ بوخاری (۱۵) مسلم (۴۴).

² مسلم (۴۴۲۵) نیمامی نه‌حمه‌د (۱۸۴۶۴) و شیخی ئه‌لبانی له (صحیح الجامع ۲۴۵۸)

ده‌فه‌رمووی سه‌حیحه.

* هه‌روه‌ها ده‌بارە‌ی خۆشویستی هاوه‌لان : ده‌فه‌رمویت: (اللَّهُ اللَّهُ فِي أَصْحَابِي، لَا تَتَّخِذُوهُمْ غَرَضًا بَعْدِي، فَمَنْ أَحَبَّهُمْ فَبِحُبِّي أَحَبَّهُمْ، وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبِبُغْضِي أَبْغَضَهُمْ وَمَنْ آذَاهُمْ فَقَدْ آذَانِي، وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ، وَمَنْ آذَى اللَّهَ يُوشِكُ أَنْ يَأْخُذَهُ)¹ واتە: الله ! الله ! له هاوه‌لانم، له دواى من مه‌يانکه‌ن به نیشان کردی تانه‌و ته‌شهر. هه‌رکه‌س خۆشى بوین ئەووه له خۆشه‌ویستی منه‌وه خۆشى ده‌وین وه هه‌رکه‌س رقی لییان بی‌ت ئەووه له رقی من رقی لییانە، وه هه‌رکه‌س ئازاریان بدات ئەووه منی ئازار داوه وه هه‌رکه‌س من ئازار بدات ئەووه خواى ئازار داوه، وه هه‌رکه‌س خوا ئازار بدات ئەوا نزیکه‌ خه‌شى لی بگری‌ت.

٢- شوین که‌وتن و گوپ‌پایه‌لی کردن:

خوای که‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ...) النساء/ ٥٩ واتە: ئەى ئەوانه‌ی باوه‌رتان هیناوه گوپ‌پایه‌لی خواو گوپ‌پایه‌لی پیغه‌مبه‌رو کاربه‌ده‌ستانى خۆتان بکه‌ن، وه ئەگه‌ر له شتی‌کدا کی‌شه‌تان هه‌بوو بی‌گپ‌پنه‌وه بو لای خواو پیغه‌مبه‌ر ... هه‌روه‌ها به پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (قُلْ إِنْ

¹ نوسه‌ری به‌پ‌پ‌ز هه‌ر ئەووه. نده‌ی نوسیوووه (رواه الترمذي واحمد، وهو في العقيدة

الطحاوية) ئەمه‌ش ژماره‌و شووین ترمذی (٣٨٦٢) ئەحمه‌د (٨٧/٤) به‌یه‌یقی (١٩١/٢).

كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ) ال عمران/ ۳۱ واته: بَلَى: ئەگەر ئیوه خواتان خوۆش ده‌وێت ئەوا شوینم بکه‌ون خواش ئیوه‌ی خوۆش ده‌وێت. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ) رواه البخاری و مسلم^۱ واته: هه‌رکه‌س گوێپایه‌لیم بکات ئەوا گوێپایه‌لی خوای کردووه، وه هه‌رکه‌س سه‌رپیچیم بکات ئەوا سه‌رپیچی خوای کردووه.

۳- درودو سه‌لاوات (صلوات) دان له‌سه‌ری:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) الاحزاب/ ۵۶ واته: خواو فریشته‌کانی درود له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ده‌ده‌ن، ئە‌ی ئە‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه درودو سلأوی له‌سه‌ر بده‌ن. هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (... وَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ) رواه ابو داود باسناد حسن^۲ واته: درودم له‌سه‌ر بده‌ن، چونکه دروده‌کانتانم پێ ده‌گا له هه‌ر کونیه‌ک بن.

^۱ بوخاری (۷۱۳۲) مسلم (۱۸۳۷) ئە‌بوداود (۲۷۰۰)، نه‌سائی (۸۶۷۵).

^۲ ئە‌بوداود (۲۰۴۲)، شیخی ئە‌لبانی به سه‌حیحی داناوه (صحیح الجامع ۷۲۲۶).

کاریگه‌ری باوهرپوون به پیغه‌مبه‌ران له‌سه‌رژانی باوهر‌دار

أ- زانیخی راده‌ی گرنگی دانی خوای گه‌وره به به‌نده‌کانی که‌وا سه‌رمه‌شق و ری نیشانده‌ری بۆ ره‌وانه کردوون تا‌کو سه‌رگه‌ردان و گومرا نه‌بن، هه‌روه‌ها سوپاس گوزاری ده‌ربهرین بۆ خوا له‌سه‌ر به‌هره‌و به‌خشینه‌کانی.

ب- هه‌لبژاردن و به‌یاد کردنی که‌سایه‌تی بی وینه و بلند له‌سه‌رجه‌م بواره‌کانی ژیانداو شوین که‌وتن و چاو لی‌کردنی و دانانی به‌سه‌ر چاو‌هی وه‌رگرتن و ئاراسته.

ج- جیا‌کردنه‌وی به‌ره‌ی چاکه‌کار و تاوانبارو هه‌لاوردنی سه‌نگه‌ری ره‌واو نارپه‌واو شوین که‌وتنی کاروانی باوهر‌داران و په‌ریز کردن له‌پیری شه‌یتان. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا) النساء/ ۶۹ واته: هه‌رکه‌س گوپراه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ر بکات ئه‌وا له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دایه که‌ خوای گه‌وره به‌هره‌ی به‌سه‌ردا رشتوون له‌ پیغه‌مبه‌ران و راستگوویان و شه‌هیدان و پیاوچاکان، ئه‌وانه‌ش باشترین هاوده‌نگ و هاوهرین.

پاىه‌ى پىنجەم

باوەر هەيئان بە رۆژى دوايى

بەندى يەكەم

پيشەكى و دەسپيكي رۆژى دوايى

- باسى يەكەم: نيشانەكانى هاتنى رۆژى دوايى

* نيشانە بچوكەكان. * نيشانە

گەورەكان.

- باسى دووهم: تىكچوونى ژيان و بوونەوهر.

بەندى دووهم

باوەر هەيئان بەو بەسەر هاتانەى لە دواى مردن روو دەدەن

- باسى يەكەم: گيان كيشان.

- باسى دووهم: تاقىکردنەوى ناو گۆر.

- باسى سىيەم: مەينەتى ناو گۆر.

بەندى سىيەم

باوەر هەيئان بە زىندوو بوونەوهر

- باسی یه‌که‌م: کات و شیوه‌ی زیندوو بوونه‌وه .
 - باسی دووه‌م: به‌لگه‌کانی زیندوو بوونه‌وه.
- به‌ندی چواره‌م

باوه‌ره‌ئینان به‌ه‌شرو کۆبوونه‌وه

- باسییه‌که‌م: شوپنی ه‌شرو کۆبوونه‌وه.
- باسی دووه‌م: بارودۆخی رۆژی ه‌شر.

- باسی سییه‌م: تک‌کاری پی‌خه‌مبه‌ر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به‌ندی پی‌نجه‌م

باوه‌ره‌ئینان به‌لیپرسینه‌وه‌و پادا‌شت

- باسی یه‌که‌م: نمایش کرانی به‌نده‌کان.
 - باسی دووه‌م: لیپرسینه‌وه‌و دادگایی کران
 - باسی سییه‌م: ته‌رازوو نامه‌ی کرده‌وه‌کان.
- به‌ندی شه‌شه‌م

باوه‌ره‌ئینان به‌ه‌هوزی که‌وسه‌ر

به‌ندی چه‌وته‌م

باوه‌ره‌یئان به پردی سیرات

به‌ندی هه‌شته‌م

باوه‌ره‌یئان به به‌ه‌شت و دۆزه‌خ

- باسی یه‌که‌م: به‌ه‌شت.

- باسی دووه‌م: دۆزه‌خ.

پاشکۆ

گرنگی باوه‌ره‌یئان به رۆژی دوایی

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ

مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي﴾

باوهرهینان به رۆژی دواپی

رۆژی دواپی: ئەو رۆژه‌یه که خه‌لکی تێدا زیندو ده‌کریته‌وه بو لێپرسینه‌وه‌و پاداشت وەرگرتن و دوا رۆژو سه‌رئه‌نجامه‌و هه‌یچ رۆژیکی تری به دوا‌دا نایه‌ت.

باوهرهینان به رۆژی دواپی: واته باوهرهینان به سه‌رجه‌م ئەو هه‌والانه‌ی که خوای گه‌وره له کتێبه‌که‌یدا و پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فه‌رمووده‌کانیدا پێیان راگه‌یاندووین ده‌باره‌ی ئەو کاره‌سات و به‌سه‌رهاته‌ی له دوا‌ی مردن و کۆتایی هاتنی ژبانی دنیا روو ده‌ده‌ن.

باوهرهینان به رۆژی دواپی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه ده‌گریته‌وه:

باوهرهینان به و کارهساتانه‌ی که له پیش و سه‌ره‌تای رۆژی دوایین:

ئه و کارهساتانه‌ش دوو به‌شن:

أ- نیشانه‌کانی هاتنی رۆژی دوایی.

ب- تیک چوونی ژیان و بونه‌وهر.

باسی یه کهم

نیشانه‌کانی هاتنی رۆژی دوایی

کات و سه‌رده‌می هاتنی رۆژی دوایی نه‌زانراوه و که‌س‌یش جگه له خوی گه‌وره نازانیت چۆن و که‌ی روو ده‌دات، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّمُهَا لِوَفْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ) الأعراف/ ۱۸۷ واته: ئە‌ی موحه‌مه‌د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرسيارت ده‌رباره‌ی هاتنی رۆژی دوایی ئی ده‌که‌ن، ئایا که‌ی روو ده‌دات؟ بئێ: زانیاریه‌که‌ی ته‌نها لای په‌روه‌ردگارمه، هه‌چ که‌س ناگای به‌سه‌ر کاته‌که‌یدا نیه، ته‌نها خۆی نه‌بیت، روودانی قیامه‌ت کاره‌ساتیکی گه‌وره و گرانه له ئاسمانه‌کان و زه‌ويدا، له پر نه‌بیت به‌سه‌رتاندا نایه‌ت، له تو ده‌پرسن وه‌ک

ئەوہى تۆ لى بکۆلئیتەوہو زانیاریت پى ھەبیت: بلى: زانیاریبەکەى تەنہا لای خواىە بەلام زۆربەى خەلکى نازانن.

ھەرچەندە کاتى ھاتن و ڕودانى ڕۆژى دواى نەزانراوہ بەلام پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم نيشانەکانى ھاتى ئەو ڕۆژەى بۆ ڕوون کردوینەتەوہ تاكو له نزيكى ڕوودانى و راستى ھاتى دلىيا بين و ئەو نيشانانە ببنە مەشخەل و بەرچاومان ڕوون بکەنەوہو ئاسۆمان بۆ دەرخەن، ھەرۆک رىبوارىک بە نيازە بروت بۆ شارىكى ترو ناو نيشانەکەى له کەسانى شارەزا وەردەگرىت، ئنجا کاتىک لى نزيك دەبىتەوہ بە ناو نيشانەکەيدا دەزانىت کام رىنگاو کام گوند و چ شاخ و چ مەزرايەكى لى نزيکەو دەيان ناسىتەوہ، ئەوسا دلىيا دەبىت کە بن سى و دوو ئاراستەى بەرەو ئەو شارەيە کە بۆى دەروات و لى نزيك بوو تەوہ. نيشانەکانى ھاتى ڕۆژى دواى دەکرىن بە دوو بەشەوہ:

نیشانه بچوکه‌کان

نیشانه بچوکه‌کانیش ده‌کرین به سی به‌شه‌وه:

یه‌که‌م: ئەوانە‌ی رویان دا‌وه‌و به‌سه‌ر چوون: دیارترینیان ئەمانەن:

۱- ره‌وانه کران و کۆچی دواپی کردنی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وهك ده‌بارە‌ی ره‌وانه کرانی ده‌فه‌رمویت: (بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةَ كَهَاتَيْنِ، قَالَ: وَصَمَّ السَّبَّابَةَ وَالْوُسْطَى) رواه البخاری و مسلم¹ واته: من به پیغه‌مبه‌ریتیه‌وه ره‌وانه کراوم و له‌گه‌ڵ هاتنی رۆژی دواپی دا وهك ئەم دوانه واین. راوی فه‌رموده‌که ده‌لیت: په‌نجە‌ی شایه‌تمان و ناوه‌راستی پیکه‌وه جووت کرد. پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مه‌به‌ستی ئەوه‌یه له نیوانی ره‌وانه کرانی ئەوو هاتنی رۆژی دواپی دا پیغه‌مبه‌ری تر ره‌وانه ناکریت و رۆژی دواپی نزیکه وهك نزیکي ئەو دوو په‌نجە‌یه له یه‌که‌وه، هه‌روه‌ها ده‌بارە‌ی کۆچی دواپی کردنی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ده‌فه‌رمویت: (أَعْدَدْتُ سِتًّا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ...مُوتِي) رواه البخاری² واته: له پیش هاتنی قیامه‌تدا شه‌ش نیشانه‌م ژماردوو هه‌.....مردنم .. لێ‌رده‌ا پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مردنی خۆی به یه‌کێک له‌و نیشانانه‌ داناوه.

بوخاری (۳۴۷/۱۱ ژماره ۶۵۰۳)، مسلم (۸۹/۱۸ ژماره ۲۹۵۰).¹

² بوخاری (۳۱۷۶).

۲- له‌ت بوونی مانگ: خوی گه‌وره ده‌فرمویت: (اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ) القمر/ ۱ واته: قیامه‌ت نزیک بوته‌وهو مانگ له‌ت بوو.

ئه‌نه‌سی کوری مالک ره‌زای خوی لئ بی‌ت ده‌گپ‌پته‌وه خه‌لکی مه‌ککه داویان له پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد که نیشانه‌یه‌کی پیغه‌مبه‌رایه‌تییان نیشان بدات، پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مانگی به‌ دوو که‌رتی نیشان دان سه‌یریان کرد شاخی (حیراء) که‌وتوته‌ نیوانیان رواه البخاری و مسلم.¹

۳- ده‌رچونی ئاگریک له‌ حیجازه‌وه: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌رباره‌ی ده‌رچوونی ئه‌و ئاگره‌ ده‌فرمویت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ تُضِيءُ أَعْنَاقَ الْإِبِلِ بِبُصْرَى) بوخاری² واته: قیامه‌ت نیات هه‌تا ئاگریک له‌ خاکی حیجازه‌وه ده‌رده‌چپیت، گه‌ردنی حوشر له‌ بوسرا (له‌ شامه‌) روشن ده‌کاته‌وه. ئه‌و ئاگره‌ له‌ نیوه‌ی سه‌ده‌ی سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچی له‌ سالی ۶۵۴دا که‌وتوته‌وه‌و زۆر له‌و ده‌شته‌کییانه‌ی له‌ نزیک‌ی بوسرا نیشته‌جی بوون بینویانه‌، وه‌ له‌وی گه‌ردنی حوشری پووناک کردووه‌ته‌وه‌، هه‌ر وه‌ک ئیمامان ئیبنو که‌ثیرو نه‌وه‌وی و قورتوبی باسیان کردووه‌.

¹ مسلم (۲۸۰۰).

² بوخاری (۷۱۱۸).

دووهم: ئەوانە‌ی پروویان داو‌ه‌و رەنگە پرووش بەدەنە‌و‌ه:

نموونه‌ی ئەم نیشانانە زۆرن بە‌لام لێ‌زەدا هەندێکیان باس دە‌کە‌ین کە ئەمانە‌ن:

۱- رزگار کردنی شاری قودس (بیت المقدس): پی‌غە‌مبە‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دە‌فەر‌مو‌یت: (أَعَدَدْتُ سِتًّا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ .. فَذَكَرَ مِنْهَا: فَتُحُ بَيْتِ الْمُقَدِّسِ) رواه البخاری¹ واتە: لە پێش هاتی قیامە‌تدا شە‌ش نیشانە‌م ژماردوو‌ه، لە‌وانە‌ باسی رزگار کردنی بە‌یتولە‌قدیسی کرد. کە بۆ جاری یە‌کە‌م لە سالی ۱۶ ی کۆچی و لە‌سەر‌دە‌می خە‌لافە‌تی پێشە‌وا عومە‌ری کورپی خە‌تتا‌بدا خوا لێ‌ی رازی بێت رزگار کرا، پاشان بۆ جاری دوو‌ه‌م لە سالی ۵۸۳ ی کۆچی و لە‌سەر دە‌ستی سو‌لتان سە‌لاحە‌ددینی ئە‌ییوبی رە‌حمە‌تیدا رزگار‌کرایە‌و‌ه.

۲- شوین کە‌وتی رە‌ویە‌و رە‌فتاری ئوممە‌تە‌ پێشووە‌کان: پی‌غە‌مبە‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دە‌فەر‌مو‌یت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَأْخُذَ أُمَّتِي بِأَخْذِ الْقُرُونِ قَبْلَهَا شِبْرًا بِشِبْرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللهِ كَفَّارِسَ وَالرُّومِ فَقَالَ وَمَنْ النَّاسُ إِلَّا أَوْلِيكَ) رواه البخاری و مسلم² واتە: قیامە‌ت هە‌لناسی‌ت هە‌تا ئوممە‌تە‌کە‌م شوین پێی ئوممە‌تە‌کانی پێش خۆی بە‌ست بە‌ست بە‌ گە‌ز بە‌ گە‌ز هە‌لنە‌گریت! ووتیان ئە‌ی پی‌غە‌مبە‌ر خوا مە‌بە‌سە‌ت لە‌ خە‌لکی فارس و رۆ‌مە‌کانە‌؟ فەر‌مو‌وی ئە‌ی خە‌لکی تر

¹ مسلم (۲۸۰۰)

² فتح الباری شە‌رحی بوخاری (۱۳/۳۱۲ ژمارە ۷۳۲۰).

کئ هه‌یه بیجگه له‌وان؟) له گێرانه‌وه‌یه‌کی تردا هاتوو: ووتمان ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، مه‌به‌ستت جو له‌که‌و دیا نه‌کانه؟ فه‌رمووی: (ئه‌ی کئ)؟.

۳- وون کردنی راسپارده (الأمانة): پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ قَالَ كَيْفَ إِضَاعَتُهَا يَا رَسُولَ اللهِ قَالَ إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ) رواه البخاری¹ واته: ئه‌گه‌ر راسپارده بزر کرا ئه‌وا چاوهرپێ هاتنی رۆژی دواپی به‌یه‌کێک فه‌رمووی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا چۆن بزر ده‌کریت؟ فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر کارو بار درایه‌ ده‌ست که‌سی نه‌شیاو ئه‌وا چاوهرپێ هاتنی رۆژی دواپی به‌.

سێیه‌م: ئه‌وانه‌ی هه‌شتا روویان نه‌داوه: ئه‌ماندش زۆرن، وه‌ک:

۱- هه‌لئاوسانی مانگ: پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (مِنْ اقْتِرَابِ السَّاعَةِ انْتِفَاحُ الْأَهْلِ)² واته: له‌ نیشانه‌کانی نزیکه‌ قیامه‌ت هه‌لئاوسانی مانگه. مه‌به‌ست له‌وه‌یه: ده‌رکه‌وتنی له‌یه‌ک شه‌وه‌دا وه‌ک وه‌ک دوو شه‌وه‌ وایه.

۲- فورات و ده‌رخستنی شاخپکی ئالتونی: پێغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَحْسِرَ الْفُرَاتُ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ يَقْتَتِلُ

بوخاری (۵۹ و ۶۱۳۱).¹

² نوسه‌ری به‌رپز هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی نوسیه‌وه (رواه الطبرانی في الكبير وقال الألباني: صحيح) راته ئه‌مه‌ لای ته‌به‌رانییه، له‌ الأوسط (۱۹۸/۱۰) شیخی ئه‌لبانی ره‌حه‌متی له‌ زۆر تووژینه‌وه‌یدا فه‌رموویه‌تی: که‌ سه‌حیحه (سلسله‌ الأحادیث الصحیحه ۳۶۶/۵ ژماره‌ ۲۲۹۲).

النَّاسُ عَلَيْهِ فَيُقْتَلُ مِنْ كُلِّ مِائَةٍ تِسْعَةٌ وَتَسْعُونَ وَيَقُولُ كُلُّ رَجُلٍ مِنْهُمْ لَعَلِّي أَكُونُ
 أَنَا الَّذِي أَنْجُو) رواه البخاری و مسلم¹ واته: قیامت هه‌ئناسیت هه‌تا فورات
 شاخیکی ئالتوون دهرنه‌خات، خه‌ئکی شه‌ری له‌سه‌ر ده‌که‌ن و له‌هه‌ر سه‌د
 که‌سیان نه‌وه‌دو نو‌یان ده‌کوژرین، وه‌هه‌ر پیاوئکیان ده‌ئیت به‌ئکو من نه‌و که‌سه
 بم که‌ده‌ریاز ده‌بم.

۳- کوشتار له‌گه‌ئ‌ل جوله‌که‌دا: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌م باره‌یه‌وه
 هه‌والمان پ‌ده‌دات و ده‌فه‌رموئیت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ،
 فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى يَخْتَبِيَ الْيَهُودِيُّ مِنْ وَرَاءِ الْحَجَرِ أَوْ الشَّجَرِ فَيَقُولُ الْحَجَرُ
 أَوْ الشَّجَرُ يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ خَلْفِي فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ، إِلَّا الْغَرْقَدَ فَإِنَّهُ
 مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ) رواه البخاری و مسلم² واته: قیامت هه‌ئناسیت هه‌تا
 موسوئلمانان شه‌ر له‌گه‌ئ‌ل جوله‌که‌دا نه‌کن و موسوئلمانان ده‌ست به‌کوشتاریان
 ده‌که‌ن هه‌تا جوله‌که‌له‌ پشت به‌رد و داره‌وه‌ خو‌ی حه‌شار ده‌دات و به‌ردو
 داره‌که‌ ده‌ئین: ئه‌ی موسوئلمان، ئه‌ی به‌نده‌ی خوا، ئه‌مه‌ ئه‌مه‌ جوله‌که‌یه‌که‌ له
 پشتمه‌وه، ده‌ وه‌ره‌ بیکوژه، ته‌نه‌ها -غرقد- نه‌بی‌ت چونکه‌ له‌ دره‌ختی جوله‌که‌یه.

¹ بوخاری (۷۱۱۹)، مسلم (۷۲۷۲).

² بوخاری (۲۹۲۶)، فتح الباری ۶/۱۰۳ (مسلم ۲۲۳۸).

نیشانه گه‌وره‌کان

پینگه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌فه‌رموده‌ی صحیح دا ئاماژهی بو (ده) نیشانه‌ی گه‌وره‌کردوو، هه‌روه‌ک حوزه‌یفه‌ی کورپی ئوسه‌یدی غیفاری خوای ئی رازی بی‌ت ده‌گی‌رپته‌وه‌و ده‌فه‌رمویت: (اطَّلَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ فَقَالَ مَا تَذَاكُرُونَ قَالُوا نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ: إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرُونَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالِدَجَالَ وَالِدَابَّةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ خَسْفٌ بِالْمَشْرِقِ وَخَسْفٌ بِالْمَغْرِبِ وَخَسْفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ) رواه مسلم¹ واته: پینگه‌مبه‌رمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئی ده‌رکه‌وت له‌وکاته‌دا ئی‌مه‌ له‌ باس‌کردن دا بووین، فه‌رمووی: باسی چی ده‌که‌ن؟ ووتمان: باسی رۆژی دوای ده‌که‌ین، فه‌رمووی: قیامه‌ت هه‌ل‌ناسیت هه‌تا له‌پیشیه‌وه‌ ده‌ نیشانه‌ نه‌بینن ئنجا باسی (دوکه‌ل و ده‌ججال و ئاژه‌ل و هه‌له‌هاتنی خۆر له‌خۆر ئاواوه‌و دابه‌زینی عیسای کورپی مه‌ریه‌م و یه‌ئجوج و مه‌ئجوج و سئ رۆچونه‌کان: رۆچونی‌ک له‌ رۆژه‌ه‌لات و رۆچونی‌ک له‌ رۆژئاواو رۆچونی‌ک له‌ نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب و دواهه‌مینان ئاگری‌که‌ له‌یه‌مه‌نه‌وه‌ ده‌رده‌چیت و خه‌لکی به‌ره‌و شویت کۆبونه‌وه‌یان راپیچ ده‌کات) هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی به‌دوای یه‌ک دا هاتنی ئه‌م نیشانه‌ پینگه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (الآيَاتُ حَزْرَاتٌ مَنْظُومَاتٌ

¹ مسلم (۱ و ۲۹۰ و ۵۱۶۳).

فِي سِلْكٍ، فَإِنْ يُقَطَّعَ السِّلْكُ، يَتَّبَعُ بَعْضُهَا بَعْضًا¹ واته: نیشانه‌کان وهک مووروی هونراوه وان که به‌رشته‌یه‌که‌وه بن، نه‌گه‌ر رشته‌که بچرا یه‌ک به‌دوای یه‌ک هه‌لده‌وه‌ریت.. لیره‌دا به‌کورتی باسی هه‌ریه‌ک له‌و نیشانانه ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: سه‌ره‌ه‌لدانی مه‌سیحی ده‌ججال

یه‌کیک له نیشانه‌گه‌وره‌کانی هاتنی رۆژی دوای ده‌رکه‌وتنی پیاویکه له‌شاریکی رۆژه‌لاته‌وه پیی ده‌وتریت (خۆراسان) و پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌(ده‌ججال) واته ساخته‌چی ناوی بردووه.

ده‌ججال گه‌نجیکی سوورکاری چوار شانه‌ی قژ لولی گپری ملیپانی نه‌زۆکه و چاوی راستی کویره‌چاوی چه‌پی تانه‌ی له‌سه‌ره‌و له‌نیو چاوانی به‌پیتی جیا جیا نوسراوه (کافر)² واته: (ک، ف، ر) هه‌موو باوه‌رداریکی خوینده‌وارو نه‌خوینده‌وار ده‌توانیت بیخوینیته‌وه، ده‌ججال بابایه‌کی ساخته‌چی و فیل بازه‌و بانگه‌شه‌ی خویه‌تی ده‌کات و خوی گه‌وره‌ش بو‌ئه‌وه‌ی به‌نده‌کانی تاقی بکاته‌وه توانای زۆری پی داوه‌که به‌هۆیانه‌وه خه‌لکیکی زۆر فریو ده‌دات، بو‌نمونه: وه‌ک هه‌ور که با رای فرپنی تیژوخپرا ده‌روات و ده‌گاته هه‌موو شارو ناوچه‌یه‌ک ته‌نها مه‌ککه‌و

¹ نیمامی نه‌حمه‌د گپراویتییه‌وه‌و شیخ نه‌حمه‌د شاکری ره‌حمه‌تی ده‌فه‌رموی: سه‌حیحه.

مسلم (۲۹۳۳)، نه‌بوداود (۳۴۱۶، ۳۴۱۸)، ترمذی (۲۲۴۶).

مه‌دینه نه‌بیت، هه‌روه‌ها به‌هه‌شت و ئاگر یاخود رپوباریکی ئاوی سپی و رپوباریکی ئاگری بلیسه‌داری پییه‌و به‌هه‌شته‌که‌ی ئاگره و ئاگره‌که‌ی به‌هه‌شته، ئنجا شه‌یتان و ده‌ست و پیوه‌نده‌کانی یارمه‌تی ده‌ده‌ن و کاتیک ده‌ججال ده‌ئێ مردوو زیندو ده‌که‌مه‌وه ئه‌مان خۆیان ده‌خه‌نه سه‌ر شیوه‌ی مردوو‌ه‌که، هه‌روه‌ها ئاژهل و گیانداران به‌ده‌مه‌یه‌وه دین و شوینی ده‌که‌ون، و فه‌رمان ده‌کات باران ده‌باریت و گژوگیا ده‌رویت، خه‌لکیکی زۆر له‌عه‌جه‌م و تورک و ده‌شته‌کی شوینی ده‌که‌ون و زۆربه‌یان جوله‌که‌و ئافه‌رتن، پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت:

(إِنِّي لَأُنذِرْكُمْوَهُ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَنْذَرَهُ قَوْمَهُ لَقَدْ أَنْذَرَ نُوحٌ قَوْمَهُ وَلِكِنِّي أَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ أَعْوَرٌ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ) رواه البخاری¹

واته: من ئاگادارتان ئه‌که‌مه‌وه له‌ ده‌ججال و هیچ پیغه‌مبه‌ریک نییه‌گه‌له‌که‌ی ئی ئاگادار نه‌کردبیته‌وه، به‌لام من قسه‌یه‌کتان ده‌باره‌ی پێ ده‌ئیم که هیچ پیغه‌مبه‌ریک نه‌ی ووتبیت ده‌ججال کویره، به‌لام خوی گه‌وره کویره نییه.. هه‌روه‌ها ده‌باره‌ی مانه‌وه‌ی ده‌ججال له‌سه‌ر زه‌وی پرسیاریان له‌پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد: (وَمَا لُبُّهُ فِي الْأَرْضِ؟) واته: مانه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی چه‌نده؟ فه‌رمووی: (قَالَ أَرَبُعُونَ يَوْمًا يَوْمًا كَسَنَةِ وَيَوْمًا كَشَهْرِ وَيَوْمًا كَجُمُعَةٍ وَسَائِرُ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ...) رواه مسلم و ابوداود² واته: چل رۆژه، رۆژیکیان وه‌ک سائیکه‌و

¹ بوخاری (۱۲۸۹ و ۵۸۲۱).

² مسلم (۲۹۳۷)، ئه‌بوداود (۴۳۲۱، ۴۳۲۲)، ترمذی (۲۲۴۱).

رۆژنیکیان وه‌ک مانگیکه و رۆژنیکیان وه‌ک هه‌فته‌یه‌که و سه‌رجه‌م رۆژه‌کانی تری وه‌ک رۆژه‌کانی ئیوه وایه.¹

چۆنیه‌تی خۆپاراستن له‌ده‌ججال

۱- خویندنی (ده) ئایه‌تی سه‌ره‌تای سوره‌تی (الْكَهْف) چونکه پینغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ (الْكَهْفِ) عَصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ) رواه مسلم² واته: هه‌رکه‌س ده ئایه‌تی سه‌ره‌تای سوره‌تی (الْكَهْف) له‌به‌ر بکات، له‌فیتنه‌ی ده‌ججال پارێزراو ده‌بی‌ت..

۲- خویندنی نزای په‌نا گرتن له (مه‌سیحی ده‌ججال) واته ووتنی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ) رواه البخاری و مسلم.³ واته: خوییه گیان په‌نا ئه‌گرم به تۆ له‌سزای گۆر، وه‌په‌نات پێ ده‌گرم له‌فیتنه‌ی مه‌سیحی ساخته‌جی.

¹ باسی ده‌ججال له سه‌رچاوه‌کانی فه‌رموده‌دا زۆر هاتوو، له هه‌موشیان راستر ریوايه‌ته‌کانی بوخاری و موسلیم و ئه‌وانی تر که فه‌رموده‌وانانی به‌رجه‌سته توێژینه‌وه‌یان له سه‌ر کردوو. وه‌ک (بوخاری/ الفتن ۷۱۳، مسلم/ الفتن ۲۹۳۵).

² مسلم (۸۰۹).

³ بوخاری (۱۳۷۷)، مسلم (۵۸۹).

۳- پاکردن و دوورکه‌وتنه‌وهو خۆکه‌نارگیرکردن له‌ده‌ججال، چونکه‌پینغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (مَنْ سَمِعَ بِالِدَّجَالِ، فَلْيُنَأْ عَنْهُ..)¹ واته: هه‌ر که‌س بیستی ده‌ججال هاتوو‌ه باخۆی لێ که‌نار بگریت...

۴- پابه‌ند بوون به‌ئیسلا‌م و خۆ ته‌بی‌ار کردن به‌ باوه‌رو زانی‌نی ناوسیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره، چونکه‌ ده‌ججال به‌بانگه‌شه‌ی خوایه‌تی خه‌لکی له‌خسته‌ده‌بات، به‌لام که‌سیک به‌ راستی خوای گه‌وره بنا‌سیت ناکه‌و‌یته داوی ته‌له‌که‌ بازینکی کو‌یره‌وه.

¹ نوسه‌ری به‌رێز هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی نوسیه‌وه (رواه احمد و ابوداود والحاکم وهو صحیح) بۆ زیاتر: لای نه‌بوداود (۳۷۶۲)، له‌ لای ئی‌مام نه‌حمه‌د (۱۹۱۱۸) لای حاکم (۵۴۱/۴) هاتوو‌ه. نه‌وه‌ی فه‌رموویه‌تی سه‌حیحه شیخی نه‌لبانیه رحمه‌الله که له تو‌یژینه‌وه‌ی (صحیح أ‌بی داود ۴۳۱۹) دا به سه‌حیچی ناساندوو‌ه.

دووهم: دهرکه‌وتنی مه‌هدی

مه‌هدی: پیاویکی خواناسه و ناوی (محمد) ی کورپی (عبدالله) یه و له بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبه‌ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه له‌وه‌چه‌ی (فاطمة) ی کچیته‌نی خوا لی رازی بیټ، له کۆتای دنیا‌دا له لای رۆژه‌لاته‌وه دهرده‌که‌وټ و خوای گه‌وره به‌هۆیه‌وه ئیسلام سه‌رده‌خات وحه‌وت ساڵ یان هه‌شت ساڵ ده‌سه‌لاتداریټی ده‌کات وزه‌وی پر ده‌کات له دادگه‌ری وله‌سه‌رده‌می نه‌ودا به‌هره‌ی زۆر به‌سه‌ر خه‌لکیدا دهرژیت، باران زۆر ده‌باریت و پروه‌ک و شینای زه‌وی داده‌پۆشن و مال و سامانی زۆر و بی‌شومار ده‌ستی خه‌لکی ده‌که‌وټ، له‌کاتی هاتنی ده‌ججال دا باوهرداران (مه‌هدی) ده‌که‌ن به‌ پێشه‌واو له شام خۆیان سازو ئاماده ده‌که‌ن بۆ روبه‌روبو‌نه‌وه‌ی.

پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهرباره‌ی مه‌هدی ده‌فه‌رموټ (المُهْدِيُّ مِنَّا اَهْلَ الْبَيْتِ، يُصْلِحُهُ اللهُ فِي لَيْلَةٍ) واته: مه‌هدی له‌بنه‌ماله‌ی ئیمه‌یه خوای گه‌وره له‌شه‌ویک دا چاکی بۆ ده‌کات. واته: ته‌وبه‌ی گه‌را ده‌کات و چاودیری و رینمای ده‌کات. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموټ: (يَخْرُجُ فِي آخِرِ اُمَّتِي الْمُهْدِيُّ، يَسْقِيهِ اللهُ الْغَيْثَ، وَتُخْرَجُ الْاَرْضُ نَبَاتَهَا، وَيُعْطِي الْمَالَ صِحَاحًا، وَتَكْثُرُ الْمَاشِيَةُ، وَتَعْظُمُ الْاُمَّةُ، يَعِيشُ سَبْعًا اَوْ ثَمَانِيًا" يَعْنِي حِجَجًا)¹ واته: له دواینی ئومه‌ته‌که‌م دا مه‌هدی دهرده‌که‌وټ، خوای گه‌وره بارانی زۆر ده‌باریت و زه‌وی پروه‌کی لی دهرپوټ و مال

¹ رواه الحاكم وهو في الصحيحة، وقال الألباني: هذا سند صحيح رجاله ثقات.

و دارای به‌یه‌کسانی به‌سه‌ر خه‌لکیدا دابه‌ش ده‌کات و نازهل زور ده‌بیت و ئوممه‌تی ئیسلام په‌ره ده‌سینیت وحه‌وت یان هه‌شت سال ده‌ژی.¹

سئ یه‌م: دابه‌زینی عیسی‌ای کوری مه‌ریه‌م

سه‌یدنا (عیسا) عَلَیْهِ السَّلَام پیاویکی چوار شانه‌ی به‌ژن مام ناوه‌ندی سورکاری قز لوله‌و سنگی پانه‌و هه‌میشه ده‌لئیت له‌گه‌رماو (حه‌مام) هاتوته ده‌روهه و قژی ئاوی لئ ده‌تکیت، خوی گه‌وره پاش نه‌وه‌ی په‌وانه‌ی کرد بو لای میلله‌تی (به‌نوئیسراییل) و ئه‌رکی خوی به‌ئه‌نجام گه‌یاند به‌رزی کرده‌وه بو ئاسمان، هه‌روه‌ک له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: **(وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا * بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا)** النساء/ ۱۵۷-۱۵۸ واته جوله‌که‌کان به‌دنیای نه‌یان کوشتووه،

¹ به‌لگه له‌سه‌ر هاتنی مه‌هدی زور زوره، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌ندیک موسلمان ساویلکه له رقی شیعیه یان له نه‌زانیی خویانه‌وه نکوئی لئ ده‌که‌ن.. هه‌رچه‌نده ئیره شویتی موناقه‌شه‌ی ئه‌وه نییه به‌لام ئه‌وه ده‌توانریت به‌لگه‌کان له‌م شوینانه‌دا بخویندریت: (صحیح الرمذی ۲۲۳۲، صحیح ابن ماجه ۳۳۱۵، ۳۳۱۶، صحیح أبي ۴۲۸۴، ۴۲۸۵، السلسله الصحیحة ۷۱۱، ۲۳۷۱، ۲۲۳۶، صحیح الجامع ۶۷۳۴، مشکاة المصابیح ۵۳۸۱، ۵۳۸۲).. ئه‌مه هه‌ندیک له توئینه‌وه‌کانی شیخی ئه‌لبانیه‌و ده‌یان باسی تری مه‌هدی لای ئیمامی ئیبنو حه‌جه‌ر له (هدایة الرواة)، ئیمامی ئیبنو ته‌یمییه له (منهاج السنة) و ئینوالقه‌یم له (منار المنیف) و ئیبنو که‌ثیر له (البدایة والنهاية) و ئیمامی زه‌ه‌بی له (سیر اعلام النبلاء) و ئه‌وانی تر هه‌یه.. به‌حسیکی ماتهریش له زانکوی ئیسلامی مه‌دینه له سه‌ر مه‌هدی هه‌یه که گشتگیره‌و به‌رپه‌رچی ئه‌وانه‌ی داوه‌ته‌وه که به‌چاوی گومانه‌وه بو به‌لگه‌کان ده‌روان... (ک).

به‌لکو خوا به‌رزی کردۆته‌وه بۆلای خۆی و هه‌رخوایه که شکۆمه‌ندو کار به‌جییه.

ئجنا کاتیگ ده‌ججال سه‌ر هه‌ل ده‌دات و له زه‌وی دا خراپه‌کاری به‌رپا ده‌کات، خوای گه‌وره عیسا عَلَیْهِ السَّلَام داده‌به‌زینیته‌وه سه‌رزه‌وی، له‌لای مناره سپی (الْمَنَارَةُ الْبَيْضَاءُ) له رۆژه‌لاتی دیمه‌شق له شامه‌وه، به‌سه‌ر نه‌وتاقمه باوهر‌داره دا داده به‌زیت که خۆیان رێک خستوو به‌ کوشتاری ده‌ججال و مه‌هدیان کردوو به‌ فه‌رمانده‌ی خۆیان، له‌وکاته‌دا قامه‌ت ده‌که ن بۆ نوێژ و له‌دوای مه‌هدیبیه‌وه نوێژ ده‌کات، پاشان عیسا عَلَیْهِ السَّلَام پێش نه‌وکۆمه‌له‌ ده‌که‌وێت به‌مه‌به‌ستی کوشتی ده‌ججال که له‌وکاته‌دا ده‌ججال به‌ره‌و -بیت المقدس- ده‌روات و له‌لای ده‌روازه‌ی شارۆچکه‌ی لودد (که له‌فه‌له‌ستینه) پێی ده‌گات، هه‌ر که (ده‌ججال) چاوی به‌ سه‌یدنا عیسا عَلَیْهِ السَّلَام ده‌که‌وێت وه‌ک خۆی ناو ناو ده‌توێته‌وه و عیسا عَلَیْهِ السَّلَام پێی ده‌فه‌رموێت: هه‌ر ئه‌بێ گورزیکت لێ بده‌م و له‌ده‌ستم ده‌رناچیت، ئجنا به‌ نێزه‌که‌ی خۆی ده‌یکورژیت و شوین که‌وتوانی ده‌ججال ده‌به‌زین و باوهر‌داران شوینیان ده‌که‌ون و ده‌ست به‌ کوشتاریان ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ ئه‌و رۆژه‌یه که دارو به‌ردیان لێ دێته‌ زمان و ده‌لێن: (يَا مُسْلِمُ! يَا عَبْدَ اللَّهِ! هَذَا يَهُودِيٌّ خَلْفِي، فَتَعَالَ، فَاقْتُلْهُ)¹.

¹ بوخاری (٢٩٢٦، فتح الباري ٦/١٠٣)، مسلم (٤/٢٢٣٨).

عیسا عَلَیْهِ السَّلَام چل سال له‌سه‌ر زه‌وی ده‌مینیت‌ه‌وه و به‌شه‌ریعه‌تی (محمد) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حوکم ده‌کات و دادگه‌ری بلاو ده‌کاته‌وه‌و سه‌رانه‌ ناهیلّی و له‌سه‌رده‌می دا مال و سامان زۆرده‌بیّت، پاشان کۆچی دواپی ده‌کات و موسلمانان نوژی له‌سه‌ر ده‌که‌ن پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (يَنْزِلُ عَيْسَى بْنُ مَرْيَمَ، فَيَقُولُ أَمِيرُهُمُ الْمُهْدِيُّ: تَعَالَى صَلَّى بِنَا، فَيَقُولُ: لَا، إِنَّ بَعْضَهُمْ أَمِيرُ بَعْضٍ تَكْرِمَةً اللهُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ)¹ واته: عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌م داده‌به‌زیّت، فه‌رمانده‌ی باوهر‌داران که مه‌هدیبه‌ به‌ عیسا ده‌فه‌رمویت: فه‌رموو وه‌ره‌ پیش نوژی‌مان بو بکه ده‌فه‌رمویت: نا، باوهر‌دارانی ئیوه (موسولمانانی شوین که‌وتوو‌ی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ ناو خویناندا ئه‌میر هه‌لده‌بژین، ئه‌مه‌ ریژی خوی گه‌وره‌یه‌ بو ئه‌م ئومه‌ته‌..

¹ نوسه‌ری به‌رپز نوسیویتی: (رواه الحارث بن أبي أسامة في مسنده بإسناد جيد كما قال ابن القيم في المنار المنيف والسيوطي في الحاوي وقال ابن القيم: هذا إسناد جيد، وصححه عبد‌العليم في رسالته في المهدي).. وا دياره‌ نوسه‌ری به‌رپز ئه‌م په‌راویزه‌ی له‌ شوینیکه‌وه‌ نه‌قل کردیّت نازانم ئاخو مه‌به‌ستی له‌و عه‌بد‌الع‌لیمه‌، دکتور عبد‌الع‌لیم عه‌بدول عه‌زیمی به‌سته‌ویبه‌ خاوه‌نی کتبی: (الأحاديث الواردة في المهدي في ميزان الجرح والتعديل) که توژی‌نه‌وه‌ی فه‌رموده‌کافی مه‌هدی کردوو‌ه‌ یان که‌سیکی تره‌، به‌لام به‌ هر حال فه‌رموده‌ی وا به‌ ریوايه‌تی تریش له‌ مسلم (۱۵۶) دا هه‌یه‌ که ده‌فه‌رموئ: (لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ قَالَ: فَيَنْزِلُ عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقُولُ أَمِيرُهُمْ تَعَالَى صَلَّى لَنَا فَيَقُولُ لَا إِنَّ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ أُمَّرَاءُ تَكْرِمَةً اللهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ).

هه‌روه‌ها ده‌بار‌ه‌ی ده‌فه‌رمووت: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكْمًا عَدْلًا فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ الْخَنزِيرَ وَيَضَعُ الْجِزْيَةَ وَيَفِيضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ الْوَاحِدَةَ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) رواه الشيخان¹ واته: سویند به‌و خوایه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ه‌ریکه (ابن‌مریم: سه‌یدنا عیسا) وه‌ک فه‌رمان‌په‌وایه‌کی داد‌گه‌ر له‌ناوتان دا دابه‌زیت و خاچ بشکینیت و به‌راز بکوژیت جه‌نگ کو‌تای پئ بینیت و مال و سامان زور بکات، هه‌تا هیچ که‌س وه‌ری نه‌گریت، تا وای لیبت کپنوشیک چاکتر بیت له‌ دنیاو له‌وه‌ی تیدایه، وه‌ده‌بار‌ه‌ی مانه‌وه‌شی له‌زه‌ویدا ده‌فه‌رمووت: (فَيَمُكْتُ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعِينَ سَنَةً، ثُمَّ يَتَوَفَّى وَيُصَلِّي عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ)² واته: چل سأل له‌زه‌وی داده‌می‌نیت‌ه‌وه و پاشان کوچی دوا‌ی ده‌کات و موسلمانان نو‌یژی له‌سه‌ر ده‌که‌ن.

¹ بوخاری (۱۲۱/۵ ژماره ۲۲۲۲) مسلم (۱۵۵).

² نوسه‌ری به‌رئز نوسیوتی: (رواه احمد و ابوداود وقال ابن حجر صحیح)، شیخی نه‌لبانیش له (سلسله‌ الاحادیث الصحیحة ۲۱۸۲) دا فه‌رمویه‌تی سه‌حیحه.

چوارهم: هاتنی یه ئجوج و مه ئجوج

پاش ئه وه‌ی باوه‌رداران به پێشه‌وا یه‌تی (عیسای کوری مه‌ریه‌م) سه‌لامی خوای ئی بیته‌ له‌ کوشتاری ده‌ججال و شوین که‌وتوانی ده‌گه‌رپنه‌وه‌ توشی گه‌لێک دین ده‌م و چاو گرژو چاو بچکۆله‌ و لووت کورته‌له‌ن له‌نه‌وه‌ی تافی کورپی نوحن سه‌لامی خوای ئی بیته‌، له‌ هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکه‌وه‌ ده‌رده‌په‌رن و به‌لای ده‌ریاچه‌ی (طَبْرِيَّة) دا تیده‌په‌رن که‌ ده‌که‌ویته‌ فه‌له‌ستینی ئه‌م‌ر‌پ‌وه‌وه‌ هه‌رجی ئاوی تیدایه‌ ده‌یخۆنه‌وه‌وه‌ دوایین که‌سیان ده‌ئێ: ئه‌مه‌ کاتیک بووه‌ ئاوی تیدا بووه‌، هه‌تا ده‌گه‌نه‌ شاخی (خومر) له‌ به‌یتوله‌قدیس ده‌ئێ: ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی بوو کوشتمان با ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمانیشه‌ بیکوژین، ئنجا به‌ تیره‌کانیان ئاسمان تیر باران ده‌که‌ن و خوای گه‌وره‌ تیره‌کانیان به‌ خوین سورکراوی بو‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ خواره‌وه‌، ئنجا گه‌مارۆی عیسا پیغه‌مبه‌رو هاوه‌له‌کانی ده‌ده‌ن و ئه‌وانیشه‌ له‌ خوا ده‌پارپه‌نه‌وه‌ که‌ به‌ریان بگریته‌، خوای گه‌وره‌ش کرمیکیان بو‌ به‌رێ ده‌کات و وه‌ک خۆره‌ ده‌داته‌ گه‌ردنیان و تیوه‌ ده‌گلێن و به‌ وینه‌ی یه‌ک که‌س هه‌موو به‌ جارێک گیانیان ده‌رده‌چیت و ده‌مرن و ده‌شت و ده‌ر پرده‌که‌ن له‌ که‌لاک و دنیا بو‌گه‌ن ده‌بیته‌، ئنجا عیسا عَلَیْهِ السَّلَام و هاوه‌له‌کانی له‌ خوا ده‌پارپه‌نه‌وه‌ که‌ ئه‌و بو‌گه‌نه‌یان ئی دوور بخاته‌وه‌، خوای گه‌وره‌ش بائنده‌یه‌کیان بو‌ ده‌نیریت که‌وه‌ک ملی حوشتر وایه‌ هه‌لیان ده‌گریته‌ و له‌ هه‌ر شوینیک خوای گه‌وره‌ بیه‌ویت فری یان ده‌دات. رواه‌ مسلم .. پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌باره‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ده‌فه‌رمووته‌: (إِذْ أَوْحَى اللهُ إِلَى عِيسَى: إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عَبَادًا لِي لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ

بِقِتَالِهِمْ، فَحَرَّزَ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ، وَيَبْعَثُ اللَّهُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ.. رواه مسلم¹ واته:
 کاتی‌ک خوی گه‌وره سروش بو عیسا علیه السّلام ده‌کات: ئەوا من کۆمه‌له
 به‌نده‌یه‌کم ناردۆته ده‌روهه که هیچ کهس ناتوانی‌ت به‌کوشتار به‌ره‌نگاریان
 ببیته‌وه، به‌نده‌کانم له کپوی (طور) که‌نار بده، خوی گه‌وره یه‌ئجوج و مه‌ئجوج
 ده‌نی‌ریت.

پینجه‌م: سه‌ره‌ئدانی گیاندار (الدابة)

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ
 تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ) النمل/ ۸۲ واته: ئەگه‌ر فه‌رمانیان
 له‌سه‌ر ده‌رچوو به‌هه‌ره‌شه‌و سزای خوا ئەه‌وکاته گیانداریکی زه‌وی یان بو
 ده‌رده‌خه‌ین که قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌کات، به‌پراستی خه‌لکی به‌دنیای باوهر
 به‌ئایه‌ته‌کانمان ناهین.

پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌باره‌ی ده‌رکه‌وتی ئەو گیان داره ده‌فه‌رمویت:
 (تَخْرُجُ الدَّابَّةُ وَمَعَهَا خَاتَمٌ سُلَيْمَانُ وَعَصَا مُوسَى فَتَجْلُو وَجْهَ الْمُؤْمِنِ وَتَخْطُمُ أَنْفَ
 الْكَافِرِ بِالْخَاتَمِ حَتَّىٰ إِنَّ أَهْلَ الْخِوَانِ لَيَجْتَمِعُونَ فَيَقُولُ هَذَا يَا مُؤْمِنُ وَهَذَا يَا

¹ مسلم (۲۹۳۷).

کافر..¹) واته: گیاندار دهرده‌که‌ویت و دارده‌سته‌که‌ی موسا عَلَیْهِ السَّلَام و مستیله‌که‌ی سلیمانی عَلَیْهِ السَّلَام پییه، ئنجا به مستیله‌که‌ی مؤرئیک له‌لوتی کافر دهدات، وه دارده‌سته‌که‌ی دینیت به‌رووی ئیماندار، هه‌تا خه‌لکی له‌سه‌ر خوانی خواردنیان کۆ ده‌بنه‌وه، ئه‌میان ده‌لێ: ئه‌ی باوه‌ردار ئه‌ویان ده‌لێ ئه‌ی بی باوه‌ر.. واته به‌وجۆره باوه‌ردارو بی باوه‌ر نیشانه ده‌کرین و ده‌ناسرینه‌وه.

شه‌شه‌م: سی رۆچوونه‌کان

ئهم رۆچوونانه نیشانه‌ی گه‌وره‌ن له نیشانه‌کانی نزیک بوونه‌وه‌ی رۆژی دوا‌ی. جوودان له هه‌ره‌س و رۆچوونه ئاساییه‌کانی تری سه‌رزه‌وی، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌فه‌رمووده‌ی (صحیح) دا ئاماژه‌ی بۆ کردوون وه‌ک ده‌فه‌رموویت: (سَيَكُونُ بَعْدِي خَسْفٌ بِالشَّرْقِ وَ خَسْفٌ بِالمَغْرِبِ وَ خَسْفٌ بِجَزِيرَةِ العَرَبِ) واته: دوا‌ی من رۆچونیک له رۆژه‌لات و رۆچونیک له رۆژئاوا و رۆچونیک له‌دورگه‌ی عه‌ره‌ب رووده‌دات.. عائیشه‌ی خوا‌ی لێ رازی بێت ده‌فه‌رموئ: ووتم ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئایا زه‌وی رۆده‌چپیت له‌کاتیک دا پیاو چاکانیشی

¹ نوسه‌ری به‌رپز نوسیویتی (رواه احمد و اترمذی و اسناده صحیح) بۆ زانیاری زیاتر: شیخی ئه‌لبانیش له (صحیح الجامع الصغیر ٧١٩، ١٦٣٥) دا به‌سه‌حیحی ناساندووه.

تێدایه؟ فه‌رمووی: (إِذَا أَكْثَرَ أَهْلَهَا الْخَبْتُ)¹ واته: نه‌گه‌ر خه‌لکه‌که‌ی به‌ زۆری
کرده‌وه‌ی پیسیان هه‌بوو ..

¹ نوسه‌ری به‌پێژ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی نوسیه‌وه (رواه الترمذي وصححه الشيخ الألباني)، شیخی
ئه‌لبانی له‌ سه‌حیحی ترمزی و سه‌حیحی الجامع ۲/ ۱۳۵۵ دا به‌ سه‌حیحی ناساندووه..
فه‌رمایشتی تری له‌و به‌هێزترین له‌ سه‌حیحه‌یندا هه‌یه‌ که‌ له‌ دایکی ئیمانداران خاتو عایشه
هاتووه‌ که‌ پرساری له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردووه‌و فه‌رمویه‌تی: (عَنْ
عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا ، قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " لِيَكُونَنَّ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ
خَسْفٌ وَمَسْحٌ وَقَذْفٌ " ، قِيلَ : يَا رَسُولَ اللهِ. أَتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ " : نَعَمْ إِذَا كَثُرَ
الْخَبْتُ. "، بوخاری (۳۳۴۶) مسلم (۲۸۸۶).

حه‌وته‌م: هه‌لهاتنی خۆر له خۆر ئاواوه

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا) الانعام/ ۱۵۸ واته: ئەو پڕۆژە‌ی هه‌ندی له‌ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارت دیته‌ دی، ئەو کاته هه‌چ نه‌فسیک باوهر هه‌ینانه‌که‌ی سودی پیناگه‌یه‌نی‌ت نه‌گه‌ر له‌پێشدا باوهری نه‌هه‌ینابیت یاخود له‌ باوهر‌داریه‌که‌ی دا‌کاری چاکه‌ی به‌ده‌ست نه‌هه‌ینابیت.

زۆربه‌ی زانایانی ته‌فسیر رایان وایه‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ (بَعْضُ آيَاتِ) له‌و ئایه‌ته‌ی سه‌روه‌ه‌ دا هه‌لهاتنی خۆره‌ له‌خۆر ئاواوه‌، وه‌ک پێغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌ فه‌رموده‌ی صحیح دا ده‌فه‌رمویت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنَ مَنْ عَلِمَهَا فَذَلِكَ حِينَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا) رواه الشيخان¹ واته: قیامه‌ت هه‌له‌ناسیت هه‌تا خۆر له‌خۆر ئاواوه‌ هه‌له‌نه‌یه‌ت، ئنجا نه‌گه‌ر له‌وێوه‌ هه‌لهات و خه‌لکی بینیان به‌ تیکرا باوهر ده‌هه‌ین، نه‌وه‌ نه‌و کاته‌یه‌ که‌ هه‌چ نه‌فسیک باوهر هه‌ینانه‌که‌ی سودی پێ ناگه‌یه‌نی‌ت نه‌گه‌ر له‌پێش دا باوهری نه‌هه‌ینابن یاخود له‌ باوهر‌داریه‌که‌یدا کاری چاکه‌ی به‌ده‌ست نه‌هه‌ینابیت.

¹ بوخاری (۴۶۸۰)، مسلم (۱/۹۵ ژماره ۱۵۷) شه‌رحی ئیمامی نه‌وه‌وی (۱۹۵/۲).

هه‌شته‌م: دوکه‌ل (الدخان)

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ * يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ) الدخان/ ۱۰-۱۱ واته: ئە‌ی محمد صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ چاوه‌پروانی به‌و بئ باوه‌رانه بکه بو پوژیک که ئاسمان دوکه‌لێکی ئاشکرای لئ په‌یدا ده‌بیت و خه‌لکی داده‌پووشیٔ و ده‌لێن: ئە‌مه سزایه‌کی به‌ئازاره .. عبدالله‌ی کورپی ئە‌بې موله‌یکه خوا لئ رازی بیٔ ده‌فه‌رموئیت: به‌یانیه‌ک چووم بو لای ئیبنو عه‌بباس خوای لئ رازی بیٔ فه‌رمووی ئە‌م شه‌و هه‌تا به‌یانی خه‌وم لئ نه‌که‌وتوو، ووتم: بوچی: فه‌رمووی: ووتیان: ئە‌ستیره‌ی کلکدار ده‌رکه‌وتوو، ترسام دوکه‌ل په‌ی دا بوئیت، بوئه تارپوژم کرده‌وه نه‌نوستم).¹

¹ نوسه‌ری به‌رپز هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی نوسیه‌وه (رواه ابن جریر وابن حاتم، وقال ابن کثیر: هذا اسناد صحیح) ئە‌سلی فه‌رموده‌که به‌م شیوه‌یه‌یه: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ غَدَوْتُ عَلَى ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ مَا نِمْتُ اللَّيْلَةَ حَتَّى أَصْبَحْتُ قُلْتُ لِمَ؟ قَالَ: قَالُوا طَلَعَ الْكُوكَبُ ذُو الدَّنَبِ فَخَشِيتُ أَنْ يَكُونَ الدُّخَانُ قَدْ طَرَقَ فَمَا نِمْتُ حَتَّى أَصْبَحْتُ) فه‌رموده‌وانان جگه له به‌سه‌حیح دانانه‌که‌ی ئیبنو که‌ثیر که له ته‌فسیری سوره‌تی الدخان‌دایه له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا) ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رموون: (ئیمامی حاکم و زه‌هه‌به‌ی به‌سه‌حیحیان داناوه له سه‌ر مه‌رجی بوخاری و مسلم)..

نۆیه‌م: ئەو ئاگرە‌ی خە‌ئکی

بەرە‌و شوینی کۆبۆنە‌و هیان راپیچ دە‌کات

دوایین نیشانه‌ی گه‌وره‌ی هاتنی رۆژی دوا‌ی ئاگرێ‌که له‌یه‌مه‌ن و له‌ته‌ختی (عه‌ده‌ن) و له‌ ده‌ریای (حه‌زره‌مه‌وت) ه‌وه سه‌ره‌ه‌ل ده‌دات، وه‌ک پێ‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمِينِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَىٰ مَحْشَرِهِمْ) رواه مسلم¹ واته: دوا‌هه‌مین نیشانه: ئاگرێ‌که له‌ یه‌مه‌نه‌وه ده‌رده‌چیت و خه‌ئکی به‌ره‌و شوینی کۆبۆنە‌و هیان راپیچ ده‌کات .. ئنجا پێ‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باسی چۆنیه‌تی ئەو کۆبۆنە‌وه‌یه ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: (يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَىٰ ثَلَاثِ طَرَائِقَ رَاغِبِينَ وَرَاهِبِينَ وَاثْنَانِ عَلَىٰ بَعِيرٍ وَثَلَاثَةَ عَلَىٰ بَعِيرٍ وَأَرْبَعَةَ عَلَىٰ بَعِيرٍ وَعَشْرَةَ عَلَىٰ بَعِيرٍ وَتَحْشَرُ بَقِيَّتَهُمُ النَّارُ ثَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا وَتَبِيتُ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاتُوا وَنُصِبَ مَعَهُمْ حَيْثُ أَصْبَحُوا وَتَمْسِي مَعَهُمْ حَيْثُ أَمْسَوْا) متفق عليه.² واته: خه‌ئکی به‌سئ ده‌سته کۆ ده‌بنه‌وه ده‌سته‌یه‌کیان به‌ وویستی خۆیان و له‌ تاوی ئاگره‌که به‌ تیری و به‌سواری ده‌رۆن و ده‌سته‌ی دووه‌م: دوو دوو به‌ سواری حوشترو سئ سئ به‌سواری حوشترو چوار چوار و ده‌ده به‌سواری حوشترو ده‌رۆن. ده‌سته‌ی سییه‌م: ئاگر کۆیان ده‌کاته‌وه‌و له‌ هه‌ر شوینی‌ک سه‌ره‌خه‌ویان شکاند له‌ گه‌‌ئیانه‌و له‌ هه‌ر جیگه‌یه‌ک مانه‌وه له‌ گه‌‌ئیان ده‌می‌نیه‌وه‌و له‌ هه‌ر شوینی‌ک رۆژیان کرده‌وه له‌ گه‌‌ئیانه‌و له‌ هه‌ر شوینی‌ک ئیواره‌یان به‌سه‌ردا هات له‌ گه‌‌ئیانه‌. مه‌به‌ست له‌

¹ مسلم (٢٩٠١).

² بوخاری (٦٥٢٢)، مسلم (٢٨٦١)

ئاگری فیتنه‌که‌یه که له و رۆژه‌دا یه‌خه به مرۆف ده‌گریت و هیچ ساتیک له‌کوۆی
نابیته‌وه.

تیک چوونی ژیان و بونه‌وهر

گه‌وره‌ترین و ترسناکترین کاره‌سات که له سه‌ره‌تای هاتنی رۆژی دواییدا روو دهدات تیکچوونی ژیان و بونه‌وهره، ده‌ستپیکێ ئه‌م تیکچوونه‌ش ئه‌وه‌یه به‌ فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ فریشته (ئیسرافیل) فووی یه‌که‌م ده‌کات به‌که‌ره‌نا (صُور) داو رپسای هه‌موو بونه‌وهر تیکده‌چیت و به‌م شیوه‌یه ده‌گۆریت:

۱- ئاسمان شه‌ق ده‌بات و خۆر ده‌کوژیته‌وه‌و ئه‌ستیره‌کان هه‌ل ده‌وه‌رن و زه‌وی و شاخه‌کان گرمه‌و ناله‌ ده‌که‌ن و ده‌ریاکان ده‌ته‌قنه‌وه، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: (فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْحَةٌ وَاحِدَةٌ * وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً * فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ * وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَيُبْمِنُّ وَاهِيَةً) الحاقه/ ۱۳-۱۶ واته: ئه‌گه‌ر فو کرا به‌که‌ره‌نادا هه‌رته‌ها به‌ فویه‌ک زه‌وی و شاخه‌کان بارگران بوون و پیک دا دران و گرمه‌یان کرد، هه‌ر ته‌ها گرمه‌یه‌ک، ئه‌وا ئه‌و رۆژه‌ رووداوه سامناکه‌که روو دهدات و ئاسمان شه‌ق ده‌بات چونکه له‌و رۆژه‌دا لاوازه‌ هه‌چی به‌سه‌ر هه‌چیه‌وه نامینیت. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ * وَإِذَا الْكُوَاكِبُ انْتَثَرَتْ * وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ * وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ) الإنفطار/ ۱-۴ واته: ئه‌گه‌ر ئاسمانه‌کان له‌یه‌ک دا بران و ئه‌گه‌ر ئه‌ستیره‌کان په‌رش و بلاو بوونه‌وه‌و ئه‌گه‌ر ده‌ریاکان ته‌قینه‌وه‌و ئه‌گه‌ر گۆره‌کان هه‌لته‌کین.. واته ئه‌و کاته قیامه‌ت هه‌ل ده‌سیت، یان ده‌فه‌رمویت: (إِذَا الشَّمْسُ

كُورَتْ * وَإِذَا التُّجُومُ انْكَدَرَتْ * وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ * وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ * وَإِذَا
 الْوُحُوشُ حُشِرَتْ * وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ * وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ (التكوير/ ۱-۷)
 واته: ئەگەر خۆر کوژایه‌وهو تینی نه‌ما، ئەگەر ئەستێرەکان هه‌لوه‌رین و که‌وته‌نه
 خواره‌وه، ئەگەر شاخه‌کان هه‌لکه‌نران و دارپان، ئەگەر حوشتری ئاوس له
 ده‌مانگیدا گوێیان پێ نه‌درا و به‌ره‌لا کران، ئەگەر درنده‌کان کۆبونه‌وهو هه‌یچیان
 له‌وی تر نه‌که‌وت، ئەگەر ده‌ریاکان ته‌قینه‌وهو بوونه‌گرگان، ئەگەر نه‌فسه‌کان
 جووت خرا‌نه‌وه..

۲- هه‌موو بوونه‌وه‌ر گوێرانی به‌سه‌ردا دێت و به‌ پێچراوه‌ی ده‌که‌وێته‌ ده‌ستی
 خوای گه‌وره‌وه، وه‌ک ده‌فه‌رموێت: (يَوْمَ تَبْدَلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ
 وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ) ابراهیم/ ۴۸ واته: رۆژێک دێت که‌زه‌وی ده‌گوێرێت به
 زه‌ویه‌کی تر و ئاسمانه‌کان ده‌گوێرێن و به‌مل که‌چی بو‌خوای تاک و ته‌مه‌ها و زāl
 ده‌رده‌که‌ون. پێغه‌مبه‌ریش صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموێت: (يَقْبِضُ اللّٰهُ الْأَرْضَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَطْوِي السَّمَاءَ بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ مُلُوكُ الْأَرْضِ) رواه
 البخاری^۱ واته: خوای گه‌وره هه‌لده‌گرێت و ئاسمانه‌کان به‌ده‌ستی راستی
 ده‌پێچێته‌وه، پاشان ده‌فه‌رموێت: من پادشام، پاشاکانی سه‌ر زه‌وی له‌ کوێن؟

۳- هه‌رچی گیان له‌به‌ره به‌ زینده‌وه‌رو مروّف و نازهل و جنۆکه و فریشته‌وه
 هه‌موویان ده‌مرن و که‌س نامی‌نیت بی‌جگه له‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌به‌وێت

^۱ بوخاری (۶۰۳۸)، مسلم (۴۹۹۴).

نه‌مریت، وه‌ک ده‌فه‌رمویت: (وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ) الزمر/ ۶۸ واته: فوو ده‌کریت به‌که‌ره‌نادا و هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه زه‌ده‌یان ده‌چیت و ده‌مرن مه‌گه‌ر که‌سێک خوا بیه‌ویت نه‌مریت.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ باسی پرتاوی نه‌و شریخه‌و مه‌رگه‌ ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: (مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ * فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ) یس/ ۴۹-۵۰ واته: له‌ گه‌رمه‌و هاوارێک که‌ فوو‌ی یه‌که‌مه‌ زیاتر چاوه‌رپیان، دوو‌چاری ده‌بن و له‌ ناویان ده‌بات، له‌و کاته‌دا خه‌ریکی قره‌و هه‌راو دزایه‌تی یه‌کترن، نه‌ده‌توانن وه‌سیتیک بکه‌ن نه‌ بو‌ لای که‌س و کاریان ده‌گه‌رینه‌وه‌.

باوهرهینان به‌به‌سه‌رهاتانه‌ی له‌ دوا‌ی مردن روو ده‌دهن

باسی به‌که‌م

گیان کیشان

په‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌رباره‌ی گیان کیشانی باوهر‌دار ده‌فه‌رمویت: (ئه‌گه‌ر به‌نده‌ی باوهر‌دار له‌ دنیا دا‌پراو به‌ره‌و قیامه‌ت وه‌رچه‌رخا، له‌ ئاسمانه‌وه‌ فریشه‌ته‌ دیته‌ خواره‌وه‌ بو‌ لای، روویان سپیه، ده‌م و چاویان ده‌لئی خۆره، کفنیان پییه‌ له‌ کفی به‌هه‌شت، مۆمیاو بو‌نیان پییه‌ له‌ بو‌نی به‌هه‌شت، دین و به‌ ده‌وریدا به‌ ئەندازه‌ی دوورایی بینیی چاو داده‌نیشن (واته‌ هه‌ینده‌ زۆرن) ئنجا فریشه‌ته‌ی مه‌رگ (مَلِكُ الْمَوْتِ) سه‌لامی خوا‌ی لئ بی‌ت دیت و له‌ لای سه‌ریه‌وه‌ داده‌نیشیت و ده‌لئ: ئە‌ی نه‌فسی پا‌ک، وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ بو‌ لی‌خۆش بوون و په‌زامه‌ندی خوا، په‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (وه‌ک چۆن دلۆبه‌ ئاو له‌ ده‌می گۆزه‌وه‌ ده‌تکیت ئاوا ئه‌و گیانه‌ ده‌رده‌چیت، ئنجا ده‌یکیشیت و به‌ ئەندازه‌ی ماوه‌ی چاو تروکاندنیک له‌ ده‌ستیدا نا‌یه‌یلپه‌ته‌وه‌ به‌لکو هه‌لی ده‌گرن و ده‌یخه‌نه‌ کفن و بو‌نه‌ خۆشه‌که‌وه‌ ئه‌و گیانه‌ بو‌نیک‌ی لئ دیت وه‌ک خۆش‌ترین بو‌نی سه‌ر زه‌وی وایه)¹ ئه‌وه‌یه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا

¹ نوسه‌ری به‌رپز هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ر نوسیووه‌ (رواه‌ احمد و ابوداود، وه‌و صحیح علی شرط الشیخین) بو‌ زانیاری زیاتر لای ئیمامی ئە‌حمه‌د (۱۸۰۶۳) به‌و لای ئە‌بوداود (۴۷۵۳) به‌و شیخی ئە‌لبانی له‌ صحیح الجامع (۱۶۷۶) ده‌فه‌رموئ: سه‌حیحه‌. ئە‌مه‌ش هه‌موو فه‌رموده‌که‌:

عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي جَنَازَةِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَأَنْتَهَيْنَا إِلَى الْقَبْرِ، وَمَا يُلْحَدُ، فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَجَلَسْنَا حَوْلَهُ، كَأَنَّ عَلَيَّ رُءُوسَنَا الطَّيْرَ، وَفِي يَدِهِ عُودٌ يَنْكُتُ فِي الْأَرْضِ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ، فَقَالَ: "اسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ مَرَّتَيْنِ، أَوْ ثَلَاثًا".

ثُمَّ قَالَ: " إِنَّ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنَ إِذَا كَانَ فِي انْقِطَاعٍ مِنَ الدُّنْيَا وَإِقْبَالٍ مِنَ الْآخِرَةِ، نَزَلَ إِلَيْهِ مَلَائِكَةٌ مِنَ السَّمَاءِ بِيضُ الْوُجُوهِ، كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الشَّمْسُ. مَعَهُمْ كَفَنٌ مِنْ أَكْفَانِ الْجَنَّةِ، وَحَنُوطٌ مِنْ حَنُوطِ الْجَنَّةِ، حَتَّى يَجْلِسُوا مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ، ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ، عَلَيْهِ السَّلَامُ، حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ، فَيَقُولُ: أَيَّتَهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ، أَخْرَجِي إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ "

قَالَ: " فَتَخْرُجُ تَسِيلُ كَمَا تَسِيلُ الْقَطْرَةُ مِنْ فِي السِّقَاءِ، فَيَأْخُذُهَا، فَإِذَا أَخَذَهَا لَمْ يَدَعُهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ حَتَّى يَأْخُذُهَا، فَيَجْعَلُوهَا فِي ذَلِكَ الْكَفَنِ، وَفِي ذَلِكَ الْحَنُوطِ، وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَطْيَبِ نَفْحَةٍ مَسْكٍ وَجِدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ "

قَالَ: " فَيَصْعَدُونَ بِهَا، فَلَا يَمْرُونَ، يَعْنِي بِهَا، عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، إِلَّا قَالُوا: مَا هَذَا الرُّوحُ الطَّيِّبُ؟ فَيَقُولُونَ: فَلَانُ بُنْ فَلَانِ، بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوا يُسَمُّونَهُ بِهَا فِي الدُّنْيَا، حَتَّى يَنْتَهُوا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَيَسْتَفْتِحُونَ لَهُ، فَيُفْتَحَ لَهُمْ فَيَسْبِعُهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُقَرَّبُوهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيهَا، حَتَّى يُنْتَهَى بِهِ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: اكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِي فِي عَلِّيَيْنِ، وَأَعِيدُوهُ إِلَى الْأَرْضِ، فَإِنِّي مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ، وَفِيهَا أُعِيدُهُمْ، وَمِنْهَا أَخْرَجْتُهُمْ تَارَةً أُخْرَى ".

قَالَ: " فَتَعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ، فَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ، فَيَجْلِسَانِهِ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّي اللَّهُ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: دِينِي الْإِسْلَامُ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعِثَ فِيكَ؟ فَيَقُولُ: هُوَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَقُولَانِ لَهُ: وَمَا عَلِمْتُكَ؟ فَيَقُولُ: قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ، فَأَمَنْتُ بِهِ وَصَدَّقْتُ، فَيُنَادِي مُنَادٍ فِي السَّمَاءِ: أَنْ صَدَقَ عَبْدِي، فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَأَلْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ ".

قَالَ: "فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا، وَطَيْبِهَا، وَيُفْسِحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَّ بَصَرِهِ".

قَالَ: "وَيَأْتِيهِ رَجُلٌ حَسَنُ الْوَجْهِ، حَسَنُ الثِّيَابِ، طَيِّبُ الرَّيْحِ، فَيَقُولُ: أَبَشِرْ بِالَّذِي يَسُرُّكَ، هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ، فَيَقُولُ لَهُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَوَجْهَكَ الْوَجْهُ يَجِيءُ بِالْخَيْرِ، فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ الصَّالِحِ، فَيَقُولُ: رَبِّ أَقِمِ السَّاعَةَ حَتَّى أَرْجِعَ إِلَى أَهْلِي، وَمَالِي".

قَالَ: "وَإِنَّ الْعَبْدَ الْكَافِرَ إِذَا كَانَ فِي انْقِطَاعِ مِنَ الدُّنْيَا وَإِقْبَالِ مِنَ الْآخِرَةِ، نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ مَلَائِكَةٌ سُودُ الْوُجُوهِ، مَعَهُمُ الْمُسُوحُ، فَيَجْلِسُونَ مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ، ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ، حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ، فَيَقُولُ: أَيُّهَا النَّفْسُ الْخَبِيثَةُ، أَخْرَجِي إِلَى سَخَطِ مِنَ اللَّهِ وَغَضَبٍ".

قَالَ: "فَتُفَرَّقُ فِي جَسَدِهِ، فَيَنْزِعُهَا كَمَا يُنْتَزَعُ السَّفُودُ مِنَ الصُّوفِ الْمَبْلُورِ، فَيَأْخُذُهَا، فَإِذَا أَخَذَهَا لَمْ يَدْعُوهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ حَتَّى يَجْعَلُوهَا فِي تِلْكَ الْمُسُوحِ، وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَنَّ رِيحَ جَبِفَةٍ وُجِدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ، فَيَصْعَدُونَ بِهَا، فَلَا يَمُرُونَ بِهَا عَلَى مَالٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، إِلَّا قَالُوا: مَا هَذَا الرُّوحُ الْخَبِيثُ؟ فَيَقُولُونَ: فُلَانٌ بِنُ فُلَانٍ بِأَقْبَحِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانَ يُسَمِّي بِهَا فِي الدُّنْيَا، حَتَّى يَنْتَهَى بِهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَيُسْتَفْتَحُ لَهُ، فَلَا يُفْتَحُ لَهُ". ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: {لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ} [الأعراف: 40] فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: "اكْتُبُوا كِتَابَهُ فِي سَجِينٍ فِي الْأَرْضِ السُّفْلَى، فَتَطْرُقُ رُوحُهُ طَرَحًا". ثُمَّ قَرَأَ: {وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ، فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَجِيقٍ} [الحج: 31] "فَتَعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ".

وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ، فَيَجْلِسَانِهِ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَدْرِي، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَدْرِي، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعِثَ فِيكُمْ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَدْرِي، فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ كَذَبَ، فَافْرَشُوا لَهُ مِنَ النَّارِ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ، فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا، وَسَمُومِهَا، وَيُضَيِّقُ عَلَيْهِ قَبْرُهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ فِيهِ أَضْلَاعُهُ.

وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ) الانعام/ ٦١ واته: هەر که ئەجەلی یەکیکیان هات، نێراوه‌کانمان دەیمرێن و فه‌رامۆشی ناکەن ..

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی گیان کێشانی بێ باوهر ده‌فه‌رمووت: (ئه‌گه‌ر به‌نده‌ی بێ باوهر له‌ دنیا دا‌براو به‌ره‌و قیامه‌ت چه‌رخایه‌وه، له‌ ئاسمانه‌وه‌ فریشته‌ی بو‌ داده‌بارن، ر‌قن و به‌هێزن، ده‌م و چاویان په‌شه، کفی زبری مووی یان بێ یه، به‌ ئەندازه‌ی دوورایی بینی چا‌و به‌ ده‌وریدا داده‌نیشن، ئنجا فریشته‌ی مه‌رگ (مَلَكُ الْمَوْتِ) دیت و له‌ لای سه‌ریه‌وه‌ داده‌نیشیت و ده‌لێ: ئە‌ی نه‌فسه‌ پیسه‌که‌ وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ بو‌ ر‌ق و تو‌ره‌ی خوا، پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمووت: (گیانه‌که‌ی به‌ لاشه‌یدا بلا‌و ده‌بیته‌وه، ئە‌ویش به‌ ده‌رکێشان ده‌ری ده‌کێشیت وه‌ک چۆن ده‌رک له‌ خوری ته‌ر ده‌رده‌کێشیت و په‌گ و ده‌ماره‌کانی پێوه‌ی ده‌بچرێن، ئنجا هه‌موو فریشته‌کانی نیوان ئاسمان و زه‌وی و هه‌موو فریشته‌کانی ئاسمان نه‌فرینی ئی ده‌که‌ن و ده‌رگا‌کانی ئاسمان داده‌خه‌رێن، ده‌رگا‌وانه‌کانی هه‌ر ده‌رگایه‌ک له‌ خوا ده‌پارێنه‌وه‌ بو‌ ئە‌وه‌ی گیانه‌که‌ی به‌ لایاندا به‌رز نه‌کریته‌وه‌ ئنجا فریشته‌ی مه‌رگ ده‌یکێشیت و به‌ ئە‌ندازه‌ی چا‌و تروکاندنێک له‌ ده‌ستی دا‌ نایه‌یلێته‌وه‌ به‌ ل‌کو

وَيَأْتِيهِ رَجُلٌ قَبِيحُ الْوَجْهِ، قَبِيحُ الثِّيَابِ، مُتَبِنُ الرِّيحِ، فَيَقُولُ: أَبَشِرْ بِالَّذِي يَسْؤُكَ، هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ، فَيَقُولُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَوَجْهُكَ الْوَجْهُ يَجِيءُ بِالْبَشَرِ، فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ الْخَبِيثِ، فَيَقُولُ: رَبِّ لَا تَقِمِ السَّاعَةَ "

دهيخه‌نه ئه‌و كفنه زبره‌وه‌و بۆنى بۆگه‌نترين كه‌لاكى سه‌ر زه‌وى لى ديت) (ته‌واوكه‌رى فه‌رمووده‌كه‌ى پيشوو).

باسی دووهم

تاقی کرانه‌وهی ناوگۆر

پینگه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهرباره‌ی تاقی کرانه‌وهی باوهردار ده‌فه‌رموئیت: (دوو فریشته دینه لای که زۆر به سامن پیدایا هه‌لده‌شاخن و دایده‌نیشین و پیی ده‌لین: په‌روه‌ردگارت کییه؟ ئه‌ویش ده‌لئیت: په‌روه‌ردگارم الله‌یه، ده‌لین: ئایینت چییه؟ ده‌لئیت: ئایینم ئیسلامه، ده‌لین ئه‌و پیاوه چی بوو له ناوتاندا ره‌وانه کرابوو؟ ده‌لئیت: ئه‌و پیاوه نیراوی خوایه، ده‌لین: کرده‌وه‌ت چی بوو؟ ده‌لئیت: کتیبه‌که‌ی خوام خوینده‌وه‌و باوهرم پئ هیناوا راستم کرد، یه‌کیکیان پیدایا هه‌لده‌شاخیت و ده‌لئیت: په‌روه‌ردگارت کییه؟ ئاینت چییه؟ پینگه‌مبه‌رت کییه؟ ئه‌وه‌ دواین تاقی کرانه‌وه‌یه که توشی باوهردار دئیت، ئه‌وه‌یه خوی گه‌وره دهرباره‌ی ده‌فه‌رموئیت: **يُتَبِّتُ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا**) واته: خوا ئه‌وانه دامه‌زراو ده‌کات که باوهرپان هیناوه به‌ووته‌ی چه‌سپاوو دامه‌زراو له ژبانی دنیا‌دا. ئه‌ویش ده‌لین: په‌روه‌ردگارم (الله) یه، ئایینم ئیسلامه، پینگه‌مبه‌رم (محمد) ه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئنجا بانگ ده‌رئک له ئاسمانه‌وه بانگ ده‌کات: ئه‌وا به‌نده‌که‌م راستی کرد (ته‌واوکه‌ری فه‌رمووده‌ی پیشوو).

هه‌روه‌ها دهرباره‌ی تاقی کرانه‌وه‌ی بئ باوهر له گۆردا ده‌فه‌رموئیت: (.. دوو فریشته دینه لای که زۆر به سامن پیدایا هه‌لده‌شاخن و دایده‌نیشین و پیی ده‌لین: په‌روه‌ردگارت کییه؟ ئه‌ویش ده‌لئیت: هاها نازانم! ده‌لین: ئایینت چییه؟ ده‌لئیت: ها

ها نازانم، ده‌لین نه‌ی دهرباره‌ی نه‌و پیاوه‌ی بو‌تان ره‌وانه کرابوو چی ده‌لینیت؟ ری
 به ناوه‌که‌ی نابات و نایدو‌زیتته‌وه، ده‌لین: محمد ده‌لین: ها ها نازانم، گویم له
 خه‌لک بوو وایان ده‌ووت! پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: پی
 ده‌گو‌تری: نه‌زانیت و نه‌خویندته‌وه، ئنجا بانگ ده‌ریک له ئاسمانه‌وه بانگ ده‌کات:
 نه‌وه دروی کرد (فه‌رمووده‌ی پیشوو).¹

¹ فه‌رموده‌ی تر له‌سه‌ر باسی هاتی نه‌و دوو فریشته‌یه‌ی خوی گه‌وره بو‌ لای مردوو و
 پرسیارکردنیان لی زوره، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه‌کو عائیشه خان خوا لی
 رازی بیت ده‌گی‌ریتته‌وه له پارانه‌وه‌یدا ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ
 وَالْمُعْرَمِ وَالْمَأْتَمِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ
 الْقَبْرِ). بوخاری (٦٠١٤)، نیمامی نیبنو چه‌جر له (فتح الباری ١١/١٧٧) دا له شه‌رحیدا
 ده‌فه‌رموئ: مه‌به‌ستی له ئازارو ژانی گو‌ر پرسیری دوو فریشته‌که‌یه.. شیخی موباره‌کفوری
 ره‌حمه‌تیش له شه‌رحیدا له (تحفة الأحمدي ٩/٣٢٨) دا ده‌فه‌رموئ: مه‌به‌ستی له تاسان و واق
 وپرمان و سه‌رسام بوونه له وه‌لامی نه‌و دوو فریشته‌دا.

باسى سייەم مەينەتى وشادى ناوگۆر

پيغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەربارەى شادى و خوښى (باوەردار) لە گۆردا دەفەرمویت: (..بانگ دەریک لە ئاسمانەوه بانگ دەکات: ئەوا بەندەکەم راستى کرد، لە پايەخى بەهەشتى بۆ پراخەن و لە پۆشاکى بەهەشتى بۆ لەبەر کەن و دەرگايەكى بەرەو بەهەشت بۆ بکەنەوه، پيغەمبەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەفەرمویت: لە بۆن و بەرامەى خوښى بەهەشتى بۆ دیت و گۆرەکەى بە ئەندازەى بينايى چاوى بۆ فراوان دەکریت، هەر وهه دەفەرمویت: (پياویک دیتە لای، روخسارى جوانه، جل و بەرگی جوانه، بۆنى خوښه، دەلى: مژدەت لى بىت و بەو مژدەیهى دلخۆشت دەکات، مژدەت لى بىت بە پەزىامەندى خواو بەهەشتانىک کە بەهرەو خوښى نەپراوهيان تىدايه، ئەمە ئەو رۆژەیه کە بەلىنت پى درابوو پى بگەيت، ئەويش پى دەلىت: تۆش خوا مژدەى چاکەت بداتى – تۆ کىت؟ ئەو رووهى تۆ روويه کە مژدەى پى بىت، دەلى: من کردەوه چاکەکانتم، سویند بە خوا من نەمناسیویت بەو جۆرە نەبىت کە لە گوپرايه لى کردنى خوادا خىرا بویت و لەسەرپىچى خوادا خا بویت، خوا پاداشتى چاکەت بداتەوه، پاشان دەرگايەكى بەهەشت و دەرگايەكى دۆزەخى بۆ دەکریتەوهو پى دەوترىت: ئا ئەوه جىگەت بوو ئەگەر سەرپىچى خوات بکردايه، خوا بۆى گۆرپووت بەوه، ئنجا کاتىک دەبىنى

بههشت چ نازو نيعمه تىكى تىدايه، دهئى: پهروهردگار زوو قيامهت بىنه، بۆ ئهوهى بگه پىمه وه بۆ لاي كهس و كارم، پىي دهوترىت: ئارام بگره و بسره وه.

ههروهها دهر بارهى سزاو مهينه تي (بى باوهر) دهفه رمويت: (.. بانگ دهرىك له ئاسمانه وه بانگ دهكات: ئهوا دروى كرد، له رايه خى دۆزه خى بۆ راخه ن و دهر گايه كى به ره و دۆزه خ بۆ بكه نه وه، ئنجا له گه رما و بۆن و دوكه له كهى بۆ دىت و هينده گۆره كهى ئى ته سك ده كرىته وه هه تا په راسوه كانى ده چن به ناويه كدا و پياويك دىته لاي، روخسارى ناشيرينه، جل و بهرگى ناشيرينه، بۆنى ناخوشه: پىي دهئىت: مژدهت ئى بىت به و مژدهيهى دل گرانت دهكات، ئه مه ئه و رۆژهيه كه به ئىنت پىدرا بوو پىي بگه يت، ئه وىش دهئىت: تۆش خوا مژدهى شه پت پى بدات، تۆ كى ي؟ ئه و پوهى تۆ پويه كه مژدهى شه پى پى بىت، دهئى: من كرده وه پيسه كانتم، سوئند به خوا من نه مناسيويت به و جوړه نه بىت كه له گوپرايه ئى خوادا خاو بويت و له سه رپىچى كردنى خوادا به په له بويت، خوا پاداشتى شه پت بداته وه، پاشان خوا يه كىكى دهكات به توشه وه كه كوپرو كه پ و لاله و گوزرىكى به دهسته وه يه نه گه ر بيدات به شاخدا دهيكات به خوئ، پاشان خواى گه و ره وهك خوى ئى دهكاته وه، ههروهها گوزرىكى ترى ئى ددات زريكه و هاوارىك دهكات هه موو شتىك ده بيبىستىت ته نها مرؤف و جنوكه نه بىت، پاشان دهر گايه كى دۆزه خى بۆ ده كه نه وه و جىگه يه كى ئاگرى بۆ راده خرىت، دهئى: خوايه قيامهت هه لمه سىنه) (فه رمودهى پىشوو).

باوەر هێنان به زیندوو بوونه وه

ته وهری ئە م باسه له م خالانه دا کورت ده بیته وه:

باسی یه که م

کات و شیوه ی زیندوو بوونه وه

هه ر وهك كاتى هاتى رۆژى دواى نه زانراوه به هه مان شیوه كاتى زیندوو بوونه وهش نادیاره، ئە وهنده هه یه پاش ئە وهى جهانی به رزه خ به سه ر ده چیت خوای گه وره ئاوێك له ئاسمانه وه ده بارینیت خه لکی له سه ر کلێچکه ی خویان ده ژیننه وه وه دروست ده کرینه وه، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: (مَا بَيْنَ التَّفَحْتَيْنِ أَرْبَعُونَ. قَالَ: أَرْبَعُونَ يَوْمًا قَالَ أَبَيْتُ. قَالَ: أَرْبَعُونَ شَهْرًا قَالَ أَبَيْتُ. قَالَ: أَرْبَعُونَ سَنَةً قَالَ أَبَيْتُ، ثُمَّ يُزَلُّ اللهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ. قَالَ: وَلَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَنْبَى إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا وَهُوَ عَجْبُ الدَّنْبِ وَمِنْهُ يُرَكَّبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) متفق عليه¹ واته: ماوه ی نیوان دوو فوو ه که چله، یه کیك له هاوه لان فه رمووی: چل رۆژه؟ فه رمووی: رینگه نه دراوم، ووتی: چل مانگه؟ فه رمووی: رینگه نه دراوم، ووتی: چل سآله؟ فه رمووی: رینگه نه دراوم، واته: رینگه نه دراوم باسی بکه م، فه رمووی: پاشان خوای گه وره ئاوێك له ئاسمانه وه

¹ بوخاری (٤٦٥١)، موسلیم (٢٩٥٥).

دهبارئیی. ئنجا خه‌لکی وه‌ک دانه‌وئله ده‌ژیننه‌وه، هه‌چ شوئینییکی لاشه‌ی مرؤف نامینیت نه‌رزیت ته‌نه‌ا ئیسقانیك نه‌بی‌ت ئه‌ویش کلێچکه‌یه، رۆژی دوا‌ی خه‌لکی له‌وه دروست ده‌کرینه‌وه..

ئنجا فووی دووهم ده‌کریت به‌که‌رهناداو خه‌لکی سه‌رجه‌م راده‌چنن و راست ده‌بنه‌وه، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) الزمر/ ٦٨ واته: پاشان فوو‌یه‌کی تر ده‌کریت به‌که‌رهناداو هه‌موویان راست ده‌بنه‌وه و ده‌روانن.

حاله‌تی زیندوو بونه‌وه: خوای گه‌وره به‌گیان و لاشه‌ به‌نده‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه و له‌سه‌ر ئه‌و شیوه‌یه گیانیان ده‌کاته‌وه به‌به‌رداو راست ده‌بنه‌وه که له‌سه‌ری مردوون، په‌روه‌ردگار له‌ وه‌لامی ئه‌وانه‌دا که ده‌پرسن: (مَنْ يُعِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ)؟ واته: کئ ئیسقانه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه له‌کاتیکدا پزینون؟ ده‌فه‌رموئیت: (قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ) یس/ ٧٩ واته: ئه‌ی محمد صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بَلَّی: ئه‌و خواجه زیندوی ده‌کاته‌وه که یه‌که‌م جار پێکی هه‌ناوه و دروستی کردووه، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: (أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ * بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نَسْوِيَ بَنَانَهُ) القیامه/ ٣-٤ واته: ئایا مرؤف وای داده‌نی‌ت که دوا‌ی پزین و په‌رتووکان ئیسقانه‌کانی کو ناکه‌ینه‌وه؟ به‌لئ ئیمه‌ تواناین که‌وا سه‌ری به‌نجه‌کانیشی زیندوو بکه‌ینه‌وه.

پینگه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: (يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ) رواه مسلم¹ واته: هه‌موو به‌نده‌یه‌ك له‌سه‌ر ئه‌و شی‌وه‌یه‌ زیندوو ده‌کریتته‌وه که له‌سه‌ری مردوووه. هه‌روه‌ها له‌ فه‌رموده‌ی (صحیح) دا هاتوووه کاتیک که شه‌هید زیندوو ده‌کریتته‌وه برینه‌که‌ی خوئینی لێ ده‌چۆریت².

¹ مسلم (۲۷۷۸).

² وه‌کو ئه‌و فه‌رموده‌ی بوخاری و مسلم له‌ سه‌ری رێکن که ده‌فه‌رموئیت: (لَا يُكَلَّمُ أَحَدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلَّمُ فِي سَبِيلِهِ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَجُرْحُهُ يَتَعَبُ دَمًا، اللَّوْنُ لَوْنُ الدَّمِ وَالرِّيحُ رِيحُ الْمِسْكِ) متفق عليه.

باسی دووهم

به‌لگه‌کانی زیندو بوونه‌وه

به‌که‌م: زیندو بوونه‌وه له کاربه‌جیی خواوه سه‌رچاوه ده‌گریت:

ئاشرکایه خوای گه‌وره به‌نده‌کانی به‌هه‌وانته‌وه به‌گالته دروست نه‌کردوو به‌لکو بو‌ئه‌نجامدانی په‌یامیک دروستی کردوون ئه‌ویش په‌یامی به‌ندایه‌تی و یه‌کتاپه‌رستییه، وه‌ک ده‌فه‌رمویت: **(وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)** الذاریات/ ۵۶ واته: جنۆکه‌وه مروؤقم بو‌هیچ دروست نه‌کردوو ئه‌وه نه‌بیئت به‌ندایه‌تیم بو‌بکه‌ن، واته: به‌ته‌ن‌ها بم په‌رستن، چونکه په‌روه‌ردگار خاوه‌نی سیفه‌تی کاربه‌جیییه‌وه یه‌کێک له‌ناوه‌ جوانه‌کانی (الحکیم) له‌واته: (کاربه‌جی) له‌م باره‌یه‌شه‌وه ده‌فه‌رمویت: **(أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ)*** **فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ (...)** المؤمنون/ ۱۱۵-۱۱۶ واته: ئایا واتان داناوه که ئیمه هه‌ر به‌گالته ئیوه‌مان دروست کردوو‌وه ناگه‌رپنه‌وه بو‌لامان؟ به‌رزی و بلندی بو‌خوای پاشای راسته‌قینه.

دووهم: زیندوو بوونه‌وه له‌توانایی خواوه سه‌رچاوه ده‌گریت:

به‌لگه‌ی ئەم راستییه‌ش چه‌ند دیارده‌یه‌که:

۱- خوای گه‌وره ئەم بونه‌وه‌ره‌ی به‌وه‌موو وورده‌کاری و گه‌وره‌ی و فراوانییه‌وه دروست کردوو‌وه هیچ ئه‌رک و ماندوو بوونیکی به‌ده‌ستییه‌وه نه‌دیوه، بیگومان

دروست کردنه‌وهی مروّقی به لاهه ئاسانتره، وهك ده‌فه‌رمویت: (أَوْلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ) یس/۸۱ واته: ئایا ئه‌و خویایه‌ی ئاسمانه‌کان و زهوی دروست کردووه توانای نییه‌نمونه‌ی ئه‌و بئ باوهرانه دروست بکاته‌وه؟ به‌ئی، توانایه‌و هه‌ر خوی دروست کارو زانایه.

۲ - خوی گه‌وره به‌رده‌وام و هه‌میشه توانایه له ته‌نی بئ گیان لاشه‌ی زیندو دروست بکات و له ره‌وشتی ژیانیشدا چه‌نده‌ها نمونه‌ی به‌رچاو ده‌بینین، له‌وانه :

أ- سه‌ره‌تا مروّف له مادده بئ گیانه‌کافی زهوی دروست ده‌کات، وهك ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ..) الحج/۵ واته: ئه‌ی خه‌لکینه ئه‌گه‌ر ئیوه گومانتان له زیندو بوونه‌وه هه‌یه ئه‌وا بزنان که ئیوه‌مان له خاک و پاشان له تنۆکه ئاوێک دروست کردووه .

ب- رۆژانه هه‌زاره‌ها خانه‌ی زیندووی له‌شی مروّف ده‌مرن و له جئ یاندا هه‌زاره‌های تر دروست ده‌بنه‌وه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ..) الأنعام/۹۵ واته: خویایه زیندو له مردوو ده‌ردیئیت و مردووش له زیندو ده‌خاته‌وه.

ج- له زستاندا هه‌موو دارو دره‌خت و گژو گیای زهوی ده‌مرن و ووشك ده‌بن و زهوی ده‌بیته خاکیکی ووشك و بئ گیان، ئنجا له به‌هاردا خوی گه‌وره زیندوی ده‌کاته‌وه و هه‌موو ره‌هك و دره‌خته‌کان ده‌ژینییته‌وه، وهك ده‌فه‌رمویت: (وَمِن آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي

المُوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) فصلت/۳۹ واته: له نیشانه‌کانی توانایی خوا ئه‌وه‌یه ده‌بینی زهوی کزۆل و وشک و روته‌نه، ئنجا ئه‌گه‌ر ئاومان به‌سه‌ردا باراند راده‌چه‌نیّت و په‌ره ده‌سه‌نیّت و ده‌ژیته‌وه، ئه‌و خویایه‌ی زیندوی ده‌کاته‌وه زیندو که‌ره‌وه‌ی مردوانه، هه‌ر ئه‌و‌یشه که به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا توانایه.

۳- خوی گه‌وره هه‌ر له دنیا‌دا چه‌نده‌ها دیمه‌نی زیندو کردنه‌وه‌ی مردوی نیشانی به‌نده‌کانی داوه، وهک له سورته‌ی (البقرة) دا چه‌ند نمونه‌یه‌کی باس کردووه، له‌وانه:

أ- داستانی ئه‌و کوژراوه‌ی که (به‌نو ئیسرائیل) له ناو خویاندا بوو به‌کی‌شه‌یان له‌سه‌ری و بۆیان ساغ نه‌ ده‌بووه‌وه ئایا کچی کوشتویه‌تی، ئنجا خوی گه‌وره فه‌رمانی پێ کردن که مانگایه‌ک سه‌ر بپرن و به‌هه‌ندی‌ک له لاشه‌که‌ی بده‌ن له مردوو‌ه‌که بۆ ئه‌وه‌ی هه‌وائی ئه‌و که‌سه‌یان پێ بدات که کوشتویه‌تی، وهک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ)*

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمُوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) البقرة/۷۲-۷۳ واته: کاتی‌ک یه‌کی‌کتان کوشت و پاکانه‌ی خۆتان ده‌کردو بووه کی‌شه‌تان له‌سه‌ری، به‌لام خوا ئاشکراکه‌ری ئه‌و توانه‌یه که ده‌تان شارده‌وه، ئیمه‌ش ووتمان به‌هه‌ندی‌ک له لاشه‌ی مانگا سه‌ر‌پراوه‌که بده‌ن له مردوو‌ه‌که، ئا به‌و شیوه‌یه خوا مردوو‌ان زیندو ده‌کاته‌وه‌و ئایه‌ته‌کانیتان نیشان ده‌دات به‌لکو ژیر بن.

ب- داستانی ئیبراهیم عَلَیْهِ السَّلَام کاتیک داوای له خوای گه‌وره کرد که نیشانی بدات چۆن مردوو زیندو ده‌کاته‌وه، ئنجا خوای گه‌وره فه‌رمانی پێ کرد که چوار بآئنده سهر بپریت و پارچه پارچه‌یان بکات و پارچه‌کانیان بخاته سهر شاخه‌کافی ده‌ورو به‌ری، پاشان بانگیان بکاته‌وه، هه‌موو پارچه‌کان یه‌ک ده‌گرنه‌وه و به‌ خیرایی دینه‌وه بۆلای، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِمُتُؤْمِنٌ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّیَطْمِئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) البقرة/۲۶۰ واته: کاتیک ئیبراهیم عَلَیْهِ السَّلَام ووتی: ئە‌ی په‌روه‌ردگارم نیشانم بده، بزاتم چۆن مردوو زیندو ده‌که‌یته‌وه؟ فه‌رمووی: ئایا باوه‌رت نییه؟ وتی: به‌ئێ باوه‌رم هه‌یه به‌لام ده‌مه‌ویت دُنیا بيم، فه‌رمووی: چوار بآئنده بینه‌و به‌ره‌و رووی خۆت پارچه پارچه‌یان بکه، پاشان هه‌ر پارچه‌یه‌کیان بخه‌ره سهر شاخیک له‌و شاخانه‌ی ده‌ورو به‌رت، ئنجا بانگیان بکه به‌هه‌له‌ داوان به‌ره‌و رووت دینه‌وه و بزانه که خوا شکۆمه‌ندو کاربه‌جییه..

باوهر هيٺان به حه شرو كوٻوونه وه

حه شر: واته راپيچ كراني دروست كراوان به به رايى و كوٽايى يانه وه به ره و گوٻره پان و ئيستگه يه ك و تييدا كوٻده كرپنه وه و راده وه ستينرين و چاوهر و انى جيا كردنه وه و يه كلا كردنه وه و دادوهرى نيوانيان و ديارى كراني چاره نوسى خوٻان ده كهن، ئاشكرايه نهم باسه وورده كارى زور هه لده گريٽ و گه ليك فراوانه به لام ليٻره دا پوخته يه كى له چه ند خاليكدا گه لاله ده كه ين:

باسى يه كه م

شوٻنى حه شرو كوٻوونه وه

بيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم ده فهرمويت: (يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ النَّقِيِّ، لَيْسَ فِيهَا عِلْمٌ لِأَحَدٍ) متفق عليه¹ واته: خه لكى رُوژى دوايى له سه ر خاكيكى سې سوور باوى وه ك نانى بيگه رد كوٻده كرپنه وه و هيچ نيشانه و به رزى و نزمييه كى بو كه س تيذا نيبه.

¹ فتح الباري (٣٧٢/١١) شهرحى مسلم (٢١٥/٤).

بارودوخی حه‌شر

پینگه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: (يُخْشِرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً عُرَاةً غُرْلًا كَمَا خُفِقُوا ثُمَّ قَرَأَ) (إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَا عَلَيْنَا) وَأَوَّلُ مَنْ يُكْسَى مِنَ الْخَلَائِقِ إِبْرَاهِيمُ) متفق عليه¹ واته: (ئیهو به پیی په‌تی و پروتی و خه‌ته‌نه نه‌کراوی حه‌شر ده‌کرین، ئنجا ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوئنده‌وه که خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (وهك يه‌که‌م جار دروستمان کردون ئاواش دروستیان ده‌که‌ینه‌وه) وه یه‌که‌م دروست کراویک که پو‌شاک‌ی له‌به‌ر ده‌کریت ئی‌براهیمه سه‌لامی خوی لی بیت. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: (يَجْمَعُ اللّٰهُ النَّاسَ الْأُولَىٰ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ يُسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيَنْفُذُهُمُ الْبَصَرَ وَتَدْنُو الشَّمْسُ فَيَبْلُغُ النَّاسَ مِنَ الْعَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَلَا يَحْتَمِلُونَ) متفق عليه² واته: خه‌لکی سه‌ره‌تاو کۆتایی یان له بیابانی‌کدا کۆ ده‌کرینه‌وه و هه‌رچی ده‌نگی‌کیان لیوه بیت ده‌بیسریت و هه‌رچی بکه‌ن ده‌بیسریت و خۆر نزیک ده‌بیته‌وه و خه‌لکی په‌ژاره‌و مه‌ینه‌تیا‌ن ده‌گاته‌ راده‌یه‌ک تواناو پشوویان لی ده‌بریت.

یاخود ده‌فه‌رموئیت: (تُدْنَى الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَلْقِ حَتَّى تَكُونَ مِنْهُمْ كَمِقْدَارِ مِيلٍ قَالَ سُلَيْمٌ بْنُ عَامِرٍ فَوَاللَّهِ مَا أَدْرِي مَا يَعْنِي بِالْمِيلِ أَمْسَافَةَ الْأَرْضِ أَمْ الْمِيلَ الَّذِي تُكْتَحَلُ بِهِ الْعَيْنُ قَالَ فَيَكُونُ النَّاسُ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ فِي الْعَرَقِ فَمِنْهُمْ

¹ بوخاری (۳۳۴۹)، موسلیم (۲۸۶۰).

² بوخاری (۴۳۴۳)، فتح الباری (۳۴۸/۸، ۴۷۱۲، ۳۸۷).

مَنْ يَكُونُ إِلَى كَعْبِيهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى حَقْوَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ الْعَرَقُ إِلْجَامًا قَالَ وَأَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ إِلَى فِيهِ) رواه البخارى¹ واته: له رۆژى دوایى دا خۆر هێنده له خه‌لكى نزيك ده‌خريته‌وه تاكو به ئەندازه‌ى ميلىك لىيانه‌وه دووره، ئنجا خه‌لك به پى كرده‌وه‌كانيان ئاره‌ق ده‌كه‌نه‌وه، هه‌يانه ئاره‌ق تاكو قوله پى دىت، هه‌يانه تاكو ئەژنوى دىت، هه‌يانه تاكو پشتينه‌ى دىت، هه‌يانه ئاره‌ق تاكو له‌غاوه‌ى ده‌مى دىت و له‌غاوى ده‌كات، وه پىغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم ئاماژه‌ى بو ده‌مى كرد. ئەوه به ستوونى ئاره‌قيان هێنده به‌رز ده‌بىته‌وه به‌لام به ئاسۆيى هه‌فتا گه‌ز دريژ ده‌بىته‌وه، وه‌ك پىغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم ده‌فه‌رمويت: (حَتَّى يَذْهَبَ عَرَقُهُمْ فِي الْأَرْضِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا ..) متفق عليه واته: تاكو عاره‌قه‌كه‌يان هه‌فتا گه‌ز به زه‌وى دا ده‌روات .. ئنجا له‌و رۆژهدا بن باوهر له‌سه‌ر رپوو هه‌شر ده‌كرىت وه‌ك خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويت: (وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمِّيًّا وَبُكْمًا وَصُمًَّا) الإسراء/٩٧ واته: ئەوانه‌ى گومرآن رۆژى دوایى له‌سه‌ر رپويان هه‌شريان ده‌كه‌ين، به كوئىرى و كه‌رى و لائى. پياويك ووتى: ئەى پىغه‌مبه‌رى خوا رۆژى دوایى بن باوهر له‌سه‌ر رپوو هه‌شر ده‌كرىت؟ فه‌رموى: (أَلَيْسَ الَّذِي أَمْشَاهُ عَلَى الرَّجْلَيْنِ فِي الدُّنْيَا قَادِرًا عَلَى

¹ مسلم (٢٨٦٤)، ترمذي (٢٤٢١) ئەمه رىوايه‌تى سه‌يدنا ميقدادى كورپى ئەسه‌وده‌و مسلم لىوه‌ى گىپراوه‌ته‌وه، ئەوه‌ى نوسه‌رى به‌رپز ئاماژه‌ى پىداوه كه بوخاريه، نه‌مدۆزىيه‌وه.. ئەوه‌ى بوخارى مسلم له‌سه‌رى رىكن، ئەمه‌يه: (يَعْرَقُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَذْهَبَ عَرَقُهُمْ فِي الْأَرْضِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا وَيُلْجِمُهُمْ حَتَّى يَبْلُغَ آذَانَهُمْ) كه لاي بوخارى (٦١٦٧)ه و لاي مسلم (٢٨٦٣)ه له مه‌سنه‌دى ئىمامى ئەحمه‌ددا و له (٤١٩/٢).

أَنْ يُمَشِّئَهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟) متفق علیه¹ واته: ئایا ئه و خوییه‌ی له دنیا دا له‌سه‌ر دوو پێ ده‌بیات به‌رپۆه توانای نییه‌که رۆژی دوایی له‌سه‌ر پرووی بییات به‌رپۆه؟.

به‌لام باوهرداران و پارێزکاران به‌ پیشوازییه‌وه چه‌شر ده‌کریڤن، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووت: (يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا) مریم/ ۸۵ واته: له‌و رۆژه‌دا پارێزکاران به‌ پیشوازییه‌وه چه‌شر ده‌کریڤن به‌ره‌و خوی به‌خشنده‌.

¹ بوخاری (۶۵۲۳)، مسلم (۲۸۰۶).

باسی دووهم

تاکاردنی پیغه‌مبه‌رصلی الله علیه و سلم له رۆژی چه‌شردا

کاتیك خه‌لکی لهو رۆژه‌دا تینی گه‌رما ته‌رایی یان لی ده‌چنیّت و جه‌نجالی و سه‌رقالی پشوویان لی ده‌برپت و چاوهرپوانی ئارامیان لی هه‌لده‌گریّت، هه‌موو کۆده‌بنه‌وهو برپار ده‌دهن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تاکاریك به‌رنه‌ لای خوای گه‌وره‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌و مه‌ینه‌تییه‌ رزگاریان بکات، ئنجا دینه‌ لای هه‌رکام له (ئاده‌م) و (نوح) و (ئیه‌راهییم) و (موسا) و (عیسا) سه‌لامی خوایان لی بیّت و داوایان لی ده‌که‌ن له‌لای خوای گه‌وره‌ تکایان بۆ بکه‌ن، به‌لام هه‌ریه‌که‌یان به‌ جوړیک پۆزش (عذر) دینیته‌وهو ده‌لپت: من که‌سی ئه‌و تکایه‌ نیم، خوای گه‌وره‌ ئه‌م‌رۆ ئه‌وه‌نده‌ تووره‌ بووه، هه‌رگیز له‌مه‌و پيش هینده‌ تووره‌ نه‌بووه، .. خۆم .. خۆم .. خۆم. ئنجا دوا جار دینه‌ لای پیغه‌مبه‌ری ئیسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و داوای لی ده‌که‌ن بیته‌ تاکار و پپی ده‌لین: (يَا مُحَمَّدُ أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَعَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَّا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ) واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د تو ئی‌راوی خواو دواين پیغه‌مبه‌ریت و خوا له‌ گوناھی به‌رو دوات خۆش بووه، له‌ لای په‌روه‌ردگارت تکامان بۆ بکه، ئایا نابینیت له‌ چ حاله‌تیک‌داين؟ پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (فَأَنْطَلِقُ فَأَتِي تَحْتَ الْعَرْشِ فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ وَيُلْهِمُنِي مِنْ مَحَامِدِهِ وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ لِأَحَدٍ قَبْلِي ثُمَّ يُقَالُ يَا مُحَمَّدُ اذْفَعْ رَأْسَكَ سَلِّ تُعْطَهُ

اشْفَعُ تُشَمَّعُ فَارْزَعُ رَأْسِي فَأَقُولُ يَا رَبِّ أُمَّتِي أُمَّتِي فَيَقَالَ يَا مُحَمَّدُ أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مِنْ
 أُمَّتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِ مِنَ الْبَابِ الْأَيْمَنِ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ) متفق علیه¹ واته:
 منیش ده‌رۆم و ده‌چمه ژیر عه‌رش، به‌کرنوشدا ده‌که‌وم بو په‌روه‌ردگاری مه‌زنم،
 پاشان خوا‌له‌ سوپاس و ستایشی خو‌ی شتی‌کم فی‌ر ده‌کات که فی‌ری هیچ‌که‌سی
 تری نه‌کردوو له‌ پیش منه‌وه، پاشان ده‌گوت‌ری‌ت: ئە‌ی موحه‌مه‌د سه‌رت به‌رز
 که‌روه، داوا بکه‌ پیت ده‌دریت، تکا بکه‌ تکات گیرا ده‌بیت، ئنجا سه‌رم به‌رز
 ده‌که‌مه‌وه ده‌لیم: ئوممه‌ته‌که‌م ئە‌ی په‌روه‌ردگار، ئوممه‌ته‌که‌م ئە‌ی په‌روه‌ردگار،
 ده‌گوت‌ری‌ت: ئە‌ی موحه‌مه‌د هه‌رکه‌س لی‌پرسی‌نه‌وه‌ی له‌ سه‌ر نییه‌ له‌ ئوممه‌ته‌که‌ت
 له‌ ده‌رگای راستی ده‌رگا‌گانی به‌هه‌شته‌وه‌ بیخه‌ره ژوره‌وه .

¹ بوخاری (۴۴۷۶)، مسلم (۱۹۳).

باوهره‌یینان به لپرسینه‌وهو پاداشت

ئاشکرایه خوی گه‌وره ژییانی دنیای کردووه به تاقیگه‌یه‌ك بۆ ئه‌وه‌ی به‌نده‌کانی تیدا تاقی بکریتته‌وهو چاك و خراب و باوهر‌پدار و بئ باوهر‌پان له گۆره‌پانی کاردا ده‌ربکه‌ویت و په‌رده له‌سه‌ر ناواخی خۆیان هه‌لبده‌نه‌وه .. پاشان له‌ پۆزی دوابی دا دادگایی یان ده‌کات و لیبیان ده‌پرسیتته‌وهو له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان پاداشتیان بۆ دیاری ده‌کات، لیره‌دا به‌ چه‌ند خالیك پوخته‌ی ئه‌م باسه‌ روون ده‌که‌ینه‌وه:

باسی یه‌که‌م

نمایش کرانی به‌نده‌کان له‌ ویستگه‌ی لپرسینه‌وه‌دا

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَعْرَضُوا عَلٰی رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ **أَوَّلَ مَرَّةٍ**) الکهف/ ٤٨ واته: به‌رئز دینه‌ رووی په‌روه‌ردگارت و پیبیان ده‌لیین: ئه‌وا به‌و شیوه‌یه هاتنه‌ لامان که یه‌که‌م جار دروستمان کردن. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: (يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ) الحاقه/ ١٨ واته: له‌و رۆژهدا نمایش ده‌کرین و ده‌خرینه‌ روو، هه‌چ نه‌پنی و په‌نه‌نایکتان ناشاردیتته‌وه.

يَبْغِهِ مَبْرِيَش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَه‌فَه رَمَوَيْت: (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَسَيِّئٌ لَهُ
 اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَيْسَ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ) رواه البخاري¹ واته: هه‌ريه كيك له
 ئيوه رۆژی دواي خوی گه‌وره قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کات، له نیوانی نه‌وو خوادا هه‌چ
 وه‌رگه‌پ (ته‌رجومه‌وان) یك نییه..

¹ بوخاری (۷۴۴۳)، مسلم (۱۰۱۶).

باسی دووهم

لیپرسینه‌وه‌و دادگایی کران

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ * ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ) الغاشیه/ ۲۵-
 ۲۶ واته: گه‌رانه‌وه‌یان بو لای ئیمه‌یه، پاشان لیپرسینه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئیمه‌یه.
 پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (لَيْسَ أَحَدٌ يُحَاسِبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 إِلَّا هَلَكَ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللهِ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللهُ تَعَالَى فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ
 فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا ذَلِكَ
 الْعَرَضُ وَلَيْسَ أَحَدٌ يُنَاقِشُ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَذِبَ) رواه البخاری¹ واته:
 هیچ که‌س نییه‌رؤژی دواپی لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل بکریت و تیا نه‌چیت، عائشه
 خوا لی رازی بی‌ت ده‌فه‌رمویت: ووتم: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئە‌ی خوا نافه‌رمویت:
 ئە‌و که‌سه‌ی نوسراوه‌که‌ی درایه ده‌ستی راستی ئە‌وه لیپرسینه‌وه‌یه‌کی ئاسانی
 له‌گه‌لدا ده‌کریت؟ پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: ئە‌وه ته‌ن‌ها
 روو به‌ روو بونه‌وه‌یه، هیچ که‌س نییه‌له‌رؤژی دواپی دا دادگایی بکریت و سزا
 نه‌دریت.

¹ بوخاری (۶۰۶۵).

باسی سییه‌م

ته‌رازوونامه‌ی کرده‌وه‌کان

کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان به چاک و خراپیه‌وه ده‌کیشریت و خوی گه‌وره ته‌رازووی راسته‌قینه‌ی بو داده‌نیٔت، وه‌ک ده‌فه‌رمویٔت: (وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَامِسِينَ) الأنبياء/٤٧ واته: ته‌رازووه‌کانی دادگه‌ری بو رۆژی داده‌نیٔن و هیچ نه‌فسیک هیچ سته‌میکی لئ نا‌کریت نه‌گه‌ر چی به نه‌ندازه‌ی کیشی ده‌نگه تووئیکیش بیٔت، ده‌هینینه‌ روو، به‌سه بو نه‌وه‌ی ئیمه داد پرس بین.

نامه‌ی کرده‌وه‌کان

خوی گه‌وره بو هه‌ر که‌سیک و فریشته‌ی پارێزه‌ری داناوه تا‌کو کرده‌وه‌کانی به وورد و درشت و ئاشکراو په‌نه‌انه‌وه بنوسن و تووماری بکه‌ن و رۆژی دوایی نامه‌ی نه‌و کرده‌وانه ده‌داته ده‌ستیان و ده‌بیته به‌لگه نامه‌ی رۆژی دادگایی، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویٔت: (وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا * اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا) الإسراء/١٣-١٤ واته: هه‌موو مروؤفیک چاره‌نوسی خویمان خستوه‌ته گه‌ردنی خوئی، وه له رۆژی دوایی دا نوسراویکی بو ده‌رده‌هینین و به کراوه‌ی ده‌یدریتئ و پئی ده‌لین:

نوسراوه‌که‌ت بخوینه‌ره‌وه، به‌سه‌ئه‌م‌پۆ‌که‌ خوٓت داد‌پرسی خوٓت بیت و حوک‌هی خوٓت بده‌یت. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموٓیت: (وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا) الک‌هف/ ٤٩ واته: نوسراوو نام‌هی کرده‌وه‌کان دانراوه‌و ده‌بینی تاوانباران مه‌ترسی یان هه‌یه له‌وه‌ی تئیدا تو‌مار کراوه‌و ده‌ئین: سه‌رگه‌ردان خوٓین ئەم کتیبه‌ چیه‌ خو‌هیچ کرده‌وه‌یه‌کی بچوک و گه‌وره‌ی نه‌ه‌یشتوه‌ته‌وه‌ ئاماری نه‌کردب‌یت، وه‌ ده‌بینن ئەوه‌ی کردویانه له‌ تاوان و خراپه‌ هه‌مووی ئاماده‌یه‌و په‌روه‌ردگارت سته‌م له‌که‌س ناکات. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموٓیت: (فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ * فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا * وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا * وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ * فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا * وَيَصْلى سَعِيرًا) الإنشقاق/ ٧-١٢ واته: ئنجا هه‌رکه‌سه‌یک نوسراوه‌که‌ی درایه‌ لای راستی، ئەوا لئ‌پرسینه‌وه‌یه‌کی ئاسانی له‌گه‌ڵ ده‌کریت و به‌ دل‌خۆشی ده‌گه‌رپته‌وه‌ بو‌ لای که‌س و کاری، به‌لام ئەو که‌سه‌ی نوسراوه‌که‌ی له‌ پشت‌ه‌وه‌ درایه‌ ئەوا داخوازی تیاچوون ده‌کات و ده‌چپته‌ دۆزه‌خه‌وه‌.

باوهرهینان به‌هوز (الحوض)

پاش‌ئه‌وه‌ی مه‌ینه‌تی رۆژی‌ه‌شر و لێ‌پرسی‌نه‌وه‌و ته‌رازوو نامه‌وه‌رگرتن کۆتایی
 پێ‌دیت و دیته‌سه‌ر‌ئه‌وه‌ی هه‌رک‌ه‌س به‌ره‌و چاره‌نوسی‌ه‌ته‌ی و یه‌کجاری‌خۆی
 ب‌پروات، ئا‌له‌و تاوو‌ساته‌وه‌خته‌دا پێ‌غه‌مبه‌ری‌خوا صَلى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پێ‌ش
 ئوممه‌ته‌که‌ی ده‌که‌وێت بۆ سه‌ر‌ه‌وزێک‌که‌ خوای‌گه‌وره‌ئاماده‌ی‌کردوو،
 ده‌چنه‌سه‌ری‌و لێ‌ده‌خۆنه‌وه‌و تاسه‌ی‌یه‌کجاری‌تینویه‌تی‌یان‌ده‌شکێت و
 شه‌که‌تی‌و ماندویه‌تی‌یان‌به‌سه‌ر‌ده‌چیت، پێ‌غه‌مبه‌ر صَلى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 ده‌باره‌ی‌ئه‌و‌ه‌وزه‌ده‌فه‌رمویت: (أَنَا فَرَطُكُمْ، عَلَى الْحَوْضِ، مَنْ وَرَدَهُ شَرِبَ
 مِنْهُ، وَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ لَمْ يَظْمَأْ بَعْدَهُ أَبَدًا) متفق عليه¹ واته: من‌پێ‌شتان‌ده‌که‌وم‌بۆ
 سه‌ر‌ه‌وزه‌که‌، هه‌رک‌ه‌س‌هاته‌سه‌ری‌لێ‌ده‌خواته‌وه‌، وه‌هه‌ر‌که‌س‌لێ‌
 خوارده‌وه‌هه‌رگیز‌تینوی‌نا‌بیت.. هه‌روه‌ها‌ده‌فه‌رمویت: (حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرِ مَاؤُهُ
 أَبْيَضُ مِنَ اللَّبَنِ وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ وَكِرْزَانُهُ كَنْجُومِ السَّمَاءِ مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلَا
 يَظْمَأُ أَبَدًا) رواه البخاری واته: ه‌وزه‌که‌م‌مانگه‌ر‌پیه‌ک‌درێژه‌، ئاوه‌که‌ی‌له‌شیر

¹ بوخاری (٦١١٩)، مسلم (٢٢٩). فه‌رموده‌کان‌که‌له‌سه‌ر‌باسی‌ه‌وز و که‌وئه‌رن‌زیاتر‌له‌
 هه‌شتا‌یاوه‌ر‌گێڕاویانه‌ته‌وه‌.. بۆیه‌ئه‌وه‌نده‌دُنیا‌ییان‌دروست‌کردوو، گه‌یشتونه‌ته‌سنوری
 مه‌واتر.

سپی تره‌و بۆنی له میسک خۆشتره‌و قاپ و په‌رداخه‌کانی وه‌ك ئه‌ستپه‌ره‌کانی
ئاسمان وان، هه‌رکه‌س لیی بخواته‌وه هه‌رگیز تینوی نابیت.

باوهره‌ینان به پردی (صراط)

پاش ئه‌وه‌ی دادگایی بالایی رۆژی دوایی کۆتایی پێ دیت و لێرسینه‌وه ته‌واو بی‌ت و بریاری کۆتایی ده‌رده‌چیت، ئنجا تێکرای به‌نده‌کان به‌ره‌و دوا هه‌واری خۆیان به‌پێ ده‌خرین و سه‌ره‌تا به‌سه‌ر پردی (صراط) دا که به‌سه‌ر دۆزه‌خدا رایه‌ل کراوه ده‌رۆن، هه‌رکه‌س په‌رییه‌وه ئه‌وا براوه‌یه‌و به‌خته‌وه‌ره‌و ئه‌وه‌ی ده‌ریش نه‌چوو ئه‌وا په‌نج بی‌وه‌رو خاکه‌سه‌ره، خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی گوزه‌ر کردن به‌سه‌ر دۆزه‌خدا ده‌فه‌رمویت: (وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا) مریم/ ۷۱ واته: هیچ یه‌کێک له‌ ئیوه نییه‌به‌سه‌ر دۆزه‌خدا نه‌پوات. پیغه‌مبه‌ری خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌رباره‌ی ئه‌و پرده‌ ده‌فه‌رمویت: (... وَيُضْرَبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ وَفِي جَهَنَّمَ كَالِإِبْ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، هَلْ رَأَيْتُمْ شَوْكَ السَّعْدَانِ؟ فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ قَدْرَ عِظْمِهَا إِلَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ تَخْطَفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ فَمِنْهُمْ، يَعْنِي الْمُوْبِقَ بِعَمَلِهِ، وَمِنْهُمْ الْمُخْرَدَلُ حَتَّى يُنَجِّي) اخرجه الشيخان¹ واته: پردی سیرات به‌ ناوه‌راستی پشتی دۆزه‌خدا رایه‌ل ده‌کریت، من و ئوممه‌ته‌که‌م یه‌که‌م ده‌سته‌ین که به‌ سه‌ریدا گوزه‌ر ده‌که‌ین، وه‌ له‌و رۆژه‌دا هیچ که‌س قسه‌ ناكات پیغه‌مبه‌ران نه‌بی‌ت، ئه‌وانیش له‌و رۆژه‌دا نزیان ئه‌وه‌یه: خوایه‌ گیان بی‌وه‌ی.... خوایه‌ گیان بی‌وه‌ی. وه‌ دۆزه‌خ قولایی تێدایه‌ وه‌ک درکی (سه‌عدان) وایه، ئایا (سه‌عدان) تان

¹ بوخاری (۷۴۳۷)، مسلم (۱۸۲).

دیوه؟ ووتیان: به ئی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: ئه‌و قولاپانه وه‌ک درکی (سه‌عدان) وان، به‌لام ئه‌ندازه‌ی گه‌وره‌یی یان خوا نه‌بئ که‌س نایزانئیت، خه‌ئکی به‌ پئی کرده‌وه خراپه‌کانیان راده‌فرینن، له‌وانه باوه‌رداری وا هه‌یه به‌ هۆی کرده‌وه‌ی خراپیه‌وه پیوه ده‌بئت و گیر ده‌خوات و هه‌یانه سزا ده‌درئت هه‌تا رزگاری ده‌بئت.

باوه‌ره‌پێنان به‌هه‌شت و دۆزه‌خ

به‌هه‌شت و دۆزه‌خ: دوو دروستکراوی خوای گه‌وره‌ن به‌که‌میان په‌حمه‌تی خوایه‌و دووه‌میان سزای خوایه‌و پێش دروست کردنی به‌نده‌کان دروستی کردوون و ئێستا ئاماده‌ن و هه‌رگیز له‌ ناو ناچن و دوا هه‌وارگه‌ی هه‌میشه‌یی به‌نده‌کانن.

باسی به‌که‌م

به‌هه‌شت

خانه‌ی به‌خته‌وه‌ری و به‌هره‌مه‌ندییه‌و خوای گه‌وره‌ ئاماده‌ی کردووه‌ بۆ نه‌و به‌ندانه‌ی باوه‌رپدار و پارێزکاران و گوێپرایه‌ ئی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن و له‌ باوه‌رپداری و خواناسییه‌که‌یاندا دڵسۆزن و شوین په‌یامی خواو رێبازی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ون، به‌هه‌شت کانگای به‌هره‌و خۆشییه‌و سه‌رچاوه‌ی چه‌وانه‌وه‌ی راسته‌قینه‌یه‌و په‌حمه‌تی نه‌پراوه‌ی خوای گه‌وره‌یه‌، لایه‌نه‌کانی ئه‌م راستییه‌شمان له‌ چه‌ند خائێکدا بۆ روون ده‌بێته‌وه‌ که‌ ئه‌مانه‌ن:

به‌که‌م: به‌هه‌شت چه‌وانه‌وه‌ی ده‌روونی و مه‌عنه‌وی و په‌هاو بۆ سنووری

تێدایه‌، چونکه‌:

۱- ژبانی راسته‌قینه‌ی تێدایه‌: مه‌به‌ست له‌م جووره‌ ژبانه‌ش ئه‌وه‌یه‌ دوو سیفه‌تی

تێدا بێت:

أ- مردنی به سه‌ردا نه‌یه‌ت:

واته هه‌رکه‌س چوو به‌هه‌شته‌وه مردن ناچێژێت و له خه‌می ئه‌وه‌دا نیه‌ رۆژێک له رۆژان ئه‌و به‌هه‌رو خوشیه‌ی له ده‌ست بجی‌ت و لی داب‌پیت، نه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین هه‌وانه‌وه‌ی ده‌روونیه‌، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: **(لا يَدْوْقُونَ فِيهَا الْمُوتَ إِلَّا الْمُوْتَةَ الْأُولَى)** الدخان/٥٦ واته: له به‌هه‌شتدا مردن ناچێژن بێجگه‌ له مردنی یه‌که‌م جاری دنیا. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَأَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ جِيءَ بِالْمُوتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ. ثُمَّ يُدْبَحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ، فَيَزِدُّ أَهْلَ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ وَيَزِدُّ أَهْلَ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ) متفق عليه¹ واته: کاتی‌ک به‌هه‌شتیه‌کان چوو نه به‌هه‌شت و دۆزه‌خیه‌کان چوو نه دۆزه‌خ، مردن ده‌هێنێت هه‌تا ده‌خړته‌ نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خه‌وه، ئنجا سه‌ر ده‌ب‌رپیت، پاشان بانگ ده‌رێک بانگ ده‌کات: ئه‌ی به‌هه‌شتیه‌کان مردن نه‌ما و ئه‌ی دۆزه‌خیه‌کان مردن نه‌ما، به‌هه‌شتیه‌کان خوشیان له‌سه‌ر خوشیه‌کانیانه‌وه زیاتر ده‌بیت و دۆزه‌خیه‌کان په‌ژاره‌یان له‌سه‌ر په‌ژاره‌یانه‌وه زیاتر ده‌بیت.

ب- لاوازی و په‌ک که‌وته‌ی رووی تێ ناکات:¹ بوخاری (٤٤٥٣)، مسلم (٢٨٤٩).

واته به‌هشتیه‌کان نه پیر ده‌بن و نه نه‌خو‌ش ده‌کهن و نه بی‌پز ده‌بن،
 نه‌مه‌ش ته‌واوکه‌ری ژبانه هه‌میشه‌بییه‌که‌یه، پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 ده‌فه‌رمویت: (إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ يُنَادِي مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَحْيُوا فَلَا تَمُوتُوا
 أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصِحُّوا فَلَا تَسْقُمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشْبُوا فَلَا تَهْرَمُوا أَبَدًا،
 وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَنْعَمُوا فَلَا تَبْأَسُوا أَبَدًا) رواه مسلم¹ واته: نه‌گه‌ر به‌هشتیه‌کان
 چوونه به‌هسته‌وه بانگ ده‌رێک بانگ ده‌کات: ئیوه بو‌تان دانراوه بژین و هه‌رگیز
 نه‌مرن، له‌ش ساغ بن و هه‌رگیز نه‌خو‌ش نه‌کهن، گه‌نج بن و هه‌رگیز پیر نه‌بن،
 رابویرن و له‌ خو‌شیدا بن و هه‌رگیز توشی ناخو‌شی نه‌بن.

۲- دل‌نیایی راسته‌قینه‌ی تیدایه: مه‌به‌ست له‌وه‌یه به‌هشتیه‌کان چه‌ند
 تایه‌تمه‌ندیه‌کیان هه‌یه ده‌سته‌به‌ری نه‌و دل‌نیاییه راسته‌قینه‌یه ده‌کهن، که
 نه‌مانه‌ن:

أ- دل‌ساغ و ده‌روون پاکن: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ
 غَلِيٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ * لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ)
 (الحجر/ ۴۷-۴۸) واته: هه‌رچی رق و کینه‌یه له‌ دل و ده‌روونیان داده‌رپین و هه‌موو
 برای یه‌کن و له‌ سه‌ر جی‌گه‌ی حه‌وانه‌وه‌دا به‌رامبه‌ر یه‌کن و له‌ به‌هسته‌دا هه‌چ
 ماندوو بوونیکیان توش نابیت و هه‌رگیز لێ ده‌رناکرین.

¹ مسلم (۲۸۳۷).

ب- دَلْخَوْش و شادن: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ * ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ) الزخرف/۶۸-۷۰ واته: ئە‌ی به‌نده‌کانم ئە‌م‌رۆ ئیوه نه‌ترستان له سه‌ره‌و نه په‌ژاره‌ش ده‌خۆن، ئە‌و به‌ندانە‌ی که باوهریان هی‌ناوه‌و له دنیا‌دا ملکه‌چمان بوون، برۆ‌نه به‌هه‌شته‌وه ئیوه‌و خێزانه‌کانتان به دَلْخَوْشی .

۳- پاکژو خاوی‌ن: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ وَلَا يَتْفُلُونَ وَلَا يَبُولُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا يَمْتَخِطُونَ قَالُوا فَمَا بَالُ الطَّعَامِ قَالَ جُشَاءٌ وَرَشْحٌ كَرَشْحِ الْمِسْكِ يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ وَحَدَّثَنَا) رواه مسلم¹ واته: به‌هه‌شتیه‌کان له به‌هه‌شتدا ده‌خۆن ده‌خۆنه‌وه‌و پی‌سی ناکه‌ن و به‌لغه‌میان نییه‌و میز ناکه‌ن، به‌لکو خواردنه‌که‌یان به جوانو دهردان وه‌ک رَشِينَهُ‌ی مِسْكِ هه‌ر ده‌که‌ن و سبحان الله، والله اکبر ده‌خړینه سه‌ر زمانیان وه‌ک چۆن هه‌ناسه‌یان بێ ده‌دری‌ت .

۴- جوان و روخسار شیرین: پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ سَوْقًا يَأْتُونَهَا كُلَّ جُمُعَةٍ فِيهَا كُتُبَانُ الْمِسْكِ، فَإِذَا خَرَجُوا إِلَيْهَا هَبَّتْ رِيحٌ فْتَمَلَأُ وُجُوهُهُمْ وَبُيُوتُهُمْ مِسْكًَا فَيَزْدَادُونَ حُسْنًا وَجَمَالًا..) رواه مسلم² واته: له به‌هه‌شتدا بازارێک هه‌یه، به‌هه‌شتیه‌کان هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک دین و تێیدا

¹ مسلم (۲۸۳۵).

² مسلم (۲۸۳۳).

کۆده‌بنه‌وه، ئنجا با‌ی باکور هه‌ڵ ده‌کات و ده‌دات به‌ دەم و چاوو جل و به‌رگیاندا جوانی و قه‌شه‌نگی یان پێی زیاد ده‌کات، ده‌گه‌رینه‌وه بو‌ لای خێزانه‌کانیان ده‌بینن ئه‌وانیش جوانی و قه‌شه‌نگی یان زیادی کردووه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت: (إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُوتُهُمْ عَلَى أَشَدِّ ضَوْءٍ كَوْكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً) متفق عليه¹ واته: یه‌که‌م ده‌سته که ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه له‌سه‌ر شیوه‌ی مانگن له‌ شه‌وی چوارده‌دا، پاشان ئه‌وانه‌ی به‌ دوایاندا دین له‌سه‌ر شیوه‌ی دره‌وشاوه‌ترین ئه‌ستیره‌ی ئاسمان. یاخود ده‌باره‌ی خێزانه‌کانیان ده‌فه‌رمووت: (.وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ يُرَى مَخَّ سَوْقِيهَمَا مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ مِنَ الْحُسْنِ) رواه البخاری و مسلم² واته: هه‌ریه‌که‌یان دوو هاوسه‌ری هه‌یه بی‌خی ئی‌سقانی لاقیان له‌ پشت گۆشته‌که‌وه ده‌بینیت له‌ جوانیدا.

۵- پێزدارو شکۆمه‌ندن: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووت: (وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ) الزمر/۷۳ واته: ئه‌و که‌سانه‌ی پارێزکارو له‌ خوا ترس بوون به‌ره‌و به‌هه‌شت به‌ کۆمه‌ڵ به‌رپێ ده‌خرین هه‌تا ده‌گه‌نه به‌ر ده‌رگای به‌هه‌شت، ده‌رگاکی ده‌کرینه‌وه‌و ده‌رگاوانه‌کانی پێیان ده‌لین: سلاوی خواتان لئ بی‌ت، ئیتر

¹ بوخاری (۳۱۴۹)، مسلم (۷۳۲۸).

بوخاری (۳۰۷۴)، شه‌رحی مسلم (۲۸۳۴).²

سه‌ر فرازن و حه‌وانه‌وه چونکه له دنیا‌دا پاك بوون، بچنه ناویه‌وه به هه‌میشه‌یی . هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ * بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ) الواقعة/ ۱۷-۱۸ واته: نه‌وجه‌وانانی هه‌میشه‌ زیندو به‌سه‌ریاندا ده‌گه‌رین، به‌په‌رداخ و سوراخی پر له شه‌رابی سه‌رچاوه‌ی ره‌وانه‌وه.

یاخود ده‌فه‌رمویت: (وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِأَنِيَّةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا * قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا) الإنسان/ ۱۵-۱۶ واته: قاپی زیوین و په‌رداخی شوشه‌یان به‌سه‌ردا ده‌گه‌رین: شوشه‌ی له زیو که ئەندازه‌ی شه‌رابه‌که‌یان گرتووه به ئەندازه‌گیری و بئ زیادو که‌م.

دووهم: به‌هه‌شت حه‌وانه‌وه‌ی جه‌سته‌یی و لاشه‌یی ره‌هاو بئ سنووری تێدایه:
چونکه:

۱- خووشی راسته‌قینه‌ی تێدایه: مه‌به‌ست له‌و خووشیه‌یه که سی تاییه‌تمه‌ندی هه‌بیئت:

أ- نه‌په‌راوه‌ بیئت: خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی خووشی به‌هه‌شت ده‌فه‌رمویت: (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا) الرعد/ ۳۵ واته: وینه‌و سیفه‌تی ئەو به‌هه‌شته‌ی که خوا به‌لێنی داوه به‌پاریزکاران پێیان بدات ئەوه‌یه له ژێره‌وه‌ پوو‌بار ده‌رۆن و خوراک و سێبه‌ره‌کانی هه‌میشه‌یین.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: (وَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ * لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ) الواقعة/۳۲-۳۳
واته: میوه‌ی زۆریان پی ده‌درییت، نه ده‌برئیت و نه لییان قه‌ده‌غه ده‌کرئیت.

پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: (إِنَّ أَدْنَى مَقْعَدٍ أَحَدِكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
أَنْ يَقُولَ لَهُ تَمَنَّيْتُ وَيَتَمَنَّى وَيَتَمَنَّى، فَيَقُولُ لَهُ: هَلْ تَمَنَّيْتَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيَقُولُ لَهُ:
فَإِنَّ لَكَ مَا تَمَنَّيْتَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ) رواه مسلم^۱ واته: نزمترین جیگه‌و پایه‌ییه‌کیک له
ئیوه له به‌هه‌شتدا که‌سیکه پی ده‌ووترئیت: ئاوات بخوازه، ئه‌ویش هه‌ر ئاوات
ده‌خوازئیت و، ئاوات ده‌خوازئیت، ئنجا پی ده‌لین: ئاوات خواست؟ ده‌لئیت: به‌ئ:
پی ده‌لین: ئه‌وه‌ی ئاوات بو خواست پئت ده‌درییت و ئه‌وه‌نده‌ی تریشی له‌گه‌لدا
بیئت.

ب- بن گرفت بیئت: واته ئه‌رک و ماندوو بوونی نه‌وئیت و پاشه‌رؤک و ده‌رئه‌نجامی
خراپی لی نه‌که‌وئته‌وه. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ
مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ) الحجر/۴۸ واته: له به‌هه‌شتدا ماندوو‌یه‌تییان توش نابئیت و
هه‌رگیز لی ده‌رناکرین.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: (مُتَكَبِّرِينَ عَلَى فُرْشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ)
الرحمن/۵۴ واته: له‌سه‌ر جووره دۆشه‌کیک پالیان داوه‌ته‌وه که به‌ره‌که‌ی
ئاوریشمه‌و میوه چنی ئه‌و دوو باخچه‌یه‌ نزیکه ده‌سته. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ

^۱ مسلم (۱۸۲).

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَهْفَه رَمَوَيْتَ (يَأْكُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ وَ لَا يَتَغَوَّطُونَ وَ لَا يَبُولُونَ..). رواه مسلم¹ واته: به‌هه‌شتیه‌کان له به‌هه‌شتدا ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه و بیسی ناکه‌ن و به‌لغه‌میان نییه‌و میز ناکه‌ن.

ج- به‌خواستی به‌نده بئت: واته به پئی چه‌زو ویستی خوی بئت و له هه‌رکاتی‌کدا ئاره‌زووی بکات خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ) ق/ ۳۵ واته: هه‌رچی ده‌یانه‌وئیت له به‌هه‌شتدا پئیان ده‌درئیت ئیمه‌ش زیاترمان له‌لایه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: (وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ * وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ) الواقعة/ ۲۰-۲۱ واته: میوه‌یان پئ ده‌درئیت له‌وهی هه‌لی ده‌بئرن و گوشتی بآنده‌یان بو ئاماده ده‌کرئیت له‌وهی چه‌زیان لئیه‌تی و ئاره‌زووی ده‌که‌ن.

۲- چه‌شتی راسته‌قینه‌ی تئدایه: مه‌به‌ست له‌و چه‌شتنه دوو خاله:

أ- کۆتا سنوری چه‌شتنه: واته هه‌رچه‌نده بنۆشن لئ بئزار نابن و ئه‌وپه‌ری چئژو له‌زه‌تی لئ ده‌بینن. خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ) الزخرف/ ۷۱ واته: هه‌رچی نه‌فس چه‌زی لئ بکات و چاو چئژی لئ ببینئیت له به‌هه‌شتدایه .. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فه‌رمووده‌ی قودسیدا ده‌فه‌رموئیت: (قَالَ اللهُ تَعَالَى: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا حَطَرَ عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ فَاقْرَأُوا إِنْ شِئْتُمْ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ

¹ مسلم (۲۸۳۵).

قُرَّةٌ أَعْيُنٍ) متفق علیه¹ واته: (خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ئاماده‌م کردوو ه بۆ به‌نده چاکه‌کانم له‌و نازو نيعمه‌تانه‌ی که نه چاو بينیویه‌تی و نه گوئ بیستویه‌تی و نه به خایله‌ی دئی مرؤفیشدا هاتوو ه) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: (..يَعْطَى قُوَّةَ مِائَةِ رَجُلٍ)² واته: هه‌ر پیاوئیک توانای سه‌د پیاوی پئ ده‌درئیت ..

ب- هه‌مه‌ره‌نگی چه‌شتنه: واته به‌هه‌شت چه‌نده‌ها جوړ نازو نيعمه‌تی تیدا‌یه‌و چیژو له‌زه‌تی هه‌مه‌چه‌شنيان هه‌یه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ * تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ * يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ * خِتَامُهُ مِسْكَ وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتِنَافْسِ الْمُتَنَافِسُونَ * وَمَرَاةٌ مِنْ تَسْنِيمٍ * عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ) المطففين/۲۲-۲۸ واته: چاکه کاران له نازو به‌هره‌ی خوادان، له‌سه‌ر ته‌خت و سه‌کووه ده‌پوانن، هه‌ر به‌پوخساریاندا دیارده‌ی خو‌شگوزهرانی ده‌بینیت، شه‌رابی خاویئی شیله‌داری سه‌رمؤریان ده‌رخوارد ده‌درئیت، که‌دوا قومی بۆنی میسکی لئ دئیت، با بۆ ئه‌و به‌خشش و به‌هره مه‌زنه پئشپه‌رکئ و کئ به‌رکئ بکه‌ن ئه‌وانه‌ی پئشپه‌رکئ ده‌که‌ن، که له‌گه‌ل ئاوی

¹ بوخاری (۳۰۰۵، ۳۰۷۲)، مسلم (۲۸۲۴).

² نوسه‌ری به‌رئز هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی نوسیوه: (رواه الترمذي واستناده حسن) بۆ زانیاری زیاتر: لای ئیمامی ئه‌حمه‌د (۱۸۸۲۷)، ئیبنو حیبان (۴۴۳/۱۶) به‌سه‌حیحی شیخ داناوه، شیخی ئه‌لبانی ره‌حمه‌تیش له (صحیح الجامع ۱۶۲۷) دا به‌سه‌حیحی داناوه.

(ته‌سنیم) تیکه‌ل کراوه، ئه‌ویش کانیه‌که ئه‌وانه لئی ده‌خۆنه‌وه که له خواوه نزیکن..

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت (كُلَّمَا زُرِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا) البقرة/۲۵ واته هه‌ر کاتی‌ک له به‌روو بووم و میوه‌یه‌کی به‌هه‌شتیان پێ ده‌دری‌ت و نمه‌کی ده‌که‌ن، ده‌لێن: ئه‌مه هه‌ر له‌و میوه‌یه‌ی پێش‌وه که خواردمان به‌لام که ده‌په‌ینن ده‌بینن جیا‌وازه.

یان ده‌فه‌رمویت (وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ * فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ * وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ * وَظِلِّ مَمْدُودٍ * وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ * وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ) الواقعة/۲۷-۳۲ واته هاوه‌لانی ده‌سته راست، ده‌زانن هاوه‌لانی ده‌سته راست کین، ئه‌وانه‌ن له باخی دره‌ختی (سدر) ی بێ درکدان و له ناو دره‌ختی مۆزی هێشوو پردان و له‌به‌ر سیبه‌ری دوورو درێژدان و له‌به‌ر ئاوی گه‌راوه‌دان و له‌ناو میوه‌ی زۆرو جو‌راو جو‌ردان.

سێ به‌م: به‌هه‌شت شادمانی گیانی تێدایه: مه‌به‌ست له‌مه‌ش دوو خاله:

۱- بینینی خوای په‌روه‌ردگار:

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: (وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ * إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ) القیامه/۲۲-۲۳ واته: دم و چاوانیک له‌ روژی دواییدا دره‌وشاوه‌و کراوه‌و پرشنگدارن، ته‌ماشای په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن پێغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ده‌فه‌رموئیت: (إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تَرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ فَيَقُولُونَ أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ، فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ) رواه مسلم¹

واته: کاتی‌ک به‌هه‌شتییه‌کان چوونه به‌هه‌شته‌وه، خوی گه‌وره و بئ‌هاوتا ده‌فه‌رموئیت شتیکی ترتان ده‌وئیت بوټانی زیاد بکه‌م؟ نه‌وانیش ده‌لئین: نه‌ی پرووت سبی نه‌کردوین؟ نه‌ی نه‌تخستوینه به‌هه‌شت و له‌ دۆزه‌خ ده‌ریازت نه‌کردوین؟ خوی گه‌وره په‌رده لا‌ده‌دات و زاتی پیروزی ده‌بینن، هیچ شتیکیان بئ‌نه‌دراوه له‌سه‌یر کردنی خوی گه‌وره به‌لایانه‌وه خوشت‌ری‌ت.

۲- په‌زامه‌ندی یه‌کجاری خوی په‌روه‌ردگار:

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَادْخُلِي جَنَّتِي) الفجر/ ۲۷- ۳۰ واته: نه‌ی نه‌فسی ئارام و دلنیا بکه‌پرته‌وه بو‌لای په‌روه‌ردگارت به‌ په‌زامه‌ندی و لپ‌رازی بوون بچوره‌ریزی به‌نده‌کانمه‌وه و بچوره به‌هه‌شته‌که‌مه‌وه.

پیغه‌مبه‌ریش صلی‌الله‌علیه‌وسلم ده‌فه‌رموئیت: خوی گه‌وره به‌ به‌هه‌شتییه‌کان ده‌فه‌رموئیت: (هَلْ رَضِيتُمْ) واته: ئایا رازی بوون؟ نه‌وانیش ده‌لئین: بوچی رازی نابین

¹ مسلم (۱۸۱).

ئەه‌ی په‌روه‌ردگار، خو تۆ به‌هره‌یه‌کت پێ داوین که به‌هیچ دروست کراویکی ترت نه‌داوه؟! خواش ده‌فه‌رمویتی: (أَلَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟) واته: ئایا له‌وه چاکته‌تان پێ بدهم؟ ده‌ئین: جی له‌وه باشتره؟ ده‌فه‌رمویتی: (أَجِلُّ عَلَيْكُمْ رُضْوَانِي، فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا) متفق علیه¹ واته: په‌زامه‌ندی خو‌متان به‌سه‌ردا ده‌پێژم و له‌وه دوا هه‌رگیز لێتان تو‌په‌ره‌و زویر نابم.

¹ بوخاری (٦٥٩)، مسلم (٢٨٢٩).

باسی دووهم

دۆزه‌خ

خانە‌ی مه‌ینه‌ت و خاکه‌ساریبه‌و خوای گه‌وره‌ ناماده‌ی کردوه بۆ سزادانی ئەوانه‌ی بی باوه‌رو خوا نه‌ناس و یاخی و سه‌رکه‌شن و سه‌رپیچی خوا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن و خو به‌زل زان و ئاره‌زوو بازن و شوین‌ه‌زو ئاره‌زووی خوایان ده‌که‌ون، دۆزه‌خ کانگای مه‌ینه‌ت و مه‌رگه‌ساته‌و سه‌رچاوه‌ی ژان و نازاری راسته‌قینه‌یه، ئەم راستیه‌شمان له‌ چه‌ند خالی‌کدا بۆ روون ده‌بیته‌وه:

یه‌که‌م: سزاو نازاری ده‌روونی و مه‌عنه‌وی ره‌هاو بۆ سنووری تێدایه: چونکه:

۱- مه‌ینه‌تی راسته‌قینه‌ی تێدایه: مه‌به‌ستمان سی خاله:

أ- دۆزه‌خیه‌کان مردنیان به‌سه‌ردا نایه‌ت: واته: ژبانی نه‌مرو نه‌ژی به‌سه‌ر ده‌به‌ن و به‌ هیوای ئەوه‌ نین پۆژیک له‌ پۆژان له‌م مه‌ینه‌تییه‌ رزگاریان بییت، گه‌رچی پاش ملیۆنه‌ها سالیش بییت، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى) الأعلیٰ/ ۱۳ واته: پاشان له‌ دۆزه‌خدا نه‌ ده‌مری و نه‌ ده‌ژی.

له‌ فه‌رموده‌یه‌کی پیشوودا باسی ئەوه‌مان کرد که مردن له‌ نیوانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا سه‌ر ده‌برپیت و به‌ نیشته‌جی ی هه‌ردو لایان ده‌وتری: مردن نه‌ماو

يَبْغِهِ مَبْهَرٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهَرْمُوِي: (وَيَزِدَادُ أَهْلُ النَّارِ حُزْنَ إِلَى حُزْنِهِمْ)¹
 واته: دۆزه‌خییه‌کان په‌ژاره‌ریان له‌سه‌ر په‌ژاره‌کانیا‌نه‌وه زیاتر ده‌بیت.

ب- دان به سته‌مکاری و تاوانباری خویندا ده‌نڤن: به‌لام هیچ پاساوو
 قوربانیه‌کیان لڤ وهر ناگیریت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (تَكَادُ تَمَيُّزٌ مِنَ الْغَيْظِ
 كَلَّمَا أَلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ * قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ
 فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ سَمِيٍّ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ * وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ
 أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ * فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ)
 الملك / ۸- ۱۱ واته: هه‌رکاتی‌ک ده‌سته‌یه‌ک فری ده‌دریته دۆزه‌خه‌وه
 خه‌زنه‌داره‌که‌ی پرسیا‌ریان لڤ ده‌کات: ئایا هیچ ترسینه‌ریکتان بو‌ره‌وانه نه‌کرا؟
 ده‌لڤن: به‌لڤ: بو‌مان هات و به‌ درۆمان خسته‌وه‌و ووتمان خوا هیچ شتی‌کی
 نه‌ناردۆته خواره‌وه، ئیوه له‌ گوم‌راییه‌کی گه‌وره‌دان و هیچی تر، هه‌روه‌ها ده‌لڤن:
 نه‌گه‌ر ئیمه بمان بیسته‌یه‌و بیرمان بک‌رایه‌ته‌وه‌و ژیر بو‌ینایه له‌ دۆزه‌خییه‌کان
 نه‌ده‌بوین و هاوده‌می ئاگر نه‌ده‌بوین، دان به‌ تاوانی خویندا ده‌نڤن، تی‌کشکان و
 د‌ارزین بو‌ دۆزه‌خییه‌کان. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (يُبَصِّرُوهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي
 مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَنِيهِ * وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ * وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ * وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ * كَلَّا إِنَّهَا لَلْظَى * نَزَاعَةٌ لِلشَّوَى * تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى)

¹ متفق عليه.

المعارج/ ۱۱-۱۷ واته: تاوانبار پئی خوشه بو ئه‌وه‌ی له سزای ئه‌و پۆزه خۆی رزگار بکات قوربانی به کوره‌که‌ی بدات، وه به هاوسه‌رو براكه‌ی، وه به‌و هۆزه‌ی که له دنیا دا دالده‌ی ده‌دات، وه به هه‌رچی له زه‌وی دایه پاشان رزگاری بکات، نه‌خیر لێ وه‌رناگیریت و ئه‌و سزایه ئاگری دۆزه‌خه، پێستی سه‌ر داده‌مالیت، بانگ له هه‌ر که‌سیک ده‌کات که پشت له راستی بکات و پروو وه‌رگیریت.

ج- سووک و پسواو بن ریزن: خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارًا عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ) الأنعام/ ۱۲۴ واته: ئه‌وانه‌ی تاوانباران دوو چاری پسوایی و سزای سه‌خت ده‌بن له لای خوا به هۆی ئه‌و ته‌له‌که بازبیه‌وه که ده‌یکه‌ن.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) یونس/ ۲۷ واته: ئه‌وانه‌ی کرده‌وه‌ی خراپه‌یان ئه‌نجام داوه پاداشتی خراپه‌که‌یان به وینه‌ی خۆیه‌تی و سه‌ر شوپری و پسوایی دایان ده‌گریت، هه‌یج په‌نایه‌کیان نییه‌له‌ خویان رزگار بکات، ده‌لێ دم و چاویان پارچه‌یه‌ک له شه‌وی تاریک دای پۆشیوه، ئه‌وانه‌ هاوه‌لی ئاگرن و به هه‌میشه‌یی تێیدا ده‌مینه‌وه.

۲- په‌ژاره‌ی راسته‌قینه‌ی تێدایه: واته ئه‌و بارو دۆخه‌ی تێدان سه‌رجه‌م خه‌م ئامپزه‌و په‌ژاره‌و سوێ ده‌که‌نه‌ دلی دۆزه‌خیه‌که‌نه‌وه، وه‌ک:

أ- دۆزه‌خییبه‌کان دل نه‌خۆش و ده‌روون یه‌سن: مه‌به‌ست له‌وه‌یه‌ که تێک‌پریان داخ له‌ دلن و رقیان له‌ یه‌کتر ده‌بێته‌وه‌و نه‌زای شه‌ر له‌یه‌ک ده‌که‌ن، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ) الأعراف/ ۳۸ واته: هه‌رکاتێک کۆمه‌لێک ده‌چێته‌ دۆزه‌خه‌وه‌ نه‌فرین له‌ کۆمه‌له‌که‌ی هاوهرپێ ده‌کات، تاکو تێک‌پریان تێک ده‌ترنجین و دوایینه‌کان به‌ پیشینه‌کان ده‌لین: په‌روه‌ردگار ئا نه‌وانه‌ گومریان کردین و سزای جه‌ند جارهبان بده‌ له‌ ناگری دۆزه‌خ، ده‌فه‌رمویت: هه‌ریه‌که‌تان سزای چه‌ند جار ده‌خۆن به‌لام نازان. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَّا تَحْتَ أَفْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ) فَصِّلَتْ/ ۲۹ واته: نه‌وانه‌ی بی باوهرن ده‌لین: په‌روه‌ردگارمان نه‌وانه‌مان نیشان بده‌ له‌ جنۆکه‌و مروّف که گومریان کردین، با بیانخه‌ینه ژیر پیمان وله‌وانه‌ بن که پساو به‌پین.

ب- خه‌مبارو دلگرا‌ن و به‌یه‌زاره‌ن:

خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءَ عَلَيْنَا أَجْرُنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ) ابراهیم/ ۲۱ واته: لاوازو به‌رده‌سته‌کان به‌وانه‌ ده‌لین که لووت به‌رزو خو به‌زل زان بوون: ئیمه‌ شوین که‌وتووی ئیوه‌ بووین، ئیا هیچ سویدی‌کمان سه‌باره‌ت به‌ سزای خوا پی ده‌گه‌یه‌نن؟ ده‌لین: نه‌گه‌ر خوا

پَئِمایِ ئیمه‌ی بکردایه‌ی ئه‌وا پَئِمایِ مان ده‌کردن، ئنجا سه‌غله‌ت و غه‌مبار بین یان خۆپاگرو ئارامگر بین وه‌ک یه‌که‌و ده‌رچونمان نییه. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ) البقرة/۱۶۷ واته: ئا به‌و شیوه‌یه‌ خوا کرده‌وه‌کانیان نیشان ده‌داته‌وه‌ بو ئه‌وه‌ی بیته‌ مایه‌ی چه‌ندان په‌ژاره‌و په‌شیمانی بو‌یان و له‌ ئاگری دۆزه‌خ رزگار نابن.

ج- پیدی یان ده‌رخوارد ده‌دریت و تئیدا ده‌تلینه‌وه:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا * إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَاقًا) النبأ/۲۴-۲۵ واته: هیچ ساردی و خواردنه‌وه‌یه‌کی تئیدا ناچێژن، بیجگه‌ له‌ ئاوی کولاوو کیماوو زوخاو. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (مَنْ وَرَّائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ * يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ) ابراهیم/۱۶-۱۷ واته: به‌ دوا‌ی ژبانی هه‌موو یاخیه‌کدا دۆزه‌خ هه‌یه‌و له‌ کیماو تیر ئاو ده‌کریت،¹ قوومی ئی ده‌دات و ناتوانیت قوتی بدات، چونکه‌ زۆر بۆگه‌ن و بیژراوه، وه‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ مه‌رگ و په‌ژاره‌ی توند رووی تین ده‌کات و نامریت، وه‌ له‌ دوا‌یه‌وه‌ سزایه‌کی سه‌خت چاوه‌رپێ ده‌کات.

¹ زۆرینه‌ی موفه‌سیران فه‌رمویانه‌ که‌ ئه‌و (مَاءِ صَدِيدٍ) له‌ هه‌ر ئه‌و ئاره‌ق و خویناوو کیماووه‌یه‌ له‌ جه‌سته‌ی دۆزه‌خیه‌کانه‌وه‌ ده‌تکیت و ئه‌وه‌نده‌ زۆر ده‌بیت ده‌دریتته‌وه‌ هه‌ر به‌ خو‌یان که‌ تاوانبارن.. خوا لاماندا ... ته‌فسیری قورتوبی و ئیبنو که‌ئیرو به‌غه‌وی/ ته‌فسیری ئایه‌ته‌که‌ی سه‌ره‌وه.

ئەبو ئومامە خوای لئ رازی بئت دەربارە‌ی ئەو کیماوە‌ی دەر‌خواردی دە‌درئت دە‌فەر‌موئت: لئ نزیك دە‌خړتە‌وه بئزی لئ دە‌کاتە‌وه‌و پئ ناخۆشه، ئنجا کاتیک زیاتر لئ نزیك دە‌خړتە‌وه هە‌موو دە‌م و چاوی داخ دە‌کات و پئستی سە‌ری دادە‌مالئت و کاتیکیش خوار‌دی‌ه‌وه هە‌موو پرخۆ‌له‌کانی دە‌پچرئئت و له کۆ‌میە‌وه دە‌رده‌چئت.. رواه الامام أحمد. هە‌روه‌ها له روبراری (الغوطة) دەر خوار‌دیان دە‌درئت، وهك پیغه‌مبەر صلی الله علیه و سلم دەر‌بارە‌ی دە‌فەر‌موئت: (تَهْرُ يَجْرِي مِنْ فَرْجِ الْمُؤْمِسَاتِ، يُؤْذِي أَهْلَ النَّارِ رِيحُ فُرُوجِهِمْ) رواه أحمد¹ واتە: روبراریکە له داوئنی ئافرەتی داوئین پیسە‌وه سەر‌چاوه دە‌گرئت، بۆنی داوئنیان ئازاری دۆزە‌خییە‌کان دە‌دات.

دوو‌ه‌م: سزاو ئازاری جە‌ستە‌یی و لاشە‌یی رە‌هاو پئ سنوری تئ‌دایە چونکە:

۱- ئازاری راستە‌قینە‌ی تئ‌دایە: مە‌بە‌ست لە‌و ئازارە‌یه که سئ تاییە‌تمە‌ندی هە‌بئت:

أ- نە‌براوە بئت: وهك خوای گە‌وره دەر‌بارە‌ی دە‌فەر‌موئت (خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ) البقرة/۱۶۲ واتە: بە هە‌میشە‌یی تئ‌یدا دە‌مئنه‌وه‌و سزاکە‌یان لە‌سەر سوک ناکرئت و ساتیکیش لئ دانابړئ . هە‌روه‌ها

¹ ئیمامی ئە‌حمەد له کتییی الزهده‌که‌ی خۆیدا ئە‌م رێ‌وايه‌ته‌ی هئناوه‌ته‌وه بە‌لام که‌سم نە‌ببئ له فەر‌مودە‌وانان پله‌ی سە‌حیح یان حە‌سە‌نی بداتئ، شیخی ئە‌لبانی رە‌حمە‌تیش له (سلسله‌ الأحادیث الضعیفة ۱۴۱۰) دا هئناوه‌ته‌وه که زە‌عیفه.

ده‌فه‌رمویت: (كَلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ) النساء/ ۵۶ واته: هه‌رکاتیک پسته‌کانیان سووتاو هه‌لقرچا بویان ده‌گورین به پیستی تر بو ئه‌وه‌ی نازاری به‌رده‌وام بچیزن.

ب- به مهینهت بئت: واته له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی سزاو نازاره‌که‌ی به سوئی یه ته‌نهما شیوهیه‌ک نییه‌و راسته‌وخۆ بچیزریت به‌لکو به گرفت و مهینه‌ته، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ * طَعَامُ الْأَثِيمِ * كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ * كَغَلِيِّ الْحَمِيمِ) الدخان/ ۴۳-۴۶ واته: دره‌ختی ژه‌قنه بووت خواردنی تاوانبارانه، وه‌ک کانزای تاواه له سکیندا قولپ ده‌دات، وه‌ک قولپی ئاوی کول هاتوو. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا * وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا) المزل/ ۱۲-۱۳ واته: کۆت و زنجیرو پیوه‌ندی قورس و ناگری داخراومان لایه‌و خواردنی به‌گرفتمان لایه‌که له قورگ ده‌گیریت و سزای به ئیش و نازارمان له‌لایه.

ج- هه‌موو خواست و وویستیک زه‌وت بکات: له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که دۆزه‌خی نازار ده‌چیزیت بواری په‌له‌ قازئی و خو راپسکانی نامینیت، بگره پاریز له کام شوینی ده‌کات به‌و شوینه نازار ده‌دریت، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (خُدُوهُ فَعُلُوهُ * ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ * ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ) الحاقه/ ۳۰-۳۲ واته: بیگرن و کۆت و به‌ندی بکه‌ن، پاشان بیخه‌نه دۆزه‌خه‌وه، ئنجا بیخه‌نه زنجیری‌که‌وه که درتزییه‌که‌ی حه‌فتا گه‌ز بیت. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (إِذِ الْأَغْلَالُ فِي

أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ * يُسْحَبُونَ فِي الْحَمِيمِ * ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ) غافر/ ۷۱-۷۲
 واته: ئایا که سیک هیچ شک نه بات خوی له سزای توندو به نازاری رۆژی دوابی پی
 پاریزیت بیجگه له دهم و چاوی وهك ئەو که سه وایه هیچ ناخوشییه کی توش
 نهیهت؟ به سته مکاران دهوتریت: بچیژه سزای ئەو کردهوه خراپانه‌ی ئەنجامت
 دهدان.

یاخود دهفه رمویت: (حُدُوهُ فَاعْتَلَوْهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ * ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ
 عَذَابِ الْحَمِيمِ * ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ * إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ)
 الدخان/ ۴۷-۵۰ واته: بیگرن و راپیچی کهن بو ناوه‌راستی دۆزه‌خ، پاشان له سزای
 کولای به سه‌ردا بریژن، پیمان ده‌لین: بچیژه: تۆ بوین به شکۆو نازدار بویت، ئا
 ئەمه بوو که تئیدا به گومان بوون.

۲- ژانی راسته‌قینه‌ی تئدایه: مه‌به‌ست له و ژانه دوو خاله:

أ- ئه‌وه‌په‌ری ژانه: واته هینده به سوئ و تونده کار له دل و ده‌روون ده‌کات، وهك
 خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ * نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ * الَّتِي تَطَّلِعُ
 عَلَى الْأَفْنِدَةِ * إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوصَدَةٌ * فِي عَمَدٍ مُّتَدَدَةٍ) الهمزه/ ۵-۹ واته: تۆ
 چوزانیت تیک شکینه‌ر چییه؟ ئاگری داگیرساوی بلیسه‌داری خوایه که ژانی
 گهرمی و ئیشه‌که‌ی ده‌گات به قوولایی دل، ئەو بی باوهرانه‌ی تئدا ده‌جه‌رپنریت و
 قه‌تیس ده‌کریت و ده‌رگایان له‌سه‌ر کلۆم و داخراوه‌و به‌ستراوه‌ته‌وه به‌کۆله‌که‌ی

رایه‌ل کراو به‌سه‌ریاندا. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: (نَارُكُمْ جُزْءٌ وَاحِدٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةً، قَالَ: فَضَلَّتْ بِتِسْعَةِ وَسْتَيْنِ جُزْءًا كُلُّنَّ مِثْلُ حَرِّهَا) متفق علیه¹ واته: ئەم ئاگره‌ی ئیوه به‌شیکه له‌هه‌فتا به‌شی ئاگره‌ی دۆزه‌خ، ووتیان ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئە‌گه‌ر هه‌ر ئە‌مه‌ش بی‌ت به‌سه‌ بو ئە‌وه‌ی سزای توندی هه‌بی‌ت، فه‌رمووی: له‌مه‌ زیاتره‌ به‌ شه‌ست و نۆ‌به‌ش هه‌ریه‌که‌یان وه‌ک ئە‌م ئاگره‌ گه‌رمه‌.

ب- هه‌موو جووری ژانه: دۆزه‌خ هه‌ینده‌ فراوانه‌ هه‌رچه‌ندی تی فری بدری‌ت لوشی ده‌دات و تیکی ده‌شکی‌نی‌ت و به‌ رق و قینه‌وه‌ ده‌په‌چیته‌وه‌، وه‌ک خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: (يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ) ق/ ۳۰ واته: له‌ رۆژیکدا به‌ دۆزه‌خ ده‌لیین: ئایا پر بویت؟ ئە‌ویش ده‌لی‌ت: ئایا زیاتر هه‌یه‌؟ پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئیت: (لَا تَزَالُ جَهَنَّمَ تَقُولُ: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ؟ حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا قَدَمَهُ، فَتَقُولُ: قَطُّ، قَطُّ وَعِزَّتِكَ، وَيَزُوي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ) متفق علیه² واته: به‌رده‌وام دۆزه‌خ ده‌لی: ئایا زیاتر هه‌یه‌؟ هه‌تا په‌روه‌ردگاری شکۆمه‌ند پێ ده‌خاته‌ سه‌ری، ئە‌ویش ده‌لی: هه‌رگه‌ز او هه‌رگه‌ز، سوئند به‌ شکۆمه‌ندی‌ت، ده‌ترنجین به‌سه‌ر یه‌کتیدا. هه‌روه‌ها خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: (إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا * وَإِذَا أَلْقَا مِنْهَا

¹ بوخاری (۳۰۹۲) مسلم (۲۸۴۳).

² بوخاری (۴۸۵۰) مسلم (۲۸۴۸).

مَكَانًا ضَبِيحًا مُقَرَّنِينَ دَعُوا هُنَالِكَ تَبُورًا * لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ تَبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا تَبُورًا كَثِيرًا) الفرقان/۱۲-۱۴ واتە: ئەگەر دۆزەخ بى باوەران لە شوپىنىكى دوورەوہ بىنىت گويان لە نەرەو نرکەوو فيشکەى دەبیت و ئەگەر فرى بدینە شوپىنىكى تەنگەبەرەوہ دەستيان لە گەردنيان توند کرابیت، ئەو کاتە لەویدا هاواری تياچوون دەکەن، پييان دەوتریت: ئەمپۆ داوای تياچونیک مەکەن بەلکو داوای تياچونى زۆر بکەن.

ئىجا سەرەراى ئەوہى دۆزەخ هيندە فراوانە و بە داخە لە بى باوەران جورەها سزای تیدا جيگە دەبیتەوہ، سەبارەت بە لاشەى دۆزەخىيەکانيش هەر بە هەمان شيوە سازو لەبارە بۆ جورەها سزا، چونکە لاشەيان وەك دنيا نيە، واتە لاوازو ناسک و بى هيژ .. خاوەنى هەستەوہرى سنوردار .. چەشنى ديارى کراو، بەلکو بە پيچەوانەوہ کەتەو زل و ناشرين و بەرگەى هەموو سزايەك دەگرن و تياچونيان بۆ نيە، پيغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەفەرمويت: (مَا بَيْنَ مَنْكِبِي الْكَافِرِ فِي النَّارِ مَسِيرَةٌ ثَلَاثَةٌ أَيَّامٍ لِلرَّاكِبِ الْمُسْرِعِ) رواه البخارى مسلم¹ واتە: نيوانى هەردوو شانى بى باوەر لە ناگرى دۆزەخدا بە ئەندازەى سى پۆژە رپيە بە سواری وولاخیک بە خپرايى پروات.

¹ بوخارى (۶۵۵۳) مسلم (۲۸۵۲).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویتی: (ضِرْسُ الْكَافِرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِثْلُ أُحُدٍ وَغَلِظُ جِلْدِهِ مَسِيرَةُ ثَلَاثٍ) رواه مسلم والترمذي¹ واته: ددانی پیشه‌وه‌ی بی باوهر واته که‌لبه‌ی له‌ ره‌ژی دویدا وه‌ک کیوی ئو‌حود وایه‌و ئه‌ستورایی پیسته‌که‌شی سی رۆژه‌ رپیه. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویتی: (إِنَّ أَهْلَ النَّارِ يَبْكُونَ حَتَّىٰ لَوْ أُجْرِيَتْ السُّفُنُ فِي دُمُوعِهِمْ لَجَرَتْ، وَإِنَّهُمْ لَيَبْكُونَ الدَّمَ..)² واته: دۆزه‌خییه‌کان ئه‌وه‌نده ده‌گرین ئه‌گه‌ر که‌شتی له فرمی‌سکیاندا بکه‌ویتی رپی ئه‌وا ده‌توانی‌ت بروت، وه‌ گریانه‌کان خوینی له‌ جیاتی فرمی‌سک.

¹ مسلم (٢٨٥١).

² نوسه‌ری به‌رپز نوسیویتی: (رواه الحاكم وقال صحيح وواقعه الذهبي). بۆ زانیاری زیاتر بزانه که راسته (حاکم ٦٠٥/٤) ریوایه‌تی کردووه ئیمامی زه‌هه‌بیش لایه‌نگری بووه (حوکه‌ی فه‌رمودوانانه که مه‌رجی وه‌رگرتنی فه‌رموده‌ی لای حاکم ئه‌وه‌یه که ئیمامی زه‌هه‌بی لایه‌نگری‌تی بکات تا به سه‌حیح بناسری‌ت)، شیخی ئه‌لبانی ره‌حمه‌تیش له سلسله‌ الأحادیث الصحیحة مجلدی ٤ لاپه‌ره ٢٤٥ ژماره ١٦٧٩ دا ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ی به‌حه‌سه‌ن ناساندووه.

گرنگى باوەر ھېنان بە رۆژى دواى

باوەر ھېنان بە رۆژى دواى گرنگىيەكى ھەتەى ھەيەو لە دواى باوەر بە خواوە دیت، چونکە باوەر ھېنان بە خواى گەورە تەفسىرى چۆنەتى بەدى ھېنانى ئەم بونەوەرە دەکات و سەرەتای دروست کرانى ئەم ژيانە پروون دەکاتەو، بەلام باوەر بە رۆژى دواى سەرئەنجامى ئەم دروستکراوانە دیارى دەکات و تەفسىرى مەبەست و ئامانج لە بوونی ژيان دەکات، قورئانى پىرۆزىش گرنگى زۆرى پىداو، وەك لەم خالانەدا بەدیار دەکەویت:

۱- دەيبەستیتەو بە باوەر بە خواى گەورەو: وەك دەفەرمویت: (.. **وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ** **أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ**..) البقرة/ ۱۷۷ واتە: بەلكو چاکە ئەوئەيە ئەو کەسە باوەر بە خواو بە رۆژى دواى ھېنیت ..

۲- لە زۆر جیگەدا باسى دەکات و دەیکاتە دەستپیک و پاش ووتەى سورەتەکان، وەك دەفەرمویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ) الحج/ ۱ واتە: ئەى خەلکینە پارێز لە خوا بکەن، بە راستى راپەنین و لەرزەى رۆژى دواى شتىكى مەزنە. يان دەفەرمویت: (إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ * لَيْسَ لِمَنْ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ) الواقعة/ ۱-۲ واتە: ئەگەر رووداوئەکە روويدا، روودانى ھىچ درۆى تىدا نىيە.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: (...يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا) کۆتایی سوره‌تی (النبا) واته: بن باوه‌ر له رۆژی دوایدا ده‌ئیت خۆزگه من خۆل بومایه. یاخود ده‌فه‌رموئیت: (...فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي) کۆتایی سوره‌تی الفجر. واته: ئە‌ی نه‌فسی د‌نیا بچۆره‌ ریزی به‌نده‌ نزیکه‌ کانمه‌وه‌و بچۆره‌ به‌ه‌شته‌که‌مه‌وه‌..

۳- به‌ چه‌نده‌ها شیوه‌ ناوی ساته‌ وه‌ختی رودانی و به‌ه‌شت و دۆزه‌خ هاتوووه‌ هه‌ریه‌ك له‌و ناوانه‌ش واتایه‌کی گرنگی و مه‌زنی ئە‌و بارو دۆخه‌ ده‌گه‌یه‌نن، بۆ نموونه:

أ- ده‌رباره‌ی هاتی رۆژی دواپی ئە‌م ناوانه‌ هاتوووه‌: (يَوْمُ الْبَعْثِ، يَوْمُ الْقِيَامَةِ، يَوْمُ الْحِسَابِ، يَوْمُ التَّلَاقِ، يَوْمُ الْجُمُعِ، يَوْمُ التَّغَابُنِ، يَوْمُ التَّنَادِ، يَوْمُ الْحَسْرَةِ، الْأَرْفَةِ، الْغَاشِيَةِ، الْوَاقِعَةِ...).

ب- ده‌رباره‌ی په‌له‌کانی به‌ه‌شت ئە‌م ناوانه‌ هاتوووه‌: (دَارُ السَّلَامِ، دَارُ الْخُلْدِ، دَارُ الْمُقَامَةِ، جَنَّةُ الْمَأْوَى، جَنَّاتُ عَدْنٍ، جَنَّاتُ النَّعِيمِ، فِرْدَوْسٌ...).

ج- ده‌رباره‌ی سه‌ختی دۆزه‌خ ئە‌م ناوانه‌ هاتوووه‌: (النَّارِ، جَهَنَّمَ، سَقَرِ، الْجَحِيمِ، السَّعِيرِ، لُظَى، الْحُطْمَةِ، الْهَيَاوَةِ...).

كارىگهري باوهرهينان به رۆژى دوايى له سه ره ژيانى باوهردار

يه كه م: سه ره ئه نجام و چاره نوسى بۆ ديارى ده كات، ئه مېش مشورى خۆى ده خوات و كارى بۆ ده كات.

دووم: به تېروانىيىكى واقيعيانه ژيانى دنيا ده رخپنيت و له سنورى پېويست زياتر گرنگى پى نادات و كۆلى پېوه هه لئاگرپت و هه موو ووزهو تواناكانى تيدا خه رخ ناكات و سه رجه م خواست و ئاواته كانى پېوه نابه ستپته وه.

سئ يه م: هه ولى كرده وهى چاك ده دات و كاتى خۆى له شتى بى كه لكا به فيرۆ نادات چونكه ده زانپت رۆژنك چاوه پروانيه تى كه ته نها توپشوى كرده وه كان به كه لكان و له و رۆژه دا جى ده گرن.

چوارهم: خۆى له كرده وهى ناپه سه ندو ره فتارى به دو خراب به دوور ده گرپت و به ريزيان لى ده كات چونكه ده زانپت له و رۆژه دا گيرۆده يان ده پت.

پایه‌ی شه‌شهم باوهر هینان به قه‌زاو قه‌ده‌ر

به‌ندی یه‌که‌م پینج رینسای ریشه‌یی

- باسی یه‌که‌م: خوی گه‌وره زانیاری ده‌رباره‌ی هه‌موو شتیك هه‌بووه‌و هه‌یه.
- باسی دووه‌م: سه‌رجه‌می زانیاریه‌کان له له‌وحولمه‌حفوزدا تۆمار کراون.
- باسی سییه‌م: هه‌رچی روو ده‌دات به‌ وویست و زانیاری خوی گه‌وره‌یه.
- باسی چواره‌م: هه‌رچی له بونه‌وه‌ردایه دروستکراوی خوی گه‌وره‌یه.
- باسی پینجه‌م: هه‌رچی رووده‌دات چاکه‌و خیر و‌دادی خوی گه‌وره‌یه.

به‌ندی دووهم چوار تابلۆی رێژهوی ئاراسته‌وانی

- باسی یه‌که‌م: مرۆف پشکی له ئه‌نجامدانی کاره‌کانیدا هه‌یه.
- باسی دووهم: رێنمایی خوایی بو سهرجه‌م به‌نده‌کانه.
- باسی سێیه‌م: بیانوو هێنانه‌وه به قه‌زاو قه‌ده‌ر مایه‌پووچییه.
- باسی چواره‌م: ده‌سته‌به‌ر کردنی هۆکار پێچه‌وانه‌ی قه‌زاو قه‌ده‌ر نیه.

پاشکۆ

کاریگه‌ری باوهر هێنان به قه‌زاو قه‌ده‌ر.

﴿يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ﴾

﴿إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾

باوهرهینان به‌قه‌زاو‌قه‌دهر

قه‌زاو قه‌دهر: ئەندازەگیری و مه‌زنده‌و برپاری خوی گه‌وره سه‌بارت به دروست‌کراوه‌کانی به‌پیی زانیاری پیشینه‌و به‌گوێره‌ی کاربه‌جیی ودانای خۆی، خوی گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: (إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ) القمر/ ۴۹ واته: ئیمه هه‌موو شتی‌کمان به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک دروست کردوو.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ) الرعد/ ۸ واته: هه‌موو شتی‌ک لای خوا به‌ئه‌ندازه‌و برپیی دیاری کراوه.

پینج ریسای ریشه‌یی

باوهرپه‌ینان به‌قه‌زاوقه‌ده‌رئه‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌ده‌گریتته‌وه:

ریسای یه‌که‌م: باوهرپه‌ینان به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ زانیاری ده‌رباره‌ی هه‌مووشتی‌ک هه‌بووه‌و هه‌یه‌ به‌ورد و درشتییه‌وه‌و له‌ئه‌زه‌له‌وه‌و هه‌تا‌هه‌تایه‌، په‌یوه‌ست بی‌ت به‌فه‌رمانه‌کانی خۆیه‌وه‌ یان په‌یوه‌ست بی‌ت به‌فه‌رمانی به‌نده‌کانیه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رموی‌ت: (أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) المجادله/٧ واته: ئایا نابینی که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌زانیت چی له‌ئاسمانه‌کان و چی له‌زه‌وی دایه‌؟ هه‌رسئ که‌سی‌ک چی بکه‌ن خوا چواره‌میانه‌ وه‌ئه‌گه‌ر پینج بن خوا شه‌شه‌میانه‌ و له‌وه‌که‌متر و له‌وه‌ زیاتر بن خوا له‌گه‌ئایانه‌ له‌هه‌رکوی بن، پاشان هه‌وایی نه‌وکرده‌وانه‌یان پئ ده‌دات که‌کردویانه‌ له‌پروژی دوی دا، به‌پراستی خوا به‌هه‌موو شتی‌ک زانایه‌ .. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی‌ت: (يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا) الانعام/٥٩ واته: هه‌رچی له‌ ووشکانی و ده‌ریادا بی‌ت خوا ده‌یزانیت و هه‌رگه‌لایه‌ک بوهریت حه‌تمه‌ن ده‌یزانیت.

که‌واته ده‌بن بزاینن که ئەم بونه‌وه‌رو ژیانە به‌پن ی زانیاریه‌کی ووردی پئشینە و کاربه‌جی مه‌حکه‌می خوی گه‌وره ده‌روات به‌رپوه‌و رپسایه‌کی پته‌وی بو دیاری کردوون هیچ شتی‌ک بن سه‌رو به‌ر به‌رپوه‌ ناچیت.

رپسای دووه‌م: باوهره‌پینان به‌وه‌ی خوی گه‌وره سه‌رجه‌م زانیاریه‌کافی ده‌رباره‌ی ژیان و بونه‌وه‌ر له (لوح المحفوظ) دا تۆمار کردووه‌ وه‌ک ده‌فه‌رمویت: **(أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ) الحج/ ۷۰** ئایا نازانی که خوا ده‌زانیت چی له‌ئاسمان و زه‌وی دایه؟ هه‌موو ئەو زانیاریانه‌ش له‌نوسراودایه‌ واته لوح المحفوظ ئەوه‌ گشتی به‌لای خوا وه‌ ئاسانه، پیغه‌مبه‌ریش **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ده‌فه‌رمویت: **(كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يُخْلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ)** رواه مسلم^۱ واته: خوی گه‌وره ئەندازه‌ گیری دروست کراوه‌کافی نوسیوه‌ پئش ئەوه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست بکات به‌ په‌نجا هه‌زار سال.

رپسای سێ یه‌م: باوهره‌پینان به‌وه‌ی هه‌رشتیک له‌ بونه‌وه‌ردا پروو بدات به‌ویستی خوی گه‌وره‌ رووده‌دات، په‌یوه‌ست بی‌ت به‌فه‌رمانه‌کافی خواوه‌ یان په‌یوه‌ست بی‌ت به‌ فه‌رمانه‌کافی دروست کراوه‌کانییه‌وه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **(كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ)** ال عمران/ ۴۰ واته: به‌وجه‌شنه هه‌رچی خوا بیه‌ویت ده‌یکات. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: **(قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ**

^۱ مسلم (۲۶۵۳).

تَشَاءُ وَتَعْرِزُ مَن تَشَاءُ وَتُنْذِلُ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ) (ال عمران/ ۲۶-۲۷) واته: ئەى محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بئى: خواجه گيان خاوهنى موک ودارای، دارای ددهدیت بههر کهسیک خۆت بتهوئیت و دارای لهههرکهس دهسه‌نیتهوه که خۆت بتهوئیت، وهههرکهس شکۆمه‌ند دهکه‌یت که خۆت بتهوئیت وه هه‌رکه‌سیس سه‌رشۆر ده‌که‌یت که خۆت بتهوئیت، خێروچاکه به‌دهست توئه توانات به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک دا هه‌یه شه‌و به‌ناو رۆژدا ده‌به‌یت و رۆژ به‌ناوشه‌ودا ده‌به‌یت و زیندوو له‌مردوو دهر‌دینیت و مردووش له‌زیندوو ده‌خه‌یته‌وه‌و رۆزی هه‌رکه‌سیک خۆت بتهوئیت به‌ بن ژماره دده‌دیت.

رێسای چوارهم: باوه‌رھینان به‌وه‌ی هه‌رچى له‌بونه‌وه‌ردایه به‌خۆی و سیفەت و جوڵه‌یه‌وه دروست کراوی خواى گه‌وره‌یه، وه‌ک ده‌فه‌رموئیت: (اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ) (الزمر/ ۶۲) خوا دروستکاری هه‌موو شتی‌که‌و خۆی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک دا چاودێرو سه‌روکاره. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: (وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا) (الفرقان/ ۲) واته: خواى گه‌وره هه‌موو شتی‌کی دروستکردوو‌ه‌و به‌مه‌زهنده مه‌زنده‌ی کردوو‌ه، یاخود ده‌رباره‌ی ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام که به‌گه‌له‌که‌ی ده‌فه‌رموئیت: (وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ) (الصافات/ ۹۶) واته:خوا ئیوه‌ی دروست کردوو‌ه‌و ئەو کرده‌وه‌یه‌ش که‌ئه‌نجامی دده‌دن.

رئسای پَنجهم: باوهره‌ینان به‌وه‌ی هه‌رچی له‌بونه‌وهدا پرووده‌دات سه‌باره‌ت به‌خوای گه‌وره: چاکه‌و خیره‌و به‌پیی کاربه‌جیی و دادگه‌ری خو‌ی نه‌نجامی ده‌دات، چونکه‌ خوای گه‌وره هیچ شتیک دروست ناکات و هیچ فه‌رمانیک نه‌نجام نادات، شه‌ری ته‌واوه‌تی بی‌ت و هیچ خیره‌کی تی دانه‌بی‌ت، گه‌رچی سه‌باره‌ت به‌ دروستکراوه‌کانی نه‌وه‌ی به‌خیره‌ بۆیان ته‌واو بی‌ت خیره‌و نه‌وه‌ی به‌شه‌ر پروویان تی بکات شه‌ره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: **(وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ)** البقرة/ ۲۱۶ واته:

ره‌نگه شتیکتان پی ناخو‌ش بی‌ت و نه‌وه خیره‌ی تی دابی‌ت بۆتان، وه‌ره‌نگه شتیکتان پی خو‌ش بی‌ت و نه‌وه شه‌ری تی دابی‌ت بۆتان، خوا ده‌زانیت و ئیوه‌ نایزانن. پیغه‌مبه‌ریش صلی الله علیه و سلم ده‌فه‌رمویتی: **(عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ)** رواه مسلم وأحمد¹ واته: کاری باوهر‌دار سه‌یره: هه‌موو کاریکی چاکه‌یه بۆی، نه‌وه‌ش بۆ هیچ که‌س نییه‌بۆ باوهر‌دار نه‌بی‌ت، نه‌گه‌رتوشی خو‌شیه‌ک بوو سوپاس گوزاری ده‌کات وچاکییه بۆی، وه‌ئه‌گه‌ر توشی ناخو‌شیه‌ک بوو ئارام ده‌گری‌ت و چاکه‌یه بۆی. ئیبودده‌یله‌می بۆمان ده‌گی‌رتیه‌وه

¹ مسلم (۵۳۱۸) ربوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی نه‌حمه‌د که شیخی نه‌لبانی له (سلسله‌ الأحادیث الصحیحة ۱/ ۲۷۶- ۱۴۷) به‌سه‌حیحی داناوه ده‌فه‌رمویتی: **(عَجِبْتُ لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، إِنْ أَصَابَتْهُ مَا يُحِبُّ، حَمِدَ اللَّهُ وَكَانَ لَهُ خَيْرٌ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ مَا يَكْرَهُ فَصَبَرَ، كَانَ لَهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ كُلُّ أَحَدٍ أَمْرَهُ كُلَّهُ لَهُ خَيْرٌ إِلَّا الْمُؤْمِنُ).**

که چۆته لای ئوبه‌ی کورپی که‌عب خوای لئی رازی بی‌ت پی‌ی فه‌رموو‌ه: (ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ خه‌لکی ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌که‌ی سزا بدات، سزایان ده‌دات و سته‌میان لئی ناکات، وه‌ئه‌گه‌ر په‌حمیان پێ بکات ئه‌وا په‌حمه‌ته‌که‌ی له‌ کرده‌وه‌کانیان چاک‌تره‌ بۆیان، وه‌ئه‌گه‌ر به‌ قه‌د چپای ئو‌حود ئال‌تون له‌ پیناوی خوادا ببه‌خشیته‌وه‌، خوا لیت وه‌رنا‌گری‌ت هه‌تا باوهر به‌قه‌ده‌ر نه‌هینیت و نه‌زانیت که‌ ئه‌وه‌ی توش‌ت ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ به‌ هه‌له‌تدا به‌ری‌ت، وه‌ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر غه‌یری ئه‌م باوهره‌ بم‌ریت ده‌چیته‌ ناو ئا‌گره‌وه‌..

ئیب‌ن‌وده‌یله‌می ده‌فه‌رمو‌ی: چوومه‌ لای ئیب‌ن‌و مه‌سه‌عوودیش هه‌مان فه‌رمایش‌تی پێ ووت‌م، پاشان چوومه‌ لای حوزه‌یفه‌ خوا لئی رازی بی‌ت ئه‌ویش هه‌مان ش‌تی پێ ووت‌م، پاشان چوومه‌ لای زه‌یدی کوری ساب‌ت، ئه‌ویش هه‌ر هه‌مان فه‌رمایش‌تی له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ‌گی‌رامه‌وه.¹

¹ نوسه‌ری به‌رپز نوسیو‌تی (رواع ابوداود وابن‌ما‌ج‌ه، واحمد والطبرانی، وابن‌حبان، وهو صحیح الجامع الصغیر) به‌لام بۆ‌زانیاری زیاتر ئه‌مه‌ فه‌رموده‌که‌یه (عَنِ ابْنِ الدَّيْلَمِيِّ، قَالَ: وَقَعَ فِي نَفْسِي شَيْءٌ مِنْ هَذَا الْقَدَرِ فَأَتَيْتُ أَبِي بِنَ كَعْبٍ، فَقُلْتُ: أَبَا الْمُتَدِرِ وَقَعَ فِي نَفْسِي شَيْءٌ مِنْ هَذَا الْقَدَرِ، فَخَشِيتُ أَنْ يَكُونَ فِيهِ هَلَاكٌ دِينِي وَأَمْرِي، حَدَّثَنِي عَنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ لَعَلَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَنْفَعُنِي بِهِ، فَقَالَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ لَعَذَّبَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحِمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ كَانَ لَكَ جَبَلٌ أُحِدٍ أَوْ مِثْلُ جَبَلٍ أُحِدٍ ذَهَبًا أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ، وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَأَنَّ مَا أَحْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ، وَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا دَخَلْتَ النَّارَ، وَلَا عَلَيْكَ أَنْ تَأْتِيَ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ فَتَسْأَلَهُ، فَأَتَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَسَأَلْتُهُ

چوار تابلوی رپه‌وی ئاراسته‌وانی

ئنجابه پپودانگی ئه‌وخالانه‌ی سه‌ره‌وه پپوئیسته له‌م مه‌سه‌لانه دنیایه بین:

باسی یه‌که‌م

مرؤف پشکی هه‌یه له‌ئه‌نجام دانی کرده‌وه‌کانی دا

خوای گه‌وره مرؤفی به‌خوی و سیفه‌ت و کرده‌وه‌کانییه‌وه دروست کردووه، ئنجا تواناو ویستی له‌ چوارچپوهیه‌کی دیاری کراودا پپداوه‌و ده‌توانی‌ت له‌سنوری ده‌سه‌لاتیدا ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وی‌ت ئه‌نجامی بدات، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی‌ت: (فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءًا) النبأ/ ۳۹ واته: هه‌ر که‌س بیه‌وی‌ت رپه‌گی‌ی گه‌رانه‌وه بو لای په‌روه‌ردگاری ده‌گریته به‌ر. پپه‌مه‌ریش صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموی‌ت: (اعْمَلُوا فِكُلِّ مِيسِرٍ لِّمَا خُلِقَ لَهُ. أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيسَّرُونَ

فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ، كَانَ أَبُو سِنَانٍ يَفْتَحُ الْحَدِيثَ قَالَ: وَلَا عَلَيْكَ أَنْ تَأْتِيَ أَخِي حُدَيْفَةَ بْنَ الْيَمَانِ فَتَسْأَلَهُ، فَاتَيْتُ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ، قَالَ: فَأَتَيْتُ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ فَسَأَلْتُهُ، فَاتَيْتُ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ لَعَذَّبَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ وَلَوْ رَحِمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ كَانَ لَكَ جَبَلٌ أُحُدٍ ذَهَبًا أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ وَإِنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ، وَأَنَّكَ إِنْ مِتَّ عَلَىٰ غَيْرِ هَذَا دَخَلْتَ النَّارَ" (شَيْخِي ئه‌لبانی له (صحيح الجامع ۵۲۴۴) دا به‌سه‌حیعی ناساندووه.

لِلسَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيَسِيرُونَ لِلشَّقَاوَةِ، ثُمَّ قَالَ نَبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى * وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى * فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى * وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى * وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى * فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى) الليل ۵-۱۰ رواه البخارى و مسلم^۱ واته: كاريكهن هه موو يه كييك كار ئاسانه بو ئه و سه رته نجامه ي بوى دروست كراوه، به خته وه ران كار ئاسانن بو كاري به خته وه ران و به دبه ختان كار ئاسانن بو كاري به د به ختان. پاشان ئه و ئايه ته ي خوينده وه كه ده فه رمويټ: هه ركه سيك ببه خشيت و پاريزي خوا بكات و باوهړ به رپبازي پاكي ئيسلام بهيټي، كار ئاساني ده كه ين بو رپگه ي ئاسان و حه وانه وه، وه هه ركه سيك چروكي بكات و هه وئي ده و له مه ندى بدات ورپگه ي چاكي ئيسلام به درو بزانيت، كار ئاساني ده كه ين بو رپگه ي سه خت و مه ينه ت.

ئنجاهيچ كام له ويست و زانياري بن سنوري خواي گه وره له گه ل ويستي سنورداري مروف دا تييك ناگيرين، چونكه هه رچي مروف بيه ويټ بيكات و نه نجامي بدات ويستي خواي له سه ره نه گه ر چي پيشي رازي نه بيټ، له بهر نه وه ي هيچ شتيك نيبه له بونه وه ري خوادا له زانياري خوادا نه بيټ و ويستي خواي به سه ردا زال نه بيټ خواي گه وره ده فه رمويټ: (لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ * وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) التكوير/ ۲۸-۲۹ واته: بو هه ركه س له ئيوه

^۱ بوخاري (۷۱۲۴)، مسلم (۴/۲۰۳۹، ۲۶۴۷).

که‌بیه‌ویت رینگه‌ی راست بگریته بهر، ناشتانه‌ویت هه‌تا خوی په‌روه‌ردگاری
جهان نه‌یه‌ویت.

باسی دووهم

رینمای و په‌یامی خوی گه‌وره بۆ سه‌رجه‌م به‌نده‌گانه

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ) النساء/ ۱۶۵ واته: پیغه‌مبه‌رانیکمان ره‌وانه کردوو هه‌که مژده
ده‌رو ترسینه‌ر بوون بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی له‌ دوای ره‌وانه کرانی پیغه‌مبه‌ران بیانویان
له‌سه‌ر خوا نه‌بیته. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا)
الاسراء/ ۱۵ واته: ئیمه‌ سزا ده‌ری هیچ گه‌لێک نین هه‌تا پیغه‌مبه‌رێکیان بۆ ره‌وانه
نه‌که‌ین، که‌واته: په‌یامی خوی گه‌وره گشتیه‌ بۆ سه‌رجه‌م به‌نده‌گانی
به‌باوهر‌دارو بۆ باوهر‌ه‌وه و هه‌رکه‌س شوینی بکه‌ویت و بروای بۆ به‌ینیت به‌ویستی
خۆیه‌تی و که‌س زۆری لێ ناکات، وه‌ هه‌رکه‌سیش پشتی لێ هه‌ل بکات و باوهر‌ی بۆ
نه‌هینیت هه‌ر به‌ویستی خۆیه‌تی و که‌س به‌ توپزی ناچارێ ناکات و بۆی نییه
پاساو به‌وه به‌ینیت‌ه‌وه، گوايه خوی گه‌وره له‌چاره‌ی نوسیه‌وه بۆ باوهر‌ بیت چونکه
رینمای خوی گه‌وره دوو جوهره:

۱- رینمای نشان دان (الدلالة والإرشاد): ئەم جوهره‌یان هه‌موو نه‌وانه ده‌گریته‌وه

که‌به‌یامی خویان بۆ بگات و بانگه‌وازی ئیسلامی بدریت به‌گوێ یان دا و له‌سه‌ر
ئەم جوهره‌یان خه‌لکی به‌ گشتی بیانو برآو ده‌بن و پاساویان نامینیت و به‌رپرسیار

دهبن له‌سه‌ری، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (وَإِنْ مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ) فاطر/ ۲۴ واته: هیچ ئومه‌تیک نییه‌که ترسینه‌ریکی تی دا ره‌وانه نه‌کرایت.

۲- رینمای یارمه‌تی دان (الإعانة): ئەم جوړه‌یان ته‌ها ئەوانه ده‌گریت‌ه‌وه که به لیپراوی به‌دهم بانگه‌وازو جوړی یه‌که‌می رینماییه‌که‌وه ده‌چن و به‌راستی ده‌یانه‌وئیت رینگه‌ی راست بدۆزنه‌وه‌و له‌م پیناوه‌دا که‌م ته‌رخه‌می ناکه‌ن و چاولیکه‌ری و گومان و خو‌به‌زلزانی و به‌رژه‌وه‌ندی رینگه‌یان لئ ناگریت و په‌رده نادات به‌سه‌رچاو دل و گوئی یان دا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ) العنکبوت/ ۶۹ واته: ئەوانه‌ی له‌پیناوی ئیمه‌دا کۆشش ده‌که‌ن رینمای یان ده‌که‌ین بو‌رپبازه‌راسته‌کانمان.

باسی سییه‌م

بیانه‌هی‌نانه‌وه له‌سه‌ربئ باوهری به‌قه‌زاو‌قه‌ده‌رپوچ و بن‌ناوه‌رۆکه

هه‌میشه بن باوهران بو پاساوی بن باوهرپیه‌که‌یان بیانو به‌قه‌ده‌ری خوادده‌هی‌ننه‌وه‌و ده‌لین: ئەگه‌ر خوا له‌ چاره‌ی نه‌نوسینایه باوهرمان ده‌هینا، یان ئەگه‌خوا بیوستایه رینمای ده‌کردین، ناشکرایه ئەم بیانووه له‌ به‌ر ئەم خالانه پوچ و به‌تاله:

۱- وه‌ک له‌ خالی پيشودا باس‌مان کرد په‌یامی خواده‌گات به‌ هه‌موو که‌س و له‌سه‌ر ئەوه‌ش سزای بن باوهران ده‌دات کاتیک په‌یامه‌که به‌درۆده‌خه‌نه‌وه، خوای

گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا) الانعام/۱۴۸
 واته: ئه‌وانه‌ی هاوبه‌شیان بۆ خوا داناوه ده‌لین ئه‌گه‌رخوابوویستایه نه ئیمه‌و نه باوباوپی‌رانمان هاوبه‌شمان دانه‌ده‌ناو هیچمان حه‌رام نه‌ده‌کرد به‌و شیوه‌یه ئه‌وانه‌ی پیش ئه‌مانیش ئه‌و درۆیه‌یان ده‌کرد، تا‌کو سزای ئیمه‌یان ده‌چه‌شت. ئنجا ئه‌گه‌ر بۆ باوه‌ران به‌ویستی خۆیان بۆ داگری له‌سه‌ر بۆ باوه‌رپه‌که‌یان نه‌که‌ن چۆن خوای گه‌وره‌و کاربه‌جی له‌سه‌ر شتیک سزایان ده‌دات که ویستی خۆیانی تی دا نه‌بی‌ت.

۲- بیانوو هی‌نانه‌وه به‌قه‌ده‌ر درۆیه به‌ده‌م خواوه چونکه قه‌ده‌ری خوای گه‌وره پیش روودانی نادیاره‌و که‌س نایزانی‌ت، ئیتر بۆ باوه‌ران چۆن ده‌زانن که خوا له‌سه‌ری نوسیون که‌بۆ باوه‌ر بن پیش ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره پی‌یان را‌گه‌یه‌نی‌ت! کامیان ته‌ماشای (لوح‌المحفوظ)ی کردوو‌ه؟

بۆ له‌فه‌رمانی راسته‌وخۆی ئاشکرای خوای گه‌وره‌را‌ده‌که‌ن بۆ فه‌رمانی نادیار و په‌نهانی خوای گه‌وره که به‌رپر‌سیار نین له‌به‌رانبه‌ری؟ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ) الانعام/۱۴۸ واته: ئه‌ی محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بۆ: ئایا هیچ زانیاریه‌کتان له‌م باره‌یه‌وه هه‌یه بۆمان باس بکه‌ن؟ ته‌نها شوین گومان ده‌که‌ون و هیچی تر ئه‌وه‌ی ئیوه ده‌لین ته‌نها درۆیه‌و به‌س.

باسی چوارهم

ده‌سته‌به‌رکردنی هۆکاره‌کان پیچه‌وانه‌ی باوهر به‌قه‌زاقه‌ده‌رنیه

هه‌رچه‌نده باوهرمان وایه که‌خوای گه‌وره هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته‌و به‌بی ویستی خو‌ی هیج کاریک ناگاته ئه‌نجام، به‌لام له‌هه‌مان کات دا فه‌رمانمان پخ کراوه که‌ره‌چاوی هۆکاره‌کان بکه‌ین و به‌هه‌ندیان بگه‌ین و فه‌رامۆشیان نه‌که‌ین، چونکه هۆکاره شه‌رعیه‌کانیش هه‌رقه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ن وه‌ک ده‌رباره‌ی (ژو القرنین) ده‌فه‌رمویت: **(إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا * فَاتَّبَعَ سَبَبًا)** الکهف/ ۸۴-۸۵ واته: ئیمه ده‌سه‌لاتمان پیدایه‌سه‌ر زه‌وی و له‌هه‌موو شتیکی هۆکاریکمان بۆ ده‌سته‌به‌ر کرد، ئه‌ویش شوین هۆکاره‌کان که‌وت و به‌کاری هینان. پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: (تَدَاوُوا، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً، غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ: الْهَرَمُ)¹ واته: ده‌رمان به‌کار به‌ین، چونکه خوای گه‌وره هیج ده‌ردیکی دانه‌ناوه ده‌رمانی بۆ دانه‌نابیت بیجگه له‌ده‌ردیک: که‌ پیرییه. کاتیک پیشه‌وا عمر ره‌زای خوای لیبت، چوو بۆ شام و چاوی به‌ فه‌رمانده‌ی هه‌رئمه‌کان که‌وت هه‌والیان پیدایه‌تایه‌کی کوشنده بڵاوبوه‌ته‌وه، ئه‌ویش راپرسی به‌ کۆچکه‌ران (مه‌اجرین) پشتیوانان (الانصار)

¹ نوسه‌ری به‌رئز نوسیویتی: (رواه الأربعة وقال الترمذي: حسن صحيح) بۆ زانیاری زیاتر: ئیمامی ئه‌حمه‌د له‌ مه‌سنه‌ده‌که‌ی خویدا (۲۷۸/۴) دا هیناویتییه‌وه‌و شیخی ئه‌لبانی له‌ (صحيح الجامع ۱/۵۶۵) دا فه‌رمویه‌تی سه‌حیحه.

کرد، پاشان به‌وانه‌ی بۆ رزگار کردنی وولاتان کۆچیان کردبوو له پش سپی یانی قوره‌پش، هه‌موو ئەمانه‌یه‌ک ده‌نگ بوون له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه بۆ نه‌وه‌ی له‌و په‌تایه‌ به‌دوور بن، پێشه‌وا عمیریش به‌گه‌رانه‌وه‌که‌ی کرد سه‌یدنا ئەبو عوبه‌یده‌ خوا لێی رازی بی‌ت پێی فه‌رموو باشه‌ له‌ قه‌ده‌ری خوا رابکه‌ین؟ سه‌یدنا عومه‌ر فه‌رمووی: خۆزگه‌ یه‌کیکی تر وای بگوتایه‌ ئە‌ی ئە‌با عوبه‌یده‌، به‌ئێ له‌ قه‌ده‌ری خوا راده‌که‌ین بۆ قه‌ده‌ری خوا (رواه البخاری).¹ هه‌روه‌ها پێشه‌وا عمر خوای لێ رازی بی‌ت کۆمه‌لێک له‌خه‌لکی یه‌مه‌نی بینی به‌ئێ تیشوو هاتبوون بۆ حه‌ج فه‌رمووی: ئیوه‌ کێن؟ ووتیان ئیمه‌ پشت به‌ستوانین، فه‌رمووی به‌لکو ئیوه‌ ته‌وه‌زه‌لانن، پشت به‌ستوو که‌سێکه‌ تۆوه‌که‌ی به‌زه‌وی دا بچینێت ئنجا پشت به‌خوا ببه‌ستیت. که‌واته‌ پێویسته‌ هۆکاره‌کان ئه‌نجام بده‌ین ئنجا پشت به‌خوای گه‌وره‌ ببه‌ستین و بزانی‌ن که‌ به‌ره‌م و ده‌رئه‌نجامی کاره‌کان به‌ده‌ست خوایه‌و به‌ته‌نها هۆکاره‌کان هه‌موو شتێک نین.

¹ بوخاری (٥٧٢٩)، مسلم (٢٢١٩).

پاشكو

كارىگه‌رى باوهره‌په‌نانه‌ى به‌قه‌زاقه‌ده‌ر

به‌كه‌م: په‌شت به‌ستن به‌خوای گه‌وره نه‌ك به‌هوكاره‌كان، چونكه هوكاره‌كان و ده‌نه‌نجامه‌كان قه‌ده‌رى خوان و هه‌موو شتيك به‌قه‌ده‌رى خوا ده‌گانه نه‌نجام.

دووهم: سوپاس كردنى خوای گه‌وره له كاتى به‌ده‌ست هه‌نانه‌ى خواست و ئامانجه‌كان دا و خو به‌دور گرتن له به‌خو نازين و له‌خو باى بوون چونكه به‌ده‌ست هه‌نانه‌يان به‌هره‌ى خوايه و هه‌رخوى هوكارى چاكى بو ده‌سته‌به‌ر كردوه

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَلَا تَقُولَنَّ لِسَيِّئٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا * إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْخُرَ رَبُّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا) الكهف/٢٣-٢٤
 واته: به‌هه‌چ شتيك مه‌لئ: من به‌يانى ئه‌وه ده‌كه‌م هه‌تا نه‌لئيت: ان شاء الله وه ناوى خوا به‌ره‌و بلئ: ان شاء الله، ئه‌گه‌ر بيريشت چوو هه‌روا بلئ: به‌لكو خوای گه‌وره رهنمايم بكات بو كارئكى له‌وه چاكتر ..

سه‌ى يه‌م: ئارامى و دلنبا بوون له‌و كاته دا كه قه‌ده‌رى خوای گه‌وره به‌رئ دئيتت، هه‌روه‌ها دلگران نه‌بوون و بئ هه‌وا نه‌بوون به‌ له‌ده‌ست دانى خوشه‌ويستتيك ياخود دووچار بوون به‌شتيكي ناخوشه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ * لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ) الحديد/٢٢-٢٣ واته: هه‌ر ناخوشى و مه‌ينه‌تبه‌ك له‌زه‌وى داين

له نه‌فسی خۆتان دا توشتان دیت له نوسراویک دایه که (لوح المحفوظ) ه پيش
 ئه‌وه‌ی به‌دی بهینین ئه‌وه‌ش به‌لای خواوه ئاسانه بو ئه‌وه‌ی دلگران و بی هیوا
 نه‌بن له‌وه‌ی له‌ده‌ستان چوووه دلخۆش و بای نه‌بن به‌وه‌ی پي داون خوا هیچ
 خو به‌زل زانیکی له‌خو بای خو‌ش ناویت ..

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

ته‌واو بوو والحمد لله

کاوان کوردی / سلیمانی

١٩٩٨/٧/٣٠

سەرچاوه‌کان

- ۱- قورئانی پیروژ
 - ۲- مختصر تفسیر ابن کثیر
 - ۳- فی ظلال القرآن
 - ۴- ریاض الصالحین
 - ۵- اللؤلؤ والمرجان فیما إتفق علیه الشیخان
 - ۶- مہذب شرح العقیدة الطحاویة
 - ۷- الإیمان (ارکانه، حقیقته، نواقچه)
 - ۸- شرح ثلاثة الأصول
 - ۹- فتح المجید شرح کتاب التوحید
 - ۱۰- معالم التوحید
 - ۱۱- العقیدة الإسلامية
 - ۱۲- حقیقة التوحید
 - ۱۳- کتاب التوحید
 - ۱۴- لا إله إلا الله (معناها- مکانتها- فضلها)
 - ۱۵- العقائد الإسلامية
 - ۱۶- منهج التربية الإسلامية
 - ۱۷- عالم الملائكة الأبرار
 - ۱۸- الإیمان والحیاة
- محمد علی صابونی
- سید قطب
- شرف الدین یحی النوی
- محمد فؤاد عبدالباقی
- صالح بن عبدالرحمن
- محمد نعیم یاسین
- محمد بن صالح العثیمین
- عبدالرحمن بن حسن ال شیخ
- مروان ابراهیم القیسى
- محمد بن جمیل زینو
- یوسف القرضاوی
- صالح بن فوزان الفوزان
- صالح بن فوزان الفوزان
- سید سابق
- محمد قطب
- عمر سلیمان الأشقر
- یوسف القرضاوی

- ۱۹- أشراط الساعة
یوسف بن عبدالله الوابل
- ۲۰- المصطلحات الأربعة في القرآن
أبو الأعلى المودودی
- ۲۱- معجزات قرآنية
سعید نورسی
- ۲۲- مع الطب في القرآن الكريم
عبدالحمید دیاب وأحمد قرقوز
- ۲۳- رسالة انه الحق
عبدالمجید الزندانی
- ۲۴- الإخلاص
حسین العوايشه

لاپه‌ره	بابه‌ت
8	پیشه‌کی نوسهر
10	چه‌مک و واتای باوهر
14	پایه‌کانی باوهر
18	پایه‌ی یه‌که‌م: باوهره‌په‌ئان به‌خوای گه‌وره
21	به‌ندی یه‌که‌م: ده‌روزه‌کانی ناسینی خوا
29	به‌ندی دووهم: یه‌کتاپه‌رستی
32	* یه‌کتاپه‌رستی په‌روه‌ردگارپتی
36	* یه‌کتاپه‌رستی په‌رستراویتی
39	* واتای په‌رستن
45	مه‌رجه‌کانی لاله‌الا الله
50	هه‌ئانه‌دی یه‌کتاپه‌رستی راسته‌قینه
59	یه‌کتاپه‌رستی ناوو سیفه‌ته‌کان
64	ناوه‌جوانه‌کانی خوای گه‌وره
82	به‌ندی سه‌یه‌م: هاوبه‌شدانان بو‌خوای گه‌وره
96	پایه‌ی دووهم: باوهره‌په‌ئان به‌فریشته‌کان
97	باوهر به‌فریشته‌کان
115	په‌یوه‌ندی فریشته‌کان به‌مرۆقه‌وه
127	پایه‌ی سه‌یه‌م: به‌ندی یه‌که‌م باوهره‌په‌ئان به‌کتیبه ئاسمانیه‌کان
135	سێ نموونه له ئیعجازی قورئان: به‌ندی دووهم

146	ئەركى سەرشانمان بەرامبەر قورئان
149	پاىەى چوارەم: باوەر ھىنان بە پىغەمبەرانى خوا
151	پاىەى چوارەم: باوەر ھىنان بە پىغەمبەرانى خوا
152	بەندى يەكەم: پىغەمبەرانى خوا بە گشتى
157	بەندى دووہم: باوەر ھىنان بە محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
170	پاشكۆ: كاريگەرى باوەرپوون بە پىغەمبەران لەسەر ژيانى باوەردار
171	پاىەى پىنجەم: باوەر ھىنان بە رۆژى دواىى
176	بەندى يەكەم: باوەر ھىنان بە و كارەساتانەى كە لە پيش و سەرەتاي رۆژى دوايين:
178	نیشانە بچوو كەكان
182	نیشانە گەورەكان
201	باسى دووہم: تىك چوونى ژيان و بونەوەر
203	بەندى دووہم: باوەر ھىنان بە و بەسەر ھاتانەى لە دواى مردن ڤوو دەدەن
213	بەندى سىيەم: باوەر ھىنان بە زىندوو بوونەوہ
220	بەندى چوارەم: باوەر ھىنان بە ھەشرو كۆبوونەوہ
226	بەندى پىنجەم: باوەر ھىنان بە لىپرسينەوہ و پاداشت
231	بەندى شەشەم: باوەر ھىنان بە ھەوز
233	بەندى ھەوتەم: باوەر ھىنان بە پردى (صراط)

235	بەندى ەشتەم: باوەر ەينان بە بە ەشت و دۆزەخ
258	پاشكۆ: گرنكى باوەر ەينان بە رۆژى دواى
261	پاىەى شەشەم: باوەر ەينان بە قەزاو قەدەر
264	بەندى يەكەم: پىنج رىساي ريشەيى
276	پاشكۆ: كارىگەرى باوەر ەينان بە قەزاو قەدەر
278	سەرچاوەكان
280	ناوەرۆك

زادى زادي دىر اساتى ئىسلامى زادى

زادى زادى دىر اساتى ئىسلامى زادى

(زادى زادى دىر اساتى ئىسلامى زادى)

ماليپەر

zadyreman.com

پەرەكە فەيسبۇق

fb.com/zadyreman

ھەژمارى تويتر

twitter.com/zadyreman

ھەژمارى ئىستاگرام

instagram.com/zadyreman